

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 1376

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 1993

Volumes 1374 to 1378 contain the texts drawn up and adopted within the Conference between the European Communities and the States which have applied for accession to those Communities, registered under No. I-23108. The first two volumes reproduce the official texts of the Treaty of 22 January 1972 and of the Council Decision of 1 January 1973 in Italian, Danish, Dutch, English, French and German, each volume being devoted to three official texts, i.e.:

Volume 1374: Italian, Danish and Dutch.

Volume 1375: English, French and German.

Volume 1376 contains the texts of the Treaty and of the Council Decision in Irish as well as the texts of the Treaties annexed in Danish.

Volume 1377/1378 contains the texts of the Treaties annexed in English (volume 1377) and in Irish (volume 1378).

Les volumes 1374 à 1378 renferment les textes établis et arrêtés au sein de la Conférence entre les Communautés européennes et les Etats ayant demandé l'adhésion à ces Communautés, enregistrés sous le numéro I-23108. Dans les deux premiers volumes, le texte officiel du Traité du 22 janvier 1972 et de la Décision du Conseil du 1er janvier 1973 se trouve reproduit en italien, danois, néerlandais, anglais, français et allemand, chaque volume étant consacré à trois textes officiels comme il est indiqué ci-dessous :

Volume 1374 : italien, danois et néerlandais.

Volume 1375 : anglais, français et allemand.

Le volume 1376 contient le texte du Traité et de la Décision du Conseil en irlandais ainsi que le texte des Traité annexés en danois.

Le volume 1377/1378 contient le texte des Traité annexés en anglais (volume 1377) et en irlandais (volume 1378).

*Treaties and international agreements
registered or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 1376

1984

I. No. 23108 (*continued*)

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered on 22 October 1984*

No. 23108. Italy, Belgium, Denmark, France, Germany, Federal Republic of, Ireland, Luxembourg, Netherlands and United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (*continued*):

Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community (with Act concerning the conditions of accession and the adjustments to the Treaties, annexes, and annexed Protocols and exchange of letters; with Final Act, and annexed declarations and procedure for the adoption of certain decisions and other measures to be taken during the period preceding accession). Concluded at Brussels on 22 January 1972

Council Decision of the European Communities adjusting the instruments concerning the accession of new Member States to the European Communities (with annex). Adopted at Brussels on 1 January 1973

2

The texts of the Treaty establishing the European Economic Community and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, and the Treaties amending or supplementing them, drawn up in the Danish, English and Irish languages, are annexed to the above-mentioned Treaty of 22 January 1972, as follows: Final Act of the Intergovernmental Conference on the Common Market and EURATOM (with declarations). Done at Rome on 25 March 1957

Treaty establishing the European Economic Community (with annexes, Protocols of 25 March 1957, Protocol of 17 April 1957, and Implementing Convention of 25 March 1957). Done at Rome on 25 March 1957

Treaty establishing the European Atomic Energy Community (EURATOM) (with annexes, Protocol of 25 March 1957 and Protocol of 17 April 1957). Done at Rome on 25 March 1957

Convention on certain institutions common to the European Communities. Done at Rome on 25 March 1957

Protocol concerning imports into the European Economic Community of petroleum products refined in the Netherlands Antilles (with annex). Concluded at Brussels on 13 November 1962

*Traité et accords internationaux
enregistrés ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

VOLUME I376

1984

I. N° 23108 (*suite*)

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traité et accords internationaux
enregistrés le 22 octobre 1984*

	<i>Pages</i>
N° 23108. Italie, Allemagne, République fédérale d', Belgique, Danemark, France, Irlande, Luxembourg, Pays-Bas et Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (<i>suite</i>) :	
Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume du Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande- Bretagne et d'Irlande du Nord (avec Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités, annexes, et Protocoles et échange de lettres annexés; avec Acte final, et déclarations et procédure d'adoption de certaines décisions et autres mesures à prendre pendant la période précédant l'adhésion annexées). Conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972	
Décision du Conseil des Communautés européennes portant adaptation des actes relatifs à l'adhésion de nouveaux Etats membres aux Communautés européennes (avec annexe). Adoptée à Bruxelles le 1 ^{er} janvier 1973	3
Les textes du Traité instituant la Communauté économique européenne et du Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique ainsi que des traités qui les ont modifiés ou complétés, établis en langues danoise, anglaise et irlandaise, sont annexés au Traité susmentionné du 22 janvier 1972, comme suit : Acte final de la Conférence intergouvernementale pour le marché commun et l'EURATOM (avec déclarations). Fait à Rome le 25 mars 1957	
Traité instituant la Communauté économique européenne (avec annexes, Protocoles du 25 mars 1957, Protocole du 17 avril 1957 et Convention d'application du 25 mars 1957). Fait à Rome le 25 mars 1957	
Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique (EURATOM) [avec annexes, Protocole du 25 mars 1957 et Protocole du 17 avril 1957]. Fait à Rome le 25 mars 1957	
Convention relative à certaines institutions communes aux Communautés européennes. Faite à Rome le 25 mars 1957	
Protocole relatif aux importations dans la Communauté économique européenne de produits pétroliers raffinés aux Antilles néerlandaises (avec annexe). Conclu à Bruxelles le 13 novembre 1962	

Page

Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities (with Protocol on the privileges and immunities of the European Communities, Final Act and annexes). Concluded at Brussels on 8 April 1965

Decision of the Representatives of the Governments of the Member States on the provisional location of certain institutions and departments of the Communities.
Adopted at Brussels on 8 April 1965

Treaty amending certain budgetary provisions of the Treaties establishing the European Communities and of the Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities. Concluded at Luxembourg on 22 April 1970

Pages

- Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes (avec Protocole sur les priviléges et immunités des Communautés européennes, Acte final et annexes). Conclu à Bruxelles le 8 avril 1965
- Décision des représentants des Gouvernements des États membres relative à l'installation provisoire de certaines institutions et de certains services des Communautés. Adoptée à Bruxelles le 8 avril 1965
- Traité portant modification de certaines dispositions budgétaires des Traités instituant les Communautés européennes et du Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes. Conclu à Luxembourg le 22 avril 1970
-

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*
* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme «traité» et l'expression «accord international» n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de «traité» ou d'«accord international» si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*
* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce *Recueil* ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered

on 22 October 1984

No. 23108 (continued)

Traité et accords internationaux

enregistrés

le 22 octobre 1984

N° 23108 (suite)

**ITALY, BELGIUM, DENMARK, FRANCE,
GERMANY, FEDERAL REPUBLIC OF, IRELAND,
LUXEMBOURG, NETHERLANDS and
UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN
AND NORTHERN IRELAND**

Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community (with Act concerning the conditions of accession and the adjustments to the Treaties, annexes, and annexed Protocols and exchange of letters; with Final Act, and annexed declarations and procedure for the adoption of certain decisions and other measures to be taken during the period preceding accession). Concluded at Brussels on 22 January 1972

Council Decision of the European Communities adjusting the instruments concerning the accession of new Member States to the European Communities (with annex). Adopted at Brussels on 1 January 1973

The texts of the Treaty establishing the European Economic Community and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, and the Treaties amending or supplementing them, drawn up in the Danish, English and Irish languages are annexed to the above-mentioned Treaty of 22 January 1972, as follows:

Final Act of the Intergovernmental Conference on the Common Market and EURATOM (with declarations). Done at Rome on 25 March 1957

Treaty establishing the European Economic Community (with annexes, Protocols of 25 March 1957, Protocol of 17 April 1957, and Implementing Convention of 25 March 1957). Done at Rome on 25 March 1957

Treaty establishing the European Atomic Energy Community (EURATOM) (with annexes, Protocol of 25 March 1957 and Protocol of 17 April 1957). Done at Rome on 25 March 1957

**ITALIE, ALLEMAGNE, RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D',
BELGIQUE, DANEMARK, FRANCE,
IRLANDE, LUXEMBOURG, PAYS-BAS et
ROYAUME-UNI DE GRANDE-BRETAGNE
ET D'IRLANDE DU NORD**

Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume du Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (avec Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités, annexes, et Protocoles et échange de lettres annexés; avec Acte final, et déclarations et procédure d'adoption de certaines décisions et autres mesures à prendre pendant la période précédant l'adhésion annexées). Conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972

Décision du Conseil des Communautés européennes portant adaptation des actes relatifs à l'adhésion de nouveaux Etats membres aux Communautés européennes (avec annexe). Adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973

Les textes du Traité instituant la Communauté économique européenne et du Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique ainsi que des traités qui les ont modifiés ou complétés, établis en langues danoise, anglaise et irlandaise sont annexés au Traité susmentionné du 22 janvier 1972, comme suit :

Acte final de la Conférence intergouvernementale pour le marché commun et l'EURATOM (avec déclarations). Fait à Rome le 25 mars 1957

Traité instituant la Communauté économique européenne (avec annexes, Protocoles du 25 mars 1957, Protocole du 17 avril 1957 et Convention d'application du 25 mars 1957). Fait à Rome le 25 mars 1957

Traité instituant la Communauté européenne de l'énergie atomique (EURATOM) [avec annexes, Protocole du 25 mars 1957 et Protocole du 17 avril 1957]. Fait à Rome le 25 mars 1957

No. 23108
(continued)

Convention on certain institutions common to the European Communities. Done at Rome
on 25 March 1957

Protocol concerning imports into the European Economic Community of petroleum
products refined in the Netherlands Antilles (with annex). Concluded at Brussels on
13 November 1962

Treaty establishing a single council and a single commission of the European Communities
(with Protocol on the privileges and immunities of the European Communities, Final
Act and annexes). Concluded at Brussels on 8 April 1965

Decision of the Representatives of the Governments of the Member States on the
provisional location of certain institutions and departments of the Communities.
Adopted at Brussels on 8 April 1965

Treaty amending certain budgetary provisions of the Treaties establishing the European
Communities and of the Treaty establishing a single council and a single commission of
the European Communities. Concluded at Luxembourg on 22 April 1970

*Authentic texts of the Treaty and of the Council Decision: Italian, Danish,
Dutch, English, French, German and Irish.*

Authentic texts of the annexed Treaties: Danish, English and Irish.

Registered by Italy on 22 October 1984.

Nº 23108

(suite)

Convention relative à certaines institutions communes aux Communautés européennes.

Faite à Rome le 25 mars 1957

Protocole relatif aux importations dans la Communauté économique européenne de produits pétroliers raffinés aux Antilles néerlandaises (avec annexe). Conclu à Bruxelles le 13 novembre 1962

Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes (avec Protocole sur les priviléges et immunités des Communautés européennes, Acte final et annexes). Conclu à Bruxelles le 8 avril 1965

Décision des représentants des Gouvernements des États membres relative à l'installation provisoire de certaines institutions et de certains services des Communautés. Adoptée à Bruxelles le 8 avril 1965

Traité portant modification de certaines dispositions budgétaires des Traité instituant les Communautés européennes et du Traité instituant un conseil unique et une commission unique des Communautés européennes. Conclu à Luxembourg le 22 avril 1970

Textes authentiques du Traité et de la Décision du Conseil : italien, danois, néerlandais, anglais, français, allemand et irlandais.

Textes authentiques des Traités annexés : danois, anglais et irlandais.

Enregistrés par l'Italie le 22 octobre 1984.

[IRISH TEXT — TEXTE IRLANDAIS]

CONRADH IDIR RÍOCHT NA BEILGE, POBLACHT CHÓNAIDHME NA GEARMÁINE, POBLACHT NA FRAINCE, POBLACHT NA hIODÁILE, ARD-DIÚICEACHT LUCSAMBURG, RÍOCHT NA hÍSILTÍRE, BALLSTÁIT NA gCOMHPHOBAL EORPACH, RÍOCHT NA DANMHAIRGE, ÉIRE, RÍOCHT NA hIORUайдHE, AGUS RÍOCHT AONTAITHE NA BREATAINE MÓIRE AGUS THUAISCEART ÉIREANN I DTAOBH AONTACHAS RÍOCHT NA DANMHAIRGE, NA hÉIREANN, RÍOCHT NA hIORUAI-DHE AGUS RÍOCHT AONTAITHE NA BREATAINE MÓIRE AGUS THUAISCEART ÉIREANN LE COMHPHOBAL EAC-NAMAÍOCHTA NA hEORPA AGUS LEIS AN gCOMHPHOBAL EORPACH DO FUINNEAMH ADAMHACH

Tá A Shoilse Rí na mBeilgeach, A Soilse Banríon na Danmhairge, Uachtarán Phoblacht Chónaidhme na Gearmáine, Uachtarán Phoblacht na Fraince, Uachtarán na hÉireann, Uachtarán Phoblacht na hlodáile, A Mhórgacht Ríoga Ard-Diúc Lucsamburg, A Soilse Banríon na hÍsiltíre, A Shoilse Rí na hloruaidhe, A Soilse Banríon Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann,

Ar bheith dóibh d'aon aigne dlús a chur le saothrú aidhmeanna an Chonartha ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Chonartha ag bunú an Chomhphobail Eorpáigh do Fhuinneamh Adamhach,

Ar a bheith de rún daingean acu, de réir mheon na gConarthaí sin, aontas buandlúite idir pobail na hEorpa a bhunú ar na fothaí atá leagtha síos cheana,

De bhí go dtugann Airteagal 237 den Chonradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Airteagal 205 den Chonradh ag bunú an Chomhphobail Eorpáigh do Fhuinneamh Adamhach caoi do Stáit Eorpacha chun bheith ina gcomhaltaí de na Comhphobail sin,

De bhí go bhfuil Ríocht na Danmhairge, Éire, Ríocht na hloruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann tar éis iarratas a dhéanamh chun bheith ina gcomhaltaí de na Comhphobail sin,

De bhí go dhearbháigh Comhairle na gComhphobal Eorpach, tar éis di tuairim an Choimisiúin a fháil, go bhfuil sí i bhfabhar na Stáit sin a ligean isteach.

Tar éis cinneadh ar choinníollacha a ligthe isteach agus a bhfuil d'oiriúnú le déanamh ar na Conarthaí ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Chomhphobail Eorpáigh do Fhuinneamh Adamhach a shocrú de thoil a chéile, agus chun na críche sin tar éis na daoine seo a leanas a cheapadh mar Lánchumhachtaigh:

A Shoilse Rí Na mBeilgeach:

An tUasal G. Eyskens, Príomh-Aire;

An tUasal P. Harmel, Aire Gnótháí Eachtracha;

An tUasal Van Der Meulen, Ambasadóir,

Buan-Ionadaí chuit na Comhphobail Eorpacha;

A Soilse Banríon na Danmhairge:

- An tUasal J. O. Krag, Príomh-Aire;
- An tUasal I. Nørgaard, Aire Gnóthaí Eacnamaíocha Eachtracha;
- An tUasal I. Christensen, Ard-Rúnaí do Ghnóthaí Eacnamaíocha Eachtracha, an Aireacht Gnóthaí Eachtracha;

Uachtarán Phoblacht Chónaидhme na Gearmáine:

- An tUasal W. Scheel, Aire Gnóthaí Eachtracha;
- An tUasal H. G. Sachs, Ambasadóir,
- Buan-Ionadaí chuig na Comhphobail Eorpacha;

Uachtarán Phoblacht na Fraince:

- An tUasal M. Schumann, Aire Gnóthaí Eachtracha;
- An tUasal J. M. Boegner, Ambasadóir,
- Buan-Ionadaí chuig na Comhphobail Eorpacha;

Uachtarán na hÉireann:

- An tUasal Seán Ó Loinsigh, Taoiseach;
- An tUasal Pádraig Ó hIrighile, Aire Gnóthaí Eachtracha;

Uachtarán Phoblacht na hIodáile:

- An tUasal E. Colombo, Príomh-Aire;
- An tUasal A. Moro, Aire Gnóthaí Eachtracha;
- An tUasal G. Bombassei Frascani de Vettor, Ambasadóir,
- Buan-Ionadaí chuig na Comhphobail Eorpacha;

A Mhórgacht Ríoga Ard-Diúc Luchsamburg:

- An tUasal G. Thorn, Aire Gnóthaí Eachtracha;
- An tUasal J. Dondelinger, Ambasadóir,
- Buan-Ionadaí chuig na Comhphobail Eorpacha;

A Soilse Banríon na hÍsiltíre:

- An tUasal W. K. N. Schmelzer, Aire Gnóthaí Eachtracha;
- An tUasal Th. E. Westerterp, Rúnaí Stáit, an Aireacht Gnóthai Eachtracha;
- An tUasal E. M. J. A. Sassen, Ambasadóir,
- Buan-Ionadaí chuig na Comhphobail Eorpacha;

A Shoilse Rí na hIoruaidhe:

- An tUasal T. Bratteli, Príomh-Aire;
- An tUasal A. Cappelen, Aire Gnóthaí Eachtracha;
- An tUasal S. Chr. Sommerfelt, Ambasadóir urghnách agus láinchumhach-tach;

A Soilse Banríon Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann:

An tUasal Ró-Onórách E. Heath, M.B.E., M.P., Príomh-Aire, Uachtarán na Comhairle, Aire na Státseirbhise;

An Sior Ró-Onórách Alec Douglas-Home, Rid, M.P., Príomh-Státrúnaí, Gnóthaí Eachtracha agus Gnóthaí Comhlathais dá Soilse;

An tUasal Ró-Onórách G. Rippon, Q.C., M.P., Seansailéir Dhiúiceacht Lancaster;

Noch a rinne, tar éis dóibh a Lánchumhachtaí, agus iad i bhfoirm cheart chuí, a thabhairt ar aird dá chéile, comhaontú mar a leanas:

Airteagal 1. 1. Déantar leis seo de Ríocht na Danmhairge, d'Éirinn, de Ríocht na hIoruaidhe agus de Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann comhaltaí de Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus den Chomhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach agus Páirtithe sna Conarthaí ag bunú na gComhphobal sin, arna leasú nó arna gcomhlánú.

2. Tugtar san Ionstraim atá i gceangal leis an gConradh seo coinníollacha a ligthe isteach agus na hoiriúnuithe is gá dá dhroim sin ar na Conarthaí ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Chomhphobail Eorpaithe do Fhuinneamh Adamhach. Is cuid dhílis den Chonradh seo na forálacha den Ionstraim sin a bhaineann le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach.

3. Beidh feidhm i leith an Chonartha seo ag na forálacha a bhaineann le cearta agus oibleagáidí na mBallstát agus le cumhachtaí agus inniúlachtaí Institiúidí na gComhphobal mar atá siad leagtha amach sna Conarthaí dá dtagraítear i mír 1.

Airteagal 2. Déanfaidh na hArdpháirtithe Conartha daingniú ar an gConradh seo de réir a rialacha bunreachtúla faoi seach. Taiscfeart na hionstraimí daingniúcháin le Rialtas Phoblacht na hIodáile lá nach déanaí ná an 31 Nollaig 1972.

Tiocfaidh an Conradh seo i bhfeidhm an 1 Eanáir 1973, ar an gcoinníoll go mbeidh na hionstraimí daingniúcháin go léir taiscthe roimh an dáta sin agus go mbeidh gach ceann de na hionstraimí aontachais leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach taiscthe ar an dáta sin.

Más rud é, áfach, nach mbeidh na Stáit go léir dá dtagraítear in Airteagal 1(1) tar éis a n-ionstraimí daingniúcháin agus aontachais a thaisceadh i dtráth cuí, tiocfaidh an Conradh i bhfeidhm do na Stáit sin a rinne an taisceadh sin. Sa chás sin, ag gníomhú di d'aontoil, cinnfidh Comhairle na gComhphobal Eorpach láithreach cad iad na hoiriúnuithe nach foláir a dhéanamh dá bhíthin sin ar Airteagal 3 den Chonradh seo agus ar Airteagail 14, 16, 17, 19, 20, 23, 129, 142, 143, 155, agus 160 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, ar na forálacha dá hIarscríbhinn I a bhaineann le comhdhéanamh agus feidhmiú na gcoistí éagsúla, agus ar Airteagail 5 agus 8 den Phrótaical ar Reacht an Bhainc Eorpaithe Infheistíochta atá i gceangal leis an Ionstraim sin; féadfaidh sí chomh maith, ag gníomhú di d'aontoil, a dhearbhú na forálacha sin den Ionstraim réamhluaithe a thagraíonn go sainráite don Stát nár thaisc a ionstraimí daingniúcháin agus aontachais a bheith tite ar lá, nó na forálacha sin a oiriúnú.

Airteagal 3. Tarraingíodh an Conradh seo suas i scríbhinn bhunaidh amháin, sa Bhéarla, sa Danmhairgís, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, san Iodáilis, san Ioruais agus san Ollanais, agus comhúdarás ag gach ceann de na hocht dtéacs; taiscfeart é i gcartlann Rialtas Phoblacht na hIodáile, agus cuirfidh an Rialtas sin cóip dheimhnithe chuig Rialtas gach ceann eile de Stáit a shínithe.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have affixed their signatures below this Treaty.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent traité.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevoldmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befullmektigede undertegnet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerds.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweundzwanzigsten Januar neunzehnhundert-zweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

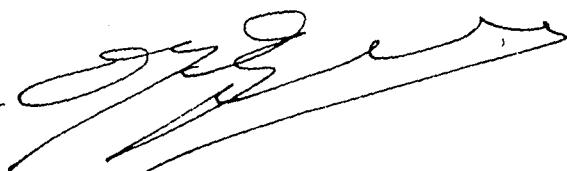
FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeën-zeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjuéandre januar nitten hundre og sytto.

J. D. B. Warriner.

John D. Warriner

Yann Vignal
Jens Otto Krag
for Christian

Brahm Scheer A. S. Barker

Maurice Schumann
Chairman

Seán Ó Loingsigh
Padraic Ó Briain

Chairwoman

Lis. M2
Annette Nitch

Terry Moran
Gordon

J. L. Meier
WCS Fort Langley

JASSEN

Tygor Brundage
Andreas Coppi
Alfonsin

Edward Heath
Alec Douglas-Hamilton
Anthony Rizzo

**IONSTRAIM I DTAOBH COINNÍOLLACHA AONTACHAIS
AGUS OIRIÚNUITHE NA gCONARTHAÍ**

CUID A HAON. NA PRIONSABAIL

Airteagal 1. Chun críocha na hlonstraime seo:

Ciallaíonn an abairt “Conarthaí bunaidh” an Conradh ag bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Ghual agus Cruach, an Conradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Conradh ag bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach, arna gcomhlánú nó arna leasú le conarthaí nó le gníomhartha eile a tháinig i bhfeidhm roimh an aontachas; ciallaíonn na habairtí “Conradh CEGC”, “Conradh CEE”, agus “Conradh CEFA” na Conarthaí bunaidh is iomchuí arna gcomhlánú nó arna leasú amhlaidh.

Ciallaíonn an abairt “Ballstáit bhunaidh” Ríocht na Beilge, Poblacht Chónaidhme na Gearmáine, Poblacht na Fraince, Poblacht na hIodáile, Ard-Diúiceacht Lucsamburg agus Ríocht na hÍsiltíre.

Ciallaíonn an abairt “Ballstáit nua” Ríocht na Danmhairge, Éire, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.

Airteagal 2. Amhail ó dháta an aontachais, beidh forálacha na gConarthaí bunaidh agus na gníomhartha a ghlac institiúidí na gComhphobal ina gceangal ar na Ballstáit nua agus beidh feidhm acu sna Stáit sin faoi na coinnfollacha dá bhforáiltear sna Conarthaí sin agus san Ionstraim seo.

Airteagal 3. 1. Aontaíonn na Ballstáit nua tríd an Ionstraim seo do na cinní agus na comhaontuithe lenar ghlac na hlonadaithe ó Rialtais na mBallstát i ndáil chruiinnithe dóibh sa Chomhairle. Gabhann siad orthu féin aontú, amhail ó dháta an aontachais, do na comhaontuithe eile go léir a rinne na Ballstáit bhunaidh maidir le feidhmiú na gComhphobal nó a bhaineann lena gníomhaíochtaí.

2. Gabhann na Ballstáit nua orthu féin aontú do na coinbhinsiúin dá bhforáiltear in Airteagal 220 de Chonradh CEE, agus do na protácail ar léiriú na gcoinbhinsiúin sin ag an gCúirt Bhreithiúnais, a shínigh na Ballstáit bhunaidh, agus chun na críche sin gabhann siad orthu féin dul i gcaibidí leis na Ballstáit bhunaidh d'fhonn na hoiriúnuithe is gá a dhéanamh orthu.

3. Tá na Ballstáit nua sa staid chaéanna leis na Ballstáit bhunaidh i leith dearbhuithe, rúin nó aon seasamh eile ag an gComhairle agus ina leith siúd maidir leis na Comhphobail Eorpacha a ghlac na Ballstáit de thoil a chéile; uime sin urramóidh siad na prionsabail agus na treoirínte a thig ó na dearbhuithe nó ó na rúin nó ón seasamh eile sin agus glacfaidh siad bearta mar is gá chun a áirithíú go gcuirfear i ggníomh iad.

Airteagal 4. 1. Beidh na comhaontuithe nó na coinbhinsiúin ina ndeachaigh ceann de na Comhphobail le tríú Stát amháin nó níos mó, le heagraíocht idirnáisiúnta nó le náisiúnach de thríú Stát, ina gceangal ar na Ballstáit nua faoi na coinníollacha dá bhforáiltear sna Conarthaí bunaidh agus san Ionstraim seo.

2. Gabhann na Ballstáit nua orthu féin aontú, faoi na coinníollacha atá leagtha síos san Ionstraim seo, do na comhaontuithe nó na coinbhinsiúin a rinne na Ballstáit bhunaidh i gcomhar le ceann de na Comhphobail, agus do na comhaontuithe a rinne na Ballstáit bhunaidh agus a bhfuil baint acu leis na comhaontuithe nó na coinbhinsiúin sin. Cabhróidh an Comhphobal agus na Ballstáit bhunaidh leis na Ballstáit nua ina leith sin.

3. De bhua na hlonstraime seo agus faoi na coinníollacha atá leagtha síos inti, aontaíonn na Ballstáit nua do na comhaontuithe inmheánacha a rinne na Ballstáit bhunaidh chun na comhaontuithe nó na coinbhinsiún dá dtagraítear i mír 2 a chur i ngníomh.

4. Déanfaidh na Ballstáit nua, más gá, na bearta is cuí chun a seasamh i leith eagraíochtaí idirnáisiúnta agus comhaontuithe idirnáisiúnta, a bhfuil Ballstáit eile nó ceann de na Comhphobail ina bpáirtithe iontu mar an gcéanna, a oiriúnú do na cearta agus na hoibleagáidí a thig óna n-aontachas leis na Comhphobail.

Airteagal 5. I gcás na mBallstát nua, bainfidh Airteagal 234 de Chonradh CEE agus Airteagail 105 agus 106 de Chonradh CEFA leis na comhaontuithe nó na coinbhinsiún a rinneadh roimh an aontachas.

Airteagal 6. Mura bhfuil forál shainráite dá mhalaírt déanta, ní fhéadfar forálacha na hlonstraime seo a fhionraí, a leasú ná a aisghairm ach amháin de réir an nós imeachta dá bhforáltear leir na Conarthaí bunaidh á cheadú na Conarthaí sin a athbhreithniú.

Airteagal 7. Gníomhartha a ghlac na hinstítiúidí de chuid na gComhphobal lena mbaineann na forálacha idirthréimhseacha a fhoráltear san Ionstraim seo, coinneoidh siad a stádas dlítheanach; go háirithe, leanfaidh na nósanna imeachta chun na gníomhartha sin a leasú d'fheidhm a bheith acu.

Airteagal 8. Na forálacha den Ionstraim seo arb é is cuspóir nó is éifeacht dóibh gníomhartha a ghlac instítiúidí na gComhphobal a aisghairm ná a leasú, seachas ar feadh idirthréimhse, beidh an stádas dlítheanach céanna acu atá ag na forálacha a aisghairtear ná a leasaítear leo amhlaíd agus beidh siad faoi réir na rialacha céanna leis na forálacha sin.

Airteagal 9. 1. D'fhoínn oiriúnú na mBallstát nua do na rialacha atá i bhfeidhm sna Comhphobail a éascú, beidh feidhmiú na gConarthaí bunaidh agus na ngníomhartha a ghlac na hinstítiúidí ina n-ábhar do na maoluithe dá bhforáltear san Ionstraim seo, mar bheart idirthréimhseach.

2. Faoi réir na ndátaí, na dteorainneacha ama agus na bhforálacha speisialta dá bhforáltear san Ionstraim seo, beidh críoch le feidhm na mbeart idirthréimhseach um dheireadh 1977.

CUID A DÓ. OIRIÚNÚ NA gCONARTHAÍ

TEIDEAL 1. FORÁLACHA AG RIALÚ NA nINSTÍTIÚIDÍ

CAIBIDIL 1. AN TIONÓL

Airteagal 10. In ionad Airteagal 21(2) de Chonradh CEGC, Airteagal 138(2) de Chonradh CEE agus Airteagal 108(2) de Chonradh CEFA, cuirfear an fhorál seo a leanas:

“Is mar a leanas a bheidh líon na dtoscairí sin:

An Bheilg	14
An Danmhairg	10
An Ghearmáin	36
An Fhrainc	36
Éire	10

An Iodáil	36
Lucsamburg	6
An Ísiltír	14
An Ioruaidh.....	10
An Ríocht Aontaithe	36."

CAIBIDIL 2. AN CHOMHAIRLE

Airteagal 11. In ionad an dara mír d'Airteagal 2 den Chonradh ag bunú Comhairle Aonair agus Coimisiún Aonair de na Comhphobail Eorpacha, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“Sealbhóidh gach comhalta den Chomhairle, ar a uain, oifig an Uachtaráin ar feadh téarma sé mhí in ord seo a leanas na mBallstát: an Bheilg, an Danmhraig, an Ghearmáin, an Fhrainc, Éire, an Iodáil, Lucsamburg, an Ísiltír, an Ioruaidh, an Ríocht Aontaithe.”

Airteagal 12. In ionad Airteagal 28 de Chonradh CEGC, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“*Airteagal 28.* Nuair a rachaidh an tArd-Údarás i gcomhairle leis an gComhairle, breithneoidh sí an t-ábhar gan a bheith de riachtanas vótáil a dhéanamh. Cuirfear miontuairiscí a himeachtaí ar aghaidh go dtí an tArd-Údarás.

In aon chás ina n-éilíonn an Conradh seo aontú na Comhairle, measfar an t-aontú sin a bheith arna thabhairt má fhaigheann an togra a cuireadh faoina bráid ón Ard-Údarás formheas:

- ó thromlach glan d'ionadaithe na mBallstát, ar a n-áirítear vótáí na n-ionadaithe ó dhá Bhallstát a dtáirgeann gach ceann acu an t-ochtú cuid ar a laghad de luach iomlán a dtáirgtear sa Chomhphobal de ghual agus cruach; nó
- i gcás comhionannas vótáí agus má sheasann an tArd-Údarás ar a thogra tar éis é a phlé an dara huair, ó ionadaithe trí Bhallstát a dtáirgeann gach ceann acu an t-ochtú cuid ar a laghad de luach iomlán a dtáirgtear sa Chomhphobal de ghual agus cruach.

In aon chás ina n-éilíonn an Conradh seo cinneadh d'aontoil nó aontú d'aontoil, beidh an cinneadh nó an t-aontú sin arna thabhairt go cuí má vótállann comhaltaí uile na Comhairle ar a thaobh. Ach, chun Airteagail 21, 32, 32a, 78d agus 78f den Chonradh seo, agus Airteagal 16, an tríú mír d'Airteagal 20, an cúigiú mír d'Airteagal 28 agus Airteagal 44 den Phrótacl ar Reacht na Cúinte Breithiúnais a chur chun feidhme, ní bac ar an gComhairle do ghlacadh le gníomhartha ar gá aontoilíocht dóibh comhaltaí a bheidh i láthair go pearsanta nó trí ionadaíocht a staonadh ó vótáil.

Is trí vóta tromlaigh dá comhaltaí a ghlacfaidh an Chomhairle cinntí, seachas na cinn ar gá tromlach cáilithe nó aontoilíocht dóibh; measfar an tromlach sin a bheith faigte más ionann é agus tromlach glan d'ionadaithe na mBallstát, ar a n-áirítear vótáí na n-ionadaithe ó dhá Bhallstát a dtáirgeann

gach ceann acu an t-ochtú cuid ar a laghad de luach iomlán a dtáirgtear sa Chomhphobal de ghual agus cruach. Ach, chun na forálacha sin d'Airteagail 78, 78b agus 78d den Chonradh seo ar gá tromlach cáilithe dóibh a chur chun feidhme, gabhfaidh meáchan mar a leanas le vótaí na gcomhaltaí den Chomhairle: an Bheilg 5, an Danmhairg 3, an Ghearmáin 10, an Fhrainc 10, Éire 3, an Iodáil 10, Lucsamburg 2, an Ísiltír 5, an Ioruaidh 3, an Ríocht Aontaithe 10. Chun go nglacfar leo, is gá do ghníomhartha 43 vóta ar a laghad ina bhfabhar, arna gcaitheamh ag sé chomhalta ar a laghad.

Má dhéantar vótáil, féadfaidh aon chomhalta den Chomhairle gníomhú freisin thar ceann comhalta amháin eile ar a mhéid.

Déileálfайдh an Chomhairle leis na Ballstáit trína hUachtaráin.

Foilseofar gníomhartha na Comhairle ar cibé dóigh a chinnfidh sí.”

Airteagal 13. In ionad Airteagal 95, mír 4, de Chonradh CEGC, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“Déanfaidh an tArd-Údarás agus an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach naoi ndeichiú dá comhaltaí, na leasuithe sin a thairiscint i gcomhar le chéile agus cuirfear faoi bhráid na Cúirte iad lena tuairim a fháil. Á mbreithniú di, beidh cumhacht iomlán ag an gCúirt gach pointe fiorais agus dlí a mheas. Más rud é, de thoradh an bhreithnithe sin, go bhfaighidh an Chúirt go bhfuil na tograí ag luí le forálacha na míre roimhe seo, cuirfear ar aghaidh chuig an Tionól iad agus tiocfaidh siad i bhfeidhm má fhaigheann siad formheas ó thromlach trí cheathrú de na vótaí a caitheadh agus dhá thrian de chomhaltaí an Tionól.”

Airteagal 14. In ionad Airteagal 148(2) de Chonradh CEE agus Airteagal 118(2) de Chonradh CEFA, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“Nuair a cheanglaítear ar an gComhairle gníomhú trí thromlach cáilithe, gabhfaidh meáchan mar a leanas le vótaí a comhaltaí:

An Bheilg	5
An Danmhairg	3
An Ghearmáin	10
An Fhrainc	10
Éire	3
An Iodáil	10
Lucsamburg	2
An Ísiltír	5
An Ioruaidh	3
An Ríocht Aontaithe	10

Chun go nglacfar leo, is gá do ghníomhartha na Comhairle cuid nach lú ná:

- trí vóta is daichead ina bhfabhar sa chás ina gceanglaíonn an Conradh seo iad a ghlacadh ar thogra ón gCoimisiún,
- trí vóta is daichead ina bhfabhar, arna gcaitheamh ag sé chomhalta ar a laghad, i gcásanna eile.”

CAIBIDIL 3. AN COIMISIÚN

Airteagal 15. In ionad na chéad fhomhíre d'Airteagal 10(1) den Chonradh ag bunú Comhairle Aonair agus Coimisiún Aonair de na Comhphobail Eorpacha, curfear an fhoráil seo a leanas:

“Beidh ar an gCoimisiún ceithre chomhalta dhéag, a roghnófar de bharr a n-inniúlachta i gcoitinne agus nach bhfuil a neamhspleáchas inchurtha in amhras.”

Airteagal 16. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 14 den Chonradh ag bunú Comhairle Aonair agus Coimisiún Aonair de na Comhphobail Eorpacha, curfear an fhoráil seo a leanas:

“Déanfar Uachtarán agus cúig Leas-Uachtarán an Choimisiúin a cheapadh as líon a chomhaltaí go ceann téarma dhá bhliaín de réir nós imeachta mar atá leagtha síos do cheapadh comhaltaí an Choimisiúin. Féadfar a gceapacháin a athnuachan.”

CAIBIDIL 4. AN CHÚIRT BREITHIÚNAIS

Airteagal 17. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 32 de Chonradh CEGC, na chéad mhíre d'Airteagal 165 de Chonradh CEE agus na chéad mhíre d'Airteagal 137 de Chonradh CEFA, curfear an fhoráil seo a leanas:

“Aon Bhreitheamh déag a bheidh ar an gCúirt Bhreithiúnais.”

Airteagal 18. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 32a de Chonradh CEGC, na chéad mhíre d'Airteagal 166 de Chonradh CEE agus na chéad mhíre d'Airteagal 138 de Chonradh CEFA, curfear an fhoráil seo a leanas:

“Beidh trí Abhcóide Ginearálta de chúnamh ag an gCúirt Bhreithiúnais.”

Airteagal 19. In ionad an dara agus an tríú mír d'Airteagal 32b de Chonradh CEGC, an dara agus an tríú mír d'Airteagal 167 de Chonradh CEE agus an dara agus an tríú mír d'Airteagal 139 de Chonradh CEFA, curfear an fhoráil seo a leanas:

“Athrófar cuid de na Breithiúna i gceann gach trí bliana. Athrófar seisear agus cúigear díobh gach re seach.

Athrófar cuid de na hAbhcóidí Ginearálta i gceann gach trí bliana. Athrófar duine amháin agus beirt díobh gach re seach.”

Airteagal 20. In ionad an dara mír d'Airteagal 18 den Phrótacal ar Reacht Chúirt Bhreithiúnais an Chomhphobail Eorpaisc do Ghual agus Cruach, Airteagal 15 den Phrótacal ar Reacht Chúirt Bhreithiúnais Chomhphobail Eacnamaíochta na hEorpa agus Airteagal 15 den Phrótacal ar Reacht Chúirt Bhreithiúnais an Chomhphobail Eorpaisc do Fhuinneamh Adamhach, curfear na forálacha seo a leanas:

“Ni bheidh breitheanna na Cúirte bailí ach amháin nuair is uimhir chorr dá comhaltaí a bheidh ina suí le linn an phlé. Beidh breitheanna na Cúirte iomláine bailí má bhíonn seacht gcomhalta ina suí. Ní bheidh breitheanna na nDlísheomraí bailí ach amháin i gcás trí Bhreitheamh a bheith ina suí; i gcás nach féidir do dhuine de Bhreithiúna Dlísheomra suí, féadfar glaoch ar Bhreitheamh Dlísheomra eile chun suí de réir coinniollacha a bheidh leagtha síos sna rialacha nós imeachta.”

CAIBIDIL 5. AN COISTE EACNAMAÍOCH AGUS SÓSIALACH

Airteagal 21. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 194 de Chonradh CEE agus na chéad mhíre d'Airteagal 166 de Chonradh CEFA, cuirfear an fhóráil seo a leanas:

“Is mar a leanas a bheidh lín comhaltaí an Choiste:	
An Bheilg	12
An Danmhairg	9
An Ghearmáin	24
An Fhrainc	24
Éire	9
An Iodáil	24
Lucsamburg	6
An Ísiltír	12
An Ioruaidh	9
An Ríocht Aontaithe	24.”

CAIBIDIL 6. COISTE COMHAIRLEACH CEGC

Airteagal 22. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 18 de Chonradh CEGC, cuirfear an fhóráil seo a leanas:

“Gabhfaidh Coiste Comhairleach leis an Ard-Údarás. Seasca comhalta ar a laghad agus ceithre chomhalta is ochtó ar a mhéid a bheidh ar an gCoiste, agus ar a lín sin áireofar uimhir chomhionann de tháirgeoirí, d'oibrithe agus de thomholtóirí agus déileálaithe.”

CAIBIDIL 7. AN COISTE EOLAÍOCH AGUS TEICNIÚIL

Airteagal 23. In ionad na chéad fhomhíre d'Airteagal 134(2) de Chonradh CEFA, cuirfear an fhóráil seo a leanas:

“Ocht gcomhalta is fiche a bheidh ar an gCoiste agus is í an Chomhairle a cheapfaidh iad tar éis dul i gcomhairle leis an gCoimisiún.”

TEIDEAL II. OIRIÚNUITHE EILE

Airteagal 24. 1. Comhlánófar Airteagal 131 de Chonradh CEE tríd an Ioruaidh agus an Ríocht Aontaithe a chur leis na Ballstáit dá dtagraítear sa chéad abairt den Airteagal sin.

2. Comhlánófar an liosta atá in Iarscríbhinn IV a ghabhann le Conradh CEE trí na tíortha agus na críocha seo a leanas a chur leis:

- Comhthiarnas Franc-Bhriotanach Nua-Inse Ghall Sealúchais na hIoruaidhe san Antartach (Oileán Bhouvet, Oileán Pheadar I agus Talamh na Banríona Máid).
- Na Bahámaí
- Na Beirmiúdaí
- Brunéi
- Críoch na Breataine san Aigéan Indiach

- Críoch na Breataine san Antartach
- Hondúras na Breataine
- Montserrat
- Ógh-Oileáin na Breataine
- Oileáin Chayman
- Oileáin Fháclainne agus a Spleáchríocha
- Oileáin Ghilbeirt agus Eillise
- Oileáin na Líne, Láir agus Theas
- Oileáin Sholamh na Breataine
- Oileáin na dTurcach agus na gCaiceos
- Pitcairn
- San Héilin agus Spleáchríocha
- Na Seychelles
- Na Stáit Chomhlachaithe sa Mhuir Chairib: Antigua, Dominica, Greanada, San Lucia, San Uinseann, San Críostóir/Nevis/Anguilla.

Airteagal 25. Comhlánófar Airteagal 79 de Chonradh CEGC trí mhír nua mar a leanas a chur leis i ndiaidh na chéad mhíre:

“De mhaolú ar an mhír roimhe seo:

(a) Ní bhainfidh an Conradh seo le hOileáin Fháró. Féadfaidh Ríaltas Ríocht na Danmhairge, áfach, a fhógaírt, trí dhearbhú a thaisceadh tráth nach déanaí ná an 31 Nollaig 1975 le Ríaltas Phoblacht na Fraince go bhfuil an Conradh seo infheidhme i leith na n-oileán sin, agus cuirfidh an Ríaltas sin cóip dheimhnithe den dearbhú sin chuig ríaltas gach Ballstát eile. Sa chás sin, bainfidh an Conradh seo leis na hoileán sin amhail ón gcéad là den dara mí tar éis an dearbhú sin a thaisceadh.

(b) Ní bhainfidh an Conradh seo le limistéir cheannasachta Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann sa Chipir.

(c) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le hOileáin Mhuir nlocht ná le hOileán Mhanann, ach a mhéid is gá chun a áirithíú go bhfeidhmeofar an córas dá bhforáiltear do na hoileán sin leis an gCinneadh i dtaobh aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach.”

Airteagal 26. 1. Gabhfaidh na forálacha seo a leanas ionad Airteagal 227(1) de Chonradh CEE:

“1. Bainfidh an Conradh seo le Ríocht na Beilge, le Ríocht na Danmhairge, le Poblacht Chónaidhme na Gearmáine, le Poblacht na Fraince, le hÉirinn, le Poblacht na hIodáile, le hArd-Diúiceacht Lucsamburg, le Ríocht na hÍsiltíre, le Ríocht na hIoruaidhe agus le Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.”

2. Comhlánófar Airteagal 227(3) de Chonradh CEE trí an mír seo a leanas a chur leis:

“Ní bhainfidh an Conradh seo leis na tíortha agus na críocha thar lear a bhfuil caidreamh speisialta acu le Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann agus nach bhfuil luaite sa liosta réamhráite.”

3. Comhlánófar Airteagal 227 trí mhír 5 mar a leanas a chur leis:

“5. De mhaolú ar na míreanna roimhe seo:

(a) Ní bhainfidh an Conradh seo le hOileáin Fháró. Féadfaidh Rialtas Ríocht na Danmhairge, áfach, a fhógaírt, trí dhearbhú a thaisceadh tráth nach déanaí ná an 31 Nollaig 1975 le Rialtas Phoblacht na hIodáile, go bhfuil an Conradh seo infheidhme i leith na n-oileán sin, agus cuirfidh an Rialtas sin cóip den dearbhú sin chuig Rialtas gach Ballstáit eile. Sa chás sin, bainfidh an Conradh seo leis na hoileáin sin amhail ón gcéad là den dara mí tar éis an dearbhú sin a thaisceadh.

(b) Ní bhainfidh an Conradh seo le limistéir cheannasachta Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann sa Chipir.

(c) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le hOileáin Mhuir nlocht ná le hOileán Mhanann ach a mhéid is gá chun a áirithíú go bhfeidhmeofar an córas dá bhforáiltear do na hoileáin sin sa Chonradh i dtaobh aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe, agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuiinneamh Adamhach.”

Airteagal 27. Comhlánófar Airteagal 198 de Chonradh CEFA tríd an mír seo a leanas a chur leis:

“De mhaolú ar na míreanna roimhe seo:

(a) Ní bhainfidh an Conradh seo le hOileáin Fháró. Féadfaidh Rialtas Ríocht na Danmhairge, áfach, a fhógaírt, trí dhearbhú a thaisceadh tráth nach déanaí ná an 31 Nollaig 1975 le Rialtas Phoblacht na hIodáile, go bhfuil an Conradh seo infheidhme i leith na n-oileán sin, agus cuirfidh an Rialtas sin cóip dheimhnithe den dearbhú sin chuig Rialtas gach Ballstáit eile. Sa chás sin, bainfidh an Conradh seo leis na hoileáin sin amhail ón gcéad là den dara mí tar éis an dearbhú sin a thaisceadh.

(b) Ní bhainfidh an Conradh seo le limistéir cheannasachta Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann sa Chipir.

(c) Ní bhainfidh an Conradh seo leis na tíortha agus na críocha thar lear a bhfuil caidreamh speisialta acu le Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann agus nach bhfuil luaite sa liosta in Iarscríbhinn IV den Chonradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa.

(d) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le hOileáin Mhuir nlocht ná le hOileán Mhanann ach a mhéid is gá chun a áirithíú go bhfeidhmeofar an córas dá bhforáiltear do na hoileáin sin sa Chonradh i dtaobh aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuiinneamh Adamhach.”

Airteagal 28. Na gníomharta de chuid Institiúidí an Chomphobail a bhaineann leis na táirgí in Iarscríbhinn II de Chonradh CEE agus leis na táirgí a bhíonn, ar iad a allmhairíú isteach sa Chomphobal, faoi réir rialúchán sonrach de dhroim an combheartas talmhaíochta a chur i gníomh, maille leis na gníomhartha a bhaineann le comhchuibhíú reachtaíocht na mBallstát i leith cánach láimhdeachais, ní bheidh siad infheidhme ar Ghiobrlátar mura ndéanfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di d'aontoil ar thogra ón gCoimisiún, socrú dá mhalaire.

CUID A TRÍ. OIRIÚNÚ AR GHNIÓMHARTHA LENAR GHLAC NA hINSTITIÚIDÍ

Airteagal 29. Déantar na gníomhartha atá lúaite in Iarscríbhinn I a ghabhann leis an Ionstraim seo a oiriúnú mar a shonraítear san Iarscríbhinn sin.

Airteagal 30. Déanfar na hoiriúnuithe ar na gníomhartha atá lúaite sa liosta in Iarscríbhinn II a ghabhann leis an Ionstraim seo, agus is gá de dhroim an Aontachais, a bhunú i gcomhréir leis na treoirínta a shonraítear leis an Iarscríbhinn sin agus de réir an nós imeachta agus faoi na coinníollacha dá bhforáiltear le hAirteagal 153.

CUID A CEATHAIR. BEARTA IDIRTHRÉIMHSEACHA

TEIDEAL I. SAORGHLUAISEACHT EARRAÍ

CAIBIDIL I. FORÁLACHA I DTAOBH TARAIFI

Airteagal 31. 1. I gcás gach táirge, is í an bhundleacht a ndlífeart na laghduithe leanúnacha dá bhforáiltear in Airteagail 32 agus 59 a chur chun fiedhme uirthi ná an dleacht a chuirfear chun feidhme iarbhír an 1 Eanáir 1972.

1 gcás gach táirge, is í an bhundleacht a ghlacfar mar bhonn don chomhfhogasú i dtreo na Comhtharaife Custam agus tharaif aontaithe CEGC dá bhforáiltear in Airteagail 39 agus 59, ná an dleacht a chuirfidh na Ballstáit nua chun feidhme iarbhír an 1 Eanáir 1972.

Chun críocha na hIonstraim seo, ciallaíonn “taraif aontaithe CEGC” iomlán a n-áirítear faoin ainmníocht chustam maille leis na dleachtanna custam atá ann i gcás na dtáirgí in Iarscríbhinn I a ghabhann le Conradh CEGC, cé is moite den ghuail.

2. Más rud é tar éis an 1 Eanáir 1972 go dtiocfaidh laghduithe ar dleachtanna de thoradh an Chomhaontaithe a bhaineann go príomha le táirgí ceimiceacha, is forlónadh ar Phrótacl na Ginéive (1967) atá i gceangal leis an gComhaontú Ginearálta ar Tharaifí agus Trádáil, chun bheith infheidhme, cuirfear na dleachtanna arna laghdú amhlaidh in ionad na mbundleachtanna dá dtagraítear i mír 1.

Airteagal 32. 1. Déanfar na dleachtanna custam ar allmhairí idir an Comphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin, a dhíothú go comhleanúnach de réir an tráthchláir seo a leanas:

- an 1 Aibreán 1973, déanfar gach dleacht a thabhairt anuas go dtí 80% den bhundleacht;
- déanfar na ceithre laghdú eile, 20% an ceann:
- an 1 Eanáir 1974

- an 1 Eanáir 1975
- an 1 Eanáir 1976
- an 1 Iúil 1977.

2. De mhaolú ar mhír 1:

- (a) déanfar na dleachtanna custam ar allmhairí guail de réir brí Iarscríbhinn I a ghabhann le Conradh CEGC a dhiothú idir na Ballstáit amhail ó dháta an aontachais;
- (b) déanfar na dleachtanna custam ar allmhairí i gcás na dtáirgí a áirítear in Iarscríbhinn III a ghabhann leis an Ionstraim seo a dhiothú an 1 Eanáir 1974;
- (c) déanfar díolúine ó dhleachtanna custam a chur chun feidhme amhail ó dháta an aontachais ar allmhairí a thairbhíonn de na forálacha a bhaineann le díolúine fhioscach i gcás gluaiseacht lucht taistil idir na Ballstáit.

3. I gcás na dtáirgí a áirítear in Iarscríbhinn IV a ghabhann leis an Ionstraim seo agus is ábhar do lamhlácha fabhair coinbhinsiúnta idir an Ríocht Aontaithe agus tíortha áirithe eile a thairbhíonn de bharr fabhair an Chomhlathais, féadfaidh an Ríocht Aontaithe an chéad cheann de na laghduithe taraife dá dtagraítear i mír 1 a chur siar go dtí an 1 Iúil 1973.

4. Ní fhágfaidh forálacha mhír 1 nach bhféadfar tarai-chuótaí a oscailt do tháirgí áirithe d'iarann agus de chruach nach monaraítear, nó nach leor cainníocht nó cáiliúcht a monaraítear díobh, sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

Airteagal 33. In aon chás, ní chuirfear chun feidhme laistigh den Chomhphobal dleachtanna custam is airde ná mar a chuirtear chun feidhme ar thrí tíortha a thairbhíonn de chlásal an náisiúin barr fabhair.

I gcás dleachtanna na Comhtharaife Custam a leasú nó a fhionraí, nó má chuireann na Ballstáit nua Airteagal 41 chun feidhme, féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cálithe ar thogra ón gCoimisiún, na bearta is gá a ghlacadh chun fabhar an Chomhphobail a chaomhnú.

Airteagal 34. Féadfaidh gach Ballstát nua an bailiú dleachtanna is inféidhme ar tháirgí a allmhairitear ó Bhallstáit eile a fhionraí go hiomlán nó go páirteach. Cuirfidh siad é i bhffios do na Ballstáit eile agus don Choiomisiún.

Airteagal 35. Díothófar, an 1 Eanáir 1973, gach muirear ar chomhéifeacht le dleacht chustam ar allmhairí a thabharfar isteach amhail ón 1 Eanáir 1972 sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin.

Gach muirear ar chomhéifeacht le dleacht chustam ar allmhairí arbh airde a ráta, an 31 Nollaig 1972, ná mar a chuirfear chun feidhme iarbhir an 1 Eanáir 1972, déanfar, ar an 1 Eanáir 1973, é a thabhairt anuas go dtí an ráta deiridh sin.

Airteagal 36. 1. Déanfar na muirir ar chomhéifeacht le dleachtanna custam ar allmhairí idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin, a dhíothú go comhleanúnach de réir an tráthchláir seo a leanas:

- lá nach déanaí ná an 1 Eanáir 1974, tabharfar gach muirear anuas go 60% den ráta a chuirfear chun feidhme an 1 Eanáir 1972;
- déanfar na trí laghdú eile, 20% an ceann:
- an 1 Eanáir 1975

— an 1 Eanáir 1976

— an 1 Iúil 1977.

2. De mhaolú ar mhír 1:

- (a) déanfar na muirir ar chomhéifeacht le dleachtanna custam ar allmhairí guail de réir brí Iarscríbhinn I a ghabhann le Conradh CEGC a dhíothú idir na Ballstáit amhail ó dháta an aontachais;
- (b) déanfar na muirir ar chomhéifeacht le dleachtanna custam ar allmhairí, is infheidhme ar na táirgí a áirítear in Iarscríbhinn III a ghabhann leis an Ionstraim seo, a dhíothú an 1 Eanáir 1974.

Airteagal 37. Déanfar na dleachtanna custam ar onnmhairí agus na muirir chomhéifeachta idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin, a dhíothú tráth nach déanaí ná an 1 Eanáir 1974.

Airteagal 38. 1. Gan dochar d'fhorálacha na míreanna ina dhiaidh seo, beidh feidhm ar dleachtanna custam de chineál fioscach ag na forálacha a bhaineann le dleachtanna custam a dhíothú go comhleanúnach.

2. Coinneoidh na Ballstáit nua de cheart acu féin muirear inmheánach de réir forálacha Airteagal 95 de Chonradh CEE a chur in ionad dleachta custam de chineál fioscach, nó na heiliminte fioscaí de dhleacht den sórt sin. Má bhaineann Ballstát nua leas as an gceart sin, beidh an eilimint nach gcumhdaítear leis an muirear inmheánach in ionannas leis an mbundleacht dá bhforáiltear in Airteagal 31. Déanfar an eilimint sin a dhíothú sa trádáil laistigh den Chomhphobal agus í a chomhfhogasú i dtreo na Comhtharaife Custam faoi na coinníollacha dá bhforáiltear in Airteagal 32, 39 agus 59.

3. Má fhraigheann an Coimisiún go mbaineann mórdheacrachtai i mBallstát nua lena malairt de mhuirear a chur in ionad dleachta custam de chineál fioscach nó in ionad na heiliminte fioscaí de dhleacht den sórt sin, údaróidh sé don Stát sin, arna éileamh roimh an 1 Feabhra 1973, an dleacht sin nó an eilimint sin a chaomhnú, ar an gcoinníoll go ndíothóidh sé í tráth nach déanaí ná an 1 Eanáir 1976. Ní foláir don Choimisiún a chinneadh a thabhairt roimh an 1 Márta 1973.

Beidh eilimint na cosanta in ionannas leis an mbundleacht dá bhforáiltear in Airteagal 31 agus déanfaidh an Coimisiún, roimh an 1 Márta 1973, a méid a shocrútar éis dul i gcomhairle leis an Stát áirithe sin. Déanfar an eilimint sin a dhíothú sa trádáil laistigh den Chomhphobal agus í a chomhfhogasú i dtreo na Comhtharaife Custam faoi na coinníollacha dá bhforáiltear in Airteagal 32, 39 agus 59.

4. Féadfaidh an Coimisiún a údarú don Ríocht Aontaithe na dleachtanna custam de chineál fioscach nó an eilimint fhioscach de na dleachtanna sin a choimeád ar thobac go ceann dhá bhliain bhreise más rud é, an 1 Eanáir 1976, nár bh fhéidir athrú na ndleachtanna sin go muirir inmheánacha ar thobac monaraithe, ar bhonn comhchuibhithe, faoi fhorálacha Airteagal 99 de Chonradh CEE, a thabhairt i gerích, toisc gan forálacha chuige sin a bheith déanta ag an gComhphobal an 1 Eanáir 1975, nó toisc gur déanaí ná an 1 Eanáir 1976 an tráth a fhóráiltear chun forálacha sin an Chomhphobail a fheidhmiú.

5. An treoir a thug an Chomhairle an 4 Márta 1969 maidir le comhchuibhiú na bhforálacha reachtaíochta, rialúcháin agus riarracháin a bhaineann le híoc iarchurtha dleachtanna custam, muirear comhéifeachta agus tobhach talmhaíochta, ní bheidh feidhm aici, sna Ballstáit nua, i gcás na ndleachtanna custam de

chineál fioscach dá dtagraítear i míreanna 3 agus 4 ná i gcás na heiliminte fioscaí de na dleachtanna sin.

6. An treoir a thug an Chomhairle an 4 Márt 1969 maidir le comhchuibhiú na bhforálacha reachtachta, rialúchán agus riarrachán a bhaineann leis an gcóras próiseála inbhealaigh, ní bheidh feidhm léi sa Ríocht Aontaithe i gcás na ndleachtanna custam de chineál fioscach dá dtagraítear i míreanna 3 agus 4 ná i gcás na heiliminte fioscaí de na dleachtanna sin.

Airteagal 39. 1. Chun an Chomhtharaif Chustam agus taraif aontaithe CEGC a thabhairt isteach go comhleanúnach, déanfaidh na Ballstáit nua na taraifí dá gcuid is infheidhme ar thríú tíortha a leasú mar a leanas:

- (a) i gcás na gceannteideal taraife nach bhfuil na bundleachtanna dóibh thar 15% níos mó ná níos lú ná na dleachtanna faoin gComhtharaif Chustam nó faoi tharaif aontaithe CEGC, is iad na dleachtanna dieridh sin a chuirfear chun feidhme amhail ón 1 Eanáir 1974;
- (b) i gcásanna eile, cuirfidh gach Ballstát nua chun feidhme, amhail ón dáta céanna, dleacht a bhéarfaidh 40% de laghdú ar an difríocht idir an bhundleacht agus an dleacht faoin gComhtharaif Chustam nó faoi tharaif aontaithe CEGC. Laghdófar an difríocht sin arís, 20% sa turas, an 1 Eanáir 1975 agus an 1 Eanáir 1976.

Déanfaidh na Ballstáit nua an Chomhtharaif Chustam agus taraif aontaithe CEGC a chur chun feidhme go hiomlán amhail ón 1 Iúil 1977.

2. Amhail ón 1 Eanáir 1974, má dhéantar dleachtanna áirithe faoin gComhtharaif Chustam a leasú nó a fhionraí déanfaidh na Ballstáit nua a dtaraifi a leasú nó a fhionraí sa chomhréir a thig de mhír 1 a chur chun feidhme.

3. I gcás na dtáirgí a áirítear in Iarscríbhinn III a ghabhann leis an Ionstraim seo, cuirfidh na Ballstáit nua an Chomhtharaif Chustam chun feidhme amhail ón 1 Eanáir 1974.

4. Cuirfidh na Ballstáit nua ainmníocht na Comhtharaife Custam chun feidhme amhail ó dháta an aontachais. Údaraítear don Danmhairg, don Ioruaíd agus don Ríocht Aontaithe, áfach, an feidhmiú a chur siar go dtí an 1 Eanáir 1974.

Féadfaidh na Ballstáit nua na foranna náisiúnta atá ann, agus nár bh fhéidir comhfhogasú comhleanúnach a ndleachtanna custam i dtreo dleachtanna na Comhtharaife Custam a chur i gcrích dá n-éagmáis, a áireamh faoi na coinníollacha dá bhforáliltear san Ionstraim seo.

5. Chun gur fusa do na Ballstáit nua an Chomhtharaif Chustam a thabhairt isteach go comhleanúnach, cinnfidh an Coimisiún, más gá, an nós imeachta is inleanta ag na Ballstáit nua chun a ndleachtanna custam féin a athrú.

Airteagal 40. I gcás na dtáirgí seo a leanas a áirítear sa Chomhtharaif Chustam:

<i>Uimh. sa CTC</i>	<i>Tuairisc na n-earráí (CEGC)</i>
73.01	Muciarann, iarann teiligthe agus spiegeleisen, ina bharraí, ina bhloic, ina chnapáin agus i bhfoirmearcha dá samhail sin
73.02	Feireo-chóimhiotail:
	A. Feireo-mhangainéis:
	1. le breis is 2% de réir meáchain de charbón inti (feireo-mhangainéis ardcharbóin)

*Uimh. sa
CTC*

*Tuairisc na n-earraí
(CEGC)*

- 73.07 Blúmáin, billéid, leaca agus barraí leatháin (lena n-áirítear barraí stánphláta), d'iarann nó de chruach; píosaí garbhchum-tha trína ngaibhniú d'iarann nó de chruach.
- A. Blúmáin agus billéid:
ex I. Billéid lannaithe

Déanfaidh Éire, de mhaolú ar Airteagal 39, dleachtanna a chur chun feidhme, amhail ón 1 Eanáir 1975, a bhéarfaidh trian de laghdú ar an difríocht idir na rátaí a bhí i bhfeidhm iarbhír an 1 Eanáir 1972 agus rátaí tharaif aontaithe CEGC. Déanfar an difríocht a thig den chéad chomhfhogasú sin a laghdú athuair 50% an 1 Eanáir 1976.

Cuirfidh Éire taraif aontaithe CEGC chun feidhme go hiomlán amhail ón 1 Iúil 1977.

Airteagal 41. Chun a dtaraifí a chur ar chomhrían leis an gComhtharaif Chustam agus le taraif aontaithe CEGC, beidh saorchead ag na Ballstáit nua a ndleachtanna custam a leasú de réir tráthchláir is luaithe ná mar a fhóráiltear in Airteagal 39, míreanna 1 agus 3. Tabharfaidh siad eolas ina thaobh do na Ballstáit eile agus don Choimisiún.

CAIBIDIL 2. SRIANTA CAINNFOCHTÚLA A DHÍCHUR

Airteagal 42. Déanfar na srianta cainníochtúla ar allmhairí agus onnmhairí idir an Comphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad fén, a dhíothú amhail ó dháta an aontachais.

Déanfar na bearta ar chomhéifeacht leis na srianta sin a dhíothú an 1 Eanáir 1975 ar a dhéanaí.

Airteagal 43. De mhaolú ar Airteagal 42, féadfaidh na Ballstáit na srianta ar onnmhairí de dhramh-mhiotail agus bruscar miotail d'iarann agus de chruach, ceannteideal Uimh. 73.03 sa Chomhtharaif Chustam, a choimeád i bhfeidhm go ceann tréimhse dhá bhliain, sa mhéid nach mbeadh an córas sin níos sriantá fós ná an ceann a chuitear chun feidhme ar a n-onnmhairí go trúí tíortha.

I gcás na Danmhairge agus na hIoruaidhe, is tréimhse trí bliana an tréimhse sin agus i gcás na hÉireann is tréimhse chuíg bliana í.

Airteagal 44. 1. Déanfaidh na Ballstáit nua coigeartú go comhleanúnach ar na Stát-mhonaplachtaí de chineál tráchtálach, de réir brí Airteagal 37(1) de Chonradh CEE, ionas go n-áiritheofar, roimh an 31 Nollaig 1977, nach mbeidh aon idirdhealú á dhéanamh idir násíúnaigh na mBallstát sna coinniollacha chun earraí a fháil agus a chur ar an margadh.

Gabhfaidh na Ballstáit bhunaidh a gcomhionann sin d'oibleagáidí orthu féin i leith na mBallstát nua.

2. Amhail ón bliain 1973, tabharfaidh an Coimisiún moltaí i dtaobh na modhanna agus an tráthchláir ar dá réir a dhéanfar an t-oiriúnú dá bhforáiltear san Airteagal seo, agus is intuigthe nach foláir na modhanna agus an tráthchlár sin a bheith mar an gcéanna do na Ballstáit nua agus do na Ballstáit bhunaidh.

CAIBIDIL 3. FORÁLACHA EILE

Airteagal 45. 1. Socróidh an Coimisiún, roimh an 1 Aibreán 1973, ag féachaint go cuí do na forálacha atá i bhfeidhm, go háirithe na forálacha maidir le hidirthurais sa Chomhphobal, na modhanna chun comhoibriú ó thaobh riarrachán lena áirithíú go dtairbheoidh earraí a chomhlíonann na coinníollacha is gá chuige sin de dhíothú dleachtanna custam agus muirir chomhéifeachta maille le srianta cainníochtúla agus bearta comhéifeachta.

Socróidh an Coimisiún, roimh dheireadh na tréimhse sin, na forálacha is infheidhme ar an trádáil laistigh den Chomhphobal in earraí a fuarthas sa Chomhphobal, agus ar corpraíodh ina ndéanamh:

- táirgí nár cuireadh faoi na dleachtanna custam agus na muirir chomhéifeachta a bhain leo sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh nó i mBallstát nua, nó a thairbhígh d'aisiòc na ndleachtanna nó na muirear sin go hiomlán nó go páirteach;
- táirgí talmhaíochta nach gcomhlíonann na coinníollacha is gá chun saorghluaiseacht a bheith acu sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh nó i mBallstát nua.

Ag glacadh na bhforálacha sin dó, cuirfidh an Coimisiún san áireamh na rialacha atá leagtha síos san Ionstraim seo chun dleachtanna custam a dhíchur idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad fén, agus chun an Chomhtharaif Chustam agus forálacha comhbheartais talmhaíochta a chur i bhfeidhm go comhleanúnach acu sin.

Airteagal 46. 1. Ach amháin mar a fhoráiltear a mhalairt san Ionstraim seo, bainfidh na forálacha atá i bhfeidhm sa reachtaíocht chustam i gcás na trádála le tríú tiortha faoi na coinníollacha céanna leis an trádáil laistigh den Chomhphobal, fad a bheidh dleachtanna custam á dtobhach sa trádáil sin.

Chun custam-luach sa trádáil sin a bhunú, is í an chríoch chustam a bheidh faoi bhréithniú ná an chríoch a bheidh sainithe leis na forálacha a bheidh i bhfeidhm sa Chomhphobal agus sna Ballstáit nua an 31 Nollaig 1972.

2. Cuirfidh na Ballstáit nua ainmníocht na Comhtharaife Custam chun feidhme amhail ó dháta an aontachais maidir leis an trádáil laistigh den Chomhphobal. Údaráitear don Danmhairg, don Ioruaidh agus don Ríocht Aontaithe, áfach, an feidhmiú a chur siar go dtí an 1 Eanáir 1974.

Féadfaidh na Ballstáit nua na foranna náisiúnta atá ann, agus nár bh fhéidir cealú comhleanúnach a ndleachtanna custam sa Chomhphobal a chur i gcrích dá n-eágmais, a áireamh faoi na coinníollacha dá bhforáiltear san Ionstraim seo.

Airteagal 47. 1. Sa mhéid go ndéanfar na suimeanna cúiteacha dá dtagraítéar in Airteagal 55(1)(a) a thobhach sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad fén, ar tháirgí priomhúla a mheastar a bheidh le húsáid i monarú earraí lena mbaineann Rialachán Uimh. 170/67/CEE i dtaobh an chórais trádála do ubhalbaimin agus lachtalbaimin agus Rialachán (CEE) Uimh. 1059/69 ag cinneadh an chórais trádála is infheidhme ar earraí áirithe a thig ó phróiseáil táirgí talmhaíochta déanfar, ar na hearraí sin a allmhairíú, suim chuíteach a fhorchur a ríomhfar ar bhonn na suimeanna réamhráite agus de réir na rialacha atá leagtha síos sna rialacháin sin chun an muirear nó an eilimint athraitheach a ríomh is infheidhme ar na hearraí áirithe sin.

Ar na hearraí céanna sin a allmhairí isteach sna Ballstáit nua ó thríú tíortha, déanfar an muirear dá bhforáltear le Rialachán Uimh. 170/67/CEE agus an eilimint athraitheach dá bhforáltear le Rialachán (CEE) Uimh. 1059/69, más iomchuí, a laghdú nó a mhéadú de mhéid na suime cuití faoi na coinníollacha céanna leo siúd dá bhforáltear in Airteagal 55(1)(b).

2. Beidh feidhm ag forálacha Airteagal 61(2) chun an dleacht chustam a chinneadh arb í an eilimint sheasta í den mhuirear is infheidhme, sna Ballstáit nua, ar na hearraí lena mbaineann Rialachán (CEE) Uimh. 1059/69.

Déanfar gach eilimint sheasta a chuirtear chun feidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin, a dhíchur de réir Airteagal 32(1).

Déanfar gach eilimint sheasta a chuireann na Ballstáit nua chun feidhme ar allmhairí ó thríú tíortha a chomhfhogasú i dtreo na Comhtharaife Custam de réir Airteagal 39.

3. I gcás na n-earraí a bhaineann le Rialachán Uimh. 170/67/CEE agus (CEE) Uimh. 1059/69, déanfaidh na Ballstáit nua ainmníocht na Comhtharaife Custam a chur chun feidhme go hiomlán tráth nach déanaí ná an 1 Feabhra 1973.

4. Déanfaidh na Ballstáit nua na dleachtanna custam agus muirir chomh-eifeachta, seachas iad siúd dá dtagraítear i míreanna 1 agus 2, a dhíothú an 1 Feabhra 1973.

Ar an dáta céanna, déanfaidh na Ballstáit nua na bearta ar chomháifeacht le srianta cainníochtúla a dhíothú sa trádáil idir iad féin agus an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

5. Déanfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, forálacha feidhmithe an Airteagail seo a leagan síos, á chur i gcontas, go háirithe, cora ar leith ab fhéidir a theacht, i gcás aon earra áirithe, as forálacha na chéad fhomhíre de mhír 1 agus Airteagal 97 a chur chun feidhme.

Airteagal 48. 1. Ní bhacfaidh forálacha an Teidil seo ar Éirinn socrutithe a chur i bhfeidhm i gcás táirgí de thionscnamh na Ríochta Aontaithe, faoina bhféadfar na dleachtanna custam agus eilimintí na cosanta i ndleachtanna custam de chineál fioscach a dhíchur níos luithe de réir forálacha an Chomhaontaithe idir Éire agus an Ríocht Aontaithe ag bunú limistéar saorthrádála, a síniódh an 14 Nollaig 1965, agus comhaontuithe gaolmhara.

2. Amhail ón 1 Eanáir 1974, beidh feidhm ag na forálacha a rinneadh de bhua Airteagal 45(2) i gcomhthéacs na socrutithe custam atá i bhfeidhm idir Éire agus an Ríocht Aontaithe.

Airteagal 49. 1. Ní chuirfidh Prótacail Uimh. 8 go 15 atá i gceangal leis an Ionstraim seo bac ar leasú nó fionraí na ndleachtanna ar a gcinnfear de bhua Airteagal 28 de Chonradh CEE.

2. Cúlgairtear leis seo na Prótacail atá i gceangal leis an gComhaontú i dtaobh cuid den Chomhtharaif Chustam a bhunú a bhaineann le táirgí i liosta G atá i gceangal le Conradh CEE, cé is moite de Phrótacl Uimh. XVII.

TEIDEAL II. TALMHAÍOCHT

CAIBIDIL 1. FORÁLACHA GINEARÁLTÁ

Airteagal 50. Ach amháin mar a fhóráiltear a mhalairet sa Teideal seo bainfidh na rialacha dá bhforáltear san Ionstraim seo le táirgí talmhaóchta.

Airteagal 51. 1. Beidh feidhm ag forálacha an Airteagail seo maidir leis na praghnsanna ar ina leith a thagraíonn forálacha Chaibidlí 2 agus 3 don Airteagal seo.

2. Go dtí go ndéanfar an chéad chomhfhogasú praghnsanna dá dtagraitear in Airteagal 52 déanfar na praghnsanna a chuirfear chun feidhme i ngach Ballstát nua a shocrú de réir na rialacha atá leaghtha síos sa chomheagraíocht ar mhargáil san earnáil áirithe ar leibhéal at hugann caoi do na táirgeoirí san earnáil sin ioncam a ghnóthú cothrom lena raibh á ghnóthú faoin gcóras náisiúnta roimhe sin.

3. Ach i gcás na hIoruaidhe agus na Ríochta Aontaithe, socrófar na praghnsanna sin ar leibhéal a bhéarfaidh, nuair a chuirfear rialacháin an Chomhphobail chun feidhme, go mbeidh leibhéal margadh-phraghsanna ann is inchomparáide lenar tuairiscíodh sa Bhallstát lena mbaineann in imeacht tréimhse samplaithí roimh an gcóras sin a chur chun feidhme.

Airteagal 52. 1. Sa mhéid go dtabharfaidh feidhmiú forálacha an Teidil seo go mbeidh leibhéal praghnsanna ann a bheidh neamhionann le leibhéal na gcomhphraghsanna, déanfar na praghnsanna ar ina leith a thagraíonn forálacha Chaibidlí 2 agus 3 don Airteagal seo, a chomhfhogasú le leibhéal na gcomhphraghsanna i sé chéim.

2. Faoi réir forálacha mhír 4, déanfar an comhfhogasú gach bliain i dtús na bliana margáiochta de réir na bhforálacha seo a leanas:

(a) i gcás, maidir le táirge ar bith, gur lú an praghas i mBallstát nua ná an comhphraghas, déanfar an praghas sa Bhallstát sin a mhéadú go comhleanúnach, tráth gach comhfhogasaithe, an séú ciud, an cúigíú cuid, an ceathrú cuid, trian agus leath den difríocht idir leibhéal an phraghais sa Bhallstát nua agus leibhéal an chomhphraghais is infheidhme roimh gach comhfhogasú; déanfar an praghas a gheofar de thoradh an ríofa sin a mhéadú i gcomhréir leis an méadú atá beartaithe don chomhphraghas don bhliain mhargáiochta le teacht.

(b) i gcás, maidir le táirge, gur mó an praghas i mBallstát nua ná an comhphraghas, déanfar an difríocht idir leibhéal an phraghais is infheidhme roimh gach comhfhogasú sa Bhallstát nua agus leibhéal an chomhphraghais is infheidhme don bhliain mhargáiochta le teacht a laghdú go comhleanúnach an séú ciud, an cúigíú cuid, an ceathrú cuid, an tríú cuid agus leath.

3. Ar mhaithe leis an lánpháirtíú a dhéanamh chomh rianúil agus is féidir, feadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di de réir an nós imeachta dá bhforáltear in Airteagal 43(2) de Chonradh CEE, a chinneadh, de mhaolú ar mhír 2, go ndisfreoidh an praghas i gcás táirge amháin nó níos mó i mBallstát nua amháin nó níos mó, le linn bliana margáiochta, ó na praghnsanna a leanfaidh as mír 2 a fheidhmiú.

Ní rachaidh an difríocht sin thar 10% d'iomlán na praghas-ghluaiseachta a bheidh le déanamh.

Sa chás sin, is é an praghas-leibhéal don bhliain mhargáiochta dá éis sin ná an leibhéal a thiocfadhb ó fheidhmiú mhír 2, dá mba nár cinneadh ar an difriú. Féadfar, áfach, difriú nua a chinneadh don bhliain mhargáiochta sin de réir an leibhéil sin, faoi réir coinníollacha na bhfomhíreanna roimhe seo.

4. Cuirfear na comhphraghsanna chun feidhme sna Ballstáit nua tráth nach déanaí ná an 1 Eanáir 1978.

Airteagal 53. Má chinntear nach bhfuil ach miondfríocht idir leibhéal an phraghais ar thírge i mBallstát nua agus leibhéal an chomhphraghais, féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di de réir an nós imeachta atá leagtha síos le hAirteagal 43(2) de Chonradh CEE, a chinneadh go gcuirfear an comhphraghas chun feidhme sa Bhallstát nua sin ar an thírge airithe.

Airteagal 54. 1. Fad a bheidh, sa Ríocht Aontaithe, difríocht idir na praghais a bheidh ar fáil faoi chóras náisiúnta na bpraghais ráthaithe agus na praghais margaidh a thig de dhroim sásra an chomhbheartais talmhaíochta agus forálacha an Teidil seo a chur chun feidhme, údaraítear don Bhallstát sin na fóirdheontais táirgthe a choimeád ar bun.

2. Féachfaidh an Ríocht Aontaithe, maidir le gach thírge lean mbaineann forálacha mhír 1, leis na fóirdheontais a dhíothú a luaithe is féidir i gcaitheamh na tréimhse dá dtagraítear in Airteagal 9(2).

3. Níor chóir é bheith d'éifeacht leis na fóirdheontais sin fáltais na dtáirgeoirí a mhéadú thar an leibhéal a thiocfadh de na rialacha maidir le comhfhogasú na bpraghais dá dtagraítear in Airteagal 52 a chur chun feidhme ar na fáltais sin.

4. Déanfaidh an Chomhairle, de réir an nós imeachta dá dtagraítear in Airteagal 43(2) de Chonradh CEE, na modhanna a ghlacadh is gá chun forálacha an Airteagail seo a chur chun feidhme d'fhoinn oibriú rianúil an chombheartais talmhaíochta, agus go háirithe comheagraíocht na margáit, a áirithíú.

Airteagal 55. 1. Déanfar na difríochtaí i leibhéal na bpraghais a chuíteamh de réir na modhanna seo a leanas:

(a) sa trádáil idir na Ballstáit nua iad féin agus idir na Ballstáit sin agus an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh, déanfaidh an Stát is allmhaireoir na suimeanna cíuteacha a thobhach nó déanfaidh an Stát is onnmhaireoir iad a dheonú;

(b) sa trádáil idir na Ballstáit nua agus tríú tíortha, déanfar na tobhaigh nó na muirir eile ar allmhairí a cuireadh chun feidhme faoi chuimsiú an chomhbheartais talmhaíochta, mar aon leis an aisfoc ar onnmhairí, a laghdú nó, de réir mar is gá sa chás, a mhéadú, de mhéid na suimeanna cíuteacha is infheidhme sa trádáil leis an gComhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh. Ní féidir, áfach, na dleachtanna custam a laghdú de mhéid na suimeanna cíuteacha.

2. I gcás na dtáirgí a bhfuil praghais socratithe ina leith de réir forálacha Airteagail 51 agus 52 beidh na suimeanna cíuteacha is infheidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua agus idir na Ballstáit nua agus tríú tíortha comhionann leis an difríocht idir na praghais a socraíodh don Bhallstát nua lena mbaineann agus na comhphraghsanna.

I gcás na dtáirgí eile, cinnfear na suimeanna cíuteacha sna cásanna agus de réir na modhanna atá leaghta síos i gCaibidlí 2 agus 3.

3. Sa trádáil idir na Ballstáit nua, déanfar na suimeanna cíuteacha is infheidhme a chinneadh faoi threoir na suimeanna cíuteacha a socraíodh do gach ceann ar leith acu de réir mhír 2.

4. Ar a shon sin, ní shocrófar aon suim chuíteach más mionsuim a bheidh de thoradh ar fheidhmiú mhíreanna 2 agus 3.

5. I gcás na dtáirgí a bhfuil an dleacht chomhtharaife chustam comhdhlúite ina leith faoi chuimsiú an Chomhaontaithe Ghinearálta ar Tharaifi agus Trádáil, curfear an comhdhlúthú san áireamh.

6. Ní fhéadfaidh an tsuim chuíteach a thoibheoidh nó a dheonóidh Ballstát de réir mhír 1(a) a bheith níos mó ná an tsuim iomlán a thoibheoidh an Ballstát sin ar allmhairí ó thríú tíortha.

Féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cailithe ar thogra ón gCoimisiún, maolú ar an rial sin go háirithe chun sraonadh trádála agus saobhadh iomafochta a sheachaint.

Airteagal 56. Más mó an margadh-phraghas domhanda ar tháirge ná an praghás a úsáidtear chun an muirear ar allmhairí a ríomh a bunaíodh faoi chuimsiú an chomhbheartais talmhaíochta, arna laghdú de mhéid na suime cúití a bhaintear den mhuirear allmhairiúcháin trí fheidhmiú Airteagal 55, nó más lú an t-aisioc ar allmhairí go dtí tríú tíortha ná an tsuim chuíteach, nó mura mbeidh aon aisioc insfeidhme, féadfar bearta iomchuí a ghlacadh d'fhonn oibriú rianúil chomh-eagraíocht na margáí a áirithiú.

Airteagal 57. Le linn leibhéal na n-eilimintí éagsúla den chóras praghásanna agus idirghabhála, seachas na praghásanna dá dtagraítear in Airteagail 51 agus 70, a bheith á shocrú, curfear san áireamh, i leith na mBallastát nua, a mhéid is gá do oibriú rianúil rialicháin an Chomhphobail, an difríocht idir praghásanna arna sonrú leis an tsuim chuíteach.

Airteagal 58. Is é an Comhphobal a sholáthróidh an t-airgead le haghaidh na suimeanna cúiteacha as an gCiste Eorpach um Threoraíocht agus Ráthaíocht Talmhaíochta, Roinn na Ráthaíochtaí.

Airteagal 59. Beidh feidhm ag na forálacha seo a leanas maidir le táirgí ó thríú tíortha a bhfuil a n-allmhairiú isteach sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh faoi réir dleachtanna custam a chur orthu:

1. Déanfar na dleachtanna custam ar allmhairí a dhíothú go comhleanúnach idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstát nua, agus idir na Ballstát nua iad féin, i gcúig chéim. Déanfar an chéad laghdú a thabharfaidh na dleachtanna anuas go dtí 80% den bhundleacht agus na ceithre laghdú eile 20% an ceann de réir an tráthchláir seo a leanas:

- (a) do na táirgí atá faoi réir chomheagraíocht mhargadh na mairteola agus na laofheola: i dtús gach bliana margáiochta, an chéad laghdú le déanamh i 1973;
- (b) do na táirgí lena mbaineann Rialachán Uimh. 23 faoina ndéantar comheagraíocht mhargaí in earnáil na dtorthaí agus na nglasrai a bhunú go comhleanúnach, Rialachán (CEE) Uimh. 234/68 faoina ndéantar comheagraíocht mhargaí a bhunú in earnáil na bplandaí beo agus tairgí na bláthadóireachta agus Rialachán (CEE) Uimh. 865/68 faoina ndéantar comheagraíocht mhargaí a bhunú in earnáil na dtáirgí próiseáilte ó thorthaí agus ó għlasrai: an I Éanáir gach bliain, an chéad laghdú le déanamh an I Éanáir 1974;
- (c) do tháirgí eile talmhaíochta: de réir an tráthchláir atá socraithe le hAirteagal 32(I), an chéad laghdú le déanamh an I líl 1973.

2. Chun an Chomhtharaif Chustam a thabhairt isteach go comhleanúnach, déanfaidh gach Ballstát nua an difríocht idir an bhundleacht agus dleacht na Comhtharaife Custam a laghdú de réir suimeanna leanúnacha 20% sa turas. Déanfar na comhfhogasuithe sin ar na dátaí atá leagtha síos i mír 1 le haghaidh na dtáirgí áirithe. I gcás na dtáirgí dá dtagraítear i mír 1(c), déanfar na comhfhogasuithe de réir an tráthchláir atá leagtha síos in Airteagal 39(1).

Ar a shon sin, maidir leis na ceannteidil taraife nach bhfuil na bundleachtanna orthu thar 15% níos mó ná níos lú ná dleachtanna na Comhtharaife Custam, cuirfear na dleachtanna deiridh sin chun feidhme amhail ó dháta an chéad chomhfhogasaithe do gach ceann de na hearnálacha táirgí lena mbaineann.

3. Maidir leis na táirgí dá dtagraítear i mír 1(b), féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, i gcás an dara, an tríú agus an ceathrú laghdú nó comhfhogasú, a chinneadh, i gcás ceann amháin níos mó de na Ballstáit nua, go dtabharfaidh na dleachtanna is infheidhme ar cheann amháin níos mó de na táirgí sin difríocht go ceann bliana sna dleachtanna a thig ó fheidhmiú mhír 1, nó mhír 2, de réir mar a bheidh.

Ní rachaidh an difríocht sin thar 10% de mhéid an leasaithe a bheidh le déanamh i bhfeidhmiú míreanna 1 nó 2.

Sa chás sin, is iad na dleachtanna a bheidh le cur chun feidhme don chéad bhliaín eile ná na dleachtanna sin a thiocfadh ó fheidhmiú mhír 1 nó mhír 2, de réir mar a bheidh, dá mba rud é nár cinneadh an difríocht sin. Don bhliaín áirithe sin, afach, féadfar difríocht nua ó na dleachtanna sin a chinneadh de réir coinníollacha na bhfomhíreanna sin thusa.

An 1 Eanáir 1978, déanfar na dleachtanna custam is inchurtha ar na táirgí sin a dhíothú agus cuirfidh na Ballstáit nua an Chomhthraif Chustam chun feidhme go hiomlán.

4. Maidir leis na táirgí a cuireadh faoi rialú chomheagraíocht na margáí, féadfar a údarú do na Ballstáit nua, de réir an nós imeachta atá leagtha síos in Airteagal 26 de Rialachán Uimh. 120/67/CEE lena ndéantar comheagraíocht na margáí in earnáil na ngránach nó, de réir mar a bheidh, sna hAirteagail chomhréireacha de na Rialacháin eile lena ndéantar comheagraíocht mhargáí talmhaíochta a bhunú, dul i gceann díothú na ndleachtanna custam dá dtagraítear i mír 1, nó an chomhfhogasaithe dá dtagraítear i mír 2, de réir ráta is gasta ná mar atá leagtha síos sna míreanna roimhe seo, nó na dleachtanna custam is inchurtha ar tháirgí a allmhairítear ó na Ballstáit eile a fhionraí go hiomlán nó go páirteach.

Maidir le táirgí eile, ní gá aon údarás chun na bearta dá dtagraítear san fhomhír roimhe seo a thabhairt isteach.

Na dleachtanna custam a thiocfaidh as comhfhogasú níos gasta, ní lú iad ná na dleachtanna custam is inchurtha ar na táirgí céanna arna n-allmhairíú ó Bhallstáit eile.

Cuirfidh na Ballstáit nua na bearta a glacadh in iúl do na Ballstáit eile agus don Choiomisiún.

Airteagal 60. 1. An córas is infheidhme sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh maidir le dleachtanna custam agus muirir chomhéifeachta, agus srianta cainníochtúla agus bearta comhéifeachta, biedh feidhm aige, amhail

ón 1 Feabhra 1973, sna Ballstáit nua, faoi réir forálacha Airteagail 55 agus 59, i gcás táirgí a bhí, ar dháta an aontachais, faoi rialú chomheagraíocht na margáí.

2. Maidir le táirgí nach mbeidh, ar dháta an aontachais, faoi réir chomheagraíocht mhargaí, ní bheidh feidhm ag forálacha Theideal I a bhaineann le díothú leanúnach muirear ar chomhéifeacht le dleachtanna custam, srianta cainníochtúla agus bearta comhéifeachta, i leith na muirear, na srianta nó na mbeart is cuid d'eagraíocht náisiúnta mhargaí ar dháta an aontachais.

Ní bheidh feidhm ag an bhforáil seo ach amháin a mhéid is gá chun a áirithiú go gcoimeádfar an eagraíocht náisiúnta ar bun agus go dtí go gcuirfear comheagraíocht mhargaí do na táirgí sin i ngníomh.

3. Cuirfidh na Ballstáit nua i bhfeidhm go hiomlán ainmníocht na Comhtharaife Custam tráth nach déanai ná an 1 Feabhra 1973 i gcás táirgí talmhaíochta atá faoi rialú chomheagraíocht na margáí.

Sa mhéid nach dtarlóidh aon deacráchtaí le linn feidhm a bheith á thabhairt do rialacha an Chomhphobail agus, go háirithe, do chomheagraíocht na margáí agus don sásra idirthréimhseach dá bhforáiltear sa Teideal seo, féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cártaí ar thogra ón gCoimisiún, a údarú do Bhallstát nua na fo-ranna náisiúnta atá ann, agus nach bhféadfaí déanamh dá n-éagmairis, a áireamh san ainmníocht sin d'fhonn na bearta do chomhfhogasú leis an gComhtharaif Chustam, nó do dhiothú na ndleachtanna sa Chomhphobail, a chur i gcrích go comhleanúnach faoi na coinníollacha atá leagtha síos san ionstraim seo.

Airteagal 61. 1. An eilimint atá beartaithe chun cosaint a áirithiú don tionscal próiseála a n-áirítear í ag ríomh an mhuirir ar allmhairí ó thríú tíortha i gcás na dtáirgí a bhaineann le comheagraíocht mhargaí in earnálacha na ngránach, na ríse, na dtáirgí próiseáilte ó thorthaí agus ó ghlásraí, toibheofar í tráth an allmhairithe isteach sa Chomhphobail ina chomhdéanamh bunaidh ó na Ballstáit nua.

2. I gcás allmhairí isteach sna Ballstáit nua, socrófar méid na heiliminte sin tríd an eilimint ná na heilimintí atá beartaithe chun cosaint a áirithiú don tionscal próiseála a leithlisiú faoi scáth na cosanta a chuirfear chun feidhme an 1 Eanáir 1972.

Baileofar an eilimint ná na heilimintí sin tráth an allmhairithe ó na Ballstáit eile agus, a mhéid a bhaineann leis an mhuirear ar allmhairí ó thríú tíortha, gabhann siad ionad eilimint chosanta an Chomhphobail.

3. Baineann forálacha Airteagal 59 leis an eilimint dá dtagraítear i míreanna 1 agus 2. Ar a shon sin, tiocfaidh na laghduitithe nána comhfhogasuithe atá i gceist in éifeacht maidir leis na táirgí iomchuí in earnáil na ngránach agus na ríse ó thús na bliana margáochta a socraíodh don bhuntáirge áirithe.

Airteagal 62. 1. Déanfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cártaí ar thogra ón gCoimisiún, na forálacha a glacadh is gá chun an Teideal seo a chur i ngníomh.

2. Féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di d'aontoil ar thogra ón gCoimisiún agus tar éis dul i gcomhairle leis an Tionól, gabháil i mbun na n-oiriúnuithe is gá ar na modhanna atá leagtha amach i gCaibidí 2, 3 agus 4 den Teideal seo, i gcás é a bheith riachtanach de chionn rialacháin an Chomhphobail a leasú.

Airteagal 63. 1. Más gá bearta idirthréimhseacha chun gur fusaide gabháil ón gcorás atá i réim faoi láthair sna Ballstáit nua go córas a leanfaidh as feidhmiú chomheagraíocht na margáí, faoi na coinníollacha dá bhforáltear sa Teideal seo, go háirithe sa chás ina dtarlódh, maidir le táirgí áirithe, go mbeadh mórdheacracrachtaí ag baint le feidhmiú an chórais nua ar an dáta sceidealta, déanfar na bearta sin a ghłacadh de réir an nós imeachta dá bhforáltear in Airteagal 26 de Rialachán Uimh. 120/67/CEE nó, de réir mar a bheidh, sna hAirteagail chomhréireacha de na Rialacháin eile a bhaineann le comheagraíocht na margáí talmhaíochta. Féadfar na bearta sin a ghłacadh i rith tréimhse a rachaidh in éag an 31 Eanáir 1974, agus ní rachaidh a dtréimhse feidhme thar an dáta sin.

2. Féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di d'aontoil ar thogra ón gCoimisiún, agus tar éis dul i gcomhairle leis an Tionól, an dáta dá dtagraítear i mír 1 a chur siar go dtí an 31 Eanáir 1975.

Airteagal 64. Ní dhéanfaidh forálacha an Teidil seo difear don mhéid saoirse trádála sna táirgí talmhaíochta a thig den Chomhaontú ag bunú limistéar saorchrádála idir Éire agus an Ríocht Aontaithe, a síniódh an 14 Nollaig 1965, agus de Chomhaontuithe a ghabhann leis.

CAIBIDIL II. FORÁLACHA MAIDIR LE COMHEAGRAÍOCHTAÍ MARGAÍ ÁIRITHE

Roinn 1. TORTHÁI AGUS GLASRAÍ

Airteagal 65. 1. Socrófar suim chúiteach do thortháí agus glasraí:

- (a) ar chuir an Ballstát nua lena mbaineann srianta cainníochtúla ní bearta comhéifeachta i bhfeidhm ina leith i rith 1971,
- (b) a bhfuil comh-bhunphraghas socraithe ina leith, agus
- (c) a bhfuil an praghas táirgthe sa Bhallstát nua sin cuid mhaith níos airde ná an bunphraghas ba infheidhme sa Chomphobal ina chomhdhéanamh bunaidh le linn na tréimhse roimh chóras an Chomphobail a chur chun feidhme sna Ballstáit nua.

2. Déanfar an praghas táirgthe dá dtagraítear i mír 1(c) a riomh trí na prionsabail a chur chun feidhme a bhforáltear dóibh in Airteagal 4(2) de Rialachán Uimh. 159/66/CEE a leagann síos forálacha forlíontacha do comheagraíocht na margáí in earnáil na dtortháí agus na nglasraí i leith sonrai eolais náisiúnta an Bhallstát nua áirithe.

3. Ní bheidh an tsuim chúiteach infheidhme ach amháin i gcaitheamh na tréimhse ar lena linn a bheidh an bunphraghas i bhfeidhm.

Airteagal 66. 1. Go dtí an chéad chomhfhogasú, beidh an tsuim chúiteach is infheidhme sa trádáil idir Ballstát nua ina gcomhlíontar na coinníollacha dá dtagraítear in Airteagal 65(1) agus an Comphobal ina chomhdhéanamh bunaidh, ní Ballstát nua seachas iad sin dá dtagraítear san fhomhír ina dhiaidh seo, ní tríú tíortha, ar chóimhéis leis an difríocht idir na praghsanna dá dtagraítear in Airteagal 65(1)(c).

Sa trádáil idir dhá Bhallstát nua ina gcomhlíontar na coinníollacha dá dtagraítear in Airteagal 65(1), beidh an tsuim chúiteach ar chóimhéis leis an difríocht idir a bpraghhsanna táirgthe faoi seach. Ní chuirfear an tsuim chúiteach chun feidhme más miondifríocht a bheidh i gceist.

Ceartófar an difríocht dá dtagraítear sna míreanna thusa, a mhéid is gá, de réir rátá na ndleachtanna custam.

2. Nuair a bheidh na suimeanna cúiteacha ina dhiaidh seo á socrú, déanfar an tsuim chuíteach a laghdú an 1 Eanáir gach bliain an cíigiú cuid dá méid bunaidh, agus is ar an 1 Eanáir 1974 a dhéanfar an chéad laghdú.

Beidh forálacha Airteagal 52(3) infheidhme de réir analaí. Díothófar an tsuim chuíteach an 1 Eanáir 1978.

Airteagal 67. Chun na praghsanna iontrála a chinneadh, déanfar na praghsanna reatha sna Ballstáit nua a laghdú:

(a) an tsuim chuíteach, más infheidhme;

(b) na dleachtanna is inchurtha ar allmhairí isteach sna Ballstáit sin ó thríú tíortha, in ionad dleachtanna na Comhtharaife Custam.

Airteagal 68. Ní bheidh feidhm ag na forálacha a bhaineann le comhchaighdeán cháilíochta ar mhargú an táirge baile sa Ríocht Aontaithe, ach:

(a) amhail ón 1 Feabhra 1974 i gcás na dtáirgí seo: bliosáin, lus súch, bachlóga bruiséile, soilire easnach, siocaire bánduille, gairleog, oinniúin;

(b) amhail ón 1 Feabhra 1975 i gcás na dtáirgí seo: pónairí, cabáiste, cairéid, leitís, siocaire catach agus searbhán muc, piseanna gan scilligeadh, spionáiste, sú talún.

Roinn 2. FÍON

Airteagal 69. Go dtí an 31 Nollaig 1975, údaraítear d'Eirinn agus don Ríocht Aontaithe ainmneacha comhshuite a choinneáil in úsáid a bhfuil an focal fíon iontu, mar thuairisc ar dheochanna áirithe nach bhfuil úsáid an ainm sin dóibh ag lú le rialacha an Chomhphobail. Ní bhaifidh an maoólú sin áfach le táirgí a onnmhairítear go Ballstáit an Chomhphobail ina chomhdhéanamh bunaidh.

Roinn 3. OLASHÍOLTA

Airteagal 70. 1. 1 gcás olashíolta, bainfidh forálacha Airteagal 52 leis na praghsanna idirghabhála díorthaithe.

2. Déanfar na praghsanna idirghabhála is infheidhme sna Ballstáit nua go dtí an chéad chomhfhogasú a shocrú de réir na rialacha atá leagtha síos faoi chuimsiú chomheagraíochta na margáí agus á chur san áireamh an gnáthchoibhneas ba chóir a bheith idir an t-ioncam atá le fáil ó olashíolta agus é sin a thig ó tháirgí, a bhíonn in iomaíocht le holashíolta in uainfócht bharraí, a tháirgeadh.

Airteagal 71. Déanfar méid na cabhrach i leith olashíolta a saothraíodh i mBallstát nua a choigeartú trí an tsuim chuíteach is infheidhme sa Stát sin, arna méadú de mhéid na ndleachtanna custam a chuirtear chun feidhme sa Bhallstát sin.

Airteagal 72. Sa trádáil, ní chuirtear an tsuim chuíteach chun feidhme ach amháin ar aisíocaí a dheonaítear i leith olashíolta a saothraíodh i mBallstát nua agus a onnmhairítear go triú tíortha.

Roinn 4. GRÁNAIGH

Airteagal 73. In earnáil na ngránach, bainfidh forálacha Airteagail 51 agus 52 le praghsanna idirghabhála díorthaithe.

Airteagal 74. Déanfar na suimeanna cíuteacha is infheidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua agus tríú tíortha, a shocrú mar a leanas:

1. I gcás na ngránach nach bhfuil praghas idirghabhála díorthaithe socratthe do na Ballstáit nua, déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme go dtí an chéad chomhfhogasú a dhíorthú as an tsuim is infheidhme ar ghránach iomaíochta a bhfuil praghas idirghabhála díorthaithe socratthe ina leith, á chur san áireamh an coibhneas atá idir praghsanna tairsí na ngránach atá i gceist. Ach má bhíonn difríocht shuntasach sa choibhneas idir na praghsanna tairsí agus an coibhneas idir na praghsanna a tuairisciadh ar mhargadh an Bhallstáit nua áirithe, féadfar an coibhneas deiridh sin a chur san áireamh.

Nuir a bheidh suimeanna cíuteacha á socrú ina dhaiaidh sin, bunófar iad ar na suimeanna cíuteacha dá dtagraítear sa mhír roimhe seo agus de réir na rialacha atá leagtha síos in Airteagal 52 maidir le comhfhogasú praghsanna.

2. Déanfar an tsuim chuíteach i leith na dtáirgí dá dtagraítear in Airteagal 1(c) agus (d) de Rialachán Uimh. 120/67/CEE a dhíorthú ón tsuim chuíteach is infheidhme ar na gránaigh lena mbaineann siad, le cabhair na gcomháifeachtaí nó na rialacha a úsáidtear chun an tobhach, nó an eilimint athraitheach den tobhach, ar na táirgí sin a chinneadh.

Roinn 5. MUICEOIL

Airteagal 75. 1. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme de réir an chileagráim ar chonablaigh muc a ríomh ar bhonn na suimeanna cíuteacha is infheidhme i leith na cainíochta de ghrán farae is gá chun cileagram amháin muiceola a tháirgeadh sa Chomhphobal.

2. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme ar na táirgí, seachas conablaigh muc, dá dtagraítear in Airteagal 1(1) de Rialachán Uimh. 121/67/CEE, a bhaineann le comheagraíocht na margáí don muiceoil, a dhíorthú ón tsuim chuíteach dá dtagraítear i mír 1, le cabhair na gcomháifeachtaí a úsáidtear chun an tobhach a ríomh.

Airteagal 76. 1. Go dtí an 31 Nollaig 1975, féadfaidh gníomhaireachtaí idirghabhála sa Danmhairg, in Éirinn agus sa Ríocht Aontaithe táirgí nach bhfreagraíonn do phointe 23 d'Iarscríbhinn I de Threoir Uimh. 64/433/CEE, maidir le fadhbanna sláintíochta sa trádáil idir na Comhphobail i bhfeoil úr, a cheannach isteach.

2. Go dtí an 31 Deireadh Fómhair 1974 údaraítear don Ríocht Aontaithe gan feidhm a bhaint as scála an Chomhphobail d'aicmiú conablach muc.

Roinn 6. UIBHEACHA

Airteagal 77. 1. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme, de réir an chileagráim, ar uibheacha sa bhlaosc, a ríomh ar bhonn na suimeanna cíuteacha is infheidhme i leith na cainníochta de ghrán farae is gá chun cileagram amháin d'uibheacha sa bhlaosc a tháirgeadh sa Chomhphobal.

2. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme ar uibheacha goir a ríomh ar bhonn na suimeanna cíuteacha is infheidhme i leith na cainníochta de ghrán farae is gá chun ubh ghoir amháin a tháirgeadh sa Chomhphobal.

3. I gcás na dtáirgí dá dtagraítear in Airteagal (1)(b) de Rialachán Uimh. 122/67/CEE a bhaineann le comheagraíocht na margáí sna huibheacha, déanfar an

tsuim chuíteach a dhíorthú ón tsuim chuíteach i leith uibheacha sa bhlaosc, le cabhair na gcomhéifeachtaí a úsáidtear chun an tobhach a ríomh.

Airteagal 78. Maidir le caighdeán mhargaíochta uibheacha, féadfaidh Éire agus an Ríocht Aontaithe córas grádaithe ceithre agus cúig earnáil de réir meáchain a choimeád ar a margáí faoi seach, ar choinníoll nach gcuirfear srianta ar mhargú uibheacha atá de réir chaighdeán an Chomhphobail, mar gheall ar na córais neamhionanna ghrádaithe.

Roinn 7. FEOIL ÉANLAITHE

Airteagal 79. 1. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme, de réir an chileagráim, ar éanlaith mharfa a ríomh ar bhonn na suimeanna cíuteacha is infheidhme i leith na cainníochta de ghrán farae is gá chun cileagram amháin d'éanlaith mharfa a tháirgeadh sa Chomhphobal, á ndifriú de réir a gcineáil.

2. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme de réir an tsicín a ríomh ar bhonn na suimeanna cíuteacha is infheidhme i leith na cainníochta de ghrán farae is gá chun sicín a tháirgeadh sa Chomhphobal.

3. I gcás na dtáirgí dá dtagraítear in Airteagal 1(2)(d) de Rialachán Uimh. 123/67/CEE, a bhaineann le comheagraíocht na margáí in earnáil na feola éanlaithe, déanfar an tsuim chuíteach a dhíorthú ón tsuim chuíteach is infheidhme i leith éanlaithe marfa, le cabhair na gcomhéifeachtaí a úsáidtear chun an tobhach a ríomh.

Roinn 8. RÍS

Airteagal 80. Déanfar na suimeanna cíuteacha is infheidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua agus tríú tíortha, a shocrú mar a leanas:

1. Déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme, go dtí an chéad chomhfhogasú, ar rís scilligthe chruinnghráinach, rís scillighthe fadghráinach agus rís bhriste a bhunú ar an difríocht idir an praghas tairsi agus na margadh-phraghsanna a tuairiscíodh, i rith tréimhse tagartha, ar mhargadh an Bhallstáit nua áirithe.

Nuair a bheidh suimeanna cíuteacha á socrú ina dhiaidh sin, socrófar iad ar bhonn na méideanna dá dtagraítear sa mhír roimhe seo agus de réir na rialacha atá leagtha síos in Airteagal 52 maidir le comhfhogasú praghsanna.

2. Déanfar an tsuim chuíteach ar rís gan scilligeadh, rís leathmhuiuinthe, rís mhuilnithe agus na táirgí dá dtagraítear in Airteagal 1(1)(c) de Rialachán Uimh. 359/67/CEE, a bhaineann le comheagraíocht na margáí sa ris, a dhíorthú, i gcás gach táirge acu sin, ón tsuim chuíteach is infheidhme ar an táirge comhreibre d'á dtagraítear i mír 1, le cabhair na gcomhéifeachtaí a úsáidtear chun an tobhach nó an eilimint athraitheach den tobhach a chinneadh.

Roinn 9. SIÚCRA

Airteagal 81. In earnáil an tsiúcra, baineann forálacha Airteagail 51 agus 52 le praghas idirghabhála díorthaithe an tsiúcra bháin, le praghas idirghabhála an tsiúcra neamh-mhínithe agus praghas íosta an bhiatais.

Airteagal 82. Déanfar na suimeanna cíuteacha is infheidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua agus tríú tíortha, a dhíorthú:

(a) i gcás na dtáirgí, seachas biatas úr, dá dtagraítear in Airteagal 1(1)(b) de Rialachán Uimh. 1009/67/CEE, a bhaineann le comheagraíocht na margáí sa

siúcra, ón tsuim chuíteach is infheidhme ar an mbuntáirge áirithe, de réir na rialacha atá i bhfeidhm chun an tobhach a ríomh;

- (b) i gcás na dtáirgí dá dtagraítear in Airteagal 1(1)(d) de Rialachán Uimh. 1009/67/CEE, ón tsuim chuíteach is infheidhme ar an mbuntáirge áirithe, de réir na rialacha atá i bhfeidhm chun iad seo a leanas a ríomh:

- an tobhach, maidir leis an tsuim chuíteach is infheidhme ar allmhairí,
- an t-aisíoc, maidir leis an tsuim chuíteach is infheidhme ar onnmhairí.

Airteagal 83. Sna Ballstáit nua, déanfar an tsuim dá bhforáiltear in Airteagal 25(3) de Rialachán 1009/67/CEE a choigeartú de réir na suime cútí arna ríomh de réir Airteagal 55(2).

Roinn 10. PLANDAÍ BEO AGUS TÁIRGÍ NA BLÁTHADÓIREACHTA

Airteagal 84. Ní bheidh na forálacha a bhaineann leis na comhchaighdeáin cháilstochta inchurtha chun feidhme ar mhargú an táirge baile sa Ríocht Aontaithe ach amhail ón 1 Feabhra 1974 agus, i gcás bláthanna gearrtha, amhail ón 1 Feabhra 1975.

Roinn 11. BAINNE AGUS TÁIRGÍ BAINNE

Airteagal 85. Bainfidh forálacha Airteagal 51 agus 52 leis na praghhsanna idirghabhála ar im agus ar phúdar bainne bhearrtha.

Airteagal 86. Sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua agus tríú tíortha, déanfar na suimeanna cútíteacha a chinneadh mar a leanas:

1. I gcás na dtreoir-tháirgí seachas iad siúd lena mbaineann Airteagal 85, déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme go dtí an chéad chomhfhogasú a bhunú ar an difríocht idir leibhéal an mhargadh-phraghais shamplaithigh sa Bhallstát nua áirithe agus leibhéal an mhargadh-phraghais shamplaithigh sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh, i gcaitheamh tréimhse samplaithí díreach roimh rialacháin an Chomhphobail a thabhairt isteach sa Bhallstát nua sin.

Chun na suimeanna cútíteacha is infheidhme amhail ón gcéad chomhfhogasú a chinneadh, cuirfear san áireamh an tsuim a bheidh socráithe de réir forálacha na chéad fhomhíre nó mhír 3 agus na rialacha atá leagtha síos in Airteagal 52 maidir le comhfhogasú praghhsanna.

2. I gcás na dtáirgí seachas treoir-tháirgí, déanfar na suimeanna cútíteacha a dhíorthú ón tsuim chuíteach is infheidhme ar threoir-tháirge an ghrúpa lena mbaineann an táirge áirithe, de réir na rialacha a bheidh i bhfeidhm chun an tobhach a ríomh.

3. Mura féidir forálacha na chéad fhomhíre de mhír 1 agus forálacha mhír 2 a chur chun feidhme, nó i gcás go dtabharfaidh a bhfeidhmiú go mbeidh suimeanna cútíteacha ann as a dtiocfadh coibhneas míchuí praghhsanna, déanfar an tsuim chuíteach a ríomh ar bhonn na suimeanna cútíteacha a bhaineann le him agus le púdar bainne bhearrtha.

Airteagal 87. 1. Más rud é, roimh an aontachas, go mbeidh córas ar bun i mBallstát nua le haghaidh malairt luachála ar bhainne de réir a úsáide, agus go dtarlóidh deacrachtaí ar an mhargadh de dhroim fheidhmiú Airteagal 86, déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme go dtí an chéad chomhfhogasú i gcás táirge nó

táirgí a thig faoi cheannteideal 04.01 den Chomhtharaif Chustam a shocrú ar bhonn na difríochta idir na pragsanna margaidh.

I gcás na socraíochtaí ina dhaidh sin, déanfar an tsuim chuíteach a laghdú gach bliain i dtús na bliana margáiochta an séú cuid den tsuim bhunaidh agus díothófar í an 1 Eanáir 1978.

2. Glacfar na bearta is iomchuí d'fhoíntí saobhadh iomaíochta a sheachaint a thiocfadhbh de dhroim mír 1 a chur chun feidhme, a mhéid a bhaineann leis na táirgí áirithe agus le táirgí bainne eile agus ag féachaint do na hathruithe a d'fhéadfadhbh a theacht ar an gcomhphraghas.

Airteagal 88. 1. Údaraítear d'Éirinn fóirdheontas a thabhairt i leith tomhaltas ime a mhéid is gá chun go bhféadfar, le linn na hidirthréimhse, an praghas a bheidh le híoc ag an tomhaltóir a oiriúnú go comhleanúnach de réir leibhéal an phraghais sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

I gcás ina mbainfidh Éire leas as an údarás dá dtagraítear sa mhír roimhe seo, tabharfaidh sí a chóimhéis d'fhóirdheontas tomhaltais i leith im a allmhaireofar óna Ballstáit eile.

2. Díothófar an fóirdheontas sin i sé chéim, i gcomhthráth le céimeanna comhfhogasaithe praghas an ime.

Airteagal 89. 1. Go dtí an 31 Nollaig 1975 sa Ríocht Aontaithe agus go dtí an 31 Nollaig 1977 in Éirinn, údaraítear bainne ar lú ná 3.5% a mhéitheas a sholáthar mar bhainne iomlán do thomhaltóirí.

Ní foláir, áfach, an bainne a dhíolfar mar bhainne iomlán de bhun na fomhíre roimhe seo a bheith gan bhearradh. Thairis sin, beidh na forálacha a bhaineann le bainne iomlán inchurtha chun feidhme ar an mbainne sin.

2. Údaraítear don Danmhraig ceadúnais eisiatacha chun bainne a sholáthar, a bheidh i bhfeidhm ar dháta an aontachais i limistéir áirithe, a choimeád i bhfeidhm go dtí an 31 Nollaig 1977. Ní fhéadfar, áfach, athnuachan a dhéanamh ar cheadúnais a rachaidh in éag roimh an 1 Eanáir 1978.

Roinn 12. MAIRTEOIL AGUS LAOFHEOIL

Airteagal 90. Bainfidh forálacha Airteagail 51 agus 52 leis na treoirphraghsanna d'eallach lánfhásta agus do laonna.

Airteagal 91. 1. Déanfar an tsuim chuíteach a ríomhtar do na laonna agus don eallach lánfhásta, de réir Airteagal 55, a cheartú, a mhéid is gá, de mhéid na ndleachtanna custam.

Más mó an dleacht chustam is infheidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin, ná an tsuim chuíteach arna ríomh de réir Airteagal 55, déanfar an dleacht chustam a fhionraí ar leibhéal a thabharfaidh gurb ionann an ráta agus an tsuim chuíteach.

2. I gcás feidhmiú Airteagal 10(1), an tríú fomhír, nó Airteagal 11(1) de Rialachán (CEE) Uimh. 805/68 lena ndéantar comheagraíocht mhargaí in earnáil na mairteola agus na laofheola, déanfar na bearta is gá chun go gcoimeádfar fabhar an Chomhphobail agus go seachnófar saobhadh tráchta.

3. Déanfar an tsuim chuíteach do na táirgí dá dtagraítear san Iarscríbhinn a ghabhann le Rialachán (CEE) Uimh. 805/68 a shocrú, á chur san áireamh na forálacha atá luate sna míreanna roimhe seo agus le cabhair na rialacha dá bhforáiltear chun na tobhaigh is infheidhme maidir leis na táirgí sin a shocrú.

Airteagal 92. I gcás na dtáirgí dá dtagraítear in Airteagal 1(b) agus (c) de Rialachán (CEE) Uimh. 805/68, déanfar an t-aisíoc ar onnmhairí ó na Ballstáit nua go triú tíortha a cheartú trí mhéid na difríochta idir na dleachtanna custam a chuirtear chun feidhme ar na táirgí atá luate sa liosta san Iarscríbhinn a ghabhann leis an Rialachán réamhráite ar iad a allmhairí ó thríú tíortha isteach sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh ar thaobh amháin agus sna Ballstáit nua ar thaobh eile.

Airteagal 93. Fad a leanfaidh an Ríocht Aontaithe, de bhun Airteagal 54, de na fóirdheontais ar bheithigh lena marú, údaraítear d'Éirinn, chun saobhadh a scheachaint ar mhargadh na hÉireann do bheithigh, na bearta a choimeád i bhfeidhm maidir le honnmhairí maireola agus laocheola a bhí i bhfeidhm aici roimh an aontachas, i gcomhréir leis an gcóras fóirdheontas a bheidh i bhfeidhm sa Ríocht Aontaithe.

Roinn 13. TÁIRGÍ PRÓISEÁILTE Ó THORTHAÍ AGUS Ó GHLASRAÍ

Airteagal 94. Déanfar na suimeanna cúiteacha a chinneadh ar bhonn na suimeanna cúiteacha a bheidh socraithe, mar is iomchuí, do shiúcra, do ghlúcós nó do shioróip ghlúcós, agus de réir na rialacha is infheidhme chun iad seo a leanas a ríomh:

- an tobhach, maidir leis an tsuim chuíteach is infheidhme ar allmhairí,
- an t-aisíoc, maidir leis an tsuim chuíteach is infheidhme ar onnmhairí.

Roinn 14. LFON

Airteagal 95. 1. Déanfar méid na cabhrach do líon, i gcás na mBallstát nua, a shocrú ar bhonn na difríochta idir an t-ioncam atá le gnóthú ag táirgeoirí lín agus an t-ioncam as an margadh-phraghas ionchasach ar an táirge sin.

2. Déanfar an t-ioncam atá le gnóthú ag táirgeoirí lín a bhunú, á chur san áireamh an praghас atá ar tháirgí iomaíochta uainíochta sa Bhallstát nua atá i gceist mar aon leis an gcoibhneas, sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh, idir an t-ioncam as táirgeadh líн agus an t-ioncam as táirgeadh na dtáirgí iomaíochta.

Roinn 15. SÍOLTA

Airteagal 96. Nuair a dheonófar cabhair chun síolta a tháirgeadh, socrófar méid na cabhrach, i gcás na mBallstát nua, ar leibhéal nach ionann agus an leibhéal don Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh, más rud é go raibh roimhe sin difríocht shuntasach idir ioncam táirgeoirí an Bhallstát nua agus an t-ioncam a bhí á fháil ag táirgeoirí an Chomhphobail ina chomhdhéanamh bunaidh.

Sa chás sin, ní folaír, maidir le méid na cabhrach don Bhallstát nua, go gcuírfí san áireamh an t-ioncam a bhí le fáil roimhe sin ag táirgeoirí síl agus é a bheith de mhéid a sheachnóidh aon saobhadh ar na buneagair táirgíochta agus sin sa chaoi go ndéanfar an mhéid sin a chomhfhogasú de réir a chéile le méid an Chomhphobail.

Roinn 16. TÁIRGÍ TALMHAÍOCHTA ARNA NÓNNMHAIRÍ Ó BHFOIRM EARRAÍ NACH DTIG FAOI IARSCRÍBHINN II DE CHONRADH CEE

Airteagal 97. Déanfar na suimeanna cúiteacha a chinneadh ar bhonn na suimeanna cúiteacha a socraíodh do na buntáirgí agus de réir na rialacha is

infheidhme chun na haisíocaí a ríomh a bhforáiltear dóibh i Rialachán (CEE) Uimh. 204/69, a bhunaigh, i gcás táirgí áirithe talmhaíochta a onnmhairítear i bhfoirm earraí nach mbaineann larscríbhinn II a ghabhann leis an gConradh leo, na rialacha ginearálta maidir le deonú aisíocaí i leith onnmhairí agus na critéir chun a suim sin a shocrú.

CAIBIDIL 3. FORÁLACHA MAIDIR LE HIASCACH

Roinn 1. COMHEAGRAÍOCHT NA MARGAÍ

Airteagal 98. I gcás táirgí éisc, beidh feidhm ag forálacha Airteagail 51 agus 52 maidir leis na treoirphraghsanna. Déanfar an comhfhogasú praghsanna i dtús na bliana iascaigh agus déanfar an chéad chomhfhogasú an 1 Feabhra 1973.

Airteagal 99. Déanfar na suimeanna cúiteacha a cheartú, oiread agus is gá, de réir mhéid na ndleachtanna custam.

Roinn 2. AN CÓRAS IASCAIGH

Airteagal 100. 1. Údaraítear do Bhallstát an Chomhphobail, de mhaolú ar fhórálacha Airteagal 2 de Rialachán (CEE) Uimh. 2141/70, ag bunú comhbheartais struchtúrtha in earnáil na hiascaireachta, teorannú a dhéanamh go dtí an 31 Nollaig 1982, ar iascaireacht in uiscí a thig faoina gceannasacht nó a ndlínse agus atá laistigh de theorainn sé mhuirmhile arna ríomh ó bhunlínte na mBallstát tadhlaigh, i gcás báid ar gnách leo a gcuid iascaireachta a dhéanamh sna huiscí sin as calafoirt sa chrios geografach tadhlaigh; ar a shon sin, féadfaidh báid ó réigiún eile sa Danmhairg a gcuid iascaireachta a dhéanamh in uiscí na Graonlainne go dtí an 31 Nollaig 1977 ar a dhéanaí.

Sa mhéid go rachaidh na Ballstát in árach an mhaolaithe sin, ní fhéadfaidh siad forálacha a dhéanamh i dtaobh coinníollacha iascaireachta sna huiscí sin is lú srian ná na coinníollacha a bheidh i bhfeidhm tráth an aontachais.

2. Ní dhéanfaidh na forálacha dá bhforáiltear sa mhír sin roimhe seo agus in Airteagal 101 thíos difear do na cearta eisiatacha iascaireachta a d'fhéadfadadh gach ceann de na Ballstát bhunaidh agus de na Ballstát nua a chur i gcion an 31 Eanáir 1971, i leith Ballstát amháin eile nó níos mó; féadfaidh na Ballstát nua na cearta sin a chur i bhfeidhm fad a bheidh an córas maolaithe ar bun sna criosa lena mbaineann. Ar a shon sin, sa mhéid a bhaineann le huiscí na Graonlainne, rachaidh na cearta eisiatacha in éag ar na dátaí dá bhforáiltear do na cearta sin.

3. Má dhéanann Ballstát a theorainneacha iascaireachta a leathnú i gcriosanna áirithe go dtí dhá mhuirmhile dhéag, ní foláir leanúint den chleachtais iascaireachta sa dá mhuirmhile dhéag sin ar mhodh nach cwlú é i gcomparáid leis an staid a bhí ann an 31 Eanáir 1971.

4. D'fhoinn go bhféadfaí cothromáiocht ionlán a bhunú sa Chomhphobal a bheadh sásúil maidir le hiascaireacht sa tréimshe a luaitear sa chéad mhír, ní fhéadfaidh na Ballstát feidhm a bhaint go h-ionlán as a bhfuil curtha ar a gcumas faoi cheannteideal na bhforálacha sa chéad fhomhír de mhír 1 i gcriosanna áirithe de na huiscí farraige a thig faoina gceannasacht nó faoina ndlínse.

Cuirfidh na Ballstát in iúl don Choimisiún cad iad na bearta a ghlacfaidh siad chun na críche sin; tar éis tuarascáil a fháil ón gCoimisiún scrúdóidh an Chomhairle staid na ndálaí agus, ag féachaint do na dálaí sin, cuirfidh sí a moltaí i láthair na mBallstát nuair is gá.

Airteagal 101. Déanfar an teorainn sé mhuirmhile dá dtagraítear in Airteagal 100 a leathnú go dtí dhá mhuirmhile dhéag do na criosanna seo a leanas:

1. An Danmhairg:
 - Oileáin Fharó,
 - An Ghraonlainn,
 - An Cóstá Thiar, ó Thyboron go Blaavandshuk;
2. An Fhrainc:
 - Ranna Mhuir nLocht, l'Ille-et-Vilaine, Chóstáí an Tuaiscirt, Fhinișteré agus Mhorbihan;
3. Éire:
 - an Cóstá Thuaidh agus Thiar, ó Loch Feabhail go Cuan Chorcaí san Iardheisceart,
 - an Cóstá Thoir, ó Loch Cairlinne go Rinn an Chairn, chun crústaigh agus moilisc (sliogiasc) a iascach;
4. An Ioruaidh:
 - An cósta idir Egersund agus an teorainn idir an Ioruaidh agus Aontas an bPoblachtaí Sóivéadacha Sóisialacha;
5. An Ríocht Aontaithe:
 - Sealtainn agus Inse Orc,
 - Tuaisceart agus Oirtheor na hAlban, ó Rinn Wrath go Berwick,
 - Oirthuaisceart Shasana, ó abhainn Choquet go Rinn Flamborough,
 - An tIardheisceart ó Lyme Regis go Pointe Hartland (ar a n-áirítear 12 mhuirmhile thart ar Oileán Lundy),
 - Contae an Dúin.

Airteagal 102. Tráth nach déanaí ná an séú bliain tar éis an aontachais, cinnfidh an Chomhairle, ag gníomhú di ar thogra ón gCoimisiún, na coinníollacha maidir le hiascaireacht, d'fhonn a áirithí go gcosnófar an domhain agus go gcaomhnófar acmhainní bitheolaíocha na farraige.

Airteagal 103. Roimh an 31 Nollaig 1982, cuirfidh an Coimisiún faoi bhráid na Comhairle tuarascáil maidir le forbairt eacnamaíoch agus sóisialach criosanna cósta na mBallstát agus staid na stoc éisc. Ar bhonn na tuarascála sin agus aidhmeanna an chomhbheartais iascaireachta, déanfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di ar thogra ón gCoimisiún, na forálacha a scrúdú a d'fhéadfadh teacht as na maoluithe a bheidh i bhfeidhm go dtí an 31 Nollaig 1982.

CAIBIDIL 4. FORÁLACHA EILE

Roinn 1. BEARTA TRÉIDLIACTHA

Airteagal 104. Déanfar Treoir Uimh. 64/432/CEE maidir le fadhbanna a bhaineann le cigireacht sláintíochta i gcás na trádála laistigh den Chomhphobal i mbóainmhithe agus i muc-ainmhithe a chur chun feidhme agus na forálacha seo la leanas á gcur san áireamh:

1. Go dtí an 31 Nollaig 1977, údaraítear do na Ballstáit nua leanúint, de réir rialacha ginearálta Chonradh CEE, leis na rialacháin náisiúnta dá gcuid is

infheidhme ar allmhairí bó-ainmhithe agus muc-ainmhithe le haghaidh stóir, pórúcháin agus maraithe ach gan áireamh a dhéanamh, i gcás na Danmhairge, ar bheithigh lena marú.

Sa chórás rialachán sin, déanfar socruithe a lorg d'fhoinn a chinntiú go rachaidh forbairt na trádála ar aghaidh go comhleanúnach; chuige sin, beidh na rialacháin ina n-ábhar scrúdaithe ag an mbuanchoiste tréidliachta.

2. Go dtí an 31 Nollaig 1977, tabharfaidh na Ballstáit is allmhaireoirí ar bhó-ainmhithe do na Ballstáit is onnmhaireoirí ar bhó-ainmhithe tairbhe an mhaolaithe dá dtagraítear in Airteagal 7(1) A(a) den Treoir.

3. Go dtí an 31 Nollaig 1977, údaraítear do na Ballstáit nua leanúint den chórás a fheidhmítear ina gcríocha chun dearbhú oifigiúil a thabhairt go bhfuil eallach glan ón eitinn nó ón mbruisealós de réir brí Airteagal 2 den Treoir, faoi réir na bhforálacha den Treoir a bhaineann le hainmhithe a bheith ann atá vacsaínithe in aghaidh na bruisealóise. Beidh feidhm mar sin féin ag na forálacha i dtaobh na dtástálacha réamhráite do ainmhithe is ábhar trádála laistigh den Chomhphobal, gan dochar do fhórálacha mhíreanna 4 agus 6.

4. Go dtí an 31 Nollaig 1977, féadfar beithigh ó Éirinn a onnmhairiu go dtí an Ríocht Aontaithe:

- (a) de mhaolú ar fhórálacha na Treorach a bhaineann leis an mbruisealós; ar a shon sin, na forálacha maidir leis an tástáil atá ceaptha d'ainmhithe is ábhar trádála idir na Comhphobail, leanfaidh siad de bheith infheidhme i gcás beithfoch neamhchoillte a onnmhaireofar;
- (b) de mhaolú ar fhórálacha na Treorach a bhaineann leis an eitinn, ar an gcoinníoll go ndéanfar dearbhú, tráth an onnmhairithe, á rá go dtagann an t-ainmhí atá á onnmhairiu as stoc atá dearbhaithe go hoifigiúil a bheith glan ón eitinn de réir an chórás atá i bhfeidhm in Éirinn;
- (c) de mhaolú ar fhórálacha na Treorach a bhaineann leis an oibleagáid chun ainmhithe stóir agus pórúcháin ar thaobh amháin, agus ainmhithe le haghaidh a maraithe ar an taobh eile, a dheighthíl óna chéile.

5. Go dtí an 31 Nollaig 1975, údaraítear don Danmhairg an t-alttuberculine a úsáid de mhaolú ar fhórálacha Iarscríbhinn B den Treoir sin.

6. Go dtí gcuirfear i gcrích forálacha an Chomhphobail maidir le trádáil laistigh de na Ballstáit lena mbaineann na hábhair atá faoi fheidhm na Treorach sin, údaraítear d'Éirinn agus don Ríocht Aontaithe a rialacháin náisiúnta féin a choinneáil i bhfeidhm do rialú na tradála idir Éirinn agus Tuaisceart Éireann.

Féadfaidh na Ballstáit atá i gceist bearta iomchuí a dhéanamh chun nach gcuirfear an maolú sin i bhfeidhm ach amháin ar an trádáil a luaitear thuas.

Airteagal 105. Beidh feidhm de réir na bhforálacha seo a leanas ag Treoir Uimh. 64/433/CEE maidir le fadhbanna sláintiochta sa trádáil laistigh den Chomhphobal a bhaineann le feoil úr: Go dtí an 31 Nollaig 1977, údaraítear d'Éirinn, don Ioruaidh agus do Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann, a rialacháin náisiúnta i dtaobh cosaint in aghaidh galar crúb agus béal a choimeád i bhfeidhm ar allmhairí feola úire, faoi réir forálacha ginearálta Chonradh CEE a chomhlíonadh.

Airteagal 106. Roimh dhul in éag don tréimhse dá dtagraítear in Airteagal 104 agus 105, déanfar athbhreithniú ar an gcor sa Chomhphobal go hiomlán

agus ina pháirteanna éagsúla i bhfíanaise an dul ar aghaidh a bheidh déanta i réim na tréidliachta.

Tráth nach déanaí ná an 1 Iúil 1976, cuirfidh an Coimisiún tuarascáil faoi bhráid na Comhairle agus, a mhéid is riachtanach, na moltaí is iomchuí ag féachaint don dul ar aghaidh sin.

Roinn 2. FORÁLACHA ÉAGSÚLA

Airteagal 107. Beidh feidhm ag na hlonstraimí atá sa liosta in larscríbhinn V den lonstraim seo maidir leis na Ballstáit nua de réir na gcoinnfollacha dá bhforáiltear san larscríbhinn sin.

TEIDEAL III. CAIDREAMH EACHTRACH

CAIBIDIL 1. COMHAONTUITHE NA GCOMHPHOBAL LE TRÍU TÍORTHA ÁIRITHE

Airteagal 108. 1. Cuirfidh na Ballstáit nua chun feidhme, amhail ó dháta an aontachais, forálacha na gcomhaontuithe dá dtagraítear i mír 3, á chur san áireamh bearta idirthréimhseacha agus na hoiriúnuithe a gheofar a bheith riachtanach agus a bheidh ina n-ábhar do Phrótagail a bheidh le cur i gcrích leis na tríu tíortha comhchonarthacha agus a chuirfear i gceangal leis na comhaontuithe sin.

2. Leis na bearta idirthréimhseacha sin, a chuirfidh san áireamh bearta comhréireacha a choimeádtar i bhfeidhm laistigh den Chomhphobal agus nach féidir ré níos faide a bheith acu, féachfar chuige go dtabharfaidh an Chomhphobal i réim go comleanúnach córas aonair ina chaidreamh leis na tríu tíortha comhchonarthach aagus go ndéanfar comhionannú ar chearta agus oibleagáidí na mBallstát.

3. Baineann forálacha míreanna 1 agus 2 leis na comhaontuithe a tugadh i gcrích leis an nGréig, leis an Tuirc, leis an Túinéis, le Maracó, le hIosrael, leis an Spáinn agus le Málta.

Baineann na forálacha sin freisin leis na comhaontuithe a bheidh tugtha i gcrích go dtí dáta na hlonstraime seo a theacht i bhfeidhm le tríu tíortha eile a bhaineann le réigiún na Meánmhara.

CAIBIDIL 2. CAIDREAMH LE STÁIT CHOMHLACHAITHE NA hAFRAICE AGUS NA MALAGÁISE, AGUS LE TÍORTHA ÁIRITHE DE CHUID AN CHOMHLATHAIS A BHFUL FORÁS FÚTHU

Airteagal 109. 1. Na socruithe a leanann as an gCoinbhinsiún Comhlachais, a síniódh an 29 Iúil 1969, idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Stát na hAfraice agus na Malagáise atá i gcomhlachas leis an gComhphobal sin, agus as an gComhaontú ag bunú Comhlachais idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Poblacht Aontaithe na Tansáine, Poblacht Uganda, agus Poblacht na Céiní, a síniódh an 24 Meán Fómhair 1969, ní bheidh feidhm acu sa chaidreamh idir na Ballstáit nua agus na Stát atá i gcomhlachas leis an gComphobal de bhua na n-ionstraimí thuasluaite.

Ní bheidh ar na Ballstáit nua aontú don Comhaontú maidir le tárgí a bhaineann leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach, a síniódh an 29 Iúil 1969.

2. Faoi réir forálacha Airteagail 110 agus 111, bainfidh leis na tárgí de thionscnamh na Stát comhlachaithe dá dtagraítear i mír 1, ar iad a allmhairiú isteach sna Ballstáit nua, na socruithe a bhain leo roimh an aontachas.

3. Faoi réir forálacha Airteagail 110 agus 111, bainfidh leis na tárgí de thionscnamh tíortha neamhspleácha an Chomhlathais dá dtagraítear in Iarscríbhinn VI a ghabhann leis an Ionstraim seo, ar iad a allmhairiú isteach sa Chomphobal, na socruithe a bhain leo roimh na aontachas.

Airteagal 110. Maidir leis na tárgí a áirítear sa liosta in Iarscríbhinn II a ghabhann le Conradh CEE, is tárgí atá faoi réir comheagraíochta margáí, agus maidir leis na tárgí lena mbaineann, ar iad a allmhairiú isteach sa Chomphobal, rialacha speisialta de thoradh an comhbheartas talmhaíochta a chur i gngíomh, más tárgí iad de thionscnamh na Stát comhlachaithe dá dtagraítear in Airteagal 109(1), nó na dtíortha neamhspleácha de chuid an Chomhlathais dá dtagraítear in Airteagal 109(3), cuirfidh na Ballstáit nua chun feidhme, ar an allmhairiú a dhéanamh, rialacháin an Chomphobail faoi na coinníollacha dá bhforáiltear san Ionstraim seo agus faoi réir na bhforálacha seo a leanas:

- (a) nuair a fhoráiltear le rialacháin an Chomphobail dleachtanna custam a thobhach ar allmhairí ó thrú tíortha, cuirfidh na Ballstáit nua chun feidhme, faoi réir forálacha Airteagal III, an córas taraife a bhí á chur chun feidhme acu roimh an aontachas;
- (b) maidir leis na heilimintí cosanta seachas dleachtanna custam, cinnfidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe, ar thogra ón gCoimisiún, ar na hoiriúnuithe is gá ar rialacháin an Chomphobail chun a chinntí go bhféadfar na tárgí sin a allmhairiú faoi choinníollacha den chineál céanna leis na cinn a bhí ann roimh an aontachas.

Airteagal 111. I gcás go dtiocfaidh as an gcomhfhogasú leis an gComhthraif Chustam go laghdófar an dleacht chustam i mBallstát nua, cuirfear an dleacht chustam nua arna laghdú amhlaidh chun feidhme ar na hallmhairí dá bhforáiltear in Airteagail 109 agus 110.

Airteagal 112. 1. Na tárgí a allmhaireofar isteach sa Ríocht Aontaithe le linn na tréimhse amach go dtí na dátaí a chinnfear i bhfeidhmiú Airteagal 115, agus is de thionscnamh na dtíortha neamhspleácha de chuid an Chomhlathais dá dtagraítear in Airteagal 109(3),ní inmheasta saorchúrsaíocht, de réir brí Airteagal 10 de Chonradh CEE, a bheith acu ansin ar iad a athonnmhairiú go dtí Ballstát nua eile nó go dtí an Comphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

2. Na tárgí de thionscnamh na Stát comhlachaithe dá dtagraítear in Airteagal 109(1), a allmhaireofar isteach sa Chomphobal ina chomhdhéanamh bunaidh le linn na tréimhse céanna,ní inmheasta saorchúrsaíocht, de réir brí Airteagal 10 de Chonradh CEE, a bheith acu ansin ar iad a athonnmhairiú go dtí na Ballstáit nua.

3. Féadfaidh an Coimisiún, mura baol sraonadh trádála a theacht de, agus go háirithe i gcás miondifríochtaí sna córais allmhairiúcháin, forálacha míreanna 1 agus 2 a mhaolú.

Airteagal 113. 1. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfidh na Ballstáit nua in iúl do na Ballstáit bhunaidh agus don Choimisiún na forálacha a bhaineann leis na socruithe a chuireann siad chun feidhme ar thárgí a allmhairítear agus is de thionscnamh na dtíortha neamhspleácha de chuid an Chomhlathais dá dtagraítear

in Airteagal 109(3), agus na Stát comhlachaithe dá dtagraítear in Airteagal 109(1), nó a thig ó na tíortha nó na Stáit sin.

2. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfidh an Coimisiún i bhfios do na Ballstáit nua na forálacha inmheánacha nó coinnhinsiúnta a bhaineann leis na socrutithe is inchurtha chun fiedhme ar tháirgí a allmhairítear isteach sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh nó is de thionscnamh na dtíortha neamhspleácha de chuid an Chomhlathais dá dtagraítear in Airteagal 109(3), agus na Stát comhlachaithe dá dtagraítear in Airteagal 109(1), nó a thig ó na tíortha nó na Stáit sin.

Airteagal 114. Nuair a ghlacfar na cinntí atá le déanamh ag an gComhairle agus na comhailrlí atá le tabhairt ag Coiste Chiste Forbraíochta na hEorpa, faoi chuimsiú an chomhaontaithe inmheánaigh ar na bearta is indéanta agus na nósanna imeachta is inleanta le haghaidh feidhmiú an Choinbhinsiúin Chomhlachais, a síniódh an 29 Iúil 1969, idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Stáit na hAfraice agus na Malagáise atá i gcomhlachas leis an gComhphobal sin, an chomhaontaithe inmheánaigh ar mhaoiniú agus bainistí cabhair an Chomhphobail, a síniódh an 29 Iúil 1969, agus an chomhaontaithe inmheánaigh ar na bearta is indéanta agus na nósanna imeachta is inleanta le haghaidh feidhmiú an chomhaontaithe ag bunú comhlachais idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Poblacht Aontaithe na Tansáine, Poblacht Uganda agus Poblacht na Céiní, a síniódh an 24 Meán Fómhair 1969, ní áireofar ar an nglacadh sin ach vótaí na mBallstát bunaidh mar is cuí sa chás, de réir an meáchan vótaí a bhí i bhfeidhm roimh an aontachas chun an tromlach cálithe a ríomh, nó, de réir forálacha Airteagal 13(3) den chomhaontú inmheánach ar mhaoiniú agus bainistí chabbhair an Chomhphobail.

Airteagal 115. 1. Beidh feidhm go dtí an 31 Eanáir 1975 ag Airteagail 109 go 114.

2. Ar a shon sin, na hallmhairí de thionscnamh na dtíortha neamhspleácha de chuid an Chomhlathais dá dtagraítear in Airteagal 109(3) a bheidh, roimh an dáta sin, tar éis a gcaidreamh leis an gComhphobal a rialú ar bhonn seachas comhlachas, beidh siad, sna Ballstáit nua, amhail ón dáta a thiocfaidh a gcomhaontú leis an gComhphobal i bhfeidhm agus i gcás na réimeanna nach gcumhdaítear ann, faoi réir na socrutithe i dtaobh tríú thír is infheidhme ina leith, á chur san áireamh na forálacha idirthréimhseacha atá san Ionstraim seo.

3. Féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di d'aontoil tar éis dul i gcomhairle leis an gCoimisiún, cinneadh ar an dáta dá bhforáltear i mír 1 a chur siar, i gcás feidhmiú na bhforálacha idirthréimhseacha dá bhforáltear sa dara mír d'Airteagal 62 den Choinbhinsiúin Comhlachais idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Stáit na hAfraice agus na Malagáise atá i gcomhlachas leis an gComhphobal sin, a síniódh an 29 Iúil 1969, ní sa dara mír d'Airteagal 36 den Chomhaontú ag bunú comhlachais idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Poblacht Aontaithe na Tansáine, Poblacht Uganda agus Poblacht na Céiní, a síniódh an 24 Meán Fómhair 1969, agus ar feadh a ré sin.

CAIBIDIL 3. CAIDREAMH LEIS AN BPAPUÁIS-NUA-GHUIINE

Airteagal 116. 1. Bainfidh forálacha Airteagail 109(3) agus Airteagail 110 go 113, go dtí an 31 Nollaig 1977, leis na táirgí a allmhaireofar isteach sa Ríocht Aontaithe agus is de thionscnamh na Papuáise-Nua-Ghuine nó a thig ón gcríoch sin.

2. Féadfar na socruite sin a athbhreithniú, go háirithe má ghnóthaíonn an chrioch sin neamhspleáchas roimh an 1 Eanáir 1978. Déanfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, de réir na bhforálacha iomchuí a chruthófar a bheith riachtanach.

TEIDEAL IV. COMHLACHÚ NA DTÍORTHA AGUS NA GCRÍOCHA THAR LEAR

Airteagal 117. 1. Tráth nach luithe ná an 1 Feabhra 1975, agus ar chinneadh ón gComhairle a glacadh de bhua Airteagal 136 de Chonradh CEE, beidh eifeacht ag comhlachú na gcríocha neamhEorpacha a bhfuil caidreamh ar leith acu leis an Ioruaidh agus leis an Ríocht Aontaithe agus le Comhthiarnas Franc-Bhriotanach Nua-Inse Ghall dá dtagraítear in Airteagal 24(2).

2. Ní bheidh ar na Ballstáit nua aontú don Chomhaontú maidir le trádáil leis na tíortha agus na críocha thar lear a bhaineann leis na tárgí atá faoi réim Chonradh CEGC a síniódh an 14 Nollaig 1970.

Airteagal 118. Na forálacha sa Tríú Cuid de Phrótacl Uimh. 22 a bhaineann leis an gcaidreamh idir Comphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Stáit Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise maille leis na tíortha neamhspleácha a bhfuil forás fúthu de chuid an Chomhlathais san Afraic, san Aigéan Indiach, san Aigéan Ciún agus sna hAintillí, baineann siad leis na tíortha agus na críocha thar lear dá dtagraítear in Airteagal 117 chomh maith leis na tíortha agus na críocha neamhEorpacha a bhfuil caidreamh speisialta acu leis na Ballstáit bhunaidh.

Airteagal 119. 1. Na socruite a leanann as Cinneadh na Comhairle an 29 Meán Fómhair 1970, maidir le comhlachú na dtíortha agus na gcríocha thar lear le Comphobal Eacnamaíochta na hEorpa, ní bhainfidh siad leis an gcaidreamh idir na tíortha agus na críocha sin agus na Ballstáit nua.

2. Beidh na tárgí de thionscnamh na dtíortha agus na gcríocha atá i gcomhlachas leis an gComphobal, ar iad a allmhairíú isteach sna Ballstáit nua, faoi réir na rialachán a bhí á gcur chun feidhme orthu roimh dháta an aontachais.

Beidh na tárgí de thionscnamh na gcríocha neamhEorpacha a bhfuil caidreamh ar leith acu leis an Ioruaidh nó leis an Ríocht Aontaithe, agus le Comhthiarnas Franc-Bhriotanach Nua-Inse Ghall dá dtagraítear in Airteagal 24(2), ar iad a allmhairíú isteach sa Comphobal, faoi réir na rialachán a bhí á gcur chun feidhme orthu roimh dháta an aontachais.

Beidh forálacha Airteagail 110 go 114 infeidhme.

3. Cuirfear forálacha an Airteagail seo chun feidhme go dtí an 31 Eanáir 1975. I gcás feidhmiú Airteagal 115(3), féadfar an dáta sin a chur siar de réir an nós imeachta agus faoi réir na gcoinníollacha dá bhforáltear san Airteagal sin.

TEIDEAL V. GLUAISEACHTAÍ CAIPITIL

Airteagal 120. 1. Faoi réir na gcoinníollacha agus na dteorainneacha ama atá leagtha amach in Airteagail 121 go 126, féadfaidh na Ballstáit nua an léirscaoileadh ar ghluaiseachtaí caipítíl a chur siar a bhforáltear dó leis an gcéad Treoir ón gComhairle, dar dáta 11 Bealtaine 1960, chun Airteagal 67 de Chonradh CEE a chur i ngníomh agus leis an dara Treoir ón gComhairle, dar dáta 18 Nollaig 1962, ag comhlánú agus ag leasú na chéad Treorach chun Airteagal 67 de Chonradh CEE a chur i ngníomh.

2. Rachfar i ndáil chomhairle mar is gá, an tráth cuí, idir na Ballstát nua agus an Coimisiún maidir leis na modhanna chun bearta léirscaoilte nó maolaithe a chur i ngníomh ar féidir a bhfeidhm a chur siar de bhua na bhforálacha seo a leanas.

Airteagal 121. 1. Féadfaidh an Danmhairg:

- (a) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse dhá bhliain tar éis an aontachais, i gcás ceannach bannaí ag neamhchónaitheoiri, ar bannaí iad a rinneadh amach in Kroner na Danmhairge agus a ndéileáiltear iontu ar an stocmhargadh sa Danmhairg, agus aistriú nithiúil na n-urrús thuasluaithe á chur san áireamh;
- (b) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse chuíg bliana tar éis an aontachais, i gcás ceannach urrús coigríche, a ndéileáiltear iontu ar an stocmhargadh, ag cónaitheoirí sa Danmhairg, agus i gcás athcheannach ón gcoigrích ar urrús Dhanmhargacha a ndéileáiltear iontu ar an stocmhargadh, a sonraíodh go hiomlán nó go páirteach in airgead coigríche, agus aistriú nithiúil na n-urrús thuasluaithe á chur san áireamh.

2. Amhail ó dháta an aontachais, rachaidh an Danmhairg i gcionn léirscaoileadh comhleanúnach ar na hoibríochtaí dá dtagraítear i mír 1(a).

Airteagal 122. 1. Féadfaidh Éire:

- (a) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse dhá bhliain tar éis an aontachais, i gcás ceannach bannaí ag neamhchónaitheoiri, ar bannaí iad a rinneadh amach in Kroner na Danmhairge agus a ndéileáiltear iontu ar an stocmhargadh sa Danmhairg, agus aistriú nithiúil na n-urrús thuasluaithe á chur san áireamh;
- (b) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse tríocha mí tar éis an aontachais, i gcás gluaiseachtaí caipitil de chineál pearsanta mar a leanas:
 - aistriú ar chaipiteal is le cónaitheoirí in Éirinn agus a théann ar eisimirce, seachas aistriú a bhaineann le saorghluaiseacht oibrithe a léirscaoilfear amhail ó dháta an aontachais;
 - bronntanais agus dearlaicí, crodhanna, dleachtanna comharbais agus infheistíochtaí eastáit réadaigh seachas infheistíochtaí a bhaineann le saorghluaiseacht oibrithe a léirscaoilfear amhail ó dháta an aontachais;
- (c) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse chuíg bliana tar éis an aontachais, i gcás oibriochtaí a áirítear i Liosta B atá i gceangal leis na Treoracha dá dtagraítear in Airteagal 120 agus a dhéanfaidh cónaitheoirí in Éirinn.

2. Féachfaidh Éire, á aithint di gurb inmhianaithe gabháil, ó dháta an aontachais, i gcionn maolú tábhachtach ar na rialacha a bhaineann leis na hoibríochtaí dá dtagraítear i mír 1(a), leis na bearta is iomchuí chuige sin a dhéanamh.

Airteagal 123. 1. Féadfaidh an Ioruaidh:

- (a) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse dhá bhliain tar éis an aontachais, i gcás allmhairí caipitil le haghaidh infheistíochtaí díreacha i bhfoirm iasachtaí fadtéarma i ngníothais atá bunaithe cheana féin san Ioruaidh;
- (b) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse dhá bhliain tar éis an aontachais, i gcás creidmheasaí tráchtála go feadh cúig bliana nuair is fundúireacht airgeadais an t-iasachtóir coigríche;
- (c) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse dhá bhliain tar éis an aontachais, i gcás ceannach scaireanna ag neamhchónaitheoirí, ar scaireanna iad a

sonraíodh in Kroner na hIoruaidhe agus a ndéileáiltear iontu ar an stocmhargadh san Ioruaidh, agus aistriú nithiúil ar na hurrúis áirithe á chur san áireamh;

- (d) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse chúig bliana tar éis an aontachais, i gcás oibríochtaí ag cónaitheoirí san Ioruaidh in urrúis choigríche a ndéileáiltear iontu ar an stocmhargadh, agus aistriú nithiúil ar na hurrúis áirithe á chur san áireamh.

2. Amhail ó dháta an aontachais, ar údaráis a bheith á ndeonú aici do na hoibríochtaí dá dtagraítear i mír 1(a), seachnóidh an Ioruaidh idirdhealú idir gnóthais Ioruacha, cibé acu faoi rialú ag gnóthais de chuid Ballstáit eile dóibh nó nach ea.

3. Féachfaidh an Ioruaidh, i gcás na n-oibríochtaí dá dtagraítear i mír 1(b), le leas a bhaint as córacha beartais eacnamaíochta a luíonn le rialacha an Chomphobail de rogha ar shrianta malaирte a úsáid.

4. Féachfaidh an Ioruaidh, á aithint di gurb inmhianaithe gabháil, amhail ó dháta an aontachais, i gcionn léirscaoileadh comhleanúnach ar na hoibríochtaí dá dtagraítear i mír 1(c), leis na bearta is iomchuí chuige sin a dhéanamh.

Airteagal 124. 1. Feadfaidh an Ríocht Aontaithe:

- (a) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse dhá bhlain tar éis an aontachais, i gcás infheistíochtaí díreacha sna Ballstáit ag cónaitheroí sa Ríocht Aontaithe agus i gcás réadú ar infheistíochtaí díreacha sna Ballstáit ag cónaitheoirí sa Ríocht Aontaithe;
- (b) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse tríocha mí tar éis an aontachais, i gcás gluaiseachtaí caipítíl de chineál pearsanta mar a leanas;
- aistriú ar chaipiteal is le cónaitheoirí sa Ríocht Aontaithe agus a théann ar eisimirce, seachas aistriú a bhaineann le saorghluaiseacht oibrithe a léirscaoileadh amhail ó dháta an aontachais;
 - bronntanais agus dearlaicí, crodhanna, dleachtanna comharbais agus infheistíochtaí eastáit réadaigh seachas infheistíochtaí a bhaineann le saorghluaiseacht oibrithe a léirscaoileadh amhail ó dháta an aontachais;
- (c) léirscaoileadh a chur siar, ar feadh tréimhse chúig bliana tar éis an aontachais, i gcás oibríochtaí a áirítear i Liosta B atá i gceangal leis na Treoracha dá dtagraítear in Airteagal 120 agus a dhéanfaidh cónaitheoirí sa Ríocht Aontaithe.

2. Amhail ó dháta an aontachais, gabhfaidh an Ríocht Aontaithe i gcionn maolú tábhachtach ar na rialacha a bhaineann leis na hoibríochtaí dá dtagraítear i mír 1(a).

Airteagal 125. Más féidir é sna himthosca, déanfaidh na Ballstáit nua léirscaoileadh ar na gluaiseachtaí caipítíl dá dtagraítear in Airteagail 121 go 124 laistigh de na teorainneacha ama atá leagtha síos sna hAirteagail sin.

Airteagal 126. D'fhonn forálacha Airteagail an Teidil seo a chur chun feidhme, feadfaidh an Coimisiún dul i gcomhairle leis an gCoiste Airgeadaíochta agus aon tograí is iomchuí a chur faoi bhráid na Comhairle.

TEIDEAL VI. FORÁLACHA AIRGEADAIS

Airteagal 127. Déanfar Cinneadh an 21 Aibreán 1970, a bhaineann le hacmhainní dílse na gComphobal féin a chur in ionad na rannfocaí airgeadais ó na

Ballstáit agus dá ngairtear "Cinneadh an 21 Aibreán 1970" anseo feasta, a chur chun feidhme agus na forálacha seo a leanas á gcur san áireamh.

Airteagal 128. Sna fáltais dá dtagraítear in Airteagal 2 de Chinneadh an 21 Aibreán 1970, áireofar freisin:

- (a) sna fáltais atá ceaptha mar thobhaigh thalmhaíochta, na fáltais ó aon suim chuíteach a thoibhítear ar allmhairí faoi Airteagail 47 agus 55, agus ó na heilimintí socratithe a chuirtear chun feidhme sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin, faoi Airteagal 61.
- (b) sna fáltais atá ceaptha mar dhleachtanna custam, na dleachtanna custam a thoibhíonn na Ballstáit nua sa trádáil le Stáit nach comhaltaí, mar aon leis na dleachtanna custam a thoibhítear sa trádáil idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, agus idir na Ballstáit nua iad féin.

Airteagal 129. 1. Dáilfear mar a leanas na ranníocaí airgeadais ó na Ballstáit dá dtagraítear in Airteagal 3(2) de Chinneadh an 21 Aibreán 1970:

- idir na Ballstáit nua:
 - An Danmhairg, 2.42%,
 - Éire, 0.60%,
 - An Ioruaidh, 1.66%,
 - An Ríocht Aontaithe, 19.00%,
- agus idir na Ballstáit bhunaidh de réir an scála atá leagtha síos in Airteagal 3(2) de Chinneadh an 21 Aibreán 1970, tar éis ranníocaí airgeadais na mBallstát nua dá dtagraítear thuas a asbhaint.

2. Don bhliain 1973, glacfar leo seo a leanas mar bhonn chun na hathruithe a ríomh a dtagraítear dóibh in Airteagal 3(3) de Chinneadh an 21 Aibreán 1970:

- do na Ballstáit nua, na céatadáin dá dtagraítear i mír 1;
- do na Ballstáit bhunaidh, a scair choibhneasta i leith na bliana roimhe sin, ag cur chéatadáin na mBallstát nua dá dtagraítear thuas san áireamh.

Airteagal 130. Ní bheid acmhainní dílse na gComhphobal féin agus na ranníocaí airgeadais agus, más iomchuí, na ranníocaí dá dtagraítear i míreanna 2, 3 agus 4 d'Airteagal 4 de Chinneadh an 21 Aibreán 1970, dlite ó na Ballstáit nua ach go feadh:

- 45.0% i 1973,
- 56.0% i 1974,
- 67.5% i 1975,
- 79.5% i 1976,
- 92.0% i 1977.

Airteagal 131. 1. Amhail ón 1 Eanáir 1978, beidh acmhainní dílse na gComhphobal féin agus, nuair is iomchuí, na ranníocaí airgeadais dá dtagraítear in Airteagal 4, míreanna 2, 3 agus 4 de Chinneadh an 21 Aibreán 1970, dlite ó na Ballstáit nua go hiomlán, faoi réir na bhforálacha seo a leanas:

- (a) ní rachaidh an méadú sa scair choibhneasta a bheidh le híoc ag gach Ballstát nua mar acmhainní dílse agus ranníocaí airgeadais don bhliain 1978 i

gcomparáid leis an scair choibhneasta a bhí dlite do 1977 thar dhá chúigiú den difríocht idir an scair choibhneasta a bhí dlite mar acmhainní dílse agus ranníocáil airgeadais don bhliain 1977 agus an scair choibhneasta a bheadh le híoc ag gach Ballstát nua amhlaidh don bhliain chéanna, dá mba rud é go ndéanfaí an scair choibhneasta sin a riomh de réir na socruithe a foráladh do na Ballstáit bhunaidh amhail ó 1978 le Cinneadh an 21 Aibreán 1970.

- (b) don bhliain 1979, ní rachaidh an méadú sa scair choibhneasta do gach Ballstát nua i gcomparáid le 1978 thar an méadú don bhliain 1978 i gcomparáid leis an mbliain 1977.

2. Déanfaidh an Coimisiún an riomhaireacht is gá chun an tAirteagal seo a chur chun feidhme.

Airteagal 132. Go dtí an 31 Nollaig 1979, déanfar an codán de bhuiséad na gComhphobal a bheadh fágtha gan chumhdach, de bhíthin Airteagail 130 agus 131 a chur chun feidhme, a chorprú sa tsuim iomlán a dhlitear ó na Ballstáit bhunaidh as an gcionroinnt a dhéanfar de réir Airteagal 129. Déanfar an t-iomlán a gheofar amhlaidh a chionroinnt idir na Ballstáit bhunaidh de réir forálacha Chinneadh an 21 Aibreán 1970.

TEIDEAL VII. FORÁLACHA EILE

Airteagal 133. Beidh feidhm ag na gníomhartha a shonraítear sa liosta in Iarscríbhinn VII den Ionstraim seo maidir leis na Ballstáit nua faoi réir na gcoinníollacha atá leagtha amach san Iarscríbhinn sin.

Airteagal 134. 1. Déanfaidh an Coimisiún fiosrú, in éineacht leis na Rialtais lena mbaineann, sna cúig bliana tar éis an aontachais, féachaint an bhféadfadh na bearta láithreacha, atá leagtha síos le forálacha reachtúla, rialúcháin nó riaracháin agus atá i bhfeidhm sna Ballstáit nua agus a thiocfadh, más tar éis an aontachais a tugadh isteach iad, faoi réim Airteagal 67 de Chonradh CEGC, i gcóimheas leis na bearta a bhí i bhfeidhm sna Ballstáit bhunaidh, chun bheith ina gcúis le mórsaobhadh ar na dálai iomafochta idir na tionscail ghual agus chruach ar an gCómhargadh nó ar na margáil onnmhairíúcháin. Féadfaidh an Coimisiún, tar éis dul i gcomhairle leis an gComhairle, gach gníomh is iomchuí leis a mholadh do na Rialtais lena mbaineann chun na bearta sin a cheartú nó chun cúiteamh a dhéanamh ina ndeasca.

2. Go dtí an 31 Nollaig 1977, ní fhéadfaidh na praghsanna a bhí i réim i gcás gnóthas díolta cruach ar mhargadh na hÉireann, arna laghdú go dtí a gcoibhéis ag an bpóinte a roghnaíodh dá bpraghast-liosta, bheith faoi bhun na bpraghast-sanna atá leagtha síos sa liosta sin le haghaidh idirbhearta den tsamhail chéanna, ach amháin le húdarás arna thabhairt ag an gCoimisiún, le comhaontú Rialtas na hÉireann, agus sin gan dochar d'fhorálacha Airteagal 60(2)(b) de Chonradh CEGC, an mhír dheiridh.

3. Má leathnaítear tar éis an aontachais Cinneadh Uimh. 1/64 ón Ard-Udarás, dar dáta an 15 Eanáir 1964, á thoirmeasc ar ghnóthais sa Chomhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach tairiscintí a ailíniú ar tháirgí miotalóireachta agus táirgí d'iarann teiligthe ó thíortha nó críocha Stát-trádála, ní bhainfidh an toirmeasc sin go dtí an 31 Nollaig 1975 le táirgí do mhargaí na Danmhairge agus na hIoruaidhe.

Airteagal 135. 1. Más rud é, le linn na tréimhse go dtí an 31 Nollaig 1977, go dtarlóidh deacrachartaí atá tromchúiseach agus gur dóigh go mairfidh dóibh in

aon earnáil den gheilleagar nó deacrachtaí a d'fhéadfadh athrú mór a dhéanamh ar staid eacnamaíoch limistéir áirithe, féadfaidh Ballstát nua údarás a iarraidh chun bearta cosanta a ghlacadh d'fhoinn an staid sin a cheartú agus an earnáil áirithe a oriúntú do gheilleagar an chómhurgaíd.

2. Ar iarratas ón Stát áirithe, déanfaidh an Coimisiún, trí nós imeachta éigeandála agus gan mhoill, na bearta cosanta a chinneadh a mheasfaidh sé is gá, agus sonróidh sé na himthosca agus an modh ina gcuirfear in éifeacht iad.

3. D'fhéadfadh na bearta a údaraítear faoi mhír 2 den Airteagal seo maolú a thabhairt ar rialacha Chonradh CEE agus na hIonstraime seo, go feadh méid agus go ceann tréimhsí atá fíor-riachtanach chun na cuspóirí dá dtagraítear i mír 1 den Airteagal a ghnóthú. Tabharfar túis do na bearta is lú a shuaithfidh feidhmiú an Chómhurgaíd.

4. Féadfaidh Ballstát bunaidh, faoi na coinníollacha céanna agus de réir an nós imeachta chéanna, a iarraidh go n-údarófai dó bearta cosanta a ghlacadh maidir le ceann amháin nó níos mó de na Ballstáit nua.

Airteagal 136. 1. Más rud é, roimh an 31 Nollaig 1977, go gcinnfidh an Coimisiún, ar iarratas ó Bhallstát nó ó aon pháirtí eile lena mbaineann, go bhfuil dumpáil á cleachtadh idir an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus na Ballstáit nua, nó idir na Ballstáit nua iad féin, díreoidh sé moltaí chuig an duine nó na daoine is bun leis na cleachtais sin d'fhoinn deireanh a chur leo.

Má leanatar de na cleachtais dumpála, údaróidh an Coimisiún don Bhallstát nó do na Ballstáit diobhálaithe bearta cosanta a ghlacadh, agus cinnfidh sé coinníollacha agus sonraí na mbeart sin.

2. Chun an tAirteagal seo a chur chun feidhme maidir leis na táirgí a bhfuil liosta diobh in Iarscríbhinn II de Chonradh CEE, breithneoidh an Coimisiún gach dálí iomchuí, agus go háirithe leibhéal na bpraghnsanna a chuirtear chun feidhme ar allmhairí ó fhoinsí eile isteach sa mhargadh atá faoi bhreithniú, ag cur forálacha Chonradh CEE maidir le talmhafocht agus go háirithe foráil Airteagal 39 san aireamh.

Airteagal 137. 1. De mhaolú ar fhórálacha Airteagal 136, féadfaidh Éire, go dtí an 31 Nollaig 1977, na bearta is gá a ghlacadh í féin i gcás fíorphráinne. Cuirfidh sí na bearta sin in iúl láithreach don Choimisiún, agus féadfaidh an Coimisiún cinneadh ar iad a dhíothú nó iad a leasú.

2. Ní bheidh an fhóráil seo inchurtha chun feidhme maidir le táirgí a thig faoi Iarscríbhinn II de Chonradh CEE.

Airteagal 138. De mhaolú ar fhórálacha Airteagal 95(2) de Chonradh CEE, féadfaidh an Danmhairg, go dtí an 30 Meitheamh 1974, na dleachtanna speisialta mál is inchurtha ar fhionta boird a allmhairítéar i mbuidéil nó i gcoimeádáin eile dá samhail a choimeád i bhfeidhm.

CUID A CÚIG. FORÁLACHA I dTAOBH AN IONSTRAIM SEO A CHUR CHUN FEIDHME

TEIDEAL 1. BUNÚ NA nINSTITIÚIDÍ

Airteagal 139. 1. Iarrfar ar Pharlaimintí na mBallstát nua a dtoscairí chun an Tionól a cheapadh, amhail ó dháta an aontachais.

2. Tiocfaidh an Tionól le chéile mí ar a dhéanaí tar éis an aontachais. Déanfaidh sé cibé oiriúnuithe ar a rialacháin inmheánacha is gá de thoradh an aontachais.

Airteagal 140. 1. Amhail ó dháta an aontachais, beidh oifig Uachtarán na Comhairle á sealbhú ag an gcomhalta den Chomhairle a lónfaidh oifig Uachtarán Chomhairle na gComphphobal Eorpach, de réir Airteagal 2 sa téacs bunaidh den Chonradh ag bunú Comhairle Aonair agus Coimisiún Aonair de na Comphphobail Eorpacha. Ar dhul in éag don téarma oifige sin, lónfaidh na Ballstáit oifig an Uachtaráin ansin de réir uainfóchta san ord atá leagtha síos san Airteagal dá dtagraítear thusa, arna leasú le hAirteagal 11.

2. Déanfaidh an Chomhairle cibé oiriúnuithe ar a rialacháin inmheánacha is gá de thoradh an aontachais.

Airteagal 141. 1. Déanfar Uachtarán, Leas-Uachtaráin agus comhalaí an Choimisiúin a cheapadh díreach tar éis an aontachais. Rachaidh an Coimisiún i mbun a dhualgas an cúigiú lá tar éis ceapadh a chomhaltaí. San am céanna, tiocfaidh deireadh le ceapachán na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.

2. Déanfaidh an Coimisiún cibé oiriúnuithe is gá ar a rialacháin inmheána-cha de thoradh an aontachais.

Airteagal 142. 1. Tráth an aontachais, comhlánófar an Chúirt Bhreithiú-nais trí cheithre bhreitheamh a cheapadh.

2. Rachaidh téarmaí oifige beirt de na breithiúna, a ceapadh de réir mhír 1, in éag an 6 Deireadh Fómhair 1976. Roghnófar trí chranncur an dá bhreitheamh sin. Rachaidh téarmaí oifige an dá bhreitheamh eile in éag an 6 Deireadh Fómhair 1979.

3. Tráth an aontachais, ceapfar an tríú Abhcóide Ginearálta. Rachaidh a théarma oifige in éag an 6 Deireadh Fómhair 1979.

4. Déanfaidh an Chúirt cibé oiriúnuithe ar a rialacha nós imeachta is gá de thoradh an aontachais. Ní foláir aontú d'aontoil ón gComhairle a bheith leis na rialacha nós imeachta arna n-oiriúnú amhlaidh.

5. Chun breithiúnas a thabhairt i leith cásanna a bheidh os comhair na Cúirte an 1 Eanáir 1973 agus ar tionscnaíodh imeachtaí ó bhéal ina leith roimh an dáta sin, suífidh an Chúirt i seisiún ionadach ná suífidh na Dlísheomraí sa chomhdhéanamh a bhí orthu roimh an aontachas agus cuirfidh siad na rialacha nós imeachta céanna chun feidhme a bhí i ngníomh an 31 Nollaig 1972.

Airteagal 143. Tráth an aontachais, comhlánófar an Coiste Eacnamaíoch agus Sóisialach trí chomhulta agus caoga a cheapadh a bheidh ionadaíoch do na hearnálacha éagsúla de ghníomhaíocht eacnamaíoch agus shóisialach na mBallastát nua. Rachaidh téarma oifige na gcomhaltaí a cheapfar amhlaidh in éag i gcomhthráth le téarma oifige na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.

Airteagal 144. Tráth an aontachais, comhlánófar Coiste Comhairleach an Chomphphobail Eorpaigh do Ghual agus Cruach trí chomhultaí breise a cheapadh. Rachaidh téarma oifige na gcomhaltaí a cheapfar amhlaidh in éag i gcomhthráth le téarma oifige na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.

Airteagal 145. Déanfar comhaltaí an Choiste Eolaigh agus Theicniúil a cheapadh tráth an aontachais, de réir an nós imeachta dá bhforáiltear in Airteagal 134 de Chonradh CEFA. Rachaidh an Coiste i mbun a dhualgas an cúigiú lá tar éis ainmniú a chomhaltaí. San am céanna tiocfaidh deireadh le ceapacháin na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.

Airteagal 146. Tráth an aontachais, comhlánófar an Coiste Airgeadaíochta trí chomhaltaí a cheapadh a bheidh ionadaíoch do na Ballstáit nua. Rachaidh a dtéarma oifige in éag i gcomhthráth le téarma oifige na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.

Airteagal 147. A luaithe is féidir tar éis an aontachais, déanfar na hoiriúnuithe is gá de dhroim an aontachais ar reachtanna agus rialacháin immheánacha na gCoistí a tionscnaíodh leis na Conarthaí bunaidh.

Airteagal 148. 1. I gcás na gCoistí a áirítear in Iarscríbhinn VIII, rachaidh téarma oifige na gcomhaltaí nua in éag i gcomhthráth le téarma oifige na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.

2. Déanfar na coistí a áirítear in Iarscríbhinn IX a athcheapadh tráth an aontachais.

TEIDEAL 11. INFHEIDHMEACHT GNÍOMHARTHA NA nINSTITIÚIDÍ

Airteagal 149. Tráth an aontachais, measfar gur díriodh chuig na Ballstáit nua, agus go bhfuair siad, fógra i dtaobh na dtreoracha agus na gcinntí, de réir brí Airteagal 189 de Chonradh CEE agus Airteagal 161 de Chonradh CEFA, agus i dtaobh na moltaí agus na gcinntí, de réir brí Airteagal 14 de Chonradh CEGC, sa mhéid gur tugadh fógra i dtaobh na dtreoracha, na moltaí agus na gcinntí sin do gach Ballstát bunaidh.

Airteagal 150. Déanfar, i ngach Ballstát nua, feidhmiú na ngníomhartha atá sa liosta in Iarscríbhinn X a ghabhann leis an Ionstraim seo a chur siar go dtí na dátaí dá bhforáiltear sa liosta sin.

Airteagal 151. 1. Cuirfear siar go dtí an 1 Feabhra 1973:

- (a) an feidhmiú i gcás na mBallstát nua ar an gcorás rialúcháin atá bunaithe ag an gComhphobal do tháirgeadh agus trádáil táirgí talmhaíochta agus do mhargú earrai áirithe ó phróiseáil táirgí talmhaíochta is ábhar do chórás speisialta.
- (b) an feidhmiú i leith an Chomhphobail ina chomhdhéanamh bunaidh ar na leasuithe a dhéantar ar an gcorás sin leis an Ionstraim seo, agus na leasuithe de bhun Airteagal 153 a áireamh.

2. Ní bhaineann forálacha mhír 1 leis na hoiriúnuithe dá dtagraítear i gCuid II pointe A, d'Iarscríbhinn I, agus a luaítear in Airteagal 29 den Ionstraim seo.

3. Go dtí an 31 Eanáir 1973, is é an córas a bhí i bhfeidhm roimh an aontachas is infheidhme ar an trádáil idir Ballstát nua, de pháirt, agus an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh, na Ballstáit nua eile nó tríú tíortha, den pháirt eile.

Airteagal 152. Cuirfidh na Ballstáit nua i bhfeidhm na bearta is gá dóibh chun go gcomhlíonfaidís forálacha na dtreoracha agus na gcinntí, de réir brí Airteagal 189 de Chonradh CEE agus Airteagal 161 de Chonradh CEFA, agus moltaí agus cinntí de réir brí Airteagal 14 de Chonradh CEGC, mura bhforáiltear aga moille sa liosta in Iarscríbhinn XI nó i bhforálacha eile den Ionstraim seo.

Airteagal 153. 1. Na hoiriúnuithe ar ghníomhartha de chuid Institiúidí na gComhphobal nach bhfuil san Ionstraim seo ná ina hIarscríbhinní agus a rinne na hInstitiúidí, roimh an aontachas, de réir an nós imeachta dá bhforáltear i mír 2 chun na gníomhartha sin a chur i gcomhréir le forálacha na hIonstraim seo, go háirthe na cinn atá i gcuid a ceathair, tiocfaidh said i bhfeidhm tráth an aontachais.

2. Déanfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, nó déanfaidh an Coimisiún, cibé Institiúid acu sin a ghlac na gníomhartha tosaigh, na téacsanna is gá a bhunú chuige sin.

Airteagal 154. De mhaolú ar Airteagal 3(3), beidh feidhm ar na Ballstáit nua, an 1 Iúil 1973 ar a dheánaí, ag na prionsabail a bhaineann leis na córais ghinearálta chabhracha ar mhaithe le réigiúin, a ullmhaíodh faoi raon feidhme Airteagail 92 go 94 de Chonradh CEE, agus atá i dteachtaireacht an 23 Meitheamh 1971 ón gCoimisiún agus sa rún ó ionadaithe do rialtais na mBallstát, i ndáil chomhairle dóibh sa Chomhairle an 20 Deireadh Fómhair 1971.

Comhlánófar na téacsanna sin chun staid nua an Chomhphobail tar éis an aontachais a chur i gcuntas, ionas go mbeadh na Ballstáit go léir sa chor céanna ina leith.

Airteagal 155. Is téacsanna comhúdarásacha, faoi na coinníollacha céanna leis na téacsanna a bunaíodh sna ceithre theanga bhunaidh, téacsanna na ngníomhartha a ghlac Institiúidí na gComhphobal roimh an aontachas agus a bhunaigh an Chomhairle nó an Coimisiún sa Bhéarla, sa Danmhairgis, agus san Ioruais. Foilseofar iad in *Iris Oifigiúil na gComhphobal Eorpach* sna cásanna ina ndearnadh na téacsanna sna teangacha bunaidh a fhoilsíú amhlaidh.

Airteagal 156. Ní foláir na comhaontuithe, na ciuntí agus na cleachtais chomhbheartaithe a bheidh ann tráth an aontachais agus a thiocfaidh faoi réim feidhme Airteagal 65 de Chonradh CEGC de dhroim an aontachais, a chur in iúl don Choiisiún laistigh de thréimhse nach faide ná trí mhí ó dháta an aontachais. Is iad na comhaontuithe agus na ciuntí a cuireadh in iúl amhlaidh, agus iad sin amháin, a bheidh i bhfeidhm go sealadach go dtí go ndéanfaidh an Coimisiún cinneadh.

Airteagal 157. Na forálacha reachtaíochta, rialúcháin agus riarracháin atá ceaptha chun cosaint a áirithíú, ar chríoch na mBallstát nua, do shláinte na bpobal agus na n-oibrithe in aghaidh na gcontúirtí a thig ó radaíochtaí ianúcháin, cuirfidh na Stáit sin in iúl iad, de réir Airteagal 33 de Chonradh CEFA, don Choiisiún laistigh de thrí mhí ó dháta an aontachais.

TEIDEAL III. FORÁLACHA CRÍOCHNAITHEACHA

Airteagal 158. Is cuid dhílis den Ionstraim seo Iarscríbhinní I go XI, Prótacail Uimh. I go 30 agus an Malartú Litreacha i dtaobh cúrsaí airgeadaíochta atá ag gabháil léi.

Airteagal 159. Cuirfidh Rialtas Phoblacht na Fraince cóip dheimhnithe den Chonradh ag bunú an Chomhphobail Eorpáigh do Ghual agus Cruach agus de na conarthaí á leasú go dtí Rialtais Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.

Airteagal 160. Cuirfidh Rialtas Phoblacht na hIodáile cóip dheimhnithe den Chonradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa, den Chonradh ag

bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach, agus de na conarthaí á leasú nó á gcomhlánú, sa Fhraincis, sa Ghearmáinis, san Iodáilis agus san Ollanais go dtí Rialtais Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.

Déanfar téacsanna an Chonartha ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Chonartha ag bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach, mar aon le téacsanna na gconarthaí á leasú nó á gcomhlánú, arna dtarraingt suas sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Ghaeilge agus san Ioruais, a chur i gceangal leis an Ionstraim seo. Is téacsanna comhúdarásacha faoi na coinniollacha céanna le téacsanna bunaidh na gConarthaí dá dtagraítear thusa na téacsanna sin.

Airteagal 161. Cuirfidh an tArd-Rúnaí chuig Rialtais na mBallstát nua cóip dheimhnithe de na comhaontuithe idirnáisiúnta a thaiscfeart i gcartlann Ard-Rúnaireacht Chomhairle na gComhphobal Eorpach.

IARSCRÍBHINNÍ

[The annexes to the Act concerning the conditions of accession and the adjustment to the Treaties are not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[Les annexes à l'Acte relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités ne sont pas publiées ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

PRÓTACAIL

PRÓTACAL UIMH. 1 AR REACHT AN BHAINC EORPAIGH INFHEISTÍOCHTA

CUID AHAON. OIRIÚNÚ AR REACHT AN BHAINC EORPAIGH INFHEISTÍOCHTA

Airteagal 1. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad Airteagal 3 den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“*Airteagal 3.* De réir Airteagal 129 den Chonradh seo, is comhaltaí den Bhanc:

- Ríocht na Beilge;
- Ríocht na Danmhairge;
- Poblacht Chónaidhme na Gearmáine;
- Poblacht na Fraince;
- Éire;
- Poblacht na hIodáile;
- Ard-Diúiceacht Lucsamburg;
- Ríocht na hÍsiltíre;
- Ríocht na hIoruaidhe;
- Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.”

Airteagal 2. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad na chéad fhomhíre d'Airteagal 4(1) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“1. Is é is caipiteal don Bhanc dhá mhíle agus seachtó milliún aonad cuntais, arna suibscríobh ag na Ballstáit mar a leanas:

An Ghearmáin	450	milliún
An Fhrainc	450	milliún
An Ríocht Aontaithe.....	450	milliún
An Iodáil.....	360	milliún
An Bheilg	118.5	milliún
An Ísiltír	118.5	milliún
An Danmhairg	60	milliún
An Ioruaidh	45	milliún
Éire	15	milliún
Lucsamburg	3	milliún”.

Airteagal 3. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad Airteagal 5 den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“*Airteagal 5.* 1. Íocfaidh na Ballstáit an caipiteal suibscríofa go feadh 20% de na méideanna atá leagtha síos in Airteagal 4(1).

2. I gcás méadú a theacht ar an gcaipiteal suibscríofa, socróidh an Bord Gobharnóirí, ag gníomhú dó d'aontoil, an céatadán a bheidh le híoc agus modh a iofcha.

3. Féadfaidh an Bord Stiúrthóirí a cheangal go ndéanfar iarmhéid an chaipitil shuibscríofa a íoc, a mhéid is gá don Bhanc chun freastal dá oibleagáidí i leith lucht iasachtaí a thabhairt dó.

An íocaíocht a bheidh le déanamh amhlaidh ag gach Ballstát, beidh sí i gcomhréir lena scair den chaipiteal suibscríofa sna hairgid reatha a theastóidh ón mBanc chun freastal do ha hoibleagáidí sin.”

Airteagal 4. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad fomhíreanna (a) agus (c) d'Airteagal 9(3) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“(a) cinnfidh sé an bhfuil an caipiteal suibscríofa le méadú de réir Airteagal 4(3) agus Airteagal 5(2);

(c) feidhmeoidh sé na cumhactaí a fhoráltear in Airteagail 11 agus 13 maidir le comhaltaí an Bhord Stiúrthóirí agus an Choiste Bainistíochta a cheapadh agus lena scor go héigeantach, mar aon leis na cumhactaí a fhoráltear sa dara fomhír d'Airteagal 13(1)”.

Airteagal 5. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad Airteagal 10 den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“*Airteagal 10.* Ach amháin mar a fhoráltear a mhalairet sa Reacht seo, is trí thromlach dá chomhaltaí a dhéanfaidh an Bord Gobharnóirí cinntí. Ní mór an tromlach sin a bheith in ionannas le 40% ar a laghad den chaipiteal suibscríofa. Is de réir forálacha Airteagal 148 den Chonradh seo a dhéanfaidh an Bord Gobharnóirí vótáil.”

Airteagal 6. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad fomhíreanna 1 go 5 d'Airteagal 11(2) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“2. 19 stiúrthóir agus 10 malartach a bheidh ar an mBord Stiúrthóirí.

Déanfaidh an Bord Gobharnóirí na Stiúrthóirí a cheapadh go ceann cúig bliana mar a thaispeántar thíos:

- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht Chónaighme na Gearmáine;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht na Fraince;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht na hIodáile;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Beilge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Danmhairge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Éirinn;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ard-Diúiceacht Luchsamburg;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na hÍsiltíre;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na hIoruaidhe;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag an gCoimisiún.

Déanfaidh an Bord Gobharnóirí na malartaigh a cheapadh go ceann cúig bliana mar a thaispeántar thíos:

- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht Chónaighme na Gearmáine;

- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht na Fraince;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht na hIodáile;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann;
- 1 malartach arna ainmniú de thoil a chéile ag tíortha Bhenelux;
- 1 malartach arna ainmniú ag an gCoimisiún.

Féadfar ceapacháin na stiúrthóirí agus na malartach a athnuachan.

Féadfaidh malartaigh bheith páirteach i gcuinnithe an Bhord Stiúrthóirí. Féadfaidh malartaigh a bheidh ainmnithe ag Stát, nó ag roinnt Stát de thoil a chéile, nó ag an gCoimisiún, ionad stiúrthóirí a bheidh ainmnithe ag an Stát sin nó ag ceann de na Stáit sin nó ag an gCoimisiún, faoi seach, a ghabháil. Ní bheidh ceart vótala ag malartaigh ach amháin i gcás iad a bheith ag gabhbháil ionad stiúrthóra nó stiúrthóirí nó tarmligean chun na críche sin a bheith acu de réir Airteagal 12(1)."

Airteagal 7. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad Airteagal 12(1) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

"1. Beidh vóta amháin ag gach stiúrthóir ar an mBord Stiúrthóirí. Féadfaidh sé a vóta a tharmligean i ngach cás, ar an mhodh a leagfar síos le rialacha nós imeachta an Bhainc."

Airteagal 8. Cuirfear an abairt seo a leanas in ionad an dara habairt d'Airteagal 12(2) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

"Is gá trí vóta dhéag ina fhabhar do thromlach cailithe."

Airteagal 9. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad Airteagal 13(1) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

"1. Beidh ar an gCoiste Bainistíochta Uachtaráin agus ceithre Leas-Uachtaráin arna gceapadh go ceann sé bliana ag an mBord Gobharnóiri ar thoga ón mBord Stiúrthóirí. Féadfar a gceapacháin a athnuachan.

Féadfaidh an Bord Gobharnóiri, ag gníomhú dó d'antoil, líon na gcomhaltaí ar an gCoiste Bainistíochta a athrú."

CUID A DÓ. FORÁLACHA EILE

Airteagal 10. 1. Íocfaidh na Ballstáit nua, tráth nach déanaí ná dhá mhí tar éis dáta an aontachais, na híocaíochtaí atá leagtha síos i mír 1 d'Airteagal 5, arna leasú mar atá leagtha amach in Airteagal 3 den Phrótacal seo, de Reacht an Bhainc. Déanfar na híocaíochtaí sin ina n-airgead reatha náisiúnta, faoi seach. Déanfar an cúigiú cuid den focaíocht in airgead tirim agus ceithre chúigiú i bhfoirm nótaí neamh-ús mhara rialtais, a aibeoidh i gceithre thráthchuid chomhionanna, naoi mí, sé mhí dhéag, trí mhí is fiche agus tríocha mí, faoi seach, ó dháta an aontachais. Féadfar an t-ionnlán nó cuid de na nótaí rialtais a fhuascailt roimh a ndáta dlite trí chomhaontú idir an Banc agus an Ballstát nua áirithe. Ní foláir na híocaíochtaí in airgead tirim, agus fáltas na nótaí rialtais, arna bhfuascailt, a bheith insónseáilte go héasca.

2. Beidh forálacha Airteagal 7 de Reacht an Bhainc incurtha chun feidhme ar na híocaíochtaí go léir a focfaidh na Ballstáit nua ina n-airgead reatha náisiúnta, faoi seach, faoin Airteagal seo. Aon choigeartuithe is gá maidir le nótaí rialtais neamhiochta, déanfar iad ar dháta aibithe nó réamhfhuascailte na nótaí sin.

Airteagal 11. 1. Íocfaidh na Ballstáit nua isteach sa chúlchiste reachtúil agus sna soláthairtí is ionann agus cúnchistí, amhail mar a bhí an 31 Nollaig an bhliain roimh an aontachas, mar a bheidh sonraithe i gclár comhardaithe an Bhainc, arna fhormheas, suimeanna a bheidh de réir na gcéatadán seo a leanas de na cúnchistí sin:

- An Ríocht Aontaithe, 30%,
- An Danmhairg, 4%,
- An Ioruaidh, 3%,
- Éire, 1%.

2. Déanfar méid na n-focaíochtaí faoin Airteagal seo a ríomh in aonaid chuntais tar éis clár comhardaithe bliantúil an Bhainc don bhliain roimh an aontachas a bheith formheasta.

3. Déanfar na híocaíochtaí sin i gcúig thráthchuid chomhionanna tráth nach déanaí ná dhá mhí, naoi mí, sé mhí dhéag, trí mhí is fiche agus tríocha mí tar éis an aontachais. Déanfaidh gach Ballstát nua gach ceann de na cúig thráthchuid sin a ioc in airgead reatha náisiúnta is insónseáilte go héasca.

Airteagal 12. 1. Díreach tar éis an aontachais, déanfaidh an Bord Gobhar-nóirí líon an Bhord Stiúrthóirí a mhéadú leis na ceapacháin seo:

- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Danmhairge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Éirinn;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ard-Diúiceacht Luchsamburg;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na hIoruaidhe;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.

2. Rachaidh téarma oifige na stiúrthoirí agus na malartach a ceapadh amhlaidh in éag ag deireadh chruinniú bliantúil an Bhord Gobharnóirí a scrúdófar ann tuarascáil bhliantúil na bliana airgeadais 1977.

3. Ag deireadh an chruinnithe bhliantúil a scrúdófar ann tuarascáil bhliantúil na bliana airgeadais 1972, déanfaidh an Bord Gobharnóirí na ceapacháin seo a leanas go ceann téarma oifige cúig bliana:

- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht Chónaighme na Gearmáine;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht na Fraince;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht na hIodáile;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Beilge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na hÍsiltíre;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag an gCoimisiún;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht Chónaighme na Gearmáine;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht na Fraince;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht na hIodáile;

- 1 malartach arna ainmniú de thoil a chéile ag tíortha Bhenelux;
- 1 malartach arna ainmniú ag an gCoimisiún.

Airteagal 13. Díreach tar éis an aontachais, méadófar líon comhaltaí an Choiste Bainistíochta trí Leas-Uachtarán breise a cheapadh. Rachaidh a théarma oifige in éag i gcomhthráth le téarma oifige na gcomhaltaí den Choiste Bainistíochta a bheidh i seilbh oifige ar dháta an aontachais.

PRÓTACAL UIMH. 2 AR OILEÁIN FHARÓ

Airteagal 1. Chomh fada agus nach mbeidh na dearbhuithe dá dtagraítear in Airteagail 25, 26 agus 27 den Ionstraim Aontachais déanta ag Rialtas na Danmhairge agus go dtí an 31 Nollaig 1975 ar a dhéanaí, ní gá aon leasú ar an gcóras custam is infheidhme, ar dháta an aontachais, ar tháirgí de thionscnamh Oileán Fharó agus a allmhairítar ó na hOileán sin isteach i réigiún eile na Danmhairge.

Na táirgí a allmhairítar ó Oileán Fharó isteach i réigiún eile na Danmhairge de bhua an chórais thuasluait, ní mheasfar saorchrúrsaíocht a bheith acu sa Stát sin de réir brí Airteagal 10 de Chonradh CEE, ar iad a athonnmhairiú go Ballstát eile.

Airteagal 2. Má dhéannan Rialtas na Danmhairge na dearbhuithe dá dtagraítear in Airteagal 1, beidh feidhm ar Oileán Fharó ag forálacha na hlonstraime Aontachais, ag cur na bhforálacha seo a leanas san áireamh:

- Beidh earraí a allmhaireofar isteach in Oileán Fharó inchurtha faoi na dleachtanna custam a bheadh infheidhme dá mba rud é go raibh feidhm amhail ón 1 Eanáir 1973 ag an gConradh agus ag an gCinneadh i dtaobh an aontachais;
- féachfaidh Institiúidí an Chomphobail, faoi chuimsíú chomheagraíocht na margáil do tháirgí iascaigh, le réiteach sásúil a fháil ar shainfhadhbanna Oileán Fharó;
- féadfaidh údaráis Oileán Fharó bearta iomchuí a choimeád i bhfeidhm, faoi mhaoirseacht an Chomphobail, d'fhoinn soláthar bainne ar phraghsanna réasúnacha a áirithíú do phobal Oileán Fharó.

Airteagal 3. Má chuireann Rialtas na Danmhairge in iúl don Chomhairle, i rith na tréimhse dá dtagraítear in Airteagal 1, de bhun rúin a ghlac Rialtas áitiúil Oileán Fharó, nach féidir leis na dearbhuithe dá dtagraítear in Airteagal 1 a dhéanamh, scrúdóidh an Chomhairle, ar iarratas ó Rialtas na Danmhairge, an cor atá ar chúrsaí dá bharr sin. Cinnfidh an Chomhairle, ar thogra ón gCoimisiún, na socruithe a bheidh le déanamh chun na fadhbanna a réiteach a d'fhéadfadh an cor sin a thabhairt i gceist don Chomphobal agus go háirithe don Danmhairg agus d'Oileán Fharó.

Airteagal 4. Ní mheasfar gur náisiúnaigh Bhallstáit, de réir brí na gConarthaí bunaidh, náisiúnaigh de chuid na Danmhairge a chónaíonn ar Oileán Fharó, ach amháin ón dáta a thiocfaidh na Conarthaí bunaidh sin chun bheith infheidhme ar na hOileán sin.

Airteagal 5. Ba cheart na dearbhuithe dá dtagraítear in Airteagal 1 a dhéanamh i gcomhthráth agus ní féidir go dtiocfaidh astu ach go gcuirfear na Conarthaí bunaidh chun feidhme i gcomhthráth ar Oileán Fharó.

PRÓTACAL UIMH. 3 AR OILEÁIN MHUIR NILOCHT AGUS OILEÁIN MHANANN

Airteagal 1. 1. Beidh feidhm ar Oileán Mhuir nlocht agus Oileán Mhanann, faoi na coinníollacha céanna leis an Ríocht Aontaithe, ag rialacháin an Chomhphobail maidir le custaim agus maidir le srianta cannfóchtúla, agus go háirithe ag rialacháin na hlonstráime Aontachais. Go mór mór, déanfar na dleachtanna custam agus na muirir chomhéifeachta idir na críocha sin agus an Comhphobal ina chomhdhéanamh bunaíd, agus idir na críocha sin agus na Ballstáit nua, a laghdú go comhleanúnach de réir an tráthchláir dá bhforáiltear in Airteagail 32 agus 36 den Ionstráim Aontachais. Beidh an Chomhtharaif Chustam agus taraif aontaithe an CEGC infheidhme go comhleanúnach de réir an tráthchláir dá bhforáiltear in Airteagail 39 agus 59 den Ionstráim Aontachais, ag cur Airteagail 109, 110 agus 119 den Ionstráim sin san áireamh.

2. I gcás táirgí talmhaíochta, agus táirgí a fhaightear óna bpróiseáil, is ábhar do chóras trádála speisialta, déanfaidh an Ríocht Aontaithe na tobhaigh agus na bearta eile i leith allmhairí dá bhforáiltear le rialacháin an Chomhphobail a fheidhmiú maidir le tríú tíortha.

Beidh feidhm mar an gcéanna ag na forálacha sin de rialacháin an Chomhphobail, agus go háirithe ag na forálacha sin den Ionstráim Aontachais, is gá chun go gcéadófar saorghluaiseacht sa trádáil sna táirgí sin agus go n-urramófar na gnáthchoinníollacha iomaíochta ina leith.

Cinnfidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cálithe ar thogra ón gCoimisiún, na coinníollacha faoina gcuirfear na forálacha dá dtagraítear sna fomhíreanna roimhe seo chun feidhme sna críocha sin.

Airteagal 2. Ní dhéanfaidh an Ionstráim Aontachais difear do na cearta as a dtairbhíonn náisiúnaigh na gcríoch sin sa Ríocht Aontaithe. Ar a shon sin, ní rachaidh forálacha an Chomhphobail maidir le saorghluaiseacht daoine agus seirbhísí chun tairbhe dóibhsean.

Airteagal 3. Na forálacha de Chonradh CEFA is infheidhme i gcás daoine nó gnóthais de réir brí Airteagal 196 den Chonradh sin, beidh feidhm acu i gcás na ndaoine nó na ngnóthas sin tráth a mbunaithe sna críocha réamhluaithe.

Airteagal 4. Déanfaidh údaráis na gcríoch sin an chóir chéanna a chur i bhfeidhm maidir le gach duine, nádúrtha nó dlítheanach, de chuid an Chomhphobail.

Airteagal 5. Más rud é, ar an gcorás a shainítéar sa Phrótagal seo a fheidhmiú, go n-éireoidh deacrachtaí de pháirt amháin nó de pháirt eile sa chaidreamh idir an Chomhphobal agus na críocha sin, molfaidh an Coimisiún don Chomhairle, gan mhoill, na bearta cosanta is dóigh leis a bheith riachtanach, ag sonrú na gcoinníollacha agus na modhanna feidhmiúcháin.

Gníomhóidh an Chomhairle trí thromlach cálithe faoi cheann míosa.

Airteagal 6. De réir brí an Phrótagail seo, measfar gur náisiúnach d'Oileán Mhuir nlocht nó d'Oileán Mhanann gach saoránach den Ríocht Aontaithe agus dá cóilineachtaí a bhfuil an tsaoránacht sin aige toisc gur rugadh, gur uchtaíodh nó gur eadóirsíodh, nó gur cláraíodh ar an oileán i gceist, é féin, duine dá thuismitheoirí nó duine dá sheantuismitheoirí; ach ní mheasfar, ina leith sin, duine mar sin a bheith ina náisiúnach de na críocha sin má rugadh, má uchtaíodh, má eadóirsíodh, nó má cláraíodh sa Ríocht Aontaithe, é féin, duine dá thuismitheoirí nó duine dá sheantuismitheoirí. Ná ní mheasfar sa cháil sin é má bhí gnáthchónaí air, tráth ar bith, ar feadh cúig bliana sa Ríocht Aontaithe.

Cuirfear na forálacha riarcháin is gá chun iad a aithint in iúl don Choimisiún.

PRÓTACAL UIMH. 4 AR AN NGRAONLAINN

Airteagal 1. Údaraítear don Danmhairg na forálacha náisiúnta a choimeád i bhfeidhm ar théarmaí faoinar gá seal cónaithe sé mhí sa Ghraonlainn chun ceadúnas a fháil do ghnóthaí tráchtála áirithe sa réigiún sin.

Féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di de réir an nós imeachta dá bhforáiltear in Airteagal 57 de Chonradh CEE, a chinneadh an córas sin a léirscaoileadh.

Airteagal 2. Féachfaidh Institiúidí an Chomhphobail, faoi chuimsiú chomheagraíocht na margáil do tháirgí iascaigh, le réiteach sásúil a fháil ar shainfhadhbanna na Graonlainne.

PRÓTACAL UIMH. 5 AR SVALBARD (SPITZBERG)

Airteagal 1. Féadfaidh Ríocht na hIoruaidhe an Conradh maidir leis an aontachas le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach a dhaingniú agus a hionstraim aontachais leis an gComphobal Eorpach do Ghual agus Cruach a thaisceadh i leith chríoch na Ríochta, cé is moite de Svalbard.

Airteagal 2. Má fheidhmíonn an Ioruaidh an chumhacht sin beidh na forálacha seo a leanas inchurtha chun feidhme:

- (a) ní bheidh sé riachtanach aon leasú a dhéanamh ar an gcóras custam is infheidhme ar earraí de thionscnamh Svalbard ar iad a allmhairiú isteach san Ioruaidh;
- (b) is gual amháin atá á onnmhairiú iarbhír ó Svalbard agus ní thagann aon fhadhb i gceist ina leith sin de. Sa mhéid go ndéanfaí athrú ar an staid sin, go háirithe de dhroim cinní a d'fhéadfaí a ghlacadh faoi chuimsiú comhbheartas, déanfaidh Institiúidí an Chomhphobail an cheist a athbhreithníú chun go gcuirfí san áireamh toradh a d'fhéadfadh athrú den sórt sin a thabhairt i gcrích sa mhéid a bhaineann leis an gcóras is infheidhme ar na hallmhairí ó Svalbard;
- (c) na hearraí a allmhaireofar chun na hIoruaidhe de bhua an chórais dá dtagraítear faoi (a), ní fhéadfar glacadh leis gur earraí iad atá i saorchúrsaíocht sa Stát sin de réir brí Airteagal 10 de Chonradh CEE ar iad a athonnmhairiú isteach i mBallstát eile.

**PRÓTACAL UIMH. 6 AR SHRIANTA CAINNÍOCHTÚLA ÁIRITHE A BHAINNEANN
LE HÉIRINN AGUS LEIS AN IORUAIDH**

I. *Éire*

1. Déanfar na srianta cainníochtúla ar allmhairí atá i bhfeidhm in Éirinn i gcás na dtáirgí seo a leanas a dhíothú go comhleanúnach trí na cuótaí comhchruiinnithe seo a leanas a oscailt:

<i>Tréimhse</i>	<i>Stocai⁽¹⁾ Ceannteideal ex 60.03 agus ex 60.04 sa CTC</i>	<i>Lingeán d'sheithicil⁽²⁾ Ceannteideal ex 73.35 sa CTC</i>	<i>Spréachphlocóidí agus a geomh- pháirtíteanna miotail Ceannteideal ex 85.08 D sa CTC</i>	<i>Scuaba nach lú ná £1.50 an dosaen a luach Ceannteideal ex 96.01 agus ex 96.02 sa CTC</i>	<i>Scuaba ar lá ná £1.50 an dosaen a luach Ceannteideal ex 96.01 agus ex 96.02 sa CTC</i>
	péire	£	ceann	ceann	ceann
1 Eanáir 1973 go 30 Meitheamh 1973	2,000,000	50,000	300,000	130,000	600,000
1 Iúil 1973 go 30 Meitheamh 1974	5,000,000	150,000	900,000	460,000	1,600,000
1 Iúil 1974 go 30 Meitheamh 1975	6,000,000	200,000	1,250,000	660,000	2,200,000

⁽¹⁾ Baineann an cuota le riteoga agus le stocai, seachas stoáil glún, atá déanta ar fad nó go formhór de shíoda ná de shnáithíní teicstíleacha sinteiseacha nó saorga, nach mó a luach ná £2.50 an dosaen péire.

⁽²⁾ Baineann an cuota le lingeán lannaithe agus le lanna lingeán d'iarann nó de chruach, atá ceaptha lena n-úsáid mar chuid d'sheithicil.

Díothófar na srianta sin an 1 Iúil, 1975.

2. Údaraófar d'Éirinn cuota allmhairiúcháin a choimeád d'fhorphosfáití a thig faoi Cheannteideal 31.03 A I sa Chomhtharaif Chustam i gcás tiortha seachas an Ríocht Aontaithe. Socrófar méid an chuota sin, trína bhunú ar tháirgeacht na hÉireann mar a breacadh i 1970:

- ar 3% de mhéid na táirgeachta sin i 1973,
- ar 6% de mhéid na táirgeachta sin i 1974,
- ar leath 8% de mhéid na táirgeachta sin don chéad leath de 1975.

Díothófar an cuota sin an 1 Iúil 1975.

3. Údarófar d'Éirinn srianta cainníochtúla ar onnmhairí na dtáirgí seo a leanas go Ballstáit eile a choimeád a bhfeidhm go dtí an 1 Iúil 1975:

<i>Uimhir sa Chomhtharaif Chustam</i>	<i>Tuairisc na n-earráil</i>
ex 41.01	<p>Seithí agus craicne amha (úr, salannaithe, triomaithe, picilte nó aolaithe), scoilte nó gan bheith, lena n-áirítear craicne caorach faoi olann:</p> <ul style="list-style-type: none"> — seithí agus craicne amha (úr, salannaithe, triomaithe, picilte nó aolaithe) caorach, scoilte nó gan bheith, lena n-áirítear craicne caorach faoi olann

<i>Uimhir sa Chomhtharaif Chustam</i>	<i>Tuairisc na n-earraí</i>
44.01	Connadh, ina spreotaí, ina bhilléid, ina chraobhóga nó ina bhrosna; dramhadhmad, lena n-áirtear mionrabh
44.03	Adhmad neamhchóirithe, coirt air nó bainte de, nó garbhshnoite
44.04	Adhmad, cearnaithe nó leathchearnaithe go garbh, gan monarú thairis sin air
44.05	Adhmad sáfa ar a fhad, slisnithe nó scafa, ach gan ullmhú thairis sin air, ar mó ná 5 mm a thiús
ex 74.01	Matte copair; copar neamhshaoirsithe (mínghlanta nó gan bheith); dramh agus bruscar copair: — Dramh agus bruscar copair
ex 75.01	Matte nicile, speiss nicile agus táirgí idirmheánacha eile de mhiotalói-reacht nicile; nicil neamhshaoirsithe (gan anóidí leictrichneasaithe a áireamh); dramh agus bruscar nicile: — Dramh agus bruscar nicile
76.01	Alúmanam neamhshaoirsithe; dramh agus bruscar alúmanaim: B. Dramh agus bruscar
78.01	Luaidhe neamhshaoirsithe (lena n-áirtear luaidhe airgeadmhar); dramh agus bruscar luaidhe: B. Dramh agus bruscar
79.01	Sinc neamhshaoirsithe; dramh agus bruscar since: B. Dramh agus bruscar

II. *An Ioruaidh*

Údarófar don Ioruaidh srianta cainníochtúla ar onnmhairíú na dtáirgí seo a leanas go Ballstáit eile a choimeád i bhfeidhm go dtí an 31 Nollaig 1974:

<i>Uimhir sa Chomhtharaif Chustam</i>	<i>Tuairisc na n-earraí</i>
ex 74.01	Matte copair; copar neamhshaoirsithe (mínghlanta nó gan bheith); dramh agus bruscar copiar: — Dramh agus bruscar copair

**PRÓTACAL UIMH. 7 AR ALLMHAIRIÚ MÓTARFHEITHICLÍ GO HÉIRINN
AGUS AR CHÓIMEÁIL MÓTARFHEITHICLÍ ANN**

Airteagal 1. Údarófar d'Éirinn an córas a bhaineann le cóimeáil agus le hallmhairí mótarfheithiclí (dá ngairtear "an Scéim" anseo feasta) agus a fheidhmítear de réir forálacha an Acharta um Mótarfheithiclí (Allmhaireoirí a Chhlárú), 1968 (dá ngairtear "an tAcht" anseo feasta), a choimeád i bhfeidhm go dtí an 1 Eanáir 1985.

Airteagal 2. 1. Amhail ó dháta an aontachais, údarófar do gach allmhaireoir-chóimeálaí ar na déantúis feithiclí a mhonaraítear sa Chomphobal, atá cláraithe faoin "Acht" agus a bhuil coinnfollacha an chláraithe á gcomhlíonadh acu i gcónaí, feithiclí lánchóimeáilte de dhéantúis a mhonaraítear i mBallstáit eile a allmhairí gan srian ó na Stáit sin.

2. Amhail ón 1 Eanáir 1974, déanfaidh Éire, faoi chuimsiú na laghduithe taraiffs atá le déanamh aici de réir forálacha Airteagal 32 den Ionstraim Aontachais, córas taraiffs neamh-idirdhealaitheacha a chur chun feidhme ar na feithiclí a allmhaireoidh na hallmhaireoirí-chóimeálaithe dá dtagraítear i mír 1.

3. Forcoimeádann Éire aici féin an ceart chun muirir inmheánacha, de réir forálacha Airteagal 95 de Chonradh CEE agus Airteagal 38 den Ionstraim Aontachais, a chur in ionad na n-eilimíntí fioscacha sna dleachtanna custam a chuirtear ar mhótarfheithiclí agus a gcompháirteanna. Ní dhéanfar, go háirithe, aon idirdhealú sna muirir sin idir na rátaí a chuirtear chun feidhme:

- ar pháirteanna a monaraíodh in Éirinn agus páirteanna a allmhairfodh ó Bhallstáit eile;
- ar feithiclí a cóimeáladh in Éirinn agus feithiclí lánchóimeáilte a allmhairfodh ó Bhallstáit eile;
- ar pháirteanna a monaraíodh in Éirinn nó a allmhairfodh ó Bhallstáit eile agus feithiclí a cóimeáladh in Éirinn nó a allmhairfodh ó Bhallstáit eile.

Airteagal 3. 1. Beidh feidhm freisin ag an gcóras taraiffs dá dtagraítear in Airteagal 2(2), amhail ón 1 Eanáir 1974, maidir le cuóta comhchruiinnithe a osclóidh Éire do na Ballstáit eile, amhail ó dháta an aontachais, le haghaidh feithiclí de thionscnamh an Chomphobail, seachas na cinn lena mbaineann córas speisialta faoin "Scéim".

2. Socrófar méid an chuóta sin gach bliain, ar bhonn chéatadán den líon feithiclí a cóimeáladh in Éirinn an bhliain roimhe sin. 3% a bheidh sa chéatadán sin i 1973 agus méadófar é pointe amháin gach bliain go sroichfidh sé 14% i 1984.

Beidh de cheart ag Éirinn méid an chuóta sin a dháileadh idir na hearnálacha seo a leanas d'feithiclí:

I. Feithiclí príobháideacha:

- (a) le toilleadh sorcórách 1,500 cc nó níos lú
- (b) le toilleadh sorcórách is mó ná 1,500 cc

II. Feithiclí tráchtála:

- (a) le meáchan neamhualaithe 3.5 tonna nó níos lú
- (b) le meáchan neamhualaithe is mó ná 3.5 tonna

Socrófar an meáchan neamhualaithe de réir na rialacha aicmithe feithiclí chun críocha na cánach bóthair in Éirinn.

Faoi chuimsiú an dálite sin, féadfaidh Éire na cuótaí sin a shocrú mar a leanas:

Earnáil I. Feithiclí príobhaideacha 85%
den chuóta comhchruiinnithe, arna dháileadh mar a leanas:

- I. (a) (suas go 1,500 cc) 75%
- I. (b) (os cionn 1,500 cc) 25%

Earnáil II. Feithiclí tráchtála 15%
den chuóta comhchruiinnithe, arna dháileadh mar a leanas:

- II. (a) (suas go 3.5 tonna) 75%
- II. (b) (os cionn 3.5 tonna) 25%

3. Más rud é, le linn ar córas cuóta a chur chun feidhme, gur léir nach bhfuil an cuóta sin úsáidte go hiomlán ar chuíseanna a bhaineann lena dháileadh mar a thuairiscítear thuas, féadfaidh an Coimisiún, tar éis dul i gcomhairle le Rialtas na hÉireann, cinneadh ar na bearta atá le déanamh ag an Rialtas sin chun cuidiú le lánúsáid an chuóta chomhchruiinnithe.

Airteagal 4. I gcás ina dtabharfadhbh feidhmiú an Phrótacail seo, agus go háirithe Airteagal 2(1), saobhadh ar an iomaíocht idir allmhaireoirí-chóimeálaithe atá bunaithe in Éirinn, a d'fhéadfadh dochar a dhéanamh d'athrú comhleanúnach ón gcóras a bheidh i bhfeidhm ar dháta an aontachais go córas atá de réir Chonradh CEE, féadfaidh an Coimisiún a údarú do Rialtas na hÉireann bearta ionchuí a ghlaicadh chun an cor a chur ina cheart. Ní féidir an dáta deiridh do dhíothú na "Scéime" a thabhairt faoi cheist leis na bearta sin.

Airteagal 5. Déanfaidh Éire gach coigeartú is cuí ar an Scéim chun gur fusaise gabhaíl ón gcóras a bheidh i bhfeidhm ar dháta an aontachais go dtí an córas de réir Chonradh CEE.

PRÓTACAL UIMH. 8 AR FHOSFAR (FOTHEIDEAL 28.04 C IV SA CTC)

1. Amhail ón 1 Eanáir 1974 agus go dtí an 31 Nollaig 1977, údarófar don Ríocht Aontaithe taraif-chuóta bliantúil a oscailt do fhosfar (Fottheideal 28.04 C IV sa CTC) de mhéid a fhreagróidh do riachtanais na tíre sin ach nach rachaidh thar 40,000 tonna méadrach sa bhliain.

2. Gabhfaidh dleacht nialais leis an gcuóta sin i 1974, 1975 agus 1976.

Féadfaidh an Chomhairle a chinneadh d'aontoil an dleacht is infheidhme ar an taraif-chuóta sin a athrú, ag féachaint do chor na hiomaíochta, an tsoláthair agus an táirgthe ar mhargadh an fhosair.

3. Do 1977, cinnfidh an Chomhairle d'aontoil an dleacht a bheidh le cur chun feidhme ar an gcuóta sin. Mura ndéanfar aon chinneadh den sórt sin, gabhfaidh leis an gcuóta dleacht is ionann agus leath na dleactha is infheidhme faoin gComhtharaif Chustam.

4. Amhail ón 1 Eanáir 1978, cuirfidh an Ríocht Aontaithe an Chomhtharaif Chustam chun feidhme.

5. Amhail ón 1 Aibreán 1973, cuirfidh an Ríocht Aontaithe dleacht nialais chun feidhme ar allmhairí fosfair ón gComphphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

**PRÓTACAL UIMH. 9 AR OCSAÍD AGUS HIDREOCSAÍD ALÚMANAIM (ALÚMANA)
(FOTHEIDEAL 28.20 A SA CTC)**

1. Amhail ón 1 Eanáir 1975 ar a dhéanaí, déanfar dleacht uathrialach na Comhtharaife Custam ar ocsaíd agus hidreocsaíd alúmanaim (Fotheiideal 28.20 A sa CTC) a fhionraí ar leibhéal 5.5% go ceann tréimhse éiginnte.

2. Déanfaidh na Ballstáit nua an chéad chomhfhogasú i dtreo na Comhtharaife Custam ar na dleachtanna atá acu ar an tairge sin a chur i gcrích an 1 Eanáir 1976, tríd an difríocht idir an bhundleacht agus an dleacht 5.5% a lagdhú 50% ar an dáta sin.

3. Cuirfidh na Ballstáit nua an dleacht 5.5% chun feidhme amhail ón 1 Iúil 1977.

4. Déanfaidh an Chomhairle an staid a athscrúdú mura mbeidh dleacht nialais curtha chun feidhme ag an gComhphobal ar allmhairí oscaíde agus hidreocsaíde alúmanaim ó na tíortha neamhspleácha sa Chomhlathas a bhfuil forás futhu, go háirithe sna hAintillí, nó más gá sin mar gheall ar na dálaí a bhaineann go sonrach le tionscal an alúmanaim.

PRÓTACAL UIMH. 10 AR EASTÓSCÁIN SÚDAIREACHTA MHIOMÓSA (FOTHEIDEAL 32.01 A SA CTC) AGUS EASTÓSCÁIN SÚDAIREACHTA GHEANMCHNÓ (FOTHEIDEAL EX 32.01 C SA CTC)

1. Um an 1 Eanáir 1974, ar a dhéanaí, déanfar dleacht uathrialach na Comhtharaife Custam ar eastóscáin súdaireachta mhiomósa (Fotheideal 32.01 A sa CTC) a fhionraí ar leibhéal 3% go ceann tréimhse éiginnte.

2. Déanfaidh Éire agus an Ríocht Aontaithe dleacht nialais a chur chun feidhme, amhail ón 1 Iúil 1973, ar eastóscáin súdaireachta mhiomósa (Fotheideal 32.01 A sa CTC) agus eastóscáin súdaireachta gheanmchnó (Fotheideal ex 32.01 C sa CTC) a allmhaireofar ón gComhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

**PRÓTACAL UIMH. 11 AR SHRAITHADHMAD
(CEANNTEIDEAL EX 44.15 SA CTC)**

1. 1 gcás na dtáirgí seo a leanas:

ex 44.15 Sraithadhmad ó chrainn bhuaircíneacha, gan substaintí eile leis,
thar 9 mm ar tiús, gan de chóiriú ar a éadain ach scamhadh

ex 44.15 Sraithadhmad ó chrainn bhuaircíneacha, gan substaintí eile leis,
líogtha, thar 18.5 mm ar tiús

osclófar dhá tharaif-chuóta uathrialacha dleachta nialais ag an gComhphobal
amhail ón 1 Eanáir 1974. Cinnfear méid na gcuótáin in aghaidh na bliana nuair a
shuífeart go rachaidh ídiú, i rith na tréimhse dá mbeidh na cuótáin ar oscailt, ar gach
soláthar ar mhargadh inmheánach an Chomhphobail.

2. Déanfaidh an Chomhairle an staid a athscrúdú má thig athrú suntasach ar
a ndéantar d'allmhairiú faoi dleacht nialais go hÉirinn agus go dtí an Ríocht
Aontaithe ar shraithadhmad ón bhFionlainn, nó ar an gcóras fabhar taraife a
chuireann an Comhphobal chun feidhme ar tháirgí áirithe de thionscnamh na
dtíortha a bhfuil forás fúthu.

3. Déanfaidh an Danmhairg, Éire agus an Ríocht Aontaithe, amhail ón
1 Aibreán 1973, dleacht nialais a chur chun feidhme ar allmhairí sraithadhmaid ón
gComhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh.

PRÓTACAL UIMH. 12 AR LAÍON ADHMAID
(FOTHEIDEAL 47.01 A II SA CTC)

1. Déanfar dleacht uathrialach na Comhtharaife Custam ar laíon admhaid (Fottheideal 47.01 A II sa CTC) a fhionraí go hiomlán de réir tráthchláir atá le socrú.

2. Go dtí an dáta a dhéanfar fionraí iomlán ar an dleacht thuasluaite, údarófar do na Ballstáit taraif-chuótaí dleachta nialais a oscailt i leith na dtáirgí lena mbaineann mír 1. Cuirfidh siad é sin in iúl don Choimisiún.

PRÓTACAL UIMH. 13 AR NUACHTPHÁIPÉAR (FOTHEIDEAL 48.01 A SA CTC)

1. Déanfar an sainiú ar nuachtpháipéar (Fotleideal 48.01 A sa CTC) a leasú ionas go laghdófar ó 48g go 40g an m² an íosteoraínn mheáchain.
2. Laghdófar an taraif-chuóta dleachta nialais 625,000 tonna méadrach a ceanglaíodh faoin gComhaontú Ginearálta ar Tharaifí agus Trádáil.
3. Gach bliain, osclófar taraif-chuóta uathrialach dleachta nialais ag an gComhphobal nuair a shuífeart go rachaidh ídiú, i rith na tréimhse cuota áirithe, ar gach soláthar ar mhargadh inmheánach an Chomhphobail.

**PRÓTACAL UIMH. 14 AR LUайдHE NEAMHSHAOIRSITHE
(FOTHEIDEAL 78.01 A SA CTC)**

1. Maidir le luaidhe airgeadmhar a shainítear mar a leanas:

78.01 AI Luaidhe neamhshaoirsithe ina bhfuil cion nach lú ná 0.02% d'airgead, a bheartaithear a mhínghlanadh (luaidhe airgeadmhar)

déanfar, go dtí go dtiocfaidh fionraí iomlán, go ceann tréimhse éiginnte, na dleachta ar luaidhe airgeadmhar i bhfeidhm, taraif-chuóta dleachta nialais ag an gComhphobal a oscailt. Beidh na Ballstáit nua páirteach sa taraif-chuóta sin amhail ón 1 Eanáir 1974. Beidh a mhéid bliantúil comhionann le comhshuim na n-iarratas a fuarthas ó na Ballstáit leasmhara, móide cültaca.

Déanfar taraif-chuóta sin a Chomhphobail a riadaradh de réir córas lena bhféadfar a áirithiú gurb iad an dream dar dáileadh an luaidhe airgeadmhar, a allmhairíodh amhlaidh, a dhéanfaidh mínghlanadh uirthi iarbhír.

2. Leagfar dleacht ad valorem 4.5% ar luaidhe airgeadmhar.

3. Déanfar an dleacht uathrialach ar luaidhe airgeadmhar a fhionraí ar leibhéal 2% amhail ón 1 Eanáir 1975.

4. Déanfaidh an Chomhairle athbhreithniú gach bliain féachaint an féidir fionraí iomlán, go ceann tréimhse éiginnte, a dhéanamh ar an dleacht uathrialach ar luaidhe airgeadmhar.

5. Maidir le luaidhe neamhshaoirsithe seachas luaidhe airgeadmhar, cuir-fear na bearta seo a leanas chun feidhme:

(a) déanfar, an 1 Eanáir 1974, an dleacht láithreach 1.32 AC/100 kg a athrú go dleacht ad valorem 4.5% le híosmuirear 1.1 AC/100 kg;

(b) amhail ón 1 Eanáir 1974, beidh na Ballstáit nua páirteach sa taraif-chuóta 55,000 tonna méadrach dleachta nialais ag an gComphobal do luaidhe neamhshaoirsithe seachas luaidhe airgeadmhar. Ó 1975 amach, beidh a mhéid ag laghdú ionas go mbeidh díothú ar an gcuóta an 31 Nollaig 1977.

(c) sula ndíothófar an cuóta, scrúdóidh an Chomhairle an staid d'fhonn a chinneadh an féidir an dleacht uathrialach ar luaidhe neamhshaoirsithe seachas luaidhe airgeadmhar a laghdú ar an mbun tuisceana go n-áireofar sa dleacht arna laghdú amhlaidh íosmuirear 1.1 AC/100 kg.

PRÓTACAL UIMH. 15 AR SHINC NEAMHSHAOIRSI THE
(FOTHEIDEAL 79.01 A SA CTC)

1. Amhail ón 1 Eanáir 1974, beidh dleacht 4.5% le híosmhuirear 1.1 AC/100 kg ar shinc neamhshaoirsithe (Fotheideal 79.01 A sa CTC).

2. Amhail ón dáta céanna, beidh na Ballstáit nua páirteach sa taraif-chuóta bliantúil laghdaitheach dleachta nialais ag an gComhphobal i leith since neamhshaoirsithe, arbh é a mhéid i dtosach 30,000 tonna méadrach do 1971. Beidh an taraif-chuóta a shocrófar do 1974 cóimhéis leis an taraif-chuóta do 1973. Tosófar arís i 1975 ar laghdú comhleanúnach an taraif-chuóta go dtí go ndíothófar é an 31 Nollaig 1977.

**PRÓTACAL UIMH. 16 AR NA MARGAÍ DO THÁIRGÍ TALMHAÍOCHTA
AGUS AR AN TRÁDÁIL SNA TÁIRGÍ SIN**

1. Beidh de thoradh ar na Ballstáit nua d'fheidhmiú rialacháin talmhaíochta an Chomhphobail mar aon leis na bearta idirtréimhseacha dá bhforáltear i gCuid IV, Teideal II, den Ionstraim Aontachais, ó thráth na bhforálacha sin a theidhmiú, go leathnófar go dtí an Comhphobal go léir an fabhar Comhphobail i leith táirgí talmhaíochta.

2. Is sainghné bhunúsach d'eagraíocht na margáí go ligeann sí don trádáil laistigh den Chomhphobal forbairt faoi choinníollacha mar atá i réim ar an margadh baile.

3. D'fhéadfadh leathnú geografach an Chomhphobail bheith, idir an dá linn, ina bhun le fadhbanna ba cheart di a sheachaint maidir le so-athraitheacht na trádála, go háirithe in earnáil na ngránach (arbhar agus rís).

Féachfaidh institiúidí an Chomhphobail chuige, nuair a bheidh na rialacháin lena ndéanfar an chomheagraíocht mhargaí a chur chun feidhme, go n-áiritheofar saorghluaiseacht do na táirgí sin go léir de réir na n-aidhmeanna atá leagtha sios i gConradh CEE agus sna rialacháin áirithe sin.

4. Is gnáth-thoradh ar mhéadú an Chomhphobail athruithe ar struchtúr na trádála idirnáisiúnta.

5. I dtaca le forálacha Airteagail 39 agus 110 de Chonradh CEE, ba cheart go bhféadfaí, le linn tréimhse feidhme na mbeart idirtréimhseach, aghaidh a thabhairt, an tráth cuí, ar na fadhbanna a d'fhéadfadh bheith ann do thríú tíortha áirithe agus do chásanna sonracha áirithe*.

Má tharlaíonn fadhbanna den sórt sin, scrúdóidh na hinstiúidí na cásanna sonracha i bhfianaise na gcúrsaí iomchuí go léir a bhaineann le cor na huaire, mar a rinne siad go dtí seo i gcásanna dá samhail, agus ní foláir dóibh gach beart is gá a dhéanamh, le linn tréimhse feidhme na mbeart idirtréimhseach, ar dhóigh dóibh réiteach a thabhairt ar na fadhbanna sin, de réir phrionsabal agus faoi chuimsiú sásra an chomhbheartais talmhaíochta.

6. Chun na deacrachtaí a shárú a tharlódh ar mhargaí an Chomhphobail de thoradh an sásra sealadach a fheidhmiú, leagfaidh institiúidí an Chomhphobail sios, agus úsaídfidh siad, más gá, modhanna éagsúla gníomhaíochta a bhunaítear le forálacha Chonradh CEE, na gníomhartha a rinneadh ag cur an chéanna chun feidhme agus forálacha na hlonstraime seo.

* Dhearrbhaigh an Chomhdháil idir na Comhphobail Eorpacha agus na Stáit a d'íarr aontachas leis na Comhphobail sin, le linn a bpléiti an 11 agus an 12 Bealtaine 1971 leis an Ríocht Aontaithe, an 7 Meitheamh 1971 le hÉirinn, an 21 Meitheamh 1971 leis an Ioruaidh agus an 12 Iúil 1971 leis an Danmhairg, nach mbaineann na cásanna sonracha sin "chomh fada agus is léir faoi láthair, ach le him, siúcra, bagún agus torthai agus glasraí áirithe."

PRÓTACAL UIMH. 17 AR ALLMAIRÍ SIÚCRA AG AN RÍOCHT AONTAITE Ó NA TÍORTHA AGUS NA CRÍOCHA ONNMHAIRITHE DÁ DTAGRAÍTEAR I gCOMHAONTÚ SIÚCRA AN CHOMHLATHAIS

1. Údarófar don Ríocht Aontaithe siúcra a allmhairiú, go dtí an 28 Feabhra 1975, faoi na coinníollacha seo a leanas, ó na thíortha agus na críocha onnmhairithe dá dtagraítear i gComhaontú Siúcra an Chomhlathais, sna cainníochtaí a fhreagraíonn do na cuótaí ar an bpraghás ar ar comhaontaíodh, faoin gComhaontú sin.

2. Tráth an allmhairithe sin, baileofar:

- (a) tobhach speisialta is ionann agus an difríocht idir an praghas ceannaigh ar ar comhaontaíodh, arna sheachadadh c.á.f., agus an praghas ar a ndéantar siúcra a dhíol ar mhargadh na Ríochta Aontaithe. Ní bheidh forálacha Airteagal 55(1)(b) den Ionstraim Aontachais infheidhme;
- (b) muirear a bhunófar ar bhonn na difríochta idir an gnáthphraghas ar an mhargadh domhanda do shiúcra amh, arna sheachadadh c.á.f., agus an praghas ceannaigh ar ar comhaontaíodh, arna sheachadach c.á.f.; úsáidfear an muirear sin chun na gniomhaíochtaí athdhíola ag Bord Siúcra na Ríochta Aontaithe a mhaoliniú.

Ar a shon sin, i gcás an praghas domhanda c.á.f. do shiúcra amh a bheith níos airde ná an praghas ceannaigh ar ar comhaontaíodh, arna sheachadadh c.á.f., focfaidh an Bord an difríocht leis an allmhaireoir.

3. Déanfar an praghas ar a ndíoltar an siúcra atá i gceist ar mhargadh na Ríochta Aontaithe a shocrú ar leibhéal a áiritheoidh go ndíolfar na cainníochtaí atá i gceist go héifeachtúil gan dochar do dhíolachán siúcra an Chomhphobail.

4. De mhaolú ar na forálacha atá leagtha síos in Airteagal 15(1) de Rialachán (CEE) Uimh. 766/68 ag bunú rialacha ginearálta i dtaoibh aisfocaíochtaí ar onnmhairí siúcra, féadfar an t-aisfoc ar onnmhairí is infheidhme sa Ríocht Aontaithe a dheonú i gcás siúcra bán a gheofar as siúcra amh a allmhaireofar de bhun an Phrótagail seo.

5. Glacfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, na bearta is gá chun forálacha an Phrótagail seo a chur i ngníomh ar mhodh a áiritheoidh dea-oibriú chomheagraíocht mhargadh an tsíúcra, go háirithe maidir le praghas díola an tsíúcra sin ar mhargadh na Ríochta Aontaithe tráth feidhmiú na bhforálacha atá leaghta síos im mír 2.

**PRÓTACAL UIMH. 18 AR ALLMHAIRÍ IME AGUS CÁISE ÓN NUA-SHÉALAINN
ISTEACH SA RÍOCHT AONTAITHE**

Airteagal 1. 1. Údaraítear don Ríocht Aontaithe, faoi na coinníollacha seo a leanas agus mar shocrú sealadach, cainníochtaí áirithe ime agus cáise a allmhairiú ón Nua-Shéalainn.

2. Is é méid na gcainníochtaí dá dtagraítear i mír 1:

(a) maidir le him, do na chéad chuíg bliana:

- i 1973, 165,811 tonna méadrach
- i 1974, 158,902 tonna méadrach
- i 1975, 151,994 tonna méadrach
- i 1976, 145,085 tonna méadrach
- i 1977, 138,176 tonna méadrach

(b) maidir le cáis:

- i 1973, 68,580 tonna méadrach
- i 1974, 60,960 tonna méadrach
- i 1975, 45,720 tonna méadrach
- i 1976, 30,840 tonna méadrach
- i 1977, 15,240 tonna méadrach

Féadfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cálithe ar thogra ón gCoimisiún, coigeartú a dhéanamh idir na cainníochtaí ime agus cáise sin, ar an gcoinníoll go gcloifear leis an tonnáiste, arna shonrú i gcoibhéis bhainne, a fhreagraíonn do na cainníochtaí iomlána atá leagtha síos don dá tháirge sin don bhliaín áirithe.

3. Déanfar na cainníochtaí ime agus cáise dá dtagraítear i mír 2 a allmhairiú isteach sa Ríocht Aontaithe ar phraghas a bheidh le ráthú ag an Nua-Shéalainn ag an gcéim c.á.f. Socrófar an praghais sin ar leibhéal ar a bhféadfaidh an Nua-Shéalainn praghais a bhaint amach a fhreagróidh don mheán-phraghas a fuair an tír sin ar mhargadh na Ríochta Aontaithe i 1969, 1970, 1971 agus 1972.

4. Ní dhéanfar trádáil sa Chomhphobal ná ní dhéanfar athonnmhairiú go dtí trí tíortha ar tháirgí a allmhaireofar isteach sa Ríocht Aontaithe de réir forálacha an Phrótaeil seo.

Airteagal 2. 1. Cuirfear tobhaigh speisialta i bhfeidhm ar na cainníochtaí ime agus cáise dá dtagraítear in Airteagal 1 arna n-allmhairiú isteach sa Ríocht Aontaithe. Ní bheidh Airteagal 55(1)(b) den Ionstraim Aontachais infheidhme.

2. Socrófar na tobhaigh speisialta ar bhonn an phraghais c.á.f. dá dtagraítear in Airteagal 1(3) agus ar bhonn margadh-phraghas na dtáirgí áirithe sa Ríocht Aontaithe, ar leibhéal a áiritheoidh go bhféadfar na cainníochtaí ime agus cáise a dhíol go héifeachtúil gan dochar do dhíolacháin ime agus cáise an Chomhphobail.

Airteagal 3. Glacfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cálithe ar thogra ón gCoimisiún, na bearta is gá chun forálacha Airteagal 1 agus 2 a chur i ngníomh.

Airteagal 4. Déanfaidh an Comhphobal dícheall réiteach idirnáisiúnta a shaothrú maidir le tárgí bainne a thabharfaidh feabhas, a luithe is féidir, ar dhálaí an mhargaidh dhomhanda.

Airteagal 5. 1. Le linn na bliana 1975, athbhreithneoidh an Chomhairle cor an ime ag féachaint do chúrsaí agus de threoghluaiseachtaí soláthair agus éilimh i dtíortha móra táirgíochta agus tomhaltais an domhain, go háirithe sa Comhphobal agus sa Nua-Shéalaínn. Nuair a bheidh a t-athbhreithniú sin ar siúl cuirfear, i dteannta nithe eile, na nithe seo a leanas san áireamh:

- (a) an dul ar aghaidh a bheidh déanta maidir le comhaontú domhanda éifeachtach faoi thárgí bainne, ina mbeadh an Comhphobal agus na tíortha tábhachtacha táirgíochta agus tomhaltais eile ina bpáirtitie,
- (b) méid an dul ar aghaidh a bheidh déanta ag an Nua-Shéalaínn chun a geilleagar agus a honnmhairí a éagsúlú, ar an mbonn tuisceana go ndéanfaidh an Comhphobal dícheall chun beartas tráchtála a shaothrú nach mbeidh bunoscionn leis na hiarrachtaí sin.

2. Ag féachaint don bhreithniú sin, cinnfidh an Chomhairle, ag gníomhú di d'aontoil ar thogra ón gCoimisiún, ar na bearta, maille le sonraí na mbeart sin, is cuí chun a áirithíú go gcoimeádfar ar bun, tar éis an 31 Nollaig 1977, na comhshocruithe maolaithe d'im a allmhaireofar ón Nua-Shéalaínn.

3. Ní féidir na comhshocruithe maolaithe dá bhforáiltear d'allmhairí cáise a choimeád i bhfeidhm tar éis an 31 Nollaig 1977.

**PRÓTACAL UIMH. 19 AR DHEOCHANNA BIOTÁILLEACHA A DHÉANTAR
AS GRÁNAIGH**

1. Glacfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di de réir an nós imeachta dá bhforáiltear in Airteagal 43(2) de Chonradh CEE, na bearta is gá chun úsáid ghránaigh an Chomhphobail a éascú i monarú deochanna biotáilleacha a dhéantar as gránaigh, go háirithe uisce beatha a onnmhairítear go dtí tríú tiortha, ionas go bhféadfar na bearta sin a chur chun feidhme an tráth cuí.

2. Ní foláir na bearta sin, a fhéadfar a ghlacadh faoi chuimsiú an rialacháin a bhaineann le comheagraíocht an mhargaidh do ghránaigh nó an rialacháin a bhaineann le comheagraíocht an mhargaidh a bheidh le socrú d'alcól, a luí isteach i mbeartas ginearálta an Chomhphobail i leith alcóil, agus seachnófar aon idirdhealú idir na táirgí sin agus alcóil eile, ag féachaint do na dálaí áirithe a bhaineann le gach cás.

PRÓTACAL UIMH. 20 AR THALMHAÍOCHT NA HÍORUайдHE

Tá na hArdpháirtithe Conarthacha,

Ós mian leo na deacrachtaí a réiteach a thugann aontachas na híoruaidhe le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa ar fheirmeoírí na tíre sin;

Á chur san áireamh an t-ábhar inní atá ann do Rialtas na híoruaidhe toisc talmhaíochta na híoruaidhe a bheith faoi mhísbhuntáiste, ina mbaineann leis an táirgeadh, mar gheall ar shuíomh geografach na tíre sin agus a cumraíocht; de bhí go dtéann na tosca céanna i gcion ar fhadhbanna déimeagrafachar leithligh na híoruaidhe agus go ngabhann dá ndeasca le saothrú na talmhaíochta sa thír sin costais táirgthe atá mós ard, agus a d'fhág gur ghá córas ginearálta de bhearta tacaíochta d'fhonn struchtúr sóisialach cothromúil a chaomhnú agus caighdeán cóir maireachtála a chur ar fáil don dream atá ag gabháil don talmhaíocht;

Is aithnid dóibh a bhfuil d'fhadhbanna ar leithligh ann d'fheirmeoírí na híoruaidhe de dhroim aontachas na tíre sin le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa, go hárithe ós rud é, mura ndéanfaí i dtaobh na bpraghhsanna do tháirgeoirí na híoruaidhe ach a gcur ar chomhrian le praghsanna an Chomhphobail, go laghdófaí ioncam na dtáirgeoirí go mór, agus go dtiocfadh dochar sóisialach agus déimeagrafach de;

Is aithnid dóibh go háirithe nach bhféadfadh an idirchréimse na fadhbanna sin a réiteach agus uime sin gur gá socruithe sonracha a chur ar fáil, nár bh fhéidir a áireamh mar fhasach, d'fhonn caighdeán maireachtála lucht talmhaíochta na híoruaidhe a chaomhnú, i gcomhlíonadh rialacha an chomhbheartais talmhaíochta;

Tar éis comhaontú ar na forálacha seo a leanas:

1. Faoi réir na maoluithe sealadacha dá dtagraitear sna míreanna ina dhiaidh seo, ní foláir an córas a chuirfear chun feidhme ar thalmaíochta na híoruaidhe a bheith ceaptha ar dhóigh nach gcuifidh sé as d'fheidhmiú an chomhbheartais talmhaíochta, agus go háirithe comheagraíochtaí na margáí, ar fud an Chomhphobail.

2. Cuirfidh an Ioruaidh rialachán talmhaíochta an Chomhphobail chun feidhme de réir na bhforálacha iomchuí chuige sin a leagtar síos leis an Ionstraim Aontachais.

3. An cheist a bhaineann le fóirdheontais na híoruaidhe i leith costas iompair, mar chíteamh sna mí-éifeachtaí ar leithligh a ghabhann leis an bhfad slí idir límistéir an táirgthe agus na margáí nádúrtha agus le scaiptheacht mhíchuíosach na gceantar talmhaíochta, dlitear réiteach leormhaith a fháil uirthi trí feidhmiú forálacha Chonradh CEE.

4. Tionscnófar san Ioruaidh córas tacaíochta d'fhonn caighdeán maireachtála na bhfeirmeoírí a chaomhnú. Tabharfar tacaíochta a mhéid is gá chun an aidhm sin a ghnóthú. Ní bheidh baint ag an gcóras sin leis an táirge a dhíoltar, ná ní áireofar ann fóirdheontais don chostas táirgthe, agus uime sin is gá athrú ar na bearta tacaíochta atá i bhfeidhm faoi láthair san Ioruaidh. Bainfidh difríochtaí leis an gcóras de réir na gceantar agus na gcineálacha feirmeoírí a bheidh i gceist. Oiriúnófar na bearta a ghlacfar do na cineálacha éagsúla táirgeachta.

5. Féadfaidh an Ioruaidh, ar a shon sin, na fóirdheontais a thugtar faoi láthair a choimeád i bhfeidhm go dtí an 31 Nollaig 1975. Déanfar na fóirdheontais do chostais táirgthe a laghdú de mhéid na suimeanna a fhreagróidh do na méaduithe ar na margadh-phraghsanna a thiocfaidh ó chomhfhogasú na margadh-phraghsanna i dtreo leibhéal na gcomhphraghsanna.

6. Ach, in earnáil na gairneoireachta, lena n-áirítear prátaí, údaraítear don Ioruaidh go dtí an 31 Nollaig 1977, in ionad na srianta cainníochtúla ar allmhairí, forálacha lena gceadófar, i gcás táirgí áirithe, leibhéal praghsanna a choinneáil is inchomparáide leis an riaillphraghas ar mhargadh na hIoruaidhe roimh an aontachas. Is é a bheidh sna forálacha sin córas de phraghsanna íosta a shocrófar ar mhargadh na hIoruaidhe agus a bhféadfar faoina mbun muirir frithchúitimh a chur ar allmhairí ó gach áit; i gcás na dtáirgí céanna a allmhairíú lena bpróiseáil, féadfar an muirear frithchúitimh a fhionraí, ach ar tháirgí dúchais a sholáthar lena bpróiseáil féadfar cúiteamh a dheonú a fhreagróidh do mhéid an mhuirir. Beidh feidhm i gcónai ag na forálacha idirthréimhseacha ar comhaontaíodh orthu i leith dleachtanna custam.

Glacfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, na bearta is gá chun forálacha na míre roimhe seo a chur i ngníomh.

7. I gcás na dtáirgí a bhaineann le hearnáil na muiceola, na n-uibheacha agus na n-éanlaithe, déanfar an tsuim chuíteach is infheidhme ar allmhairí isteach san Ioruaidh go dtí an chéad laghdú a ríomh, de mhaolú ar Airteagail 75, 77 agus 79 den Ionstraim Aontachais, ar bhonn na difríochta idir na praghsanna do mhui-ceoil mharfa, d'uibheacha sa bhlaosc agus d'éanlaith mharfa, ar mhargadh na hIoruaidhe, de pháirt, agus na praghsanna sin sa Chomhphobal ina chomhdhéanamh bunaidh agus i ngach ceann eile de na Ballstáit nua, den pháirt eile.

Déanfar an tsuim chuíteach dá dtagraítear sa mhír roimhe seo a laghdú an ceathrú cuid an 1 Samhain 1973, an ceathrú cuid an 1 Samhain 1974, an ceathrú cuid an 1 Samhain 1975 agus í a dhíothú an 1 Samhain 1976, gan dochar d'fheidhm forálacha Airteagail 75, 77 agus 79 den Ionstraim Aontachais tar éis an dáta sin.

Glacfaidh an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach cáilithe ar thogra ón gCoimisiún, na bearta is gá chun na forálacha atá leagtha síos sa mhír seo a chur i ngníomh.

8. Um an 30 Meitheamh 1974 ar a dhéanaí, agus i gcás earnáil na gairneoireachta agus na bprátaí um an 30 Meitheamh 1976 ar a dhéanaí, cuirfidh an Coimisiún a thograí faoi bhráid na Comhairle lena n-áirítear, más iomchuí, tograí maidir leis an gcaiteachas a ndlitear maoiniú ón gComhphobal ina leith de réir forálacha Chonradh CEE, chun go gcuirfear i ngníomh, ar dheireadh a theacht leis na tréimhsí dá bhforáltear i míreanna 5 agus 6 thuas, an córas tacaiochta de réir mhír 4.

9. Faoi mhaoirseacht an Chomhphobail agus gan dochar do na forálacha atá leagtha síos i míreanna 1 go 8, glacfar bearta iomchuí san Ioruaidh a áiritheoidh soláthar rialta bainne chun freastal do riachtanais an phobail sa bhainne leachtach ar dhóigh nach mbeidh baol ann d'ardleibhéal úsáid an bhainne faoi láthair. Leagfaidh an Chomhairle síos, de réir na nós imeachta dá bhforáltear in Airteagal 43(2) de Chonradh CEE, na forálacha is gá chuige sin agus a bhféadfar fóirdheontais a áireamh orthu.

10. I gcás inar gá, chun comhbheartas talmhaíochta an Chomhphobail nó beartais eile dá chuid a fhorbairt amach anseo, bearta ón gComhphobal á cheadú fadhbanna áirithe a bhaineann le talmhaíocht na hIoruaidhe a réiteach go hiomlán nó go páirteach, gabhfaidh bearta sin an Chomhphobail, agus an maoiniú ón gComhphobal a thiocfaidh dá mbíthin, ionad na mbeart sonrach a glacadh san Ioruaidh.

11. Rachaidh institiúidí an Chomhphobail ó am go chéile i mbun athbreithniú ar choinníollacha agus modhanna feidhme an chórais a bheidh i bhfeidhm san Ioruaidh.

PRÓTACAL UIMH. 21 AR IASCACH NA hLORUAIDHE

Tá na hArdpháirtithe Conarthacha,

Ós aithnid dóibh an mhór-thábhacht atá leis an iascach don Ioruaidh,

Á chur san áireamh, mar gheall ar shuíomh geografach ar leith na hloruaidhe, go bhfuil pobal chuid mhór den chósta, mar a bhfuil teorainn leis na deiseanna chun fostaithe eile a fháil, ag gabháil, de riachtanas, don iascach agus do na tionscail a ghabhann leis,

Ós fios dóibh a thábhacthaí atá sé don Ioruaidh agus don Chomhphobal go léir aaron, cothromaíocht dhéimeagrafach shásúil a choimeád ar bun sna limistéir den tir sin atá ag brath go formhór ar iascach cois cósta, agus ó tá siad i bpáirt le Rialtais na hloruaidhe ina aidhmeanna sa réimse sin,

Á dhearbhú go n-údarófar don Ioruaidh, faoi chuimsiú forálacha Airteagal 101 den Ionstraim Aontachais, teorainn a chur leis an iascach sna huiscí lena mbaineann a ceannasacht nó a dlínse agus atá laistigh de theorainn dhá mhuirmhile dhéag idir Egersund agus an teorainn idir an Ioruaidh agus Aontas na bPoblachtaí Sóivédacha Sóisialacha,

Tar éis comhaontú ar a mholadh d'instiúidí an Chomhphobail a chur san áireamh go háirithe, tráth an athbhreithnithe dá bhforáiltear in Airteagal 103 den Ionstraim Aontachais, na fadhbanna a thiocfaidh don Ioruaidh i réimse an iascaigh, ina geilleagar i gcoitinne agus ar chúiseanna a thagann ó na struchtúir dhéimeagrafacha agus sóisialacha a bhaineann leis an tir sin, agus a chinntiú gur dá réir sin a tharraingeofar suas aon phorálacha a dhéanfar, agus ar na forálacha sin féadfar a áireamh, i measc nithe eile, an córas eisceachtúil a fhadú thar an 31 Nollaig 1982, a mhéid is cuí agus de réir rialacha a bheidh le déanamh.

PRÓTACAL UIMH. 22 AR AN GCAIDREAMH IDIR COMHPHOBAL EACNAMAÍOCHTA NA hEORPA AGUS STÁIT CHOMHLACHAITHE NA hAFRAICE AGUS NA MALAGÁISE AGUS TÍORTHA NEAMHSPLEÁCHA AN CHOMHLATHAIS A BHFUL FORÁS FÚTHU SAN AFRAIC, SAN AIGÉAN INDIACH, SAN AIGÉAN CIÚIN AGUS SNA hAINTILLÍ

I

1. Déanfaidh Comphobal Eacnamaíochta na hEorpa tairiscint i leith tíortha neamhspleácha an Chomhlathais dá dtagraítear in Iarscríbhinn VI den Ionstraim Aontachais lena bhféadfaidh siad a gcaidreamh leis an gComphobal a rialú le díograis don dearbhú intinne lenar ghlac an Chomhairle ag seisiún an 1/2 Aibreán 1963, de réir cibé ceann de na foirmlí seo a leanas is rogha leo:

- páirt a ghlacadh sa Choinbhinsiún Comhlachais a rialóidh, ó dheireadh a theacht leis an gCoinbhinsiún Comhlachais a síniódh an 29 Iúil 1969, an caidreamh idir an Comphobal agus Stát Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise a shníogh an Coinbhinsiún sin;
- ceann amháin nó níos mó de choinbhinsiúin speisialta chomhlachais a thabhairt i gcrích ar bhonn Airteagal 238 de Chonradh CEE ina n-áireofar cearta agus oibleagáidí cómhalartacha, go háirithe i réimse na trádála;
- comhaontuithe tráchtála a thabhairt i gcrích d'fhoínn an trádáil idir an Comphobal agus na tíortha sin a urasú agus a fhorbairt.

2. Ar chuíseanna praiticiúla, is mian leis an gComphobal go ndéanfadh tíortha neamhspleácha an Chomhlathais a dtugtar tairiscint sin an Chomphobail ina leith seasamh a ghlacadh ar an tairiscint sin a luaithe is féidir tar éis an aontachais.

Molann an Comphobal do thíortha neamhspleácha an Chomhlathais dá dtagraítear in Iarscríbhinn VI den Ionstraim Aontachais go dtosófaí amhail ón 1 Lúnasa 1973 ar na caibidlí dá bhforáiltear chun comhaontuithe a thabhairt i gcrích de réir cheann de na trí fhoirmle sa tairiscint.

Tugann an Chomphobal cuireadh dá réir sin do thíortha neamhspleácha sin an Chomhlathais arb é a rogha caibidil a dhéanamh ar bhonn na chéad fhoirmle páirt a ghlacadh an tráth céanna le Stát Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise agus, in éineacht leis na Stát sin, ag caibidil an Choinbhinsiúin a thiocfaidh ar lorg an Choinbhinsiúin a síniódh an 29 Iúil 1969.

3. Má ghlacann an Bhotsuáin, Leosóta, nó an tSuasalainn de rogha ceann den chéad dá fhoirmle:

- ní mór réiteach iomchuí a fháil ar na fadhbanna sonracha a thig ó dhálaí speisialta na dtíortha sin a bhfuil aontas custam acu le tríú thír;
- beidh ag an gComphobal i gcríoch na Stát sin cóir tharaife chomh fabhrach céanna leis an gcóir a chuireann na Stát sin chun feidhme i leith tríú Stát barr fabhair;
- ní mór modhanna an chórais a chuirfear i bhfeidhm, agus go háirithe na rialacha a bhaineann le tionscnamh, a bheith ina modhanna a sheachnóidh gach baol go gclaoнаr trádáil chun dochair don Chomphobal i ngeall ar pháirtíocht na Stát sin in aontas custam le tríú thír.

II

1. Maidir leis na comhshocraíochtaí comhlachais a bheidh le déanamh ar dhul in éag don Choinbhinsiún Comhlachais a síniódh an 29 Iúil 1969, tá an Comhphobal sásta cloí lena bheartas comhlachais maidir le Stáit Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise agus le tíortha neamhspleácha an Chomhlathais a bhfuil forás fúthu agus a bheidh ina bpáirtithe sa Chomhlachas céanna.

2. Níor chóir go dtiocfadh d'aontachas na mBallstát nua leis an gComhphobal, ná den leathnú a d'fhéadfadhbh teacht ar an mbeartas comhlachais, aon lagú ar chaidreamh an Chomhphobail le Stáit Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise atá ina bpáirtithe sa Choinbhinsiún Comhlachais a síniódh an 29 Iúil 1969.

Ráthaíonn caidreamh an Chomhphobail le Stáit Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise iomad buntáistí do na Stáit sin agus tá an caidreamh sin bunaithe ar bhuneagair a thugann don Chomhlachas a shaincháilíocht maidir le caidreamh trádála, comhar airgeadais agus tecniúil augs institiúidí comhpháirteacha;

3. Is í aidhm an Chomhphobail i gcónaí ina bheartas comhlachais a bhfuil bainte amach, agus na bunphrionsabail dá dtagraítear thusa, a choimeád slán.

4. Sna socruithe don chomhlachú seo, a bheidh le cinneadh le linn na gcaibidíl dá dtagraítear i bhfomhír a trí de Chuid I(2) den Phrótacl seo, ní foláir aird a thabhairt amhlaíd ar na dáláf eacnamaiocha speisialta is coiteann do thíortha neamhspleácha an Chomhlathais a bhfuil forás fúthu san Afraic, san Aigeán Indiach, san Aigéán Ciúin agus na hAintillí agus do Stáit Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise, agus ar an taithí a fuarthas de thoradh an chomhlachais, ar thoilmhian na Stát Comhlachaithe agus ar a mbainfeadh do na Stáit sin de chionn an córas fabhair ginearálta a thabhairt isteach.

III

Beidh sé d'aidhm daingean ag an gComhphobal leasanna na dtíortha go léir dá dtagraítear sa Phrótacl seo, a bhfuil a ngeilleagar ag brath cuid mhór ar onnmhairí buntáirgí, agus go háirithe siúcra, a chaomhnú.

Is faoina chuimsiú sin, agus aird á thabhairt, i dtaca le honnmhairí siúcra, ar thábhacht an táirge sin do gheilleagar thíortha éagsúla díobh sin, go háirithe thíortha an Chomhlathais, a shocrófar ceist an tsíúcra.

PRÓTACAL UIMH. 23 AR AN GCÓRAS FABHAR TARAIFE GINEARÁLTA ATÁ I BHFEIDHM AG COMHPHOBAL EACNAMAÍOCHTA NA hEORPA A CHUR CHUN FEIDHME AG NA BALLSTÁIT NUA

1. Údaraítear do na Ballstáit nua feidhmiú an chórais fabhar taraife ginearálta atá i bhfeidhm ag Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa i gcás táirgí de thionscnamh tíortha a bhfuil forás fúthu a chur siar go dtí an 1 Eanáir 1974.

2. Ar a shon sin, i gcás na dtáirgí lena mbaineann Rialacháin (CEE) Uimh. 2796/71, Uimh. 2797/71, Uimh. 2798/71 agus Uimh. 2799/71, údaraítear d'Éirinn, go dtí an 31 Nollaig 1975, dleachtanna custam is ionann agus na dleachtanna a chuirtear chun feidhme i gcás na dtáirgí céanna i leith Ballstát seachas an Ríocht Aontaithe a chur chun feidhme i leith na dtíortha a thairbhíonn d'fhabhair ghinearálta.

**PRÓTACAL UIMH. 24 AR RANNPHÁIRTFOCHT NA MBALLSTÁT NUA I GCISTÍ
AN CHOMHPHOBAIL EORPAIGH DO GHUAL AGUS CRUACH**

Is mar a leanas a bheidh ranníocaí na mBallstát nua i leith cistí an Chomhphobail Eorpaigh do Ghual agus Cruach:

- An Ríocht Aontaithe, 57,000,000 AC,
- An Ioruaidh, 1,162,500 AC,
- An Danmhairg, 635,500 AC,
- Éire, 77,500 AC.

Íocfar na ranníocaí sin i dtrí thráthchuid chomhionanna bhliantúla, amhail ó dháta an aontachais.

Íocfar gach ceann de na tráthchodanna sin in airgead reatha náisiúnta gach ceann faoi seach de na Ballstát nua agus ní foláir an t-airgead sin a bheith insóinseáilte go héasca.

**PRÓTACAL UIMH. 25 AR MHALARTÚ FAISNÉISE LEIS AN DANMHAIRG
I RÉIMSE AN FUINNIMH NÚICLÉIGH**

Airteagal 1. 1. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfear ar láimh na Danmhairge an fhaisnéis a cuireadh i bhfios do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais, de réir Airteagal 13 de Chonradh CEFA, agus tabharfaidh an Danmhairg leathantas srianta di ina críoch, faoi na coinníollacha dá bhforáiltear san Airteagal sin.

2. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfidh an Danmhairg ar láimh an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach a chomhoiread sin d'fhaisnéis sna hearnálacha a shonraítear ina dhiaidh seo. Déanfar cuntas mionchruinn ar an bhfaisnéis sin a leagan amach i ndoiciméad a sheolfar go dtí an Coimisiún. Cuirfidh an Coimisiún an fhaisnéis sin i bhfios do ghnóthais an Chomhphobail faoi na coinníollacha dá bhforáiltear san Airteagal réamhráite.

3. Is iad seo a leanas na hearnálacha ina bhfuil an Danmhairg le faisnéis a chur ar láimh an Chomhphobail:

- D.O.R. Imoibritheoir á mheasrú le huisce trom agus á chuisniú le leacht orgánach;
- DT-350, DK-400 Imoibritheoirí uisce trom le brú-dhabhach;
- búкла gáis ardteochta;
- ionstraimíocht agus trealamh leictreonach speisialta;
- diongbháilteach;
- fisic imoibritheoirí, dinimic imoibritheoirí agus malartú teasa;
- tástálacha ar ábhair agus trealamh i gcarn.

4. Gabhann an Danmhairg uirthi féin go soláthróidh sí don Chomhphobail aon fhaisnéis is comhlánú ar na tuarascálacha a thabharfaidh sí, go háirithe le linn cuairteanna ag gníomhairí ón gComhphobail nó ó na Ballstáit ar Airmheán Risö, faoi choinníollacha a chinnfear de thoil a chéile i ngach cás.

Airteagal 2. 1. Sna hearnálacha ina gcuireann an Danmhairg faisnéis ar láimh an Chomhphobail, déanfaidh na húdaráis inniúla, “Atomenergikommision” faoi láthair, ceadúnais a dheonú, arna n-iarraidh, ar théarmaí tráchtála, do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail, i gcásanna ina bhfuil cearta eisiatacha acu chun paitinní a comhdaíodh i mBallstáit an Chomhphobail agus sa mhéid nach mbeidh siad, i leith tríú páirtithe, faoi aon oibleagáid ná gealltanás ceadúnas eisiatach nō páirt-eisiatach a dheonú, ná beartú ar é a dheonú, chun na gcearta sna paitinní sin.

2. Má deonaíodh ceadúnas eisiatach nō páirteisiatach, tabharfaidh an Danmhairg spreagadh agus cúnamh chun go ndeonófar focheadúnais, ar théarmaí tráchtála, do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail ó shealbhóirí na gceadúnas sin.

Is ar ghnáthbhonn tráchtála a dheonófar na ceadúnais eisiatacha nō páirt-eisiatacha sin.

**PRÓTACAL UIMH. 26 AR MHALARTÚ FAISNÉISE LE hÉIRINN I RÉIMSE
AN FUINNIMH NÚICLÉIGH**

Airteagal 1. 1. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfear ar láimh na hÉireann an fhaisnéis a cuireadh i bhfios do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais, de réir Airteagal 13 de Chonradh CEFA, agus tabharfaidh Éire leathantas srianta di ina críoch, faoi na coinníollacha dá bhforáltear san Airteagal sin.

2. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfidh Éire ar láimh an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach fhaisnéis le haghaidh leathantais shrianta a fuarthas sa réimse núicléach in Éirinn, sa mhéid nach le feidhmeanna tráchtála amháin a bhaineann sí. Cuirfidh an Coimisiún an fhaisnéis sin i bhfios do ghnóthais an Chomhphobail, faoi na coinníollacha dá bhforáltear san Airteagal réamhráite.

3. Baineann an fhaisnéis sin go príomha le staidéir ar fhorbairt imoibritheora cumhachta agus le hobair ar rada-iseatóipí agus a n-úsáid sa mhíochaine, lena n-airítear ceisteanna a bhaineann le radachosaint.

Airteagal 2. 1. Sna hearnálacha ina gcuireann Éire fhaisnéis ar láimh an Chomhphobail, déanfaidh na húdaráis inniúla ceadúnais a dheonú, arna n-iarraidh, ar théarmaí tráchtála do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail, i gcásanna ina bhfuil cearta eisiatacha acu chun paitinní a comhdaíodh i mBallstáit an Chomhphobail agus sa mhéid nach mbeidh siad, i leith tríu páirtí, faoi aon oibleagáid ná gealltanás ceadúnas eisiatach nó páirt-eisiatach a dheonú, ná beartú ar é a dheonú, chun na gcearta sna paitinní sin.

2. Má deonaíodh ceadúnas eisiatach nó páirt-eisiatach, tabharfaidh Éire spreagadh agus cúnamh chun go ndeonófar focheadúnais, ar théarmaí tráchtála, do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail ó shealbhóirí na gceadúnas sin.

Is ar ghnáthbhonn tráchtála a dheonófar na ceadúnais eisiatacha nó páirt-eisiatacha sin.

**PRÓTACAL UIMH. 27 AR MHALARTÚ FAISNÉISE LEIS AN IORUAIDH
I RÉIMSE AN FUINNIMH NÚICLÉIGH**

Airteagal 1. 1. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfear ar láimh na Ioruaidhe an fhaisnéis a cuireadh i bhfios do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais, de réir Airteagal 13 de Chonradh CEFA, agus tabharfaidh an Ioruaidh leathantas srianta di ina críoch, faoi na coinniollacha dá bhforáltear san Airteagal sin.

2. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfidh an Ioruaidh ar láimh an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach a chomhoiread sin d'fhaisnéis sna hearnálacha a shonraítear ina dhiaidh seo. Déanfar contas mionchruinn ar an bhfaisnéis sin a leagan amach i ndoiciméad a sheolfar go dtí an Coimisiún. Cuirfidh an Coimisiún an fhaisnéis sin i bhfios do ghnóthais an Chomhphobail, faoi na coinniollacha dá bhforáltear san Airteagal réamhráite.

3. Is iad seo a leanas na hearnálacha ina bhfuil an Ioruaidh le faisnéis a chur ar láimh an Chomhphobail:

- teicneolaíocht imoibritheoirí;
- teicneolaíocht breosláí agus ábhar;
- dinimic imoibritheoirí, rialú agus ionstraimíocht;
- slándáil núicléach;
- teicneolaíocht rada-iseatóipí;
- ceimic athphróiseála agus modhanna anailíse;
- taighde ar an bhfísic bhunúsach;
- cumhacht tiomána muirárthaí;
- ilghnéitheach (meastóireachtaí, tuarascálacha ar imeachtaí, etc.)

4. Gabhann an Ioruaidh uirthi féin go soláthróidh sí don Chomhphobal aon fhaisnéis is comhlánú ar na tuarascálacha a thabharfaidh sí, go háirithe le linn cuaireanna ag gníomhairí ón gComhphobal nó ó na Ballstáit ar an "Institutt for Atomenergi (IFA)", faoi choinniollacha a chinnfear de thoil a chéile i ngach cás.

Airteagal 2. 1. Sna hearnálacha ina gcuireann an Ioruaidh faisnéis ar láimh an Chomhphobail, déanfaidh na húdaráis inniuila, "Institutt for Atomenergi" faoi láthair, ceadúnais a dheonú, arna n-iarraidh, ar théarmaí tráchtála do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail, i gcásanna ina bhfuil cearta eisiatacha acu chun paitinní a comhdaíodh i mBallstáit an Chomhphobail agus sa mhéid nach mbeidh siad, i leith tríú páirtithe, faoi aon oibleagáid ná gealltanás ceadúnas eisiatach nó páirt-eisiatach a dheonú, ná beartú ar é a dheonú, chun na gcearta sna paitinní sin.

2. Má deonaíodh ceadúnas eisiatach nó páirt-eisiatach, tabharfaidh an Ioruaidh spreagadh agus cúnamh chun go ndeonófar focheadúnais, ar théarmaí tráchtála, do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail ó shealbhóirí na gceadúnas sin.

Is ar ghnáthbhonn tráchtála a dheonófar na ceadúnais eisiatacha nó páirt-eisiatacha sin.

**PRÓTACAL UIMH. 28 AR MHALARTÚ FAISNÉISE LEIS AN RÍOCHT AONTAITHE
I Réimse an Fhuinnimh Núicléigh**

Airteagal 1. 1. Amhail ó dáta an aontachais, cuirfear ar láimh na Ríochta Aontaithe an faisnéis a cuireadh i bhfios do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais, de réir Airteagal 13 de Chonradh CEFA, agus tabharfaidh an Ríocht Aontaithe leathantas srianta di ina críoch, faoi na coinníollacha dá bhforáiltear san Airteagal sin.

2. Amhail ó dháta an aontachais, cuirfidh an Ríocht Aontaithe ar láimh an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach a chomhoiread sin d'fhasnéis sna hearnálacha atá leagtha amach sa liosta atá san Iarscríbhinn. Déanfar cuntas mionchruinn ar an bhfaisnéis sin a leagan amach i ndoiciméad a sheolfar go dtí an Coimisiún. Cuirfidh an Coimisiún an fhaisnéis sin i bhfios do ghonóthais an Chomhphobail, faoi na coinníollacha dá bhforáiltear san Airteagal réamhráite.

3. Toisc gur mó is suim leis an gComhphobal earnálacha áirithe seachas a chéile, cuirfidh an Ríocht Aontaithe béis ar leith ar fhaisnéis a thabhairt sna réimsí seo a leanas:

- taighde agus forbairt ar luath-imoibritheoirí (lena n-áirítear sábháilteacht);
- taighde bunúsach (i ndáil le haicmí imoibritheoirí);
- sábháilteacht imoibritheoirí, seachas luath-imoibritheoirí;
- miotalóireacht, cruach, cóimhiotail siorcóniam agus coincréit;
- comhoiriúnacht ábhar forganta;
- monarú turgnamhach breosláí;
- teirmihidridinimic;
- ionstraimíocht.

Airteagal 2. 1. Sna hearnálacha ina gcuireann an Ríocht Aontaithe faisnéis ar láimh an Chomhphobail, déanfaidh na húdaráis inniúla, "United Kingdom Atomic Energy Authority" agus "United Kingdom Generating Boards" faoi láthair, ceadúnais a dheonú, arna n-iarraidh, ar théarmaí tráchtála, do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail, i gcásanna ina bhfuil cearta eisiatacha acu chun paitinní a comhdafodh i mballstáit an Chomhphobail agus sa mhéid nach mbeidh siad, i leith tríú páirithe, faoi aon oibleagáid ná gealltanás ceadúnas eisiatach nó páirt-eisiatach a dheonú, ná beartú ar é a dheonú, chun na gcearta sna paitinní sin.

2. Má deonaíodh ceadúnas eisiatach nó páirt-eisiatach, tabharfaidh an Ríocht Aontaithe spreagadh agus cúnamh chun go ndeonófar focheadúnais, ar théarmaí tráchtála, do Bhallstáit, do dhaoine agus do ghnóthais an Chomhphobail ó shealbhóirí na gceadúnas sin.

Is ar ghnáthbhonn tráchtála a dheonófarn a ceadúnais eisiatacha nó páirt-eisiatacha sin.

IARSCRÍBHINN

LIOSTA DE NA HEARNÁLACHA DÁ DTAGRAÍTEAR IN AIRTEAGAL 1(2)

- I. Eolaíocht bhunúsach:
 - Fisic imoibritheoirí,
 - Obair bhunúsach sa mhiotalóireacht agus sa cheimic,
 - Obair ar iseatóipí,
 - Innealtóireacht cheimiceach;
- II. Imoibritheoirí:
 - (a) Taighde agus forbairt ar chórais imoibritheoirí,
 - (b) Taithí ar oibriú imoibritheoirí Magnox (lena n-áirítear taighde ar oibríochtaí imoibritheoirí),
 - (c) Sábháilteacht imoibritheoirí (cé is moite de luath-imoibritheoirí),
 - (d) Taighde agus forbairt ar luath-imoibritheoirí (lena n-áirítear sábháilteacht),
 - (e) Taithí ar oibriú imoibritheoirí tástála ábhar;
- III. Ábhair agus compháirteanna:
 - (a) Ceimic na graifíte agus an chuisnithe,
 - (b) Comhoiriúnacht ábhar forganta le haghaidh imoibritheoirí,
 - (c) Cruach agus coincréit (agus cnaí san áireamh); táthú agus tástálacha ar ábhair tháite,
 - (d) Monarú turgnamhach breoslaí agus meastóireacht ar a gcumadh agus ar a gníomhaíocht,
 - (e) Malartú teasa,
 - (f) Miotalóireacht;
- IV. Ionstraimfacht (lena n-áirítear ionstraimíocht Fhisic na Sláinte);
- V. Radaibhitheolaíocht;
- VI. Cumhacht tiomána muirárthaí.

**PRÓTACAL UIMH. 29 AR AN gCOMHAONTÚ LEIS AN nGNÍOMHAIREACHT
IDIRNÁSIÚNTA DO FHUINNEAMH ADAMHACH**

Gabhan Ríocht na Danmhairge, Éire agus Ríocht na hIoruaidhe orthu féin go gcloífidh siad, ar choinníollacha a shocrófar ann, le comhaontú idir Ballstáit bhunaidh áirithe i gcomhar leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, ar thaobh amháin, agus an Ghníomhaireacht Idirnásiúnta do Fhuinneamh Adamhach, ar an taobh eile, chun na ráthaiochtaí dá bhforáiltear sa Chonradh maidir le neamhleathadh arm núicléach a chur chun feidhme i gcríocha Ballstát á rithe den Chomhphobal.

PRÓTACAL UIMH. 30 AR ÉIRINN

Tá na hArdpháirtithe Conarthacha,

Ós mian leo fadhbanna áirithe a réiteach a bhfuil suim ar leith ag Éirinn iontu,
Tar éis comhaontú ar na foralácha seo a leanas:

Meabhraíonn siad go n-áirítear ar aidhmeanna bunúsacha Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa dálaí maireachtála agus fostaiochta phobail na mBallstát a shíorfheabhsú, agus forbairt chomhchuí a thabhairt ar a ngeilleagair trí laghdú a thabhairt ar an mbearna idir na limistéir éagsúla agus ar mhallréim na limistéar atá ar chaolchuid deiseanna;

Tugann siad dá n-aire go bhfuil Rialtas na hÉireann ag gabháil do bheartas tionsclaíochta agus forbartha eacnamaíochta a chur i ngníomh arb é is sprioc dó an caighdeán maireachtála in Éirinn a chur ar chomhréim le caighdeán na náisiún Eorpach eile, deireadh a chur leis an tearcfhostaíocht agus san am céanna na difríochtaí sa leibhéal forbraíochta ó régiún go chéile a chur ar ceal;

Is léir dóibh gurb é a gcomhleas é aidhmeanna an bheartais sin a ghnóthú;

Comhaontaíonn siad ar a mholadh chun na críche sin d'instiúidí an Chomhphobail gach meán agus gach nós imeachta dá bhforáiltear le Conradh CEE, go háirithe úsáid leormhaith a dhéanamh de na hacmhainní de chuid an Chomhphobail atá ceaptha chun aidhmeanna thuasluaite an Chomhphobail a bhaint amach;

Is aithnid dóibh go háirithe gur gá, ag cur Airteagail 92 agus 93 de Chonradh CEE chun feidhme dóibh, féachaint le forás a thabhairt faoin ngeilleagar agus feabhas a thabhairt ar chaighdeán maireachtála an phobail.

MALARTÚ LITREACHA AR CHEISTEANNA AIRGEADAÍOCHTA

I

An Bhruiséil, 22 Eanair 1972

A Oirircis,

1. Ag Cruinniú Airí na Comhdhála an 7 Meitheamh 1971, comhaontaodh go mbeadh an dearbhú a rinne mé ag an gcruinniú sin ar cheisteanna airgeadaíochta ina ábhar do mhalartú litreacha a bheadh i gceangal leis an Ionstraim a bhaineann leis na Coinniollacha Aontachais agus le hOiriúnuithe na gConarthaí. Dá bhrí sin tá sé d'ónóir agam a dheimhniú anois go ndearna mé an dearbhú seo a leanas ag an gcruinniú sin:

“(a) Táimid sásta bheith ag dréim le laghdú rianúil a theacht de réir a chéile ar iarmhéideanna oifigiúla sterling tar éis an aontachais.

(b) Beimid ullamh, tar éis dul isteach sna Comhphobail dúinn, na bearta a phlé a bheadh iomchuí chun na hairfona agus na cleachtais seachtracha a bhaineann le sterling a chomhfhogasú go comhleanúnach dóibh siúd a bhaineann le hairgid reatha eile sa Chomhphobal i ndáil leis an dul chun cinn i dtreo aontacht eacnamaíochta agus airgeadaíochta sa Chomhphobal méadaithe, agus is deimhin linn go bhféadfarr sterling oifigiúil* a láimhsíú ar dhóigh a chumasóidh dúinn páirt iomlán a ghlagadh sa dul chun cinn sin.

(c) Idir dhá linn, oibreoidim ár mbeartais d'fhoinn na hiarmhéideanna oifigiúla sterling a chobhsú ar mhodh a bheadh ag luí le haidhmeanna sin na fáistine.

(d) Tá dóchas agam go bhféachfaidh an Comhphobal ar an ráiteas seo mar réiteach sásúil ar an gceist faoi sterling agus fadhbanna gaolmhara, ionas nach mbeidh le socrú i gcúrsa na gcaibidí ach na comhshocruithe faoi chomhlíonadh na dTreoracha a bhaineann le gluaiseachtaí caipítíl faoi Chonradh na Róimhe ag an Ríocht Aontaithe.”

2. Ag an gcruinniú céanna ar an 7 Meitheamh, d'aontaigh toscaireacht an Chomhphobail leis an dearbhú sin.

3. Tuigtear dom gur chuir toscaireachtaí Ríocht na Danmhairge, na hÉireann agus Ríocht na hIoruaidhe in iúl a gcomhaontú leis an dearbhú thuasluaithe arna dhaingniú leis an litir seo.

4. Bheinn buíoch díot as a chur in iúl dom go bhfuair tú an litir seo agus as deimhniú a thabhairt dom go gcomhaontaíonn Rialtais Bhallstáit an Chomhphobail agus Rialtais Ríocht na Danmhairge, na hÉireann agus Ríocht na hIoruaidhe leis an dearbhú thuasluaithe.

Glac uaim, a Oirircis, deimhne mo mhodha fíormhóir duit.

G. RIPPON
Chancellor of the Duchy of Lancaster

An tUasal G. Thorn
Aire Gnóthaí Eachtracha
Ard-Diúiceacht Lucsamburg

* Ciallaíonn “sterling oifigiúil” “iarmhéideanna oifigiúla sterling”.

II

An Bhruiséil, 22 Eanáir 1972

A Oirircis,

Leis an litir uait faoi dháta an lea seo, ba mhaith uait an teachtaireacht seo a leanas a chur chugan:

[*See letter I — Voir lettre I*]

Is maith liom a rá go bhfuair mé do theachtaireacht agus a dheimhniú go gcomhaontaíonn Rialtais Bhallstát an Chomphphobail agus Rialtais Ríocht na Danmhairge, na hÉireann agus Ríocht na hIoruaidhe leis an dearbhú atá i mír 1 de do litir.

Glac uaim, a Oirics, deimhne mo mhodha fhíormhóir duit.

G. THORN
Ministre des Affaires étrangères
du Grand-Duché de Luxembourg

P. HARMEL
Ministre des Affaires étrangères
du Royaume de Belgique
Minister van Buitenlandse Zaken
van het Koninkrijk België

I NØRGAARD
Kongeriget Danmarks
udenrigsøkonomiminister

W. SCHEEL
Bundesminister des Auwärtigen
der Bundesrepublik Deutschland

M. SCHUMANN
Ministre des Affaires étrangères
de la République française

An tUasal G. Rippon
Seansailéir Dhiúiceacht Lancaster

P. J. HILLERY
Aire Gnóthaí Eachtracha na
hÉireann

A. MORO
Ministro per gli Affari Esteri
della Repubblica Italiana

W. K. N. SCHMELZER
Minister van Buitenlandse Zaken
van het
Koninkrijk der Nederlanden

A. CAPPELEN
Kongeriket Norges utenriksminister

IONSTRAIM CHRÍOCHNAITHEACH

Tá na Lánchumhachtaigh

óna Shoilse Rí na mBeilgeach,
 óna Soilse Banríon na Danmhairge,
 ó Uachtaráin Phoblacht Chónaidhme na Gearmáine,
 ó Uachtaráin Phoblacht na Fraince,
 ó Uachtaráin na hÉireann,
 ó Uachtaráin Phoblacht na hIodáile,
 óna Mhórgacht Ríoga Ard-Diúc Lucsamburg,
 óna Soilse Banríon na hÍsiltíre,
 óna Shoilse Rí na hIoruaidhe,
 óna Soilse Banríon Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann,
 agus ó Chomhairle na gComhphobal Eorpach, agus a hUachtaráin ag feidhmiú ar a son,

Ar theacht le chéile dóibh sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir míle naoi gcéad seachtó a dó, chun an Conradh a shíniú a bhaineann le haontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, tar éis a thabhairt dá n-aire gur ullmhaodh na téacsanna seo a leanas, agus gur glacadh leo, sa Chomhdháil idir na Comhphobail Eorpacha agus na Stáit a rinne iarratas chun bheith ina gcomhalaí de na Comhphobail sin:

- I. an Conradh a bhaineann le haontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach;
- II. an Ionstraim a bhaineann leis na Coinníollacha Aontachais agus le hOiriúnuithe na gConarthaí;
- III. na téacsanna thíosluaite atá i gceangal leis an Ionstraim a bhaineann leis na Coinníollacha Aontachais agus le hOiriúnuithe na gConarthaí:
 - A. Iarscríbhinn I Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 29 den Ionstraim Aontachais,
 - Iarscríbhinn II Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 30 den Ionstraim Aontachais,
 - Iarscríbhinn III Liosta de na táirgí dá dtagraítear in Airteagail 32, 36 agus 39 den Ionstraim Aontachais (EURATOM),
 - Iarscríbhinn IV Liosta de na táirgí dá dtagraítear in Airteagal 32 den Ionstraim Aontachais (Táirgi an Chomhlathais is ábhar do as rátaí fabhair comhaontaithe sa Ríocht Aontaithe),

Iarscríbhinn V	Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 107 den Ionstraim Aontachais,
Iarscríbhinn VI	Liosta de na tíortha dá dtagraítear in Airteagal 109 den Ionstraim Aontachais agus i bPrótacal Uimh. 22,
Iarscríbhinn VII	Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 133 den Ionstraim Aontachais,
Iarscríbhinn VIII	Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 148(1) den Ionstraim Aontachais,
Iarscríbhinn IX	Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 148(2) den Ionstraim Aontachais,
Iarscríbhinn X	Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 150 den Ionstraim Aontachais,
Iarscríbhinn XI	Liosta dá bhforáiltear in Airteagal 152 den Ionstraim Aontachais.

- B. Prótacal Uimh. 1 ar Reacht an Bhainc Eorpaigh Infheistíochta,
 Prótacal Uimh. 2 ar Oileáin Fharó,
 Prótacal Uimh. 3 ar Oileáin Mhuir nlocht agus Oileán Mhanann,
 Prótacal Uimh. 4 ar an nGraonlainn,
 Prótacal Uimh. 5 ar Svalbard (Spitzberg),
 Prótacal Uimh. 6 ar shrianta cainníochtúla áirithe a bhaineann le hÉirinn agus leis an Ioruaidh,
 Prótacal Uimh. 7 ar allmhairí mótarfheithicíl go hÉirinn agus ar chóimeáil mótarfheithicíl ann,
 Prótacal Uimh. 8 ar fhosfar (Fotleideal 28.04 C IV sa CTC),
 Prótacal Uimh. 9 ar ocsaíd agus hidreoscaíd alúmanaím (alúmana) (Fotleideal 28.20 A sa CTC),
 Prótacal Uimh. 10 ar eastóscáin súdaireachta mhiomósa (Fotleideal 32.01A sa CTC agus eastóscáin súdaireachta gheanmchnó (Fotleideal ex 32.01 C sa CTC),
 Prótacal Uimh. 11 ar shraithadhmad (Ceannteideal ex 44.15 sa CTC),
 Prótacal Uimh. 12 ar laón adhmaid (Fotleideal 47.01 A II sa CTC),
 Prótacal Uimh. 13 ar nuachtpháipéar (Fotleideal 48.01 A sa CTC),
 Prótacal Uimh. 14 ar luaidhe neamhshaoirsithe (Fotleideal 78.01 A sa CTC),
 Prótacal Uimh. 15 ar shinc neamhshaoirsithe (Fotleideal 79.01 A sa CTC),
 Prótacal Uimh. 16 ar na margáí do tháirgí talmhaíochta agus ar an trádáil sna táirgí sin,
 Prótacal Uimh. 17 ar allmhairí siúcra ag an Ríocht Aontaithe ó na tíortha agus na críocha onnmhairithe dá dtagraítear i gComhaontú Siúcra an Chomhlathais,

Prótacal Uimh. 18 ar allmhairí ime agus cáise ón Nua-Shéalaínn isteach sa Ríocht Aontaithe,

Prótacal Uimh. 19 ar dheochanna biotáilleacha a dhéantar as gránaigh,

Prótacal Uimh. 20 ar talmhaíocht na hIoruaidhe,

Prótacal Uimh. 21 ar iascach na hIoruaidhe,

Prótacal Uimh. 22 ar an gcaidreamh idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Stáit Chomhlachaithe na hAfraice agus na Malagáise agus tíortha neamhspleácha an Chomhlathais a bhfuil forás fúthu san Afraic, san Aigéan Indiach, san Aigéan Ciúin agus sna hAintillí,

Prótacal Uimh. 23 ar an gcóras fabhar taraife ginearálta atá i bhfeidhm ag Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa a chur chun feidhme ag na Ballstáit nua,

Prótacal Uimh. 24 ar rannpháirthíocht na mBallstát nua i gcistí an Chomhphobail Eorpaigh do Ghual agus Cruach,

Prótacal Uimh. 25 ar mhalartú faisnéise leis an Danmhairg i réimse an fhuinnimh núicléigh,

Prótacal Uimh. 26 ar mhalartú faisnéise le hÉirinn i réimse an fhuinnimh núicléigh,

Prótacal Uimh. 27 ar mhalartú faisnéise leis an Ioruaidh i réimse an fhuinnimh núicléigh,

Prótacal Uimh. 28 ar mhalartú faisnéise leis an Ríocht Aontaithe i réimse an fhuinnimh núicléigh,

Prótacal Uimh. 29 ar an gComhaontú leis an nGníomghaireacht Idirnáisiúnta do Fhuinneamh Adamhach,

Prótacal Uimh. 30 ar Éirinn;

C. Malartú Litreacha ar Cheisteanna Airgeadaíochta.

D. Téacsanna an Chonartha ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Chonartha ag bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach mar aon le téacsanna na gConarthaí á leasú nó á gcomhlánú sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Ghaeilge agus san Ioruais.

Thug na Lánchumhachtaigh dá n-aire Cinneadh an 22 Eanáir 1972 ó Chomhairle na gComhphobal Eorpach maidir le haontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach.

Ina theannta sin, ghlac na Lánchumhachtaigh agus an Chomhairle leis na dearbhuithe thíosluaite atá i gceangal leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo:

1. Comhdhearbhú maidir leis an gCúirt Bhreithiúnais,
2. Comhdhearbhú maidir le limistéir atá faoi cheannasacht Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann ar an gCipir,
3. Comhdhearbhú maidir le hiascach,

4. Comhdhearbhú intinne d'fhoinn forbairt a dhéanamh ar an gcaidreamh trádála leis an tSiolóin, an India, An Mhalaeisia, an Phacastáin agus Singeapór,
5. Comhdhearbhú ar shaoirse ghluaiseachta d'oibrithe.

Fairis sin, thug na Lánchumhachtaigh agus an Chomhairle dá n-aire an Dearbhú seo a leanas atá i gceangal leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo: Dearbhú ó Rialtas Phoblacht Chónaidhme na Gearmáine maidir le feidhm ar Bheirlín a bheith ag an gCinneadh i dtaobh aontachais leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach agus ag an gConradh i dtaobh aontachais le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach.

Thug na Lánchumhachtaigh agus an Chomhairle dá n-aire, mar an gcéanna, an comhaontú atá i gceangal leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo, maidir leis an nós imeachta chun gabháil le cinntí áirithe agus bearta eile atá le glacadh sa tréimhse roimh an aontachas, a rinneadh sa Chomhdháil idir na Comhphobail Eorpacha agus na Stáit a rinne iarratas chun bheith ina gcomhaltaí de na Comhphobail sin.

Mar chríoch, rinneadh na dearbhuithe seo a leanas agus cuireadh i gceangal leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo iad:

1. Dearbhú ó Rialtas Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann ar shainiú an fhocail "náisiúnaigh".
2. Dearbhuithe maidir le forbairt eacnamaíoch agus tionsclaíoch na hÉireann,
3. Dearbhuithe maidir le bainne leachtach, muiceoil agus uibheacha,
4. Dearbhú maidir le córas an Chomhphobail chun praghanna talmhaíochta an Chomhphobail a shocrú,
5. Dearbhuithe i dtaobh gníomhaíochtaí talmhaíochta sna límistéir sléibhe.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diese Schlußakte gesetzt.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Final Act.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures en bas du présent acte final.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an Ionstraim Chríochnaitheach seo.

IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la loro firma in calce al presente Atto finale.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevoldmachtigden hun handtekening onder deze Slotakte hebben geplaatst.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befullmektigede undertegnet denne Sluttakt.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den toogtyvende januar nitten hundrede og tooghalvfjerdts.

GESCHEHEN zu Brüssel am zweundzwanzigsten Januar neunzehnhundertzweiundsiebzig.

DONE at Brussels on this twenty-second day of January in the year one thousand nine hundred and seventy-two.

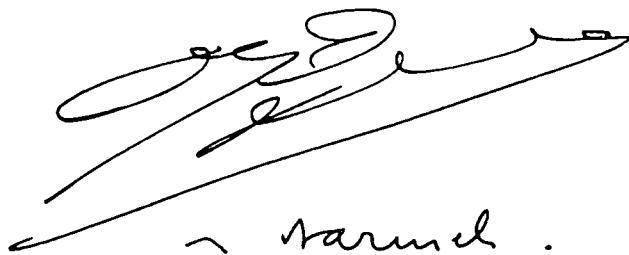
FAIT à Bruxelles, le vingt-deux janvier mil neuf cent soixante-douze.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an dóú lá is fiche d'Eanáir, míle naoi gcéad seachtó a dó.

FATTO a Bruxelles, addì ventidue gennaio millenovecentosettantadue.

GEDAAN te Brussel, de tweeëntwintigste januari negentienhonderd tweeënzeventig.

UTFERDIGET i Brussel den tjeueandre januar nitten hundre og syttito.

J. van der Meulen

J. van der Meulen

Jens Otto Krag
van Nijenck
Jens Christensen

Jaem Scher

H. S. Lekker

Maurice Sicherman

Werner

Padraig Ó Catháin

Seán Ó Loingsigh

Volontario av. m.

Maurizio Keltor

Tony Moore James

M. K. Memon . W. Escherich
Jasen.

Tayyeb Bachti
Mohammed Farooq M. Farooq

Edward Feeney

Mac Douglas-Horne
Leather Ruffin
Tony Man

COMHDHEARBHÚ MAIDIR LEIS AN gCÚIRT BHREITHIÚNAIS

Glacfaidh an Chomhairle na bearta comhlántacha is gá de dhroim aontachas na mBallstát nua, agus féadfaidh sí, ar iarratas ón gCúirt, líon na nAbhcóidí Ginearálta a mhéadú go dtí ceathrar, agus forálacha Airteagal 32(3) de Chonradh CEGC, Airteagal 165(3) de Chonradh CEE agus Airteagal 137(3) de Chonradh CEFA a oriúnú.

COMHDHEARBHÚ MAIDIR LE LIMISTÉIR ATÁ FAOI CHEANNASACHT RÍOCHT AONTAITHE NA BREATAINE MÓIRE AGUS THUAISCEART ÉIREANN AR AN gCIPIR

Déanfar sainiú i gcomhthéacs aon socruithe a d'fhéadfadh bheith ann idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Poblacht na Cipire ar an gcóras is infheidhme maidir leis an gcaidreamh idir an Comhphobal sin agus na limistéir atá faoi cheannasacht Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann ar an gCipir.

COMHDHEARBHÚ MAIDIR LE HIASCACH

1. Scrúdóidh Institiúidí Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa na fadh-banna in earnáil na mine éisc agus na hola éisc d'fhoinn bearta a ghlacadh is dóigh leo is gá san earnáil sin maidir leis an mbunábhar a úsáidtear. Ní foláir na bearta bheith ag freagairt do na riachtanais i dtaobh cosanta agus saothrú réasúnaithe ar acmhainní bitheolaíocha na farraige agus cúram a ghlacadh san am céanna gan aonaid tárgiochta nach bhfuil sách tairbhiúil a bhunú ná a choimeád ar bun.

2. Ní bheidh de thoradh ar fheidhmiú na norm comhchoiteann tráchtála d'éisc áirithe, úr nó cuisnithe, go gcuirfí deireadh le haon mhodh tráchtála ná, os a choinne sin, ní bheidh aon mhodh ina bhac ar na noirm sin a fheidhmiú; is le diograis don phrionsabal sin a chaithfidh Institiúidí an Chomhphobail na fadh-banna a thiocfaidh i gceist a réiteach an tráth cuí.

3. Aithníonn Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa a thábhachtaí atá sé don Ioruaidh tárgí iascaigh a onnmhairí go tríú tíortha, agus cuirfear na honnmhairí sin, amhail gach onnmhaire eile ón gComhphobal, faoi réir forálacha Rialachán (CEE) Uimh. 2142/70.

4. Is Intuigthe go mbeidh Acht na hIoruaidhe dar dáta 18 Nollaig 1970 ar "mhargaíocht an éisc a thig ó na tionscail phróiseála" ina ábhar do dhanstaídéar, a luithe is féidir, d'fhoinn na coinníollacha a scrúdú faoina bhféadfar é a chur chun feidhme, ag féachaint d'fhorálacha dlí an Chomhphobail.

COMHDHEARBHÚ INTINNE D'FHONN FORBAIRT A DHÉANAMH AR AN gCAIDREAMH TRÁDÁLA LEIS AN tSIOLÓIN, AN INDIA, AN MHALAEISIA, AN PHACASTÁIN AGUS SINGEAPÓR

Faoi spreagadh tola chun leathnú agus neartú a dhéanamh ar an gcaidreamh trádála le tíortha neamhspleácha an Chomhlathais a bhfuil forás fúthu san Áise (an tSiolóin, an India, an Mhalaeisia, an Phacastáin agus Singeapór), tá an Comhphobal sásta, amhail ó dháta an aontachais, dul i bpáirt leis na tíortha sin ag scrúdú fadh-banna a d'éireodh i réim na trádála d'fhoinn réiteach iomchuí a lorg, a

chuirfeadh san áireamh réimse na scéime fabhar taraife ginearálta agus staid na dtíortha sa limistéar geografach céanna a bhfuil forás fúthu.

Déanfaidh an Comhphobal an cheist i dtaobh onnmhairí siúcra ón India chun an Chomhphobail, tar éis do bhaillíocht Chomhaontú Siúcra an Chomhlathais dul in éag an 31 Nollaig 1974, a rialú i bhfianaise díograis an Dearbhaithé Intinne seo agus ag féachaint do na forálacha lena bhféadfar glacadh d'allmhairí siúcra ó thíortha neamhspleácha an Chomhlathais dá dtagraítear i bPrótocal Uimh. 22 ar an gcaidreamh idir Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus Stáit Chomhlachaíthe na hAfraice agus na Malagáise agus tíortha neamhspleácha an Chomhlathais a bhfuil forás fúthu san Afraic, san Aigéan Indiach, san Aigéan Ciúin agus sna hAintillí.

COMHDHEARBHÚ AR SHAOIRSE GHLUAISEACHTA D'OIBRITHE

D'fhéadfadh deacrachtaí áirithe teacht as méadú an Chomhphobail maidir leis an gcor sóisialach i gceann amháin nó níos mó de na Ballstáit a mhéid a bhaineann le feidhmiú na bhforálacha i leith saoirse gluaiseachta d'oibrithe.

Dearbháonn na Ballstáit go gcoimeádann siad de cheart acu féin, i gcás deacrachtaí den chineál sin a theacht i gceist, iarratas a dhéanamh chun institiúidí an Chomhphobail d'fhoinn réiteach a fháil ar an bhfadhb sin de réir forálacha na gConarthaí ag bunú na gComhphobal Eorpach agus na bhforálacha a rinneadh lena gcur chun feidhme.

DEARBHÚ Ó RIALTAS PHOBLACHT CHÓNAIDHME NA GEARMÁINE MAIDIR LE FEIDHM AR BHEIRLÍN A BHEITH AG AN gCINNEADH I DTAOBH AONTACHAIS LEIS AN gCOMHPHOBAL EORPACH DO GHUAL AGUS CRUACH AGUS AG AN gCONRADH I DTAOBH AONTACHAIS LE COMHPHOBAL EACNAMAÍOCHTA NA hEORPA AGUS LEIS AN gCOMHPHOBAL EORPACH DO FHUINNEAMH ADAMHACH

Foircoimeádann Rialtas Phoblacht Chónaidhme na Gearmáine aige féin an ceart chun a dhearbhú, tráth a thiocfaidh aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaíde agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach i bhfeidhm, agus tráth taiscthe a ionstraime ag daingniú an Chonartha i dtaobh aontachas na dtíortha réamhráite le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, go mbeidh feidhm ar Land Bherlín freisin ag Cinneadh an 22 Eanáir 1972 ón gComhairle i dtaobh an aontachais leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach agus leis an gConradh thuasluaite.

DEARBHÚ Ó RIALTAS RÍOCHT AONTAITHE NA BREATAINE MÓIRE AGUS THUAISCEART ÉIREANN AR SHAINIÚ AN FHOCAIL “NÁI- SIÚNAIGH”

Ar ócáid síntíte an Chonartha Aontachais, déanann Rialtas Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann an dearbhú seo a leanas:

“Maidir le Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann, tuigtear go dtagraíonn na focail “náisiúnaigh”, “náisiúnaigh

Bhallstát” nó “náisiúnaigh Bhallstát agus tíortha agus críocha thar lear”, aon áit a bhfuil siad sa Chonradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa, sa Chonradh ag bunú an Chomhphobail Eorpáigh do Fhuinneamh Adamhach nó sa Chonradh ag bunú an Chomhphobail Eorpáigh do Ghual agus Cruach, nó in aon cheann de ghníomhartha an Chomhphobail a dhíorthaíonn ó na Conarthaí sin, do:

- (a) daoine is saoránaigh den Ríocht Aontaithe agus de na Cóilíneachtaí nó daoine is géillsinigh Bhriotanacha nach bhfuil an tsaoránacht sin ná saoránacht aon tére ná críche eile de chuid an Chomhlathais acu, agus a bhfuil acu, i gceachtar cás, ceart cónaithe sa Ríocht Aontaithe agus atá díolmaithe dá réir sin ó rialú na Ríolta Aontaithe ar inimirce;
- (b) daoine is saoránaigh den Ríocht Aontaithe agus de na Cóilíneachtaí toisc gur rugadh, gur cláraíodh nó gur eadóirsíodh iad i nGiobrálta, nó toisc gur rugadh, gur cláraíodh nó gur eadóirsíodh a n-athair i nGiobrálta.”

DEARBHUITHE MAIDIR LE FORBAIRT EACNAMAÍOCH AGUS TIONSCLAÍOCH NA hÉIREANN

Ag an 6ú Cruinniú Airí sna caibidlí idir an Comhphobal agus Éire, an 19 Deireadh Fómhair 1971, rinne an tUasal A. Moro, Aire Gnóthaí Eachtracha Phoblacht na hIodáile, thar ceann toscaireacht an Chomhphobail, an dearbhú atá anseo thíos faoi I.

D'fhreagair an tUasal P. Ó hIrghile, Aire Gnóthaí Eachtracha na hÉireann, thar ceann toscaireacht na hÉireann, leis an ráiteas atá anseo thíos faoi II.

I. Dearbhú a rinne an tUasal A. Moro, Aire Gnóthaí Eachtracha Phoblacht na hIodáile thar ceann Toscaireacht an Chomhphobail

I

1. Chuir toscaireacht na hÉireann i bhfios go láidir go bhfuil aghaidh le tabhairt ag Éirinn ar mhíchothromaíocht mhór, eacnamaíoch agus sóisialach, de chineál réigiúnach agus struchtúrach. Dhearbhaigh an toscaireacht sin gur chóir an mhíchothromaíocht sin a cheartú chun comhchuibhí a chur i gcrích a bheidh de réir aidhmeanna an Chomhphobail agus, go háirithe, de réir ghnóthú na haontachta eacnamaíochta agus airgeadaíochta.

D'iarr toscaireacht na hÉireann go ngabhfadh an Comhphobal air féin a acmhainní a úsáid chun cuidiú le cláir Rialtas na hÉireann atá ceaptha chun deireadh a chur leis an míchothromaíocht sin agus lánaird a thabhairt ar fhadhabanna áirithe na hÉireann sa réimse sin go dtí go dtiocfadh forbairt ar an mbeartas réigiúnach amach anseo faoi réim an Chomhphobail.

2. Chuir toscaireacht na hÉireann faoi bhráid thoscaireacht an Chomhphobail doiciméid a léiríonn treoirílnte agus uirlísí maidir le forbairt réigiúnach in Éirinn. Léirigh toscaireacht na hÉireann, freisin, mar atá tionscal onnmhairithe na hÉireann á chaomhnú la cabhracha fioscacha. Tagann i gceist, chom maith, sa chás seo, bearta arb é is aidhm dóibh míchothromaíochtaí sóisialacha agus eacnamaíocha a cheartú trí thionscail a fhorbairt.

II

1. Cuireann toscaireacht an Chomhphobail i bhfios go láidir maidir leis seo — mar a leanann as an Réamhrá le Conradh na Róimhe — gurb iad aidhmeanna bunúsacha an Chomhphobail síorfheabhas a thabhairt ar dhálaí maireachtála agus oibre mhuintir na mBallstát agus ar forbairt chomhchuibhíúil gheilleagar na Stát sin trí na difríochtaí idir na réigiún éagsúla agus cílmhaireacht na réigiún is lú fabhar, a laghdú.

2. Is gníomhú dearfa ar na haidhmeanna thuasluaite na comhbheartais agus na huirlisí éagsula a bhunaigh an Comhphobal sna hearnálacha eacnamaíocha agus sóisialacha agus is dóigh fós go dtiocfaidh forbairt orthu. Tá Ciste Sóisialach na hEorpa thíos ar bhealaí nua. Tá réim a ghníomhaíochtaí á leathnú i gnónaí ag an mBanc Eorpach Infheistíochta. Faoi láthair, tá institiúidí an Chomhphobail ag plé céasain lena chinneadh cad iad na huirlisí Comhphobail is féidir a thabhairt isteach, agus cad iad na nósanna imeachta a mbeidh siad faoina réir, d'fhonn aidhmeanna an bheartais réigiúnaigh a chur i gcrích.

Tá na cabhracha a thugann na Stáit, lena n-áirítear cabhracha ar mhodh díolúintí cánach, faoi réir na rialacha atá leagtha síos in Airteagail 92 go 94 de Chonradh CEE. Maidir le cabhracha Stáit le haghaidh críochánaíochta, is ceart a mheabhrú go bhféadfar a mheas, faoi théarmaí Airteagal 92(3)(a), go bhfuil “cabhair chun forbairt eacnamaíoch a thabhairt ar limistéir ina bhfuil an caighdeán maireachtála thar a bheith íseal nó ina bhfuil mórchuid tearcfhostaíochta” ag luí leis an gCómhargadh. Is léir ó thaithí go bhfuil an fhóráil sin solúbtha go leor chun go bhféadfaidh údaráis an Chomhphobail riachtanais speisialta na réigiún tearcfhorbartha a chur san áireamh.

Scrúdóidh an Coimisiún, faoin ngnáth-chóras atá ann chun buanscrúdú a dhéanamh ar chabhracha láithreacha, na díolúintí cánach mar aon leis na cabhracha eile a bheidh ar bun in Éirinn tráth an aontachais. Más léir ón scrúdú seo nach bhféadfar ceann de na cabhracha sin a choimeád ina fhoirm láithreach, is ar an gCoimisiún a bheidh an cúram na teorainneacha ama agus na modhanna an aistrithe is iomchuí a shocrú faoi rialacha an Chonartha.

3. Maidir leis na fadhbanna áirithe dár tagraíodh thuas atá le réiteach ag Éirinn, molann toscaireacht an Chomhphobail prótaícal a chur ag gabháil leis an Ionstraim Aontachais maidir le forbairt eacnamaíoch agus tionsclaíoch na hÉireann.

II. Dearbhú a rinne an tUasal P. Ó hIrighile, Aire Gnóthai Eachtracha na hÉireann, thar ceann toscaireacht na hÉireann

Is maith liom a chur in iúl go bhfuil glactha ag toscaireacht na hÉireann le téacs an Phrótacail atá beartaithe maidir le hÉirinn, a bhí ina ábhar do chomhráite idir ár dhá dtoscaireacht agus a bhfuil an cíulra ina leith leagtha amach chom léir sin do ráiteas tosaigh. Cuirfidh an téacs a glacadh ar chumas Rialtas na hÉireann dul ar aghaidh lena bpleannanna do forbairt eacnamaíoch agus sóisialach agus fios acu go mbeidh an Comhphobal, trína institiúidí agus a ghníomhaireachtaí, ullamh comhoibriú linn ag saothrú na n-aidhmeanna atá leagtha amach againn dúinn féin.

Ar roinnt ócайдí le linn na gcaibidlí, tharraing mé aird ar na fadhbanna a bhain leis na difríochtaí i leibhéal na forbartha eacnamaí in eintiteas ar nós an Chomhphobail mhéadaithe. Rinne mé iarracht freisin a mhíniú duit na deacrachtaí

atá le sárú ag tír ar nós na hÉireann, atá suite ar imeall an Chomhphobail mhéadaithe, d'fhonn comhfhogasú a dhéanamh ar leibhéal na forbartha eacnamaí i dtreo leibhéal na mBallstát eile. Is maith is eol dom é bheith de rún agus de chuspóir ag an gComhphobal na haidhmeanna a ghnóthú atá leagtha amach i gConradh CEE d'fhonn feabhsú leanúnach a thabhairt ar dhálaí maireachtála agus oibre phobail na mBallstát agus forbairt chomhchuibhíil a dhéanamh ar a ngeilleagair. Is léiriú dionghbáilte an Prótacal seo ar ar chomhaontáiomar inniu ar rún daingean an Chomhphobail tathag agus téagar a chur leis na haidhmeanna bunúsacha sin. Féadfar tairbhe phraitiúil a bhaint as an bPrótacal seo chun a chur ar chumas mo thíre a cion iomlán féin a dhéanamh sa Chomhphobal méadaithe chun na haidhmeanna sin a bhaint amach. Cuirfear go mór lena éifeacht chun na críche sin trí bheartas réigiúnach cuimsitheach an Chomhphobail a chur i gcrích. Ina leith sin, is mian liom a rá gur mór an t-ábhar misnígh dom na hiarrachtaí atá á ndéanamh chun tabhairt faoin tsaincheist thábhachtach seo mar chuid d'fhorás an Chomhphobail.

I ndálaí na hÉireann, ní mór éifeacht na mbeart forbraíochta, ar an gcéim náisiúnta nó ar chéim an Chomhphobail, a mheas as an dul ar aghaidh a bheidh déanta chun réim na difhostaíochta agus na himirce a laghdú agus chun na caighdeáin mhaireachtála a ardú. Go bunúsach, níl i gceist sa mhéid sin ach na deiseanna oibre is gá a chur ar fáil dár meitheal oibre, atá ag méadú i gcónaí, mar gan iad sin fágfar cion mór dár n-acmhainn eacnamaíochta is luachmaire gan leas a bhainta isti nó caillfear í trí imirce agus moilleofar an luas faoin bhforbairt eacnamaíochta dá bharr.

Is údar sásaimh don Rialtas seo agamsa gur léir ó na cainteanna a bhí againn inniu go gcuirfear ar a gcumas, de chionn aontachas na hÉireann leis an gComhphobal, teannadh a choimeád leis an mbrú i leith ghnóthú a n-aidhmeanna mar a aithristear sa Phrótacl iad. Tá mé ag cuimhneamh go háirithe ar an bhfás leanúnach tionscail, arb é is bunús don chuspóir ginearálta atá againn forbairt eacnamaíoch a thabhairt i gcrích. Tá sé rí-thábhachtach dúnne go leanfáid den dul chun cinn san earnáil sin trí bhearta fóinteacha forbartha tionscail a chur i bhfeidhm. Tuigim go mbeidh ár ngreasachtaí tionscail faoi réir a scrúdaithe, ar nós scéim ghreasachta ar bith eile, faoi rialacha an Chomhphobail tar éis an aontachais. Is maith liom gur léir duit go bhfuil gá le beartas greasachta in Éirinn, ach go bhféadfadh ceisteanna a bheith ann faoin eagarr áirithe a bhí ar ár scéim ghreasachtaí fad a bhíomar lasmuigh den Chomhphobal.

Ba mhaith liom a chur in iúl duit maidir leis sin de go mbeadh ceist ar ball i leith na ngealltanais a thugamar roimhe sin. Beidh orainn, ar ndóigh, maith a dhéanamh de na gealltanais sin ach beimid ullamh plé iomlán a dhéanamh ar an aistriú go dtí cibé scéim nua ghreasachta a cheapfar agus comhoibreoidh chun na fadhbanna sin a réiteach ar mhodh cuí.

Táim lánsásta óna bhfuil ráite agat gur forálacha solúbtha na forálacha cuí atá sa Chonradh agus go dtabharfaidh institiúidí an Chomhphobail lánaird ar na fadhbanna speisialta atá againn nuair a bheidh ár gcóras greasachtaí faoi scrúdú. Táim sásta freisin, ag féachaint don ionannas aidhmeanna atá ag Rialtas na hÉireann agus ag an gComhphobal araon, más gá oiriúnú a dhéanamh ar an gcóras greasachtaí sin, go bhféadfaidh Rialtas na hÉireann leanúint le forás na tionsclaíochta in Éirinn agus feabhsúchán comhleanúnach a thabhairt ar an leibhéal fostáíochta agus caighdeán maireachtála.

Mar chríoch, is mian liom a rá gur móréagam an bhá agus an chomhthuiscint a léirigh an Comhphobal ag dul i gcionn, agus ag scrúdú, na gceisteanna a bhaineann leis na fadhbanna réigiún agus na greasachtaí tionscail, cúrsaí atá fiorthábhach-tach ó thaobh na tíre seo againne. Is maith an tuar an Comhaontú atá déanta againn dár gcomhoibriú amach anseo sa Chomhphobal méadaithe ag saothrú aidhmeanna bunúsacha an Chonartha. Is léir domsa gurb é an comhoibriú seo romhainn an tstí is fearr a bhféadfaimidne in Éirinn ár gcuspóirí náisiúnta i gcúrsaí eacnamaíochta a bhaint amach.

DEARBHUITHE MAIDIR LE BAINNE LEACHTACH, MUICEOIL AGUS UIBHEACHA

Ag an dara cruinniú Airí sna caibidlí idir an Comhphobal agus an Ríocht Aontaithe, an 27 Deireadh Fómhair 1970, rinne an tUasal G. Rippon, Seansailéir Dhiúiceacht Lancaster, thar ceann toscaireacht na Ríochta Aontaithe, agus an tUasal W. Scheel, Aire Gnóthaí Eachtracha Phoblacht Chónaídhe na Gear-máine, thar ceann toscaireacht an Chomhphobail, an dá dhearbhú anseo thíos.

Mar chríoch, mheabhraigh an dá thoscaireacht go ndearnadh comhaontú ar fhoras an dá dhearbhú sin.

I. Dearbhú a rinne an tUasal G. Rippon, Seansailéir Dhiúiceacht Lancaster, thar ceann toscaireacht na Ríochta Aontaithe

1. Ag an gcéad chruinniú Airí ar an 21 Iúil dúirt mo réamhtheachtaí go raibh an Ríocht Aontaithe ullamh chun an comhbheartas talmhaíochta a ghlacadh sa Chomhphobal méadaithe. Dúirt sé freisin, áfach, go gcaithfimis breithniú cúramach a dhéanamh ar roinnt pointí, ar a n-áirítear go háirithe na tionchair a bheidh ag córais an Chomhphobail do bhainne, muiceoil agus uibheacha ar chúrsaí táirgíochta, margáiochta agus tomhaltais sa Ríocht Aontaithe.

2. Tá cuid mhaith taiscealaíochta agus caibidlí déanta ó shin, leis an gCoimisiún ar leibhéal teicníochta agus ar bhealach níos ginearálta ag cruinnithe na Malartach. Ba é aidhm an taoibh seo againne a fhéachaint ar dhóigh d'aon mhór-fhadhbanna tarlú agus, dá dtarlódh, conas ab fhearr iad a seachaint. Cúis áthais dom a rá go bhfuaireamar neart léargais agus tuisceana ón gComhphobal, a chabhraigh go móréagam chun cúrsaí a thabhairt chun léire agus a thugann d'ionchas dom go n-éireoidh linn comhaontú a bhaint amach ar na nithe sin ionas nach gá duinn bheith ag plé leo arís.

Bainne

Measaimid go bhfuil sé tábhachtach, ar mhaith leis an gComhphobal agus leis an Ríocht Aontaithe araon, go mbeadh sé ar ár gcumas dóthain bainne leachtaigh a chur ar fáil le haghaidh éileamh na dtomholtóirí ar fud na tíre agus ar feadh na bliana.

Measaimid go bhféadfar é sin a dhéanamh i bhfianaise an daingniúcháin a fuaireamar ón gComhphobal i dtaobh an dearcadh seo againne ar réim agus ar ghné na socruithe atá ann agus atá beartaithe a bheith ann. Dá bhrí sin, is tábhachtach an ní é go gcuirfinn i bpratainn príomhranna na tuisceana sin, mar a leanas:

- (i) tá sé ar cheann d'aidhmeanna an chomhbheartais talmhaíochta oiread bainne agus is féidir a úsáid lena chaitheamh mar leacht ar fud an Chomphobail, agus níor cheart an beartas a oibriú ar bhealach a bhacfaidh an aidhm sin;
- (ii) níl aon éifeacht cheangailteach leis an difríocht praghsais, idir bainne le haghaidh próiseála agus bainne lena chaitheamh mar leacht, atá i Rún na Comhairle faoi dháta an 24 Iúil 1966; cuirfear rialachán bainne ón gComphobal ina áit i dtráth cuí; agus, faoi na rialacháin atá ann, níl a bhac ar Bhallstáit praghsanna miondíola a shocrú do bhainne lena chaitheamh mar leacht, ach níl aon oibleagáid orhtu sin a dhéanamh;
- (iii) ní thagraíonn Rialachán (CEE) Uimh. 804/68 ach amháin do bhearta de chuid rialtas na mBallstát a thugann faoi praghsanna a chomhionannú; dá réir sin, tá saorchead uaithi féin ag eagraíocht táirgíochta neamhrialtasach, ach gníomhú de réir forálacha Chonradh CEE agus reachtaíocht tánaisteach a thig dá dhoim, bainne a choinsíniú go cibé áit is rogha léi d'fhamm an fáltas is airde a fháil dá cuid comhaltaí, a fáltais airgeadais a chruinniú le chéile agus luach saothair mar is áil léi a thabhairt dá cuid comhaltaí.

Muiceoil

Measaimid freisin é bheith chun leasa an Chomphobail mhéadaithe, ó tá sé ceaptha dó breis agus a dhóthain féin muiceola a tháirgeadh, leorchoibhsaíocht mhargaidh a áirithiú, agus cobhsaíocht ar mhargadh bagún na Ríochta Aontaithe a chur san áireamh. Nádúrtha go leor, níor chuir córas láithreach an Chomphobail an margadh tábhachtach sin sa chuntas — margadh a ghlaicann chuige féin sa bhliain tuairim 640,000 tonna bagún is fiú thar 1,000 milliún aonad cuntais. Ach d'fhéadfadh sé bheith ina chuidiú mór le cobhsaíocht, ní amháin do tháirgeoirí bagún na Ríochta Aontaithe agus tíortha eile a mbaineann sé leo go díreach, ach do na táirgeoirí muc go léir sa Chomphobal méadaithe.

Níor bhaineamar de tháital as ár gcaibidíl gur gá go mbeadh rialacha láithreacha an Chomphobail i dtaobh muiceola neamhdhóthanach nó neamhoiriúnach don chor nua atá ag teacht de chionn méadaithe.

Measaimid go bhfuil sé riachtanach, áfach, a áirithiú go bhfaighfear aitheantas uaibh ar thábhacht bhunúsach mhargadh an bhagún i gComphobal méadaithe, agus ar an tairbhe a thiocfadh as do tháirgeacht muc ar fud an Chomphobail uile, bail chobhsaidh leanúnach, faoi dhálaí cóiriomaíochta, a bheith ar an margadh sin agus ar an ngá atá ann, dá bhrí sin, an cor sin, a choinneáil faoi bhreithniú go cúramach i gcaitheamh na hidirthréimhse agus ina dhiaidh sin.

Uibheacha

Beidh a dhóthain féin de sholáthar uibheacha sa Chomphobal méadaithe ionas gur dócha gur cursaí inmhéánacha margaidh, agus nach bearta i leith onnmhairí, a shocróidh praghsanna. Ar an ábhar gur fior sin cheana féin maidir leis an gComphobal mar atá, agus maidir leis an Ríocht Aontaithe, d'fhéadfadh go dtarlódh athrú san praghsanna ar mhargadh an Chomphobail mhéadaithe sa dóigh chéanna agus a thairláíonn sna margai éagsúla i láthair na huaire, ar a shon go dtiocfadh dó a bheith beagán níos fairsinge. Ar an taobh eile, an lé atá ann i dtreo an táirgíocht a dhlúthú isteach i lámha saintáirgeoirí, fara forbairtí comhthreomhara sa mhargaíocht, ba chóir go mbeadh d'éifeacht leo laghdú a thabhairt ar an neamhchobhsaíocht amach anseo. Creidim dá bhrí sin go bhféadfaimid sin féin a chur in inmhe do rialacha an Chomphobail.

3. Más féidir libh a dhaingniú go foirmiúilanois go bhfuil an bonn ceart tuisceana eadrainn i dtaobh a mbeidh ar ár gcumas amach anseo i gcás an bhainne, más féidir libh glacadh leis na tuairimí atá luaite agam ar thábhacht agus ar shainghnéithe mhargadh an bhagúin i gComhphobal méadaithe agus a aithint gur mhaith an rud an chobhsaíocht i gcás muiceola agus uibheacha, féadfaimidne a dheimhniú duit, ónar dtaobhna de, nach gá dúinn a thuilleadh ceisteanna a ardú ar na hábhair sin le linn na gcaibidlí, ach amháin i gcomhthéacs ginearálta na gcomhshocruithe idirréimhseacha.

II. Ráiteas ón Uasal W. Scheel, Aire Gnóthaí Eachtracha Phoblacht Chónaighme na Gearmáine, thar ceann toscaireacht an Chomhphobail

Tá toscaireacht an Chomhphobail i bpáirt leis an taifeach a rinne tú maidir le haidhmeanna an chomhbheartais in earnáil na dtáirgí bainne agus ar ar féidir a dhéanamh faoi láthair maidir le praghas miondíola a shocrú do bhainne lena chaitheamh agus, thairis sin, maidir le gníomhaíochtaí de chuid eagraíochtaí neamhrialtasacha táirgeoirí. Tugann sé chun cuimhne, a mhéid is gá, go mbaineann an bac ar bhearta náisiúnta ag ceadú ionannas praghsanna do na táirgí bainne éagsúla, atá mar choinnioll i Rialachán (CEE) Uimh. 804/68, go mbaineann sé go comhchothrom leis an reachtaíocht náisiúnta go léir arb é is aon aidhm di an comhionannas sin a bhaint amach.

Féadfaidh toscaireacht an Chomhphobail glacadh le do dhearbhú ar thábhacht agus ar shainghnéithe mhargadh an bhagúin i gComhphobal méadaithe. I bhfianaise na n-aidhmeanna atá á lorg tríd an gcomhbheartas in earnálacha na muiceola agus na n-uibheacha, tá sí i bpáirt leat sa chúram atá ort i leith cobhsaíochta, sna hearnálacha sin.

Ag féachaint don ráiteas ó thoscaireacht na Ríochta Aontaithe, is sásamh le toscaireacht an Chomhphobail a shuíomh nach gá na rialacháin atá ann maidir leis na trí hearnáil thusluaithe a leasú d'fhoinn na hábhair impí atá luaite ag toscaireacht na Breataine a chur sa chuntas.

**DEARBHÚ MAIDIR LE CÓRAS AN CHOMHPHOBAIL CHUN
PRAGHSANNA TALMHAÍOCHTA AN CHOMHPHOBAIL A SHOCRÚ**

Ag an dara cruinniú Airí sna caibidlí idir an Comhphobal agus an Ríocht Aontaithe ar an 27 Deireadh Fómhair 1970, rinne an tUasal W. Scheel, Aire Gnóthaí Eachtracha Phoblacht Chónaighme na Gearmáine, thar ceann toscaireacht an Chomhphobail, dearbhú maidir leis an gcorás chun praghsanna talmhaíochta an Chomhphobail a shocrú.

Chuir an tUasal G. Rippon, Seansailleir Dhiúiceacht Lancaster, a aontú in iúl, thar ceann toscaireacht na Ríochta Aontaithe, leis na dearbhú sin. Dúirt sé freisin nár chuir sé in amhras an tábhacht a bhain leis na hathbhreithnithe sa réimse talmhaíochta agus leis an rún chun tadhall fhóinteacha éifeachtúla a choimeád ar bun ar leibhéal an Chomhphobail leis na heagraíochtaí gairmiúla táirgíochta.

Mar chríoch, mheabhráigh an dá thoscaireacht go ndearnadh réiteach sna téarmaí atá ar áireamh sa dearbhú seo a leanas a rinne an tUasal W. Scheel:

“I. Ón uair a rinneadh plé i 1962 ar an ábhar seo, tá athbhreithniú bliantúil déanta sa Chomhphobal ar chor na talmhaíochta agus na margáí

talmhaíochta. Gabhann sé ionad sa chóras nós imeachta chun praghsanna an Chomhphobail a shocrú.

Is é seo a leanas an nós imeachta sin:

Mar riala ghinearálta, bíonn coinnioll sna rialacháin éagsúla talmhaíochta go ndéanfaidh an Chomhairle, ar thogra ón gCoimisiún, na praghsanna talmhaíochta go léir nach foláir a shocrú, faoi chomhagraíocht na margáil, a shocrú don Chomhphobail gach bliain, roimh an 1 Lúnasa, don bhliain mhargaíochta a thosóidh an bhliain ina dhiaidh sin.

Nuaire a bhíonn a thograí á gcur i láthair aige, cuireann an Coimisiún i láthair athbhreithniú bliantúil ar chor na talmhaíochta agus ar mhargáil talmhaíochta. Cuirtear an t-athbhreithniú sin i láthair de réir oibleagáidí dlíthiúla an Choimisiúin agus de réir na ngealltanais a thug sé.

Tarraingíonn an Coimisiún an t-athbhreithniú sin suas ar bhonn an eolais staidrimh iomchuí agus na bhfigíúirí cuntasáiochta ó gach bunadh náisiúnta agus bunadh Comhphobail a bheidh ar fáil.

Is iad seo a leanas na nithe a áirítear sa taifeach a bhíonn san athbhreithniú:

- scrúdú ar chor eacnamaíochta na talmhaíochta agus ar a forbairt san iomlán, ar leibhéal náisiúnta agus Comhphobail araon, agus fós sa chomhthéacs ginearálta eacnamaíochta;
- scrúdú ar an mhargadh de réir táirgí nó grúpaí táirgí, d'fhonn léargas a thabhairt ar chor an scéil agus ar na treonna is nádúrtha dó gabháil.

Bíonn ar áireamh san athbhreithniú sonraí a ghlacann an Coimisiún ar láimh, go háirithe eolas ar threoghluaiseachtaí i bpraghhsanna agus i gcostais, i bhfostaíocht, i dtáirgíocht agus in ioncaim feirme.

Socraítear praghsanna talmhaíochta de réir an nós imeachta atá leaghthásios in Airteagal 43(2) de Chonradh CEE, rud a chiallaíonn go gcaithfear dul i gcomhairle leis an Tionól.

Chuige sin, cuirtear tograí an Choimisiúin, mar aon leis an athbhreithniú bliantúil, faoi bhráid an Tionóil, mar a gcuirtear díospóireacht ghinearálta ar siúl ar an gcomhbheartas talmhaíochta.

Ina theannta sin, glactar comhairle go rialta faoi na tograí agus faoin athbhreithniú leis an gCoiste Sóisialach agus Eacnamaíoch, atá comhdhéanta de ionadaithe ó na hearnálacha éagsúla eacnamaíocha agus sóisialacha. Maidir le dualgais an Choiste seo, tá sé leagtha síos in Airteagal 47 de Chonradh CEE go mbeidh de chúram ar rannóg talmhaíochta an Choiste sin freastal ar an gCoimisiún d'fhonn pléití an Choiste a ullmhú, de réir forálacha Airteagal 197 agus 198 de Chonradh CEE.

Sula ndéanfaidh an Coimisiún an t-athbhreithniú bliantúil a tharraingt suas agus praghsanna beartaithe a shocrú, agus lena linn sin agus ina dhiaidh sin, déantar tadhail a shocrú, ar leibhéal an Chomhphobail, leis na heagraíochtaí gairmiúla talmhaíochta. Áirítear sna tadhail sin plé ar na sonraí staidrimh agus na sonraí eile, a bhaineann le dáláí eacnamaíochta, agus le hionchas na talmhaíochta, a chuireann an Coimisiún san áireamh ina thuarascáil don Chomhairle.

Mar gheall ar ghné na bpraghsanna a socraíodh faoin gcomhbheartas talmhaíochta, tá an Coimisiún tar éis a chinneadh nach le hearnálacha talmhaíochta amháin a dhéanfar tadhlaill den sórt sin ach go gcoimeádfar ar bun iad freisin le lucht tionscail, tráchtála agus ceardchumainn agus le tomholtóirí.

Tugann na tadhlaill sin deis do na dreamanna uile ar suim leo an scéal a dtuairimí nó a n-élimh a chur i bhfios. Tugann siad caoi don Choimisiún freisin a athbhreithniú bliantúil ar chor na talmhaíochta a tharraingt suas agus a thograí a dhéanamh maidir le praghnsanna, agus eolas ionlán aige ar staid na bpáirtithe leasmhara.

Dul i gcomhairle leis an Tionól agus leis an gCoiste Eacnamaíoch agus Sóisialach nuair a bhítear ag teacht ar an gcomhréiteach tuairime óna dtig cinní críochnaitheacha na Comhairle, mar aon le tadhlaill leanúnacha díreacha idir an institiúid atá freagrach san athbhreithniú a tharraingt suas agus tograí agus eagraíochtaí na ndreamanna a bhfuil leas acu sa scéal, is leor de ráthaíocht na nithe sin go dtugtar cóir chothrom do leasanna na ndaoine uile lena mbaineann na cinní atá i gceist.

2. D'ainneoin an nós imeachta sin, tuigtear go bhféadfaidh na Ballstáit iad féin athbhreithnithe bliantúla a dhéanamh ar a dtalmhaíocht féin, i dtadhall leis na heagraíochtaí gairmiúla lena mbaineann agus de réir a nósanna imeachta náisiúnta.

3. Tairgeann toscaireacht an Chomhphobail:

- gur deimhin leis an gComhdháil go ndéanfar, trí nós imeachta agus cleachtais an Chomhphobail agus trí nós imeachta agus cleachtais náisiúnta atá ann faoi láthair, socrutithe le haghaidh tadhall iomchuí leis na heagraíochtaí gairmiúla lena mbaineann;
- go dtabharfaidh an Chomhdháil dá haire freisin intinn institiúidí an Chomhphobail chun na cleachtais agus an nós imeachta a thuairiscítear i mír 1 thusa a leathnú go dtí an Comhphobal méadaithe;
- go measann an Chomhdháil go gcinnteofar, trí feidhmiú an dá fhomhír sin roimhe seo, go mbeadh sa Chomhphobal méadaithe córas trína bhféadfaí na dálaí eacnamaíocha agus ionchais na talmhaíochta a athbhreithniú agus tadhall oriúinach a choinneáil le heagraíochtaí gairmiúla na dtáirgeoirí agus le heagraíochtaí agus dreamanna leasmhara eile.”

DEARBHUITHE I DTAOBH GNÍOMHAÍOCHTAÍ TALMHAÍOCHTA SNA LIMISTÉIR SLÉIBHE

Ag an 8ú cruinniú Airí sna caibidlí idir an Comhphobal agus an Ríocht Aontaithe, a tionóladh an 21/22 agus an 23 Meitheamh 1971, rinne an tUasaí G. Rippon, Seansailéir Dhiúiceacht Lancaster, thar ceann toscaireacht na Ríochta Aontaithe, an dearbhú faoi I anseo thíos.

Thug an tUasaí M. Schumann, Aire Gnóthaí Eachtracha Phoblacht na Fraince, freagra thar ceann toscaireacht an Chomhphobail, leis an dearbhú atá i II anseo thíos.

I. *Dearbhú a rinne an tUasal G. Rippon, Seansailéir Dhiúiceacht Lancaster, thar ceann toscaireacht na Ríochta Aontaithe*

Sa ráiteas tosaigh uaidh don Chomhdháil an 30 Meitheamh 1970, thagair an tUasal M. Barber, mar chuid de cheisteanna eile talmhaíochta, do na fadhbanna a bhain le limistéir feirmeoireachta sléibhe. Réigiún sléibhe is ea codanna áirithe d'Albain, den Bhreatain Bheag, de Thuaisceart Éireann agus de Thuaisceart agus d'Iar-Dheisceart Shasana, agus mar gheall ar aeráid, nádúr na hithreach agus cúrsáí geograife níl siad oiriúnach ach amháin le haghaidh fairsinge stoc-bheathú. Níl ach réim theoranta ag baint le gnóthais fheirme sna limistéir sin agus is bun tuisceana é go mbíonn feidhm an-mhór orthu ag dálaí an mhargaidh, ionas nach dtabharfaidh crioch-praghanna arda iontu féin go bhfanfaidh siad inchumais. Faigheann siad cabhair de réir an chórais atá againn faoi láthair, ní amháin faoi theideal ár mbeartais talmhaíochta ach, freisin, faoi theideal ár mbeartas ginearálta, eacnamaíoch agus sóisialach. Tá go leor de na baill atá sa Chomhphobal a bhfuil limistéir acu lena ngabhann fadhbanna den tsamhail chéanna agus déileálfaimidne, go deimhin, lenár bhfadhbanna féin, mar a dhéanann sibhse faoi láthair, i gcomhréir leis an gConradh agus leis an gcomhbheartas talmhaíochta. Bheinn buíoch ach daingniú an Chomhphobail a fháil do mo thuiscint gur gá do chomhaltaí uile an Chomhphobail mhéadaithe, a chaitheann aghaidh a thabhairt ar chora den sórt sin, déileáil leis an bhfadhb a bhaineann le hioncam réasúnta a chaomhnú d'fheirmeoirí i limistéir den sórt sin.

II. *Dearbhú a rinne an tUasal M. Schumann, Aire Gnótháí Eachtracha Phoblacht na Fraince, thar ceann toscaireacht an Chomhphobail*

Thug toscaireacht an Chomhphobail dá n-aire ráiteas thoscaireacht na Ríochta Aontaithe ar fheirmeoireacht sléibhe sa Ríocht Aontaithe agus bearta a rinneadh chun tacú léi.

Mar fhreagra ar an ráiteas sin, féadann toscaireacht an Chomhphobail an ráiteas seo a leanas a dhéanamh:

Is eol don Chomhphobal dálaí speisialta na limistéar feirmeoireachta sléibhe i gcomparáid le limistéir eile den Ríocht Aontaithe, agus is eol dó amhlaidh na difríochtaí, agus is mór iad amanta, idir limistéir i mBallstáit an Chomhphobail faoi láthair.

I gcás na ndálaí speisialta a bhaineann le limistéir áirithe den Chomhphobal méadaithe, d'fhéadfadh, go deimhin, gur gá beart a dhéanamh d'fhoinn na fadhbanna a réiteach a thig ó na dálaí speisialta sin agus, go háirithe, ioncam réasúnach a chaomhnú d'fheirmeoirí i limistéir den sórt sin.

Gan amhras, mar atá ráite agat anois, níor mhór aon bheart den sórt sin a bheith i gcomhréir le forálacha an Chonartha agus an Chomhbheartais Talmhaíochta.

**AN NÓS IMEACHTA MAIDIR LE CINNTÍ ÁIRITHE AGUS BEARTA EILE
A BHEIDH LE GLACADH SA TRÉIMHSE ROIMH AN AONTACHAS**

I

*An nós imeachta maidir le faisnéis agus comhairle
chun cinntí áirithe a ghlaçadh*

1. D'fhonn a áirthiú go mbeidh faisnéis leordhóthanach ar fáil ag Ríocht an Danmhairge, ag Éirinn, ag Ríocht na hIoruaidhe, agus ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann, dá ngairtear na Stáit Aontacha anseo feasta, cuirfear aon togra nó scéala ó Choimisiún na gComhphobal Eorpach, ar dóigh cinntí ó Chomhairle na gComhphobail sin do theacht as, i bhfios do na Stáit Aontacha tar éis é tharchur chun na Comhairle.

2. Rachfar i ndáil chomhairle tar éis iarratas réasúnaithe a fháil ó Stát Aontach, ina suífeár go dearfa a leasanna mar chomhalta de na Comhphobail san am le teacht agus ina gcuirfidh an Stát Aontach sin a thuairimí in iúl.

3. De ghnáth, ní rachfar i ndáil chomhairle faoi chinntí riarracháin.

4. Seolfar an dál chomhairle i gCoiste Idirtréimhseach ar a mbeidh ionadaithe ó na Comhphobail agus ó na Stáit Aontacha.

5. Ar thaobh na gComhphobal, is iad a bheidh ina gcomhaltaí den Choiste Idirtréimhseach, comhaltaí de Choiste na mBuan-Ionadaithe nó daoine a bheidh ceaptha acu chun na críche sin, agus arb iad a gCúntóirí iad de ghnáth. Iarrtar ar an gCoimisiún go mbeadh ionadaíocht aige i ndéanamh na hoibre sin.

6. Beidh Rúnaireacht de chúnamh ag an gCoiste Idirtréimhseach, is é si le rá, Rúnaireacht na Comhdhála arna coimeád ar bun chun na críche sin.

7. Rachfar i ndáil chomhairle de ghnáth a luithe a bheidh treoirínlte comhchoiteanna, faoina bhféadfar an dál chomhairle sin a shocrú go tairbheach, mar thoradh ar an réamhobair a sheolfar de réir chórás an Chomhphobail d'fhoínn go nglacfaidh an Chomhairle le cinntí.

8. Má bhíonn mór-dheacrachtaí ann fós tar éis dóibh a bheith i ndáil chomhairle, féadfar an cheist a thógáil ar leibhéal na nAirí, má iarrann Stát Aontach é.

9. Beidh baint freisin ag an nós imeachta dá bhforáiltear leis na míreanna sin thusas le gach cinneadh a bheidh le glacadh ag na Stáit Aontacha agus ar dóigh dó difear a dhéanamh do na hoibleagáidí a leanann as a stádas mar chomhaltaí de na Comhphobail san am le teacht.

II

Glacfaidh Ríocht na Danmhairge, Éire, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Brcataine Móire agus Thuaisceart Éireann na bearta is gá d'fhoínn a áirthiú go ndéanfar a n-aontachas leis na comhaontuithe nó na coinbhinsiúin dá dtagraítear in Airteagail 3(2) agus 4(2) den Ionstraim a bhaineann leis na Coinníollacha Aontachais agus le hOiriúnuithe na gConarthaí a thabhairt i gcrích, a mhéid is féidir, agus faoi choinníollacha na hIonstraime sin, i gcomhthráth leis an gConradh Aontachais a theacht i bhfeidhm.

Sa mhéid nach bhfuil sna comhaontuithe agus sna coinbhinsiúin idir na Ballstáit, dá dtagraítear in Airteagal 3(1), an dara habairt, agus mír 2, ach

dréachtaí, níl siad sínithe fós agus ós dócha nach ndéanfar sin anois sa tréimhse roimh an aontachas, iarrfar ar na Stáit Aontacha, tar éis an Conradh a bhaineann leis an aontachas a shíniú, páirt a ghabháil, de réir an nós imeachta iomchuí, i gcuinnnléiriú na ndréachtaí sin de mheon fíriúil agus ar dhóigh a thaobhóidh lena dtabhairt i gcrích.

III

A mhéid a bhaineann le caibidlí na gcomhaontuithe atá beartaithe le Stáit CSTE nár iarr a bheith ina gcomhaltaí de na Comhphobail Eorpacha agus leis na caibidlí ar oiriúnuithe áirithe ar na comhaontuithe fabhair a rinneadh faoi réir na gconartháí ag bunú na gComhphobal Eorpach, beidh baint ag ionadaithe na Stát Aontach leis an obair mar bhreathnadóirí amháin i dteannta ionadaithe na mBallstát bunaidh.

Féadfaidh roinnt áirithe de na comhaontuithe nach comhaontuithe fabhair atá déanta ag an gComhphobal agus a dtéann a dtréimhsí bailíochta thar an I Eanáir 1973 a bheith ina n-ábhar d'oiriúnuithe nó do choigeartuithe chun méadú an Chomhphobail a chur san áireamh. Pléifidh an Comhphobal na hoiriúnuithe nó na coigeartuithe sin i bpáirt le hionadaithe na Stát Aontach de réir an nós imeachta dá dtagraítear sa mhír roimhe seo.

IV

A mhéid a bhaineann leis an gconradh maidir le neamhleathadh arm núicléach, déanfaidh Ríocht na Danmhairge, Éire, agus Ríocht na hIoruaidhe comhoirdniú ar a seasamh féin i leith seasamh an Chomhphobail Eorpáigh do Fhuinneamh Adamhach le linn na gcaibidlí don chomhaontú iniúchta leis an nGníomhaireacht Idirnáisiúnta do Fhuinneamh Adamhach (GIFA). A mhéid a bhaineann leis na comhaontuithe rialúcháin a fhéadfaidh siad a thabhairt i gcrích le GIFA, iarrfaidh siad go gcuirfí isteach sna comhaontuithe sin clásal á cheadú dóibh comhaontú iniúchta a bheadh déanta ag an gComhphobal leis an nGníomhaireacht a chur in ionad na gComhaontuithe a luithe is féidir tar éis an aontachais.

Sa tréimhse roimh an aontachas rachaidh an Ríocht Aontaithe agus an Comhphobal i ndáil chomhairle toisc glacadh a bheith ag an Ríocht Aontaithe leis an gcóras rialúcháin agus iniúchta is infheidhme de bhua an Chomhaontaithe idir roinnt Ballstát agus an Comhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, de pháirt, agus GIFA, den pháirt eile.

V

Seolfar, roimh an aontachas, an dáil chomhairle dir na Stáit Aontacha agus an Coimisiún amhail mar a fhóráltear in Airteagal 120(2) den Ionstraim a bhaineann leis na Coinníollacha Aontachais agus le hOiriúnuithe na gConarthaí.

VI

Gabhann na Stáit Aontacha orthu féin nach luathófar d'aontoisc roimh an aontachas deonú na gceadúnas dá dtagraítear in Airteagail 2 de Phrótaeil 25 go 28 a bhaineann le malartú faisnéise i réimse an fhuinnimh núicléigh d'fheann a bhfuil ar áireamh sna gealtanais atá sna Prótacail sin a mhaolú.

VII

Bunóidh institiúidí an Chomhphobail, i dtráth cuí, na téacsanna dá dtagraítear in Airteagal 153 den Ionstraim a bhaineann leis na Coinníollacha Aontachais agus le hOiriúnuithe na gConartháí.

VIII

Déanfaidh an Comhphobal na forálacha is gá chun na bearta dá dtagraítear i bPrótacal Uimh. 19, maidir le deochanna biotáilleacha a dhéantar as gránaigh, a thabhairt i ngníomh amhail ó dháta an aontachais.

DECISION UNDER ARTICLE 2

By a decision adopted at Brussels on 1 January 1973, which came into force on that same date, in accordance with its article 48, the Council of the European Communities amended certain provisions of the Treaty concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Economic Community and to the European Atomic Energy Community, concluded at Brussels on 22 January 1972,¹ and of the Act² annexed thereto, as well as of the Decision of the Council of the European Communities of 22 January 1972 concerning the accession of the Kingdom of Denmark, Ireland, the Kingdom of Norway and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland to the European Coal and Steel Community, following the decision by Norway not to ratify the said Treaty.

Authentic texts: Italian, Danish, Dutch, English, French, German and Irish.

Certified statement was registered by Italy on 22 October 1984.

The Decision reads as follows:

[IRISH TEXT — TEXTE IRLANDAIS]

CINNEADH Ó CHOMHAIRLE NA gCOMHPHOBAL EORPACH AN 1 EANÁIR 1973 AG LEASÚ NA nIONSTRAIMÍ I DTAOBH AONTACHAS NA mBALLSTÁT NUA LEIS NA COMHPHOBAIL EORPACHA

Tá Comhairle na gComhphobal Eorpach,

Ag féachaint don Chonradh idir Ríocht na Beilge, Poblacht Chónaidhme na Gearmáine, Poblacht na Fraince, Poblacht na hIodáile, Ard-Diúiceacht Lucsamburg, Ríocht na hÍsiltíre, (Ballstáit na gComhphobal Eorpach), Ríocht na Danmhairge, Éire, Ríocht na hIoruaidhe, agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann, i dtaobh aontachas Ríocht na Danmhairge, na

¹ United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 2.

² *Ibid.*, p. 12.

DÉCISION EN VERTU DE L'ARTICLE 2

Par décision adoptée à Bruxelles le 1er janvier 1973, laquelle est entrée en vigueur à cette même date, conformément à son article 48, le Conseil des Communautés européennes a modifié certaines dispositions du Traité relatif à l'adhésion à la Communauté économique européenne et à la Communauté européenne de l'énergie atomique du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, conclu à Bruxelles le 22 janvier 1972¹, et de l'Acte² y annexé, ainsi que la Décision du Conseil des Communautés européennes en date du 22 janvier 1972 concernant l'adhésion du Royaume de Danemark, de l'Irlande, du Royaume de Norvège et du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord à la Communauté européenne du charbon et de l'acier, à la suite de la décision de la Norvège de ne pas ratifier ledit Traité.

Textes authentiques : italien, danois, néerlandais, anglais, français, allemand et irlandais.

La déclaration certifiée a été enregistrée par l'Italie le 22 octobre 1984.

La Décision est libellée comme suit :

¹ Nations Unies, *Recueil des Traité*, vol. 1375, p. 3.

² *Ibid.*, p. 139.

hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann le Comhphobal Eacnamaíochta na hÉorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, agus go háirithe d'Airteagal 2 den Chonradh sin;

Ag féachaint don Chinneadh ó Chomhairle na gComhphobal Eorpach, an 22 Eanáir 1972, i dtaobh aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach, agus go háirithe d'airteagal 2 den Chonradh sin;

De bhrí nár thaisc Ríocht na hIoruaidhe a hionstraimí aontachais agus daingniúcháin ag an am cuí, agus uime sin nár tháinig sí chun bheith ina comhalta de na Comhphobail Eorpacha;

De bhrí dá réir sin nach foláir forálacha áirithe de na hAirteagail 2 dá dtagraítear thusa, a leasú;

De bhrí fairis sin nach foláir leasú a dhéanamh ar fhorálacha na hionstraimé i dtaobh coinníollacha aontachais agus i dtaobh oiriúnuithe na gConartháí a thagraíonn go sonrach do Ríocht na hIoruaidhe;

Tar éis a chinneadh:

Airteagal 1. In ionad Airteagal 3 den Conradh idir Ríocht na Beilge, Poblacht Chónaidhme na Gearmáine, Poblacht na Fraince, Poblacht na hIodáile, Ard-Diúceacht Luchsamburg, Ríocht na hÍsiltíre (Ballstáit na gComhphobal Eorpach), Ríocht na Danmhairge, Éire, Ríocht na hIoruaidhe, agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann, i dtaobh Aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann le Comhphobal Eacnamaíochta na hÉorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, curfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 3. Tarraingíodh an Conradh seo suas i scríbhinn bhunaidh amháin, sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, san Iodáilis, san Ioruais agus san Ollanais; beidh comhúdarás ag na téacsanna sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, san Iodáilis agus san Ollanais; taiscfeart é i gcartlann Rialtas Phoblacht na hIodáile, agus curfidh an Rialtas sin cóip dheimhnithe chuig Rialtas gach ceann eile de Stáit a shínithe.'

Airteagal 2. In ionad Airteagal 3 den Chinneadh ó Chomhairle na gComhphobal Eorpach, an 22 Eanáir 1972, i dtaobh Aontachas Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, Ríocht na hIoruaidhe agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach, curfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 3. Tarraingíodh an Cinneadh seo suas sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, san Iodáilis, san Ioruais agus san Ollanais; beidh comhúdarás ag na téacsanna sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, san Iodáilis agus san Ollanais; curfear in iúl é do Bhallstáit an Chomhphobail Eorpach do Ghual agus Cruach, do Ríocht na Danmhairge, d'Éirinn, do Ríocht na hIoruaidhe agus do Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann.'

Airteagal 3. In ionad Airteagal 1, an tríú fleasc, den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí cuirfear na forálacha seo a leanas:

— ciallaíonn an abairt “Ballstáit nua” Ríocht na Danmhairge, Éire agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.

Airteagal 4. In ionad Airteagal 10 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 10.* In ionad Airteagal 21(2) de Chonradh CEGC, Airteagal 138(2) de Chonradh CEE agus Airteagal 108(2) de Chonradh CEFA, cuirfear an fhorál seo a leanas:

“Is mar a leanas a bheidh líon na dtoscairí sin:	
An Bheilg	14
An Danmhairg	10
An Ghearmáin	36
An Fhrainc	36
Éire	10
An Iodáil	36
Lucsamburg	6
An Ísiltír	14
An Ríocht Aontaithe.....	36.” ’

Airteagal 5. In ionad Airteagal 11 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 11.* In ionad an dara mir d’Airteagal 2 den Chonradh ag bunú Comhairle Aonair agus Coimisiún Aonair de na Comhphobail Eorpacha, cuirfear an fhorál seo a leanas:

“Sealbhóidh gach comhalta den Chomhairle, ar a uain, oifig an Uachtaráin ar feadh téarma sé mhí in ord seo a leanas na mBallstát: an Bheilg, an Danmhairg, an Ghearmáin, an Fhrainc, Éire, an Iodáil, Lucsamburg, an Ísiltír, an Ríocht Aontaithe.” ’

Airteagal 6. In ionad Airteagal 12 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 12.* In ionad Airteagal 28 de Chonradh CEGC, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 28.* Nuair a rachaidh an tArd-Údarás i gcomhairle leis an gComhairle, breithneoidh sí an t-ábhar gan a bheith de riachtanas vótáil a dhéanamh. Cuirfear miountuirisci a himeachtaí ar aghaidh go dtí an tArd-Údarás.

In aon chás ina n-éilíonn an Conradh seo aontú na Comhairle, measfar an t-aontú sin a bheith arna thabhairt má fhaigheann an togra a cuireadh faoina bráid ón Ard-Údarás formheas:

- ó thromlach glan d'ionadaithe na mBallstát, ar a n-áirítear vótaí na n-ionadaithe ó dhá Bhallstát a dtáirgeann gach ceann acu an t-ochtú cuid ar a laghad de luach iomlán a dtáirgtear sa Chomphobal de ghual agus cruach; nó
- i gcás comhionannas vótaí agus má sheasann an tArd-Údarás ar a thogra tar éis é a phlé an dara huair, ó iondadaithe trí Bhallstát a dtáirgeann gach ceann acu an t-ochtú cuid ar a laghad de luach iomlán a dtáirgtear sa Chomphobal de ghual agus cruach.

In aon chás ina n-éilíonn an Conradh seo cinneadh d'aontoil nó aontú d'aontoil, beidh an cinneadh nó t-aontú sin arna thabhairt go cuí má vótáinn comhaltaí uile na Comhairle ar a thaobh. Ach, chun Airteagail 21, 32, 32a, 78d agus 78f den Chonradh seo, agus Airteagal 16, an tríú mír d'Airteagal 20, an cúigiú mír d'Airteagal 28 agus Airteagal 44 den Phrótacl ar Reacht na Cúirt Breithiúnaise a chur chun feidhme, ní bac ar an gComhairle do ghlacadh le gníomhartha ar gá aontoilíocht dóibh comhaltaí a bheidh i láthair go pearsanta nó trí ionadaíocht a staonadh ó vótáil.

Is trí vóta tromlaigh dá comhaltaí a ghlacfaidh an Chomhairle ciuntí, seachas na cinn ar gá tromlach cáilithe nó aontoilíocht dóibh; measfar an tromlach sin a bheith faigte más ionann é agus tromlach glan d'ionadaithe na mBallstát, ar a n-áirítear vótaí na n-ionadaithe ó dhá Bhallstát a dtáirgeann gach ceann acu an t-ochtú cuid ar a laghad de luach iomlán a dtáirgtear sa Chomphobal de ghual agus cruach. Ach, chun na forálacha sin d'Airteagail 78, 78b agus 78d den Chonradh seo ar gá tromlach cáilithe dóibh a chur chun feidhme, gabhfaidh meáchan mar a leanas le vótaí na gcomhaltaí den Chomhairle: an Bheilg 5, an Danmhairg 3, an Ghearmáin 10, an Fhraing 10, Éire 3, an Iodáil 10, Luchsamburg 2, an Ísiltír 5, an Ríocht Aontaithe 10. Chun go nglacfar leo, is gá do ghníomhartha 41 vóta ar a laghad ina bhfabhar, arna gcaitheamh ag sé chomhalta ar a laghad.

Má dhéantar vótáil, féadfaidh aon chomhalta den Chomhairle gníomhú freisin thar ceann comhalta amháin eile ar a mhéid.

Déileálfaidh an Chomhairle leis na Ballstáit trína hÚachtaráin.

Foilseofar gníomhartha na Comhairle ar cibé dóigh a chinnfidh sí.” ”

Airteagal 7. In ionad Airteagal 13 den Ionstraim i dtaobh Coinniollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 13.* In ionad Airteagal 95, mír 4, de Chonradh CEGC, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“Déanfaidh an tArd-Údarás agus an Chomhairle, ag gníomhú di trí thromlach ocht naou dá comhaltaí, na leasuithe sin a thairiscint i gcomhar le chéile agus cuirfear faoi bhráid na Cúirt iad lena tuairim a fháil. Á mbreithniú di, beidh cumhacht iomlán ag an gCúirt gach pointe fiorais agus dlí a mheas. Más rud é, de thoradh an bhreithnithe sin, go bhfaighidh an Chúirt go bhfuil na tograí ag luí le forálacha na míre roimhe seo, cuirfear ar aghaidh chuig an Tionól iad agus tiocfaidh siad i bhfeidhm má fhraigheann siad formheas ó thromlach trí cheathrú de na vótaí a caitheadh agus dhá thrian de chomhaltaí an Tionóil.” ”

Airteagal 8. In ionad Airteagal 14 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 14. In ionad Airteagal 148(2) de Chonradh CEE agus Airteagal 118(2) de Chonradh CEFA, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“Nuair a cheanglaítear ar an gComhairle gníomhú trí thromlach cailithe, gabhfaidh meáchan mar a leanas le vótaí a comhaltaí:

An Bheilg	5
An Danmhairg	3
An Ghearmáin	10
An Fhrainc	10
Éire	3
An Iodáil	10
Lucsamburg	2
An Ísiltír	5
An Ríocht Aontaithe	10

Chun go nglacfar leo, is gá do ghníomhartha na Comhairle cuid nach lú ná:

— vóta is daichead ina bhfabhar sa chás ina gceanglaíonn an Conradh seo iad a ghlacadh ar thogra ón gCoimisiún,

— vóta is daichead ina bhfabhar, arna gcaitheamh ag sé chomhalta ar a laghad, i gcásanna eile.” ’

Airteagal 9. In ionad Airteagal 17 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 17. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 32 de Chonradh CEGC, na chéad mhíre d'Airteagal 165 de Chonradh CEE agus na chéad mhíre d'Airteagal 137 de Chonradh CEFA, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“Naonúr Breitheamh a bheidh ar an gCúirt Bhreithiúnais.” ’

Airteagal 10. In ionad Airteagal 19 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 19. In ionad an dara agus an tríú mír d'Airteagal 32b de Chonradh CEGC, an dara agus an tríú mír d'Airteagal 167 de Chonradh CEE agus an dara agus an tríú mír d'Airteagal 139 de Chonradh CEFA, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“Athrófar cuid de na Breithiúna i gceann gach trí bliana. Athrófar cúigear agus ceathrar díobh gach re seach.

Athrófar cuid de na hAbhcóidí Ginearálta i gceann gach trí bliana. Athrófar duine amháin agus beirt díobh gach re seach.” ’

Airteagal 11. In ionad Airteagal 21 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

'Airteagal 21. In ionad na chéad mhíre d'Airteagal 194 de Chonradh CEE agus na chéad mhíre d'Airteagal 166 de Chonradh CEFA, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“Is mar a leanas a bheidh líon comhaltaí an Choiste:	
An Bheilg	12
An Danmhairg	9
An Ghearmáin	24
An Fhrainc	24
Éire	9
An Iodáil	24
Lucsamburg	6
An Ísiltír	12
An Ríocht Aontaithe.....	24.” ’

Airteagal 12. In ionad Airteagal 23 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

‘Airteagal 23. In ionad na chéad fhomhíre d'Airteagal 134(2) de Chonradh CEFA, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“Seacht gcomhalta is fiche a bheidh ar an gCoiste agus is í an Chomhairle a cheapfaidh iad tar éis dul i gcomhairle leis an gCoimisiún.” ’

Airteagal 13. Is ionad Airteagal 24 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘Airteagal 24. 1. Comhlánófar Airteagal 131 de Chonradh CEE tríd an Ríocht Aontaithe a chur leis na Ballstáit dá dtagraítear sa chéad abairt den Airteagal sin.

2. Comhlánófar an liosta atá in Iarscríbhinn IV a ghabhann le Conradh CEE trí na tíortha agus na críocha seo a leanas a chur leis:

- Comhthiarnas Franc-Bhriotanach Nua-Inse Ghall,
- Na Bahámaí,
- Na Beirmiúdaí,
- Brunei,
- Críoch na Breataine san Aigéan Indiach,
- Críoch na Breataine san Antartach,
- Hondúras na Breataine,
- Montserrat,
- Ógh-Oileáin na Breataine,

- Oileáin Chayman,
- Oileáin Fháclainne agus a Spleáchríocha,
- Oileáin Ghilbeirt agus Eillise,
- Oileáin na Líne, Láir agus Theas,
- Oileáin Sholamh na Breataine,
- Oileáin na dTurach agus na gCaiceos,
- Pitcairn,
- San Hélin agus Spleáchríocha,
- Na Seychelles,
- Na Stáit Chomhlachaithe sa Mhuir Chairib, Antigua, Dominica, Grena-
nada, San Lucia, San Uinseann, San Criostóir, Nevis, Anguilla.'

Airteagal 14. In ionad Airteagal 25 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 25. Comhlánófar Airteagal 79 de Chonradh CEGC trí mhír nua mar a leanas a chur leis i ndiaidh na chéad mhíre:

"De mhaolú ar an mhír roimhe seo:

(a) Ní bhainfidh an Conradh seo le hOileáin Fháró. Féadfaidh Rialtas Ríocht na Danmhairge, áfach, a fhógaírt, trí dhearbhú a thaisceadh tráth nach déanaí ná an 31 Nollaig 1975 le Rialtas Phoblacht na Fraince go bhfuil an Conradh seo infheidhme i leith na n-oileán sin, agus cuirfidh an Rialtas sin cóip dheimhnithe den dearbhú sin chuig rialtas gach Ballstáit eile. Sa chás sin, bainfidh an Conradh seo leis na hoileán sin amhail ón gcéad lá den dara mí tar éis an dearbhú sin a thaisceadh.

(b) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le limistéir cheanna-
sachta Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann sa Chipir.

(c) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le hOileáin Mhuir nIocht ná le hOileán Mhanann, ach a mhéid is gá chun a áirithiú go bhfeidhmeofar an córas dá bhforáltear do na hoileán sin le Cinneadh na Comhairle den 22 Eanáir 1972 i dtaobh aontachas na mBallstát nua leis an gComhphobal Eorpach do Ghual agus Cruach." ,

Airteagal 15. 1. In ionad Airteagal 26(1) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

'Airteagal 26 1. Gabhfaidh na forálacha seo a leanas ionad Airteagal 227(1) de Chonradh CEE:

"1. Bainfidh an Conradh seo le Ríocht na Beilge, le Ríocht na Damhairge, le Poblacht Chónaighme na Gearmáine, le Poblacht na Fraince, le hÉirinn, le Poblacht na hIodáile, le hArd-Diúiceacht Lucsamburg, le Ríocht na hÍsiltíre agus le Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann." "

2. In ionad Airteagal 26(3) den lonstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

“3. Comhlánófar Airteagal 227 trí mhír 5 mar a leanas a chur leis:

“5. De mhaolú ar na míreanna roimhe seo:

(a) Ní bhainfidh an Conradh seo le hOileáin Fháró. Féadfaidh Rialtas Ríocht na Danmhairge, áfach, a fhógaire, trí dhearbhú a thaisceadh tráth nach déanaí ná an 31 Nollaig 1975 le Rialtas Phoblacht na hIodáile, go bhfuil an Conradh seo infheidhme i leith na n-oileán sin, agus cuirfidh an Rialtas sin cóip dheimhnithe den dearbhú sin chuig Rialtas gach Ballstáit eile. Sa chás sin, bainfidh an Conradh seo leis na hoileáin sin amhail ón gcéad lá den dara mí tar éis an dearbhú sin a thaisceadh.

(b) Ní bhainfidh an Conradh seo le limistéir cheannasachta Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann sa Chipir.

(c) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le hOileáin Mhuir nlocht ná le hOileán Mhanann ach a mhéid is gá chun a áirithiú go bhfeidhmeofar an córas dá bhforáltear do na hoileáin sin sa Chonradh i dtaobh aontachas na mBallstát nua le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, a siníodh an 22 Eanáir 1972.”

Airteagal 16. In ionad Airteagal 27 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 27.* Comhlánófar Airteagal 198 de Chonradh CEFA tríd an mír seo a leanas a chur leis:

“De mhaolú ar na míreanna roimhe seo:

(a) Ní bhainfidh an Conradh seo le hOileáin Fháró. Féadfaidh Rialtas Ríocht na Danmhairge, áfach, a fhógaire, trí dhearbhú a thaisceadh tráth nach déanaí ná an 31 Nollaig 1975 le Rialtas Phoblacht na hIodáile, go bhfuil an Conradh seo infheidhme i leith na n-oileán sin, agus cuirfidh an Rialtas sin cóip dheimhnithe den dearbhú sin chuig Rialtas gach Ballstáit eile. Sa chás sin, bainfidh an Conradh seo leis na hoileáin sin amhail ón gcéad lá den dara mí tar éis an dearbhú sin a thaisceadh.

(b) Ní bhainfidh an Conradh seo le limistéir cheannasachta Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann sa Chipir.

(c) Ní bhainfidh an Conradh seo leis na tíortha agus na críocha thar lear a bhfuil caidreamh speisialta acu le Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann agus nach bhfuil luaite sa liosta in Iarscríbhinn IV den Chonradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa.

(d) Ní bhainfidh forálacha an Chonartha seo le hOileáin Mhuir nlocht ná le hOileán Mhanann ach a mhéid is gá chun a áirithiú go bhfeidhmeofar an córas dá bhforáltear do na hoileáin sin sa Chonradh i dtaobh aontachas na mBallstát nua le Comhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, a siníodh an 22 Eanáir 1972.”

Airteagal 17. In ionad na chéad fhomhíre d'Airteagal 39(4) den Ionstraim i dtaobh Coinnfollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“4. Cuirfidh na Ballstáit nua ainmníocht na Comhtharaife Custam chun feidhme amhail ó dháta an aontachais. Údaraítear don Danmhairg agus don Ríocht Aontaithe, áfach, an feidhmiú a chur siar go dtí an 1 Eanáir 1974.”

Airteagal 18. In ionad an dara mír d'Airteagal 43 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“I gcás na Danmhairge is tréimhse trí bliana an tréimhse sin agus i gcás na hÉireann is tréimhse chúig bliana í.”

Airteagal 19. In ionad na chéad fhomhíre d'Airteagal 46(2) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“2. Cuirfidh na Ballstáit nua ainmníocht na Comhtharaife Custam chun feidhme amhail ó dháta an aontachais maidir leis an trádáil laistigh den Chomhphobal. Údaraítear don Danmhairg agus don Ríocht Aontaithe, áfach, an feidhmiú a chur siar go dtí an 1 Eanáir 1974.”

Airteagal 20. In ionad Airteagal 51(3) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

“3. Ach i gcás na Ríochta Aontaithe, socrófar na praghsanna sin ar leibhéal a bhéarfaidh, nuair a chuirfear rialacháin an Chomhphobail chun feidhme, go mbeidh leibhéal margach-praghsanna ann is inchomparáide lenar tuairiscíodh sa Bhallstát lena mbaineann in imeacht tréimhse samplaithí roimh an gcóras sir a chur chun feidhme.”

Airteagal 21. In ionad Airteagal 101 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

‘*Airteagal 101.* Déanfar an teorainn sé muhirmhile dá dtagraítear in Airteagal 100 a leathnú go dtí dhá muhirmhile dhéag do na criosanna seo a leanas:

1. An Danmhairg:
 - Oileáin Fharó,
 - An Ghraonlainn,
 - An Cósta Thiar, ó Thyboron go Blaavandshuk;
2. An Fhrainc:
 - Ranna Mhuin nLocht, l’Ille-et-Vilaine, Chóstaí an Tuaiscirt, Fhiniștére agus Mhorbihan;
3. Éire:
 - an Cósta Thuaidh agus Thiar, ó Loch Feabhail go Cuan Chorcaí san Iardheisceart,
 - an Cósta Thoir, ó Loch Cairlinne go Rinn an Chairn, chun crústaigh agus moilisc (sliogiasc) a iascach;

4. An Ríocht Aontaithe:

- Sealtainn agus Inse Orc,
- Tuaisceart agus Oirtheor na hAlban, ó Rinn Wrath go Berwick,
- Oirthuaisceart Shasana, ó abhainn Choquet go Rinn Flamborough,
- an tlardheisceart ó Lyme Regis go Pointe Hartland (ar a n-áirítear 12 muírmhíle thart ar Oileán Lundy),
- Contae an Dúin.'

Airteagal 22. In ionad an dara mír d'Airteagal 105 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

'Go dtí an 31 Nollaig 1977, údaraítear d'Éirinn, agus do Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann, a rialacháin náisiúnta i dtaobh cosaint in aghaidh galar crúb agus béis a choimeád i bhfeidhm ar allmhairí feola úire, faoi réir forálacha ginearálta Chonradh CEE a chomhlíonadh.'

Airteagal 23. In ionad Airteagal 117(I) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

'1. Tráth nach luithe ná an 1 Feabhra 1975, agus ar chinneadh ón gComhairle a glacadh de bhua Airteagal 136 de Chonradh CEE, beidh éifeacht ag comhlachú na gcríocha neamhEorpacha a bhfuil caidreamh ar leith acu leis an Ríocht Aontaithe agus le Comhthiarnas Franc-Bhriotanach Nua-Inse Ghall dá dtagraítear in Airteagal 24(2).'

Airteagal 24. In ionad an dara fomhír d'Airteagal 119(2) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

'Beidh na tárgí de thionscnamh na gcríocha neamhEorpacha a bhfuil caidreamh ar leith acu leis an Ríocht Aontaithe, agus le Comhthiarnas Franc-Bhriotanach Nua-Inse Ghall dá dtagraítear in Airteagal 24(2), ar iad a allmhairíú isteach sa Chomhphobal, faoi réir na rialachán a bhí á gcur chun feidhme orthu roimh dháta an aontachais.'

Airteagal 25. Tá forálacha Airteagal 123 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feidhm.

Airteagal 26. In ionad Airteagal 129(1) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'1. Dáilfear mar a leanas na ranníocaí airgeadais ó na Ballstáit dá dtagraítear in Airteagal 3(2) de Chinneadh an 21 Aibreán 1970:

— idir na Ballstáit nua:

- An Danmhairg, 2.46%,
- Éire, 0.61%,
- An Ríocht Aontaithe, 19.32%;
- agus idir na Ballstáit bhunaidh de réir an scáia atá leagtha síos in Airteagal 3(2) de Chinneadh an 21 Aibreán 1970, tas éis ranníocaí airgeadais na mBallstát nua dá dtagraítear thusa a asbhaint.'

Airteagal 27. In ionad Airteagal 134(3) den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhorail seo a leanas:

‘3. Má leathnaítear tar éis an aontachais Cinneadh Uimh. 1/64 ón Ard-Údarás, dar dáta an 15 Eanáir 1964, á thoirmeasc ar ghnóthais sa Chomphobal Eorpach do Ghual agus Cruach tairiscintí a ailníú ar thárgí miotalóireachta agus tárgí d’iarann teilgthe ó thíortha nó críocha Stáit-trádála, ní bhainfidh an toirmeasc sin go dtí an 31 Nollaig 1975 le tárgí do mhargadh na Danmhairge.’

Airteagal 28. In ionad míreanna 1 agus 2 d’Airteagal 142 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘1. Tráth an Aontachais, comhlánófar an Chúirt Bhreithiúnais trí bhreithiúna nua a cheapadh sa choi gur naonúr a lón, mar a fhoráiltear in Airteagal 17 den Iosntraim seo.

2. Rachaidh téarma oifige duine de na breithiúna, a ceapadh de réir mhír 1, in éag an 6 Deireadh Fómhair 1976. Roghnófar trí chrannchur an bhreitheamh sin. Rachaidh téarma oifige an bhreithimh eile in éag an 6 Deireadh Fómhair 1979.’

Airteagal 29. In ionad Airteagal 143 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

‘*Airteagal 143.* Tráth an aontachais, comhlánófar an Coiste Eacnamaíoch agus Sóisialach trí daichead is dhá chomhalta a cheapadh a bheidh ionadaíoch do na hearnálacha éagsúla de ghníomhaíocht eacnamaíoch agus shóisialach na mBallstát nua. Rachaidh téarma oifige na gcomhaltaí a cheapfar amhlaidh in éag i gcomhthráth le téarma oifige na gcomhaltaí a bheidh i seilbh oifige tráth an aontachais.’

Airteagal 30. In ionad Airteagal 155 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 155.* Is téacsanna comhúdarásacha, faoi na coinníollacha céanna leis na téacsanna a bunáodh sna ceithre theanga bhunaidh, téacsanna na ngníomhartha a ghlac institiúidí na gComphobal roimh an aontachas agus a bhunaigh an Chomhairle nó an Coimisiún sa Bhéarla agus sa Danmhairgis. Foilseofar iad in Iris Oifigiúil na gComphobal Eorpach sna cásanna ina ndearnadh na téacsanna sna teangacha bunaidh a fhoilsíú amhlaidh.’

Airteagal 31. In ionad Airteagal 159 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

‘*Airteagal 159.* Cuirfidh Rialtas Phoblacht na Fraince cóip dheimhnithe den Chonradh ag bunú an Chomphobail Eorpach do Ghual agus Cruach agus de na conarthaí á leasú go dtí Rialtais Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.’

Airteagal 32. In ionad Airteagal 160 den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 160. Cuirfidh Rialtas Phoblacht na hIodáile cóip dheimhnithe den Chonradh ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa, den Chonradh ag bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach agus de na conarthaí á leasú nó á gcómhlanú, sa Fhraincis, sa Ghearmáinis, san Iodáilis agus san Ollanais go dtí Rialtais Ríocht na Danmhairge, na hÉireann, agus Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.

Déanfar téacsanna an Chonartha ag bunú Chomhphobal Eacnamaíochta na hEorpa agus an Chonartha ag bunú an Chomhphobail Eorpaigh do Fhuinneamh Adamhach, mar aon le téacsanna na gconarthaí á leasú nó á gcomhlanú, arna dtarraingt suas sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Ghaeilge agus san Ioruais, a chur i gceangal leis an Ionstraim seo. Is téacsanna comhúdarásacha faoi na coinníollacha céanna le téacsanna bunaidh na gConarthaí dá dtagraítear thusa na téacsanna arna dtarraingt suas sa Bhéarla, sa Danmhairgis agus sa Ghaeilge.'

Airteagal 33. Baineann na leasuithe atá leagtha síos san Iarscríbhinn a ghabhann leis an gCinneadh seo le hlarscríbhinn I den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí.

Airteagal 34. Beidh na tagairtí, na tréimhsí agus na dátaí a bhaineann le Ríocht na hIoruaidhe in Iarscríbhinní II, VII, X agus XI den Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feidhm.

Airteagal 35. In ionad Airteagal 1 de Phró tacal Uimh. I atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

'Airteagal 1. Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad Airteagal 3 den Phró tacal ar Reacht an Bhainc:

'Airteagal 3. De réir Airteagal 129 den Chonradh seo, is comhaltaí den Bhanc:

- Ríocht na Beilge;
- Ríocht na Danmhairge;
- Poblacht Chónaidehme na Gearmáine;
- Poblacht na Fraince;
- Éire;
- Poblacht na hIodáile;
- Ard-Diúiceacht Lucsamburg;
- Ríocht na hÍsiltíre;
- Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann.”

Airteagal 36. In ionad Airteagal 2 de Phrótacal Uimh. 1 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 2.* Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad na chéad fhomfíre d’Airteagal 4(1) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“1. Is é is caipiteal don Bhanc dhá mhíle agus fiche cúig milliún aonad cuntais, arna suibscríobh ag na Ballstáit mar a leanas:

An Ghearmáin	450	milliún
An Fhrainc	450	milliún
An Ríocht Aontaithe	450	milliún
An Iodáil	360	milliún
An Bheilg	118.5	milliún
An Ísiltír	118.5	milliún
An Danmhairg	60	milliún
Éire	15	milliún
Lucsamburg	3	milliún.”

Airteagal 37. In ionad Airteagal 6 de Phrótacal Uimh. 1 atá i gceannag leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 6.* Cuirfear na forálacha seo a leanas in ionad fomhíreanna 1 go 5 d’Airteagal 11(2) den Phrótacal ar Reacht an Bhainc:

“2. 18 stiúrthóir agus 10 malartach a bheidh ar an mBord Stiúrthóra.

Déanfaidh an Bord Gobharnóirí na Stiúrthóirí a cheapadh go ceann cúig bliana mar a thaispeántar thíos:

- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht Chónaighme na Gearmáine;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht na Fraince;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Poblacht na hIodáile;
- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Beilge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Danmhairge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Éirinn;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ard-Diúiceacht Lucsamburg;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na hÍsiltíre;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag an gCoimisiún.

Déanfaidh an Bord Gobharnóirí na malartaigh a cheapadh go ceann cúig bliana mar a thaispeántar thíos:

- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht Chónaighme na Gearmáine;

- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht na Fraince;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Poblacht na hIodáile;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann;
- 1 malartach arna ainmniú de thoil a chéile ag tíortha Bhenelux;
- 1 malartach arna ainmniú ag an gCoimisiún.

Féadfar ceapacháin na stiúrthóirí agus na malartach a athnuachan.

Féadfaidh malartaigh bheith páirteach i gcrúinnithe an Bhord Stiúrthóirí. Féadfaidh malartaigh a bheidh ainmnithe ag Stát, nó ag roinnt Stát de thoil a chéile, nó ag an gCoimisiún, ionad stiúrthóirí a bheidh ainmnithe ag an Stát sin nó ag ceann de na Stáit sin nó ag an gCoimisiún, faoi seach, a ghabháil. Ní bheidh ceart vótala ag malartaigh ach amháin i gcás iad a bheith ag gabháil ionad stiúrthóra nó stiúrthóirí nó tarmligeán chun na críche sin a bheith acu de réir Airteagal 12(1).” ’

Airteagal 38. In ionad Airteagal 8 de Phrótacl Uimh. 1 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinnfolachá Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

‘*Airteagal 8.* Cuirfear an abairt seo a leanas in ionad an dara habairt d’Airteagal 12(2) den Phrótacl ar Reacht an Bhainc:

“Is gá dhá vótá dhéag ina fhabhar do thromlach cailithe.” ’

Airteagal 39. In ionad Airteagal 11(1) de Phrótacl Uimh. 1 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinnfolachá Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

‘*Airteagal 11* 1. Íocfaidh na Ballstáit nua, isteach sa chúlchiste reachtúil agus sna soláthairtí is ionann agus cúlchistí, amhail mar a bhí an 31 Nollaig an bhliain roimh an aontachas, mar a bheidh sonraithe i gclár comhardaithe an Bhainc, arna fhormheas, suimeanna a bheidh de réir na gcéatadán seo a leanas de na cúlchistí sin:

- An Ríocht Aontaithe, 30%,
- An Danmhairg, 4%,
- Éire, 1%.’

Airteagal 40. In ionad Airteagal 12(1) de Phrótacl Uimh. 1 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinnfolachá Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

‘*Airteagal 12.* 1. Díreach tar éis an aontachais, déanfaidh an Bord Gobharnóirí líon an Bhord Stiúrthóirí a mhéadú leis na ceapacháin seo:

- 3 stiúrthóir arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuaisceart Éireann;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ríocht na Danmhairge;
- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Éirinn;

- 1 stiúrthóir arna ainmniú ag Ard-Diúiceacht Lucsamburg;
- 2 malartach arna n-ainmniú ag Ríocht Aontaithe na Breataine Móire agus Thuisceart Éireann.'

Airteagal 41. Tá forálacha Phrótacal Uimh. 5 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feidhm.

Airteagal 42. 1. In ionad theideal Phrótacal Uimh. 6 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an teideal seo a leanas:

**'PRÓTACAL UIMH. 6 AR SHRIANTA CAINNÍOCHTÚLA ÁIRITHE
A BHAINNEANN LE hÉIRINN'**

2. Tá forálacha Chuid II de Phrótacal Uimh. 6 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feidhm.

Airteagal 43. Tá forálacha Phrótacal Uimh. 20 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feidhm.

Airteagal 44. Tá forálacha Phrótacal Uimh. 21 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feidhm.

Airteagal 45. In ionad Phrótacal Uimh. 24 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear na forálacha seo a leanas:

**'PRÓTACAL UIMH. 24 AR RANNPHÁIRTÍOCHT NA mBALLSTÁT NUA I GCISTÍ
AN CHOMHPHOBAIL EORPAIGH DO GHUAL AGUS CRUACH'**

Is mar a leanas a bheidh ranníocaí na mBallstát nua i leith cistí an Chomphobail Eorpaigh do Ghual agus Cruach:

- An Ríocht Aontaithe 57 000 000 AC,
- An Danmhairg, 635 500 AC,
- Éire, 77 500 AC.

Íocfar na ranníocaí sin i dtrí thráthchuid chomhionanna bhliantúla, amhail ó dháta an aontachais.

Íocfar gach ceann de na tráthchodanna sin in airgead reatha náisiúnta gach ceann faoi seach de na Ballstát nua agus ní foláir an t-airgead sin a bheith insónseáilte go héasca.'

Airteagal 46. Tá forálacha Phrótacal Uimh. 27 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí gan feichm.

Airteagal 47. In ionad Prótacal Uimh. 29 atá i gceangal leis an Ionstraim i dtaobh Coinníollacha Aontachais agus Oiriúnuithe na gConarthaí, cuirfear an fhoráil seo a leanas:

**'PRÓTACAL UIMH. 29 AR AN gCOMHAONTÚ LEIS AN nGníOMHAIREACHT
IDIRNÁSIÚNTA DO FHUINNEAMH ADAMHACH**

Gabhann Ríocht na Danmhairge agus Éire orthu féin go gcloífidh siad, ar choinníollacha a shocrófar ann, leis an gcomhaontú idir Ballstáit bhunaidh áirithe i gcomhar leis an gComhphobal Eorpach do Fhuinneamh Adamhach, ar thaobh amháin, agus an Ghníomhaireacht Idirnásiúnta do Fhuinneamh Adamhach, ar an taobh eile, chun na ráthaíochtaí dá bhforáiltear sa Chonradh maidir le Neamhleathadh Arm Núicléadh a chur chun feidhme i gcríocha Ballstát áirithe den Chomhphobal.

Airteagal 48. Tarraingiodh an Cinneadh seo suas sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, san Iodáilis, agus san Ollanais; beidh comhúdarás ag gach ceann de na seacht dtéacs; tiocfaidh sé i bhfeidhm an 1 Eanáir 1973.

ARNA DHÉANAMH sa Bhruiséil, an 1 Eanáir 1973.

Thar ceann na Comhairle:

An tUachtaráin,

P. HARMEL

IARSCRÍBHINN

[The annex to the Council Decision of 1 January 1973 is not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[L'annexe à la Décision du Conseil du 1er janvier 1973 n'est pas publiée ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

ANNEXED TREATIES¹ — TRAITÉS ANNEXÉS²

[DANISH TEXT — TEXTE DANOIS]

SLUTAKT^{3, 4}

Regeringskonferencen vedrørende Fællesmarkedet og Euratom, nedsat i Venedig den 29. maj 1956 af underingsministrene for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene, der har forsat arbejdet i Bruxelles, og som efter afslutningen af dette er trådt sammen i Rom den 25. marts 1957, har fastlagt følgende tekster:

I

1. Traktat om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, og dertil hørende bilag,
2. Protokol vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank,
3. Protokol vedrørende den tyske indenrigshandel og de dermed forbundne problemer,
4. Protokol om visse bestemmelser angående Frankrig,
5. Protokol vedrørende Italien,
6. Protokol vedrørende Storhertugdømmet Luxembourg,
7. Protokol vedrørende varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af Medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning,
8. Protokol vedrørende den ordning, der skal finde anvendelse på varer, som henhører under Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, med hensyn til Algeriet og Den franske Republik's oversøiske departementer,
9. Protokol vedrørende mineralolier og visse mineraloliederivater,

¹ The footnotes 3 and 4 refer, in respect of the annexed Treaties concluded and registered prior to the Treaty of accession of 22 January 1972*, to the English translation published together with the authentic French text of those Treaties. For the English text of the said annexed Treaties, drawn up pursuant to article 160 of the Act** annexed to the above-mentioned Treaty of 22 January 1972 and concerning the conditions of accession and the adjustments to the Treaties, see volume 1377.

* United Nations, *Treaty Series*, vol. 1375, p. 6.

** *Ibid.*, p. 12.

² Les notes de bas de page 3 et 4 se réfèrent, en ce qui concerne les Traité annexés conclus et enregistrés antérieurement au Traité d'adhésion du 22 janvier 1972*, à la traduction anglaise publiée avec le texte authentique français de ces Traité. Pour le texte anglais desdits Traité annexés, établi en vertu de l'article 160 de l'Acte** annexé au Traité susmentionné du 22 janvier 1972 et relatif aux conditions d'adhésion et aux adaptations des traités, voir le volume 1377.

* Nations Unies, *Recueil des Traité*, vol. 1375, p. 6.

** *Ibid.*, p. 12.

³ For the English translation, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 298, p. 3 — Pour la traduction anglaise, voir le *Recueil des Traité* des Nations Unies, vol. 298, p. 3.

⁴ Pour le texte français, voir le *Recueil des Traité* des Nations Unies, vol. 294, p. 3 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 294, p. 3.

10. Protokol vedrørende anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab på Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske dele,
11. Gennemførelseskonvention vedrørende de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, og dertil hørende bilag,
12. Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af bananer,
13. Protokol vedrørende toldkontingent for indførsel af ubrændt kaffe.

II

1. Traktat om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, og dertil hørende bilag,
2. Protokol vedrørende anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab på de ikke-europæiske dele af Kongeriget Nederlandene.

III

Konvention vedrørende fælles institutioner for De europæiske Fællesskaber.

I forbindelse med undertegnelsen af disse tekster har Konferencen vedtaget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne akt:

1. Fælleserklæring vedrørende samarbejdet med Stater, som er medlemmer af de internationale organisationer,
2. Fælleserklæring vedrørende Berlin,
3. Programerklæring med henblik på associeringen af franc-områdets selvstændige lande med Det europæiske økonomiske Fællesskab,
4. Programerklæring med henblik på Kongeriget Libyens associering med Det europæiske økonomiske Fællesskab,
5. Programerklæring vedrørende Somaliland, som for tiden er under Den italienske Republiks formynderskab,
6. Programerklæring med henblik på Surinams og De nederlandske Antillers associering med Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Konferencen har endvidere taget de nedenfor opregnede erklæringer, der knyttes til denne akt, til efterretning:

1. Erklæring fra Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende begrebet "tyske statsborgere",
2. Erklæring fra Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland vedrørende Traktaternes anvendelse på Berlin,
3. Erklæring fra Regeringen for Den franske Republik vedrørende ansøgninger om patenter, der angår viden, som er underkastet bestemmelser om hemmeligholdelse af hensyn til forsvaret.

Endelig har Konferencen busluttet senere at udarbejde:

1. Protokol vedrørende Statuten for Det europæiske økonomiske Fællesskabs Domstol,

2. Protokol vedrørende Det europæiske økonomiske Fællesskabs privilegier og immuniteter,
3. Protokol vedrørende Statutten for Det europæiske Atomenergifællesskabs Domstol,
4. Protokol vedrørende Det europæiske Atomenergifællesskabs privilegier og immuniteter.

Protokollerne 1 og 2 skal udgøre bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, og Protokollerne 3 og 4 skal udgøre bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

TIL BEKRÆFTELSE HERAFAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUSS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

FÆLLESERKLÆRING VEDRØRENDE SAMARBEJDET MED STATER, SOM ER MEDLEMMER AF DE INTERNATIONALE ORGANISATIONER

Regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene,

Som på tidspunktet for undertegnelsen af Traktaterne om oprettelse dem imellem af Det europæiske økonomiske Fællesskab og af Det europæiske Atomenergifællesskab,

Erkender det ansvar, de påtager sig for Europas fremtid ved at forene deres markeder, ved at tilnærme deres økonomier til hinanden og ved på dette område at fastlægge principperne for og den nærmere udformning af en fælles politik,

Indser, at deres oprettelse af en indbyrdes toldunion og af et snævert samarbejde om den fredelige udvikling af atomenergien, begge affektive midler til økonomisk og social fremgang, bør bidrage til fremme ikke alene af deres egen, men også af andre landes velstand,

Ønsker at lade disse lande få del i de herved åbnede muligheder for ekspansion,

Erklærer sig rede til straks ved disse Traktaters ikrafttræden at indgå aftaler med de andre lande især inden for rammerne af de internationale organisationer, hvorfra de er medlemmer — med henblik på at nå disse mål af fælles interesse og på at sikre den harmoniske udvikling af al handel.

FÆLLESERKLÆRING VEDRØRENDE BERLIN

Regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene,

Som tager Berlins særlige stilling og nødvendigheden af at yde denne by den frie verdens støtte i betragtning,

Som ønsker at bekræfte deres solidaritet med Berlins befolkning,

Vil gøre deres indflydelse gældende inden for Fællesskabet med henblik på at sikre, at alle sådanne foranstaltninger træffes, som er nødvendige for at lette Berlins økonomiske og sociale stilling, fremme dens udvikling og sikre dens økonomiske stabilitet.

PORGRAMMERKLÆRING MED HENBLIK PÅ ASSOCIERINGEN AF FRANC-OMRÅDETS SELVSTÆNDIGE LANDE MED DET EURO- PÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

Regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene,

Som tager de aftaler og overenskomster af økonomisk, finansiel og valutamæssig karakter, der er afsluttet mellem Frankrig og franc-områdets øvrige selvstændige lande, i betragtning,

Som ønsker at opretholde og styrke de traditionnelle handelsforbindelser mellem Det europæiske økonomiske Fællesskabs Medlemsstater og disse selvstændige lande og at bidrage til sidstnævnte økonomiske og sociale udvikling,

Erklærer sig rede til, så snart Traktaten er trådt i kraft, at foreslå disse lande forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING MED HENBLIK PÅ KONGERIGET LIBYENS ASSOCIERING MED DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

Regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene,

Som tager de økonomiske forbindelser, der består mellem Italien og Kongeriget Libyen, i betragtning,

Som ønsker at opretholde og styrke de traditionnelle handelsforbindelser mellem Fællesskabets Medlemsstater og Kongeriget Libyen og at bidrage til Libyens økonomiske og sociale udvikling,

Erklærer sig rede til, så snart Traktaten er trådt i kraft, at foreslå Kongeriget Libyen forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING VEDRØRENDE SOMALILAND, SOM FOR TIDEN ER UNDER DEN ITALIENSKE REPUBLIKS FORMYNDERSKAB

Regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene,

Som ønsker — i forbindelse med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab — at fastlægge rækkevidden af denne Traktats artikler 131 og 227, da den italienske administration, ifølge artikel 24 i overenskomsten om formynderskab vedrørende territoriet Somaliland, for dette områdes vedkommende ophører den 2. december 1960,

Er blevet enige om at forbeholde de myndigheder, som efter dette tidspunkt vil være ansvarlige for Somalilands udenrigsanliggender, retten til at bekræfte dette områdes associering med Fællesskabet, og erklærer sig rede til i påkommende tilfælde at foreslå disse myndigheder forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om økonomisk associering med Fællesskabet.

PROGRAMERKLÆRING MED HENBLIK PÅ SURINAMS OG DE NEDERLANDSKE ANTILLERS ASSOCIERING MED DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

Regeringerne for Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Den italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandene,

Som tager de stærke bånd, der forener Kongeriget Nederlandenes enkelte dele, i betragtning,

Som ønsker at opretholde og styrke de traditionnelle handelsforbindelser mellem på den ene side Det europæiske økonomiske Fællesskabs Medlemsstater og på den anden Surinam og De nederlandske Antiller og at bidrage til disse landes økonomiske og sociale udvikling,

Erklærer sig rede til, så snart Traktaten er trådt i kraft, efter Kongeriget Nederlandenes anmodning at indlede forhandlinger med henblik på afslutning af overenskomster om Surinams og De nederlandske Antillers økonomiske associering med Fællesskabet.

**ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN
TYSKLAND VEDRØRENDE BEGREBET "TYSKE STATSBORGERE"**

Samtidig med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab afgiver Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland følgende erklæring:

"For så vidt angår Forbundsrepublikken Tyskland skal der ved statsborgere forstås alle tyskere, således som dette begreb er defineret i dens grundlov."

**EKLÆRING FRA REGERINGEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN
TYSKLAND VEDRØRENDE TRAKTATERNES ANVENDELSE PÅ
BERLIN**

Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland forbeholder sig ret til ved deponeringen af sine ratifikationsdokumenter at erklære, at Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab finder tilsvarende anvendelse på Land Berlin.

**ERKLÆRING FRA REGERINGEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK
VEDRØRENDE ANSØGNINGER OM PATENTER, DER ANGÅR VI-
DEN, SOM ER UNDERKASTET BESTEMMELSER OM HEMMELI-
GHOLDELSE AF HENSYN TIL FORSVARET**

Den franske Republik's Regering,

Som tager bestemmelserne i artiklerne 17 og 25, stk. 2, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, i betragtning,

Erklærer sig rede til at træffe sådanne administrative foranstaltninger og at forelægge det franske Parlament forslag til en sådan lovgivning, at det straks fra Traktatens ikrafttræden sikres, at patentansøgninger, der angår hemmelig viden, i overensstemmelse med sædvanlig praksis, tages til følge ved meddelelse af patenter, der ledsages af et midlertidigt forbud mod offentliggørelse.

TRAKTAT^{1.} ² OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMiske FÆLLESSKAB

I. TRAKTATENS TEKST

Hans Majestæt Belgierne Konge, Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for den Franske Republik, Præsidenten for den Italienske Republik, Hennes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg, Hennes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Som er besluttet på at skabe grundlag for en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk,

Som har det forsæt gennem fælles handling at sikre økonomiske og sociale fremskridt for deres lande ved at fjerne de skrænker, der deler Europa,

Som sætter det som et væsentligt mål for deres bestræbelser stadig at forbedre deres folks levevilkår og beskæftigelsesforhold,

Som erkender, at fjernelsen af bestående hindringer kræver fælles indsats med henblik på at sikre en vedvarende ekspansion, ligevægt i samhandelen og redelig konkurrence,

Som tilstræber at styrke enheden i deres økonomier og at fremme disses harmoniske udvikling ved at formindske ulighederne mellem de forskellige områder og forbedre de mindre begünstigede områders stilling,

Som ønsker gennem en fælles handelspolitik at bidrage til gradvis ophævelse af restriktionerne i den internationale samhandel,

Som er sindet at bekräfte den solidaritet, der knytter Europa og de oversøiske lande sammen, og som ønsker at sikre disse lande øget velstand i overensstemmelse med grundsætningerne i De Forenede Nationers Pakt,

Som har sat sig for ved denne forening af de økonomiske kræfter at bevare og styrke freden og friheden, og som opfordrer de øvrige europæiske folk, der deler dette ideal, til at tilslutte sig disse bestræbelser.*

¹ For the English translation, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 298, p. 3 — Pour la traduction anglaise, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 298, p. 3.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 294, p. 3 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 294, p. 3.

* **BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE.** Formanden for henholdsvis Europa-Parlementet, Rådet og Kommissionen undertegnede den 5 april 1977 i Luxembourg en fælleserklæring, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 103 af 27. april 1977, og som til hjælp for læseren gengives nedenfor:

FÆLLESERKLÆRING FRA EUROPA-PARLEMENTET,

RÅDET OG KOMMISSIONEN

Europa-Parlementet, Rådet Kommissionen har,
ud fra følgende betragtninger:

Trakterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber bygger på principippet om respekt for lov og ret:
som anerkendt af Domstolen omfatter denne ret, foruden bestemmelserne i traktaterne og i den afdelte fællesskabsret, de almindelige retsprincipper og særlig de grundlæggende rettigheder, principper og rettigheder, som medlemsstaternes forfatningsret bygger på;

navnlig er alle medlemsstater, kontraherende parter i Den europæiske Konvention til beskyttelse af Menneskerettigheder og grundlæggende Frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950,

[*(Continued on page 145 — Suite à la page 145)*]

Har vedtaget at oprette et Europæiske økonomisk Fællesskab, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

Paul Henri Spaak, udenrigsminister;

Baron J. Ch. Snoy et d'Oppuers, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland:

Doktor Konrad Adenauer, forbundskansler;

Professor dr. Walter Hallstein, statssekretær i udenrigsministeriet;

Præsidenten for Den franske Republik:

Christian Pineau, udenrigsminister;

Maurice Faure, statssekretær i udenrigsministeriet;

Præsidenten for Den italienske Republik:

Antonio Segni, ministerpræsident;

Professor Gaetano Martino, udenrigsminister;

Hendes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg:

Joseph Bech, stats- og udenrigsminister;

Lambert Schaus, ambassadør, formand for den luxembourgiske delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Joseph Luns, udenrigsminister;

J. Linthorst Homan, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

som, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser.

FØRSTE DEL. PRINCIPPERNE

Artikel 1. Ved denne Traktat opretter De Høje Kontraherende Parter indbyrdes et Europæisk økonomisk Fællesskab.

((Continued from page 144 — Suite de la page 144))

Vedtaget følgende erklæring:

1. Europa-Parlamentet, Rådet og kommissionen understreger den væsentlige betydning, de tilægger overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, således som disse navnlig fremgår af medlemsstaternes forfatninger samt af Den europæiske Konvention til beskyttelse af Menneskerettigheder af grundlæggende Frihedsrettigheder.
2. Under udøvelsen af deres beføjelser og i deres stræben mod De europæiske Fællesskabers mål overholder de stedse disse rettigheder.

UDFÆRDIGET i Luxembourg, den femte april nitten hundrede og syvoghalvfjerds.

På Europa-Parlamentets
vegne:

E. COLOMBO

På Rådets
vegne:

D. OWEN

På Kommissionens
vegne:

R. JENKINS

Artikel 2. Fællesskabet har til opgave gennem oprettelsen af et fællesmarked og gennem gradvis tilnærmlse af Medlemsstaterne økonomiske politik at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion, en øget stabilitet, en hurtigere højnelse af levestandarden og snævrere forbindelser mellem de Stater, som det forener.

Artikel 3. Med de i foranstående artikel nævnte mål for øje skal Fællesskabets virke under de betingelser og i det tempo, som er foreskrevet i denne Traktat, indebære:

- a) ophævelse, Medlemsstaterne imellem, af told og kvantitative restriktioner ved varers ind- og udførsel, såvel som af alle andre foranstaltninger med tilsvarende virkning;
- b) indførelse af en fælles toldtarif og af en fælles handelspolitik over for tredjeland;
- c) fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital mellem Medlemsstaterne;
- d) indførelse af en fælles politik på landbrugsområdet;
- e) indførelse af en fælles politik på transportområdet;
- f) gennemførelse af en ordning, der sikrer, at konkurrencen inden for fællesmarkedet ikke fordrejes;
- g) anvendelse af fremgangsmåder, der muliggør en samordning af Medlemsstaterne økonomiske politik, og som gør det muligt at modvirke ulige vægt på deres betalingsbalancer;
- h) indbyrdes tilnærmlse af de nationale lovgivninger i det omfang, dette er nødvendigt for fællesmarkedets funktion;
- i) oprettelse af en europæiske socialfond med henblik på at forbedre arbejdstagernes beskæftigelsesmuligheder og bidrage til en højnelse af deres levestandard;
- j) oprettelse af en europæisk investeringsbank, der har til formål at lette Fællesskabets økonomiske ekspansion gennem skabelsen af nye ressourcer;
- k) associering af de oversøiske lande og territorier med henblik på at forøge samhandelen og på i fællesskab at fremme den økonomiske og sociale udvikling.

Artikel 4. 1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af

- en Forsamling,
- en Råd,
- en Kommission,
- en Domstol.

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt udvalg med rådgivende funktioner.

3. Revisionen af regnskaberne varetages af en revisionsret, der handler inden for de beføjelser, som er tillagt den ved denne traktat.*

Artikel 5. Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne Traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeligørelsen af denne Traktats målsætning i fare.

Artikel 6. 1. Medlemsstaterne samordner i snævert samarbejde med Fællesskabets institutioner deres økonomiske politik i det omfang, dette er nødvendigt for at nå de mål, som er fastlagt i denne Traktat.

2. Fællesskabets institutioner påser, at Medlemsstaternes indre og ydre finansielle stabilitet ikke bringes i fare.

Artikel 7. Inden for denne Traktats anvendelsesområde og med forbehold af dennes særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal og efter høring af Forsamlingen give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling.

Artikel 8. 1. Fællesmarkedet gennemføres gradvis i løbet af en overgangsperiode på tolv år.

Overgangsperioden er inddelt i tre etaper, hver på fire år, hvis varighed kan ændres under nedennævnte betingelser.

2. Til hver etape er knyttet et kompleks af foranstaltninger, som skal påbegyndes og videreføres sideløbende.

3. Overgangen fra første til anden etape er betinget af en konstatering af, at de i Traktaten særligt fastsatte mål for den første etape i det væsentlige faktisk er nået, og at forpligtelserne, med forbehold af de i denne Traktat fastsatte undtagelser og fremgangsmåder, er blevet overholdt.

Denne konstatering sker ved udløbet af det fjerde år ved en enstemmig afgørelse af Rådet på grundlag af Kommissionens beretning. Dog kan en Medlemsstat ikke hindre en enstemmig afgørelse under påberåbelse af, at den ikke har opfyldt sine egne forpligtelser. Såfremt der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med et år.

Ved udgangen af det femte år sker Rådets konstatering under de samme betingelser. Hvis der ikke opnås enstemmighed, forlænges første etape automatisk med endnu et år.

Ved udgangen af det sjette år sker Rådets konstatering med kvalificeret flertal på grundlag af Kommissionens beretning.

4. Inden en måned efter sidstnævnte afstemning kan en medlemsstat, der er kommet i mindretal, eller når fornøden stemmefehlerhed ikke er nået, enhver af Medlemsstaterne, af Rådet begære udmeldt en voldgiftsinstants, hvis afgørelse er bindende for alle Medlemsstaterne og for Fællesskabets institutioner. Denne

* Stk. 3 indsats ved artikel 11 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

voldgiftsinstans består af tre medlemmer, som på forslag af Kommissionen udpeges af Rådet med enstemmighed.

Såfremt Rådet ikke inden en måned efter anmodningen har udpeget voldgiftsinstansens medlemmer, udpeges de af Domstolen, inden endnu en måned er forløbet.

Voldgiftsinstansen udpeger selv sin formand.

Den træffer sin afgørelse senest seks måneder efter den i stk. 3, sidste afsnit, nævnte afstemming i Rådet.

5. Anden og tredje etape kan kun forlænges eller forkortes ved en af Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed truffet beslutning.

6. Bestemmelserne i de foregående stykker kan ikke have til følge, at overgangsperioden forlænges ud over i alt femten år efter denne Traktats ikrafttræden.

7. Med forbehold af de i denne Traktat nævnte undtagelser eller afgivelser skal overgangsperiodens udløb være sidste frist for såvel ikrafttræden af alle fastsatte bestemmelser som for gennemførelsen af alle foranstaltninger, som oprettelsen af fællesmarkedet indebærer.

ANDEN DEL. FÆLLESSKABETS GRUNDLAG

AFSNIT I. FRIE VAREBEVÆGELSER

Artikel 9. 1. Fællesskabets grundlag er en toldunion, som omfatter al vareudveksling, og som indebærer forbud mod told ved indførsel fra og ved udførsel til andre Medlemsstater, såvel som mod alle afgifter med tilsvarende virkning, samt indførelse af en fælles toldtarif over for tredjeland.

2. Bestemmelserne i kapitel 1, første afdeling, og i kapitel 2 i dette afsnit finder anvendelse på varer med oprindelse i Medlemsstaterne, og på de varer hidrørende fra tredjeland, som frit kan omsættes i Medlemsstaterne.

Artikel 10. 1. Ved varer, som frit kan omsættes i en Medlemsstat, forstås sådanne fra tredjeland hidrørende varer, for hvilke de af vedkommende Medlemsstat foreskrevne formaliteter i forbindelse med indførslen er blevet opfyldt, og for hvilke denne Medlemsstat har opkrævet gældende told og afgifter med tilsvarende virkning, og for hvilke disse told- og afgiftsbeløb ikke er blevet helt eller delvis godtgjort.

2. Kommissionen fastlægger inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttæden formerne for det administrative samarbejde, der skal gennemføres med henblik på anvendelsen af artikel 9, stk. 2, idet den tager hensyn til nødvendigheden af i videst muligt omfang at begrænse de formalitetskrav, der stilles til handelen.

Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttæden fastsætter Kommissionen de bestemmelser, der i samhandelen mellem Medlemsstaterne skal gælde for varer med oprindelse i en Medlemsstat, og til hvis fremstilling er medgået materialer, der ikke har været pålagt told eller afgifter med tilsvarende virkning, som var gældende for dem i den eksporterende Medlemsstat, eller for hvilke disse told- eller afgiftsbeløb er blevet helt eller delvis godtgjort.

Ved fastsættelsen af disse bestemmelser tager Kommissionen hensyn til reglerne for fjernelsen af tolden inden for Fællesskabet og for den gradvise gennemførelse af den fælles toldtarif.

Artikel 11. Medlemsstaterne træffer enhver passende foranstaltning med henblik på at gøre det muligt for regeringerne inden for de fastsatte frister at opfylde de forpligtelser vedrørende told, som påhviler dem i henhold til denne Traktat.

KAPITEL I. TOLDUNIONEN

Første afdeling. FJERNELSE AF TOLDEN MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 12. Medlemsstaterne afstår fra at indføre ny indbyrdes told ved ind- og udførsel eller afgifter med tilsvarende virkning og fra at forhøje de toldsatser og afgifter, som de anvender i deres indbyrdes samhandel.

Artikel 13. 1. Den indførselstold, som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden i overensstemmelse med de i artiklerne 14 og 15 fastsatte bestemmelser.

2. Afgifter, der har tilsvarende virkning som indførselstold, og som er i kraft mellem Medlemsstaterne, afskaffes gradvis af disse i løbet af overgangsperioden. Kommissionen fastsætter gennem direktiver det tempo, i hvilket afviklingen skal foregå. Den lader sig herved lede af de i artikel 14, stk. 2 og 3, fastsatte bestemmelser og af de direktiver, som Rådet udsteder i medfør af den nævnte artikels stk. 2.

Artikel 14. 1. For hver vare udgør den pr. 1. januar 1957 anvendte toldsats den basistoldsats, ud fra hvilken de successive nedsættelser skal foretages.

2. Afviklingstempoet bestemmes på følgende måde:

- i løbet af første etape gennemføres den første nedsættelse et år efter denne Traktats ikrafttræden; den anden atten måneder derefter; den tredje ved udgangen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;
- i løbet af anden etape gennemføres en nedsættelse atten måneder efter etapens begyndelse; anden nedsættelse atten måneder efter den forudgående; tredje nedsættelse gennemføres et år senere;
- de nedsættelser, der herefter skal gennemføres, foretages i løbet af tredje etape; på forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal tempoet herfor ved udstedelse af direktiver.

3. Ved den første nedsættelse sætter Medlemsstaterne indbyrdes toldsatser i kraft, der for hver vare svarer til basistoldsatsen nedsat med 10%.

Ved hver senere nedsættelse skal hver Medlemsstat reducere samtlige sine toldsatser, sådan at det samlede de toldprovenu, som dette er defineret i stk. 4, mindskes med 10%, dog således, at nedsættelsen for hver enkelt vare mindst skal udgøre 5% af basistoldsatsen.

Så længe toldsatsen for en vare overstiger 30%, skal hver nedsættelse dog mindst udgøre 10% af basistoldsatsen.

4. For hver medlemsstat beregnes det i stk. 3, omhandlede samlede toldprovenu ved at multiplicere vædien af den i året 1956 fra de øvrige Medlemsstater hidrørende indførsel med basistoldsatserne.

5. De særlige spørgsmål, der opstår ved anvendelsen af de foregående stykker, løses af Rådet, på forslag af Kommissionen, ved direktiver vedtaget med kvaliviceret flertal.

6. Medlemsstaterne gør over for Kommissionen rede for, hvordan de foran anførte regler for nedsættelse af toldsatserne anvendes. For hver enkelt vares vedkommende søger de at gennemføre en nedsættelse, der svarer til:

- mindst 25% af basistoldsatsen ved udløbet af første etape;
- mindst 50% af basistoldsatsen ved udløbet af anden etape.

Kommissionen retter passende henstillinger til Medlemsstaterne, såfremt den finder, at der er fare for, at de i artikel 13 opstillede mål og de i dette stykke fastsatte procenter ikke kan nås.

7. På forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen kan Rådet ved en med enstemmighed truffet afgørelse ændre bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 15. 1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan enhver Medlemsstat i løbet af overgangsperioden helt eller delvis suspendere opkrævningen af told på varer indført fra de øvrige Medlemsstater. Den giver de øvrige Medlemsstater og Kommissionen meddelelse herom.

2. Medlemsstaterne erklærer sig rede til at nedsætte deres toldsatser over for de øvrige Medlemsstater i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i artikel 14, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold gør det muligt.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

Artikel 16. Medlemsstaterne afskaffer, senest ved udgangen af første etape, indbyrdes udførselstold og afgifter med tilsvarende virkning.

Artikel 17. 1. Bestemmelserne i artiklerne 9-15, stk. 1, anvendes på finanstoldsatser. Disse satser tages dog ikke i betragtning ved beregningen af det samlede toldprovenu eller ved beregningen af den i artikel 14, stk. 3 og 4, omhandlede sænkning af toldniveauet.

Disse satser nedsættes på hvert trin med mindst 10% af basistoldsatsen. Medlemsstaterne kan nedsætte dem i et hurtigere tempo end fastsat i artikel 14.

2. Inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om deres finanstoldsatser.

3. Medlemsstaterne bevarer retten til at erstatte denne told med en intern afgift, der er i overenstemmelse med bestemmelserne i artikel 95.

4. Såfremt Kommissionen finder, at det volder en Medlemsstat alvorlige vanskeligheder at afløse en finanstoldsats, bemyndiger den denne Stat til at opretholde satsen på betingelse af, at den afskaffes senest seks år efter denne Traktats ikrafttræden. Anmodning om sådan bemyndigelse skal foreligge inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden.

Anden afdeling. OPRETTELSE AF DEN FÆLLES TOLDTARIF

Artikel 18. Medlemsstaterne erklærer sig rede til at bidrage til udviklingen af den internationale handel og til formindskelse af hindringerne for samhandelen ved at indgå aftaler, der på grundlag af gensidighed og til fælles fordel tager sigte

på en sænkning af toldsatserne under det almindelige niveau, som de ville kunne påberåbe sig som følge af oprettelsen af en indbyrdes toldunion.

Artikel 19. 1. På de betingelser og med de begrænsninger, som er bestemt i det følgende, fastsættes satserne i den fælles toldtarif som det aritmetiske gennemsnit af de toldsatser, der anvendes i de fire toldområder, som Fællesskabet omfatter.

2. Ved udregningen af dette gennemsnit benyttes de af Medlemsstaterne pr. 1. januar 1957 anvendte toldsatser.

For så vidt angår den italienske tarif, forstås dog ved den anvendte toldsats den sats, der var gældende før den midlertidige nedsættelse på 10%. For de positioner, for hvilke tariffen indeholder en konventionalsats, træder denne sats endvidere i stedet for den anvendte sats som ovenfor defineret, såfremt den ikke overstiger sidstnævnte sats med mere end 10%. Overstiger konventionalsatsen den således definerede anvendte toldsats med mere end 10%, benyttes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit den anvendte toldsats, forhøjet med 10%.

For så vidt angår de i liste A opregnede positioner, erstattes ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit de anvendte toldsatser af de i denne liste nævnte satser.

3. Satserne i den fælles toldtarif må ikke overstige:

- a) 3% for de varer, hvis toldpositioner er opregnnet i liste B;
- b) 10% for de varer, hvis toldpositioner er opregnnet i liste C;
- c) 15% for de varer, hvis toldpositioner er opregnnet i liste D;
- d) 25% for de varer, hvis toldpositioner er opregnnet i liste E; såfremt Beneluxlandenes tarif for disse varer indeholder en toldsats, der ikke overstiger 3%, forhøjes denne sats til 12% ved beregningen af det aritmetiske gennemsnit.

4. Liste F fastsætter de toldsatser, der finder anvendelse på de deri opregnede varer.

5. De toldpositionslistér, der er nævnt i denne artikel og i artikel 20, findes i Bilag I til denne Traktat.

Artikel 20. De toldsatser, der skal finde anvendelse på varerne i liste G, fastsættes ved forhandling mellem Medlemstaterne. Hver Medlemsstat kan til denne liste fåje andre varer, hvis samlede værdi dog ikke må overstige 2% af værdien af dens samlede indførsel fra tredjeland i året 1956.

Kommissionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at få disse forhandlinger påbegyndt inden udgangen af det andet år efter denne Traktats ikrafttræden og afsluttet inden udløbet af første etape.

I tilfælde af, at der for visse varer ikke kan opnås enighed inden for disse tidsfrister, fastsætter Rådet, på forslag af Kommissionen, satserne i den fælles toldtarif indtil ungangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal.

Artikel 21. 1. De tekniske vanskeligheder, der kan opstå i forbindelse med anvendelsen af artiklerne 19 og 20, skal i de to første år efter denne Traktats

ikrafttræden på forslag af Kommissionen løses af Rådet ved direktiver vedtaget med kvalificeret flertal.

2. Inden udløbet af første etape eller senest samtidig med fastsættelsen af toldsatserne træffer Rådet, på forslag af Kommissionen, med kvalificeret flertal beslutning om sådanne tilpasninger, som anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 19 og 20 nødvendiggør af hensyn til den fælles toldtarifs indre harmoni, idet hensyn i særlig grad skal tages til forarbejdningsgraden af de forskellige varer, hvorpå tariffen finder anvendelse.

Artikel 22. Kommissionen afgør inden to år efter denne Traktats ikrafttræden, i hvilket omfang de i artikel 17, stk. 2, omhandlede finanstoldsatser skal benyttes ved beregningen af det i artikel 19, stk. 1, nævnte aritmetiske gennemsnit. Den tager hensyn til det beskyttelseselement, som de kan indebære.

Inden seks måneder efter denne afgørelse kan hver medlemsstat kræve, at den i artikel 20 foreskrevne fremgangsmåde anvendes på vedkommende vare, uden at den i denne artikel nævnte begrænsning skal udgøre en hindring herfor.

Artikel 23. 1. Med henblik på den gradvise indførelse af den fælles toldtarif ændrer Medlemsstaterne de over for tredjeland anvendte toldsatser på følgende måde:

- a) for de toldpositioner, for hvilke de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser ikke afviger mere end 15% fra satserne i den fælles toldtarif, bringes sidstnævnte satser i anvendelse ved udløbet af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden;
- b) i de øvrige tilfælde anvender hver Medlemsstat fra samme dato en told, der formindsker forskellen mellem de pr. 1. januar 1957 faktisk anvendte satser og satserne i den fælles toldtarif med 30%;
- c) denne forskel formindskes yderligere med 30% ved udløbet af anden etape;
- d) for så vidt angår de toldpositioner, for hvilke satserne i den fælles toldtarif ikke kendes ved udløbet af første etape, bringer hver Medlemsstat inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse i henhold til artikel 20, de toldsatser i anvendelse, som følger af reglerne i dette stykke.

2. En Medlemsstat, som har opnået den i artikel 17, stk. 4 nævnte bemyndigelse, fritages i dennes gyldighedsperiode for at bringe de foranstående bestemmelser i anvendelse for så vidt angår de toldpositioner, som tilladelsen omfatter. Ved dennes ophør anvender den pågældende Medlemsstat den sats, der følger af anvendelsen af reglerne i foregående stykke.

3. Den fælles toldtarif gennemføres i sin helhed senest ved overgangsperiodens udløb.

Artikel 24. Med henblik på tilpasningen til den fælles toldtarif har Medlemsstaterne ret til at ændre toldsatserne i et hurtigere tempo end i artikel 23 angivet.

Artikel 25. 1. Finder Kommissionen, at produktionen i Medlemssatserne af visse af de i listerne B, C og D nævnte varer ikke er tilstrækkelig til at dække en Medlemsstats forsyninger, samt at disse forsyninger for en væsentlig dels vedkommende traditionelt beror på indførel fra tredjeland,indrømmer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal den pågældende Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

2. For så vidt angår varerne i liste E og de varer i liste G, for hvilke toldsatserne er blevet fastsat i medfør af artikel 20, stk. 3, indrømmer Kommissionen, på begæring, en Medlemsstat toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, såfremt en ændring af forsyningssilderne eller utilstrækkelige forsyninger inden for Fællesskabet vil kunne få skadelige virkninger for den pågældende Medlemsstats forarbejdende industrier.

Disse kontingenter må ikke være så store, at forskydninger i den økonomiske virksomhed til skade for andre Medlemsstater kan befrygtes.

3. For så vidt angår de varer, der er opregnet i Bilag II til denne Traktat, kan Kommissionen bemyndige en Medlemsstat til helt eller delvis at suspendere opkrævningen af told efter de gældende satser eller indrømme den toldkontingenter, for hvilke der ydes toldnedsættelse eller toldfrihed, på betingelse af at der ikke herved fremkommer alvorlige forstyrrelser på markedet for de nævnte varer.

4. Kommissionen foretager periodiske undersøgelser af de i henhold til denne artikel bevilgede toldkontingenter.

Artikel 26. Kommissionen kan bemyndige en Medlemsstat, som befinder sig i særlige vanskeligheder, til for visse positioner i dens toldtarif at udsætte den nedsættelse eller forhøjelse af toldsatserne, der skal gennemføres i henhold til artikel 23.

Bemyndigelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum og kun for et antal toldpositioner, som i alt udgør højst 5% af værdien af den pågældende Stats indførsel fra tredjeland i det sidste år, for hvilket statistiske oplysninger foreligger.

Artikel 27. Inden udløbet af første etape træffer Medlemsstaterne i forødent omfang foranstaltninger til en indbyrdes tilnærmelse af deres ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser vedrørende told. Kommissionen retter de i denne henseende nødvendige henstillinger til Medlemsstaterne.

Artikel 28. Rådet træffer med enstemmighed beslutning om alle autonome ændringer eller suspensioner af toldsatser i den fælles toldtarif. Efter overgangsperiodens udløb kan Rådet dog på forslag af Kommissionen og gældende for et tidsrum af højst seks måneder med kvalificeret flertal træffe beslutning om ændringer eller suspensioner, der ikke overstiger 20% af hver toldsats. Disse ændringer eller suspensioner kan på de samme betingelser kun forlænges for yderligere et tidsrum af seks måneder.

Artikel 29. Kommissionen tager under udøvelsen af de henvist, der er betroet den i medfør af denne afdeling, hensyn til:

- a) nødvendigheden af at fremme samhandelen mellem Medlemsstaterne go tredjeland;
- b) udviklingen af konkurrencevilkårene inden for Fællesskabet i det omfang, denne udvikling medfører en styrkelse af virksomhedernes konkurrenceevne;
- c) Fællesskabets behov for forsyninger med råvarer og halvfabrikata, idet den samtidig bør påse, at konkurrencevilkårene mellem Medlemsstaterne med hensyn til færdigvarer ikke fordres;

d) nødvendigheden af at undgå alvorlige forstyrrelser i Medlemsstaternes økonomiske liv og af at sikre en rationel udvikling af produktionen og en forøgelse af forbruget inden for Fællesskabet.

KAPITEL 2. OPHÆVELSE AF DE KVANTITATIVE RESTRIKTIONER MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 30. Kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstalninger med tilsvarende virkning er med forbehold af nedennævnte bestemmelser forbudt mellem Medlemsstaterne.

Artikel 31. Medlemsstaterne afholder sig fra indbyrdes at indføre nye kvantitative restriktioner eller foranstalninger med tilsvarende virkning.

Denne forpligtelse gælder dog kun for det liberaliseringsniveau, som er nået på grundlag af de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 trufne afgørelser. Senest seks måneder efter denne Traktats ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen om de i henhold til disse afgørelser opstillede lister over liberaliserede varer. De således bekendtgjorte lister konsolideres mellem Medlemsstaterne.

Artikel 32. Medlemsstaterne afstår fra i deres indbyrdes samhandel at gøre de på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden gældende kontingenter og foranstaltninger med tilsvarende virkning mere restriktive.

Disse kontingenter skal være afskaffet senest ved udløbet af overgangsperioden. De afvikles i løbet af denne periode i overensstemmelse med de nedenfor fastsatte betingelser.

Artikel 33. 1. Et år efter denne Traktats ikrafttræden omdanner hver Medlemsstat de bilaterale kontingenter, der er oprettet over for de øvrige Medlemsstater, til globalkontingenter, som uden forskelbehandling vil kunne udnyttes af samtlige øvrige Medlemsstater.

Samtidig forhøjer Medlemsstaterne disse globalkontingenter således, at der gennemføres en forhøjelse i forhold til det foregående år på mindst 20% af deres samlede værdi. For hver enkelt vare forhøjes globalkontingentet dog med mindst 10%.

Hvert år forhøjes kontingenterne i forhold til det foregående år efter de samme regler og med de samme procenter.

Den fjerde forhøjelse finder sted ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden; den femte et år efter påbegyndelsen af anden etape.

2. Såfremt globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare ligger under 3% af produktionen i den pågældende Stat, fastsættes senest et år efter denne Traktats ikrafttræden et kontingent på mindst 3% af denne produktion. Dette kontingent forhøjes til 4% after det andet år og til 5% after det tredje år. Derefter forhøjer den pågældende Medlemsstat hvert år kontingentet med mindst 15%.

Såfremt varen ikke produceres i den pågældende Medlemsstat, fastsætter Kommissionen ved beslutning et passende kontingent.

3. Ved udløbet af det tiende år skal ethvert kontingent svare til mindst 20% af den indenlandske produktion.

4. Såfremt Kommissionen ved en beslutning fastslår, at indførslen af en vare i to på hinanden følgende år har været mindre end det gældende kontingent,

kan dette globalkontingent ikke tages i betragtning ved beregning af globalkontingenternes samlede værdi. I et sådant tilfælde ophæver Medlemsstaten kontingen teringen af den pågældende vare.

5. For de kontingenter, som svarer til mere end 20% af den indenlandske produktion af vedkommende vare, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal nedsætte den i stk. I foreskrevne minimumssats på 10%. En sådan ændring berører dog ikke forpligtelsen til årligt at forøge globalkontingenternes samlede værdi med 20%.

6. De Medlemsstater, som har foretaget en mere vidtgående liberalisering end den, de var forpligtet til i henhold til de af Rådet for Den Europæiske Organisation for Økonomisk Samarbejde den 14. januar 1955 trufne beslutninger, er berettiget til at tage størrelsen af den autonome liberaliserede import i betragtning ved beregningen af den i stk. I omhandlede samlede årlige forhøjelse på 20%. Denne beregning kræver Kommissionens forudgående godkendelse.

7. Kommissionen udsteder direktiver for fremgangsmåden og tempoet for afviklingen mellem Medlemsstaterne af de foranstaltninger med tilsvarende virkning som kontingenter, der består på tidspunktet for denne Traktats ikrafttræden.

8. Såfremt Kommissionen finger, at anvendelsen af de i denne artikel fastsatte bestemmelser, navnlig anvendelsen af de heri fastsatte procentsatser, ikke gør det muligt at sikre den i artikel 32, stk. 2, foreskrevne afvikling af kontingenterne, kan Rådet på forslag af Kommissionen, i løbet af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, ændre den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde og især gennemføre en forhøjelse af de fastsatte procentsatser.

Artikel 34. 1. Kvantitative udførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning er forbudt mellem Medlemsstaterne.

2. Senest ved udløbet af første etape ophæver Medlemsstaterne de kvantitative udførselsrestriktioner og alle de foranstaltninger med tilsvarende virkning, der består ved denne Traktats ikrafttræden.

Artikel 35. Medlemsstaterne erklærer sig rede til over for de andre Medlemsstater at fjerne deres kvantitative ind- og udførselsrestriktioner i et hurtigere tempo end det, der er fastsat i de foregående artikler, såfremt deres almindelige økonomiske situation og den pågældende erhvervsgrens forhold tillader det.

Kommissionen retter med henblik herpå henstillinger til de pågældende Medlemsstater.

Artikel 36. Bestemmelserne i artiklerne 30-34 er ikke til hinder for sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrks liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem Medlemsstaterne.

Artikel 37. 1. Medlemsstaterne tilpasser gradvis de statslige handelsmonopoler, således at enhver forskelsbehandling af Medlemsstaternes statsborgere med hensyn til forsynings- og afsætningsvilkår er udelukket fra overgangsperiodens udløb.

Denne artikels bestemmelser finder anvendelse på ethvert organ, gennem hvilket en Medlemsstat, de jure eller de facto, direkte eller indirekte, kontrollerer, leder eller øver mærkbar indflydelse på indførsel eller udførsel mellem Medlemsstaterne. Disse bestemmelser finder også anvendelse på statskoncessionerede monopoler

2. Medlemsstaterne afholder sig fra at indføre nye foranstaltninger, som strider mod de i stk. I anførte principper, eller som begrænser rækkevidden af de artikler, der angår afskaffelse af told of kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne.

3. Tempoet for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er foreskrevet i stk. I, skal tilpasses den i artiklerne 30-34 foreskrevne fjernelse af kvantitative restriktioner for de samme varer.

Såfremt en vare kun er underkastet et statsligt handelsmonopol i en eller flere af Medlemsstaterne, kan Kommissionen bemyndige de andre Medlemsstater til, så længe den i stk. I nævnte tilpasning ikke har fundet sted, at anvende beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

4. I tilfælde af, at et statsligt handelsmonopol indebærer en regulering, der tilsigter at lette afsætningen eller sikre en bedre udnyttelse af landbrugsprodukter, skal der ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel sikres tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, idet hensyn tages til det tempo, hvori den mulige tilpasning og nødvendige specialisering kan gennemføres.

5. Medlemsstaternes forpligtelser gælder kun i det omfang, de er forenelige med bestående internationale aftaler.

6. Fra begyndelsen af første etape udfærdiger Kommissionen henstillinger vedrørende den nærmere udformning af og tempoet for gennemførelsen af den i denne artikel omhandlede tilpasning.

AFSNIT II. LANDBRUGET

Artikel 38. 1. Fællessmarkedet omfatter tillige landbruget og handelen med landbrugsvarer. Ved landbrugsvarer forstås jordbrugsprodukter, husdyrbrugsprodukter og fiskeriprodukter samt varer, der direkte er forbundet med disse produkter, og som har undergået en første bearbejdning.

2. Bestemmelserne vedrørende fællesmarkedets oprettelse finder anvendelse på landbrugsvarer, medmindre andet er bestemt i artiklerne 39-46.

3. De varer, på hvilke bestemmelserne i artiklerne 39-46 finder anvendelse, er opregnet i listen i Bilag II til denne Traktat. Dog træffer Rådet senest to år efter Traktatens ikrafttræden med kvalificeret flertal og på forslag af Kommissionen beslutning om, hvilke yderligere varer der skal optages på denne liste.

4. Fællesmarkedets funktion og udvikling skal for så vidt angår landbrugsvarerne ledsages af udformningen af en for Medlemsstaterne fælles landbrugspolitik.

Artikel 39. 1. Den fælles landbrugspolitik har til formål:

- a) at forøge landbrugets produktivitet ved fremme af den tekniske udvikling, ved rationalisering af landbrugsproduktionen og ved den bedst mulige anvendelse af produktionsfaktorerne, især arbejdskraften;
- b) herigennem at sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard, især ved en forhøjelse af de individuelle indkomster for de i landbruget beskæftigede personer;
- c) at stabilisere markederne;
- d) at sikre forsyningerne;
- e) at sikre forbrugerne rimelige priser på landbrugsvarer.

2. Ved udarbejdelsen af den fælles landbrugspolitik og de særlige foranstaltninger, som den kan medføre, tages der hensyn til:

- a) landbrugservervets særlige karakter, der følger af landbrugets sociale struktur og af de strukturelle og natubetingede forskelle mellem de forskellige landbrugsområder;
- b) nødvendigheden af, at ønskelige tilpasninger gennemføres gradvis;
- c) den kendsgerning, at landbruget i Medlemsstaterne udgør en sektor, som er snævert forbundet med økonomien som helhed.

Artikel 40. 1. Medlemsstaterne udvikler den fælles landbrugspolitik gradvis i løbet af overgangsperioden og fastlægger den senest ved udløbet af denne periode.

2. Med henblik på at nå de i artikel 39 nævnte mål oprettes en fælles ordning af markederne for landbrugsvarer.

Alt efter varernes art skal denne markedsordning antage en af nedennævnte former:

- a) fælles konkurrenceregler;
- b) en tvungen samordning af de forskellige nationale markedsordninger;
- c) en europæisk markedsordning.

3. Den fælles ordning under en af de i stk. 2 nævnte former kan omfatte alle foranstaltninger, der er nødvendige for at nå de i artikel 39 fastsatte mål, især prisregulering, støtte til såvel produktion som afsætning af de forskellige varer, oplagrings- og udligningsordninger samt fælles ordninger til stabilisering af ind- eller udførsel.

Den fælles ordning skal begrænses til at forfølge de i artikel 39 anførte mål og bør udelukke enhver form for forskelsbehandling af Fællesskabets producenter eller forbrugere.

En eventuel fælles prispolitik skal baseres på fælles kriterier og ensartede beregningsmetoder.

4. Med henblik på at muliggøre, at formålet med den i stk. 2 omhandlede fælles ordning nås, kan der oprettes et eller flere struktur- og garantifond for landbruget.

Artikel 41. Med henblik på at nå de i artikel 39 anførte mål kan der inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik navnlig fastsættes bestemmelser om:

- a) en effektiv samordning af de bestræbelser, der udfoldes inden for den faglige uddannelses, forskningens og den landbrugsfaglige oplysnings område; denne samordning kan indebære, at projekter eller institutioner finansieres i fællesskab;
- b) fælles foranstaltninger med henblik på udvidelse af forbruget af visse varer.

Artikel 42. Bestemmelserne i kapitlet om konkurrenceregler finder kun anvendelse på produktionen af og handelen med landbrugsvarer i det omfang, Rådet beslutter dette inden for rammerne af de bestemmelser og i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastsat i artikel 43, stk. 2 og 3, samt under hensyntagen til den i artikel 39 angivne målsætning.

Rådet kan især tillade ydelse af støtte:

- a) med henblik på at beskytte bedrifter, der er ugunstigt stillet som følge af strukturelle eller naturbetingede forhold;
- b) inden for rammerne af økonomiske udviklingsprogrammer.

Artikel 43. 1. Med henblik på at fastlægge retningslinjerne for en fælles landbrugspolitik sammenkalder Kommissionen, så snart denne Traktat er trådt i kraft, Medlemsstaterne til en konference for at foretage en sammenligning af deres landbrugspolitik, især ved at opstille en opgørelse over deres produktionsmuligheder og behov.

2. Inden to år efter denne Traktats ikrafttræden fremlægger Kommissionen, under hensyntagen til arbejdet på den i stk. 1 nævnte konference og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvælg, forslag vedrørende udarbejdelse og iværksættelse af den fælles landbrugspolitik, herunder også om afløsning af nationale markedsordninger med en af de i artikel 40, stk. 2, nævnte former for fælles ordning, såvel som om iværksættelsen af de i dette afsnit særligt nævnte foranstaltninger.

Disse forslag skal tage hensyn til sammenhængen mellem de landbrugsspørgsmål, som er omhandlet i dette afsnit.

På forslag af Kommissionen og efter høring af Foramlingen udsteder Rådet, med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal, forordninger eller direktiver eller vedtager beslutninger uden herved at begrænse rækkevidden af sine eventuelle henstillinger.

3. Rådet kan under de i foregående stykke anførte betingelser med kvalificeret flertal vedtage at lade den i artikel 40, stk. 2, omhandlede fælles ordning afløse nationale markedsordninger, såfremt:

- a) den fælles ordning yder Medlemsstater, der modsætter sig en sådan afløsning, og som har en national ordning for vekdommende produktion, tilsvarende garantier for de pågældende producenters beskæftigelse og levestandard, når der tages hensyn til det tempo, hvori den mulige tilpasning af nødvendige specialisering kan gennemføres; og
- b) denne ordning sikrer samhandelen inden for Fællesskabet betingelser svarende til dem, der gælder på et nationalt marked.

4. Såfremt der er tilvejebragt en fælles ordning for visse råvarer, medens der endnu ikke findes en fælles ordning for de hertil svarende forarbejdede produkter,

kan de pågældende råvarer indføres fra lande uden for Fællesskabet, hvis de anvendes til fremstilling af forarbejdede produkter, som er bestemt til udførsel til tredjeland.

Artikel 44. 1. For så vidt den gradvise afskaffelse af told og kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne kan føre til sådanne priser, at virkelig-gørelse af de i artikel 39 fastsatte mål bringes i fare, er det i overgangsperioden enhver Medlemsstat tilladt for visse varers vedkommende at anvende en mindsteprisordning i stedet for kontingenter, uden forskelsbehandling og kun i det omfang, det ikke hæmmer den i artikel 45, stk. 2, nævnte udvidelse af samhandelen, således at indførslen, hvis priserne er lavere end mindstepriserne:

- enten midlertidigt kan suspenderes eller nedskæres,
- eller betinges af, at den finder sted til priser, som er højere end den for den pågældende vare fastsatte mindstepris.

I sidsnævnte tilfælde fastsættes mindstepriserne eksklusive told.

2. Mindstepriserne må hverken medføre en formindskelse af den mellem Medlemsstaterne ved denne Traktats ikrafttræden bestående samhandel eller hindre en gradvis udvidelse af denne. Mindstepriserne må ikke anvendes på en sådan måde, at de hindrer udviklingen af en naturlig præference mellem Medlemsstaterne.

3. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen objektive kriterier for opbygning af mindsteprissystemer og for fastsættelse af mindstepriser.

Disse kriterier skal især tage hensyn til de gennemsnitlige indenlandske produktionsomkostninger i den Medlemsstat, som anvender mindsteprisen, til de enkelte virksomheders stilling i forhold til disse gennemsnitlige produktionsomkostninger og til nødvendigheden af inden for fællesmarkedet gradvis at forbedre landbrugets driftsvilkår og fremme den nødvendige tilpasning og specialisering.

Af hensyn til de tekniske fremskridt og for at fremskynde disse samt for gradvis at nærme priserne inden for fællessmarkedet til hinanden foreslår Kommissionen tillige en fremgangsmåde til revision af disse kriterier.

Disse kriterier såvel som fremgangsmåden ved deres revision skal fastsættes af Rådet med enstemmighed i løbet af de tre første år efter denne Traktats ikrafttræden.

4. Indtil Rådets beslutning træder i kraft, kan Medlemsstaterne fastsætte mindstepriserne på betingelse af, at de på forhånd underretter Kommissionen og de øvrige Medlemsstater herom med henblik på at give disse adgang til at fremsætte deres bemærkninger.

Så snart Rådets beslutning er truffet, fastsætter Medlemsstaterne mindstepriserne på grundlag af de kriterier, der er fastsat på den ovenfor beskrevne måde.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal korrigere de af Medlemsstaterne trufne afgørelser, såfremt de ikke er i overensstemmelse med de således fastsatte kriterier.

5. Såfremt det ved begyndelsen af tredje etape endnu ikke har været muligt at fastsætte de ovennævnte objektive kriterier for visse varers vedkommende, kan Rådet på forslag af Kommissionen og med kvalificeret flertal ændre de mindstepriser, der anvendes på disse varer.

6. Ved overgangsperiodens udløb opstilles en fortægnelse over endnu gældende mindstepriser. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med et flertal på 9 stemmer efter den i artikel 148, stk. 2, første afsnit, fastsatte vægtfordeling, den ordning der skal anvendes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik.

Artikel 45. 1. Indtil de nationale ordninger afløses af en af de i artikel 40, stk. 2, omhandlede former for en fælles ordning, fremmes udviklingen af samhandelen for så vidt angår de varer, for hvilke der i visse Medlemsstater findes:

- bestemmelser, hvis formål er at sikre indenlandske producenter afsætning af deres produktion; og
 - et importbehov,
- ved afslutning af langtidsaftaler eller -kontrakter mellem eksporterende og importerende Medlemsstater.

Disse aftaler eller kontrakter skal sigte mod gradvis at fjerne al forskelsbehandling ved anvendelsen af disse bestemmelser over for de forskellige producenter i Fællesskabet.

Disse aftaler eller kontrakter afsluttes i løbet af første etape under hensyntagen til principippet om gensidighed.

2. For så vidt angår mængderne baseres disse aftaler eller kontrakter på det gennemsnitlige omfang af samhandelen mellem Medlemsstaterne for de pågældende varers vedkommende i de sidste tre år inden denne Traktats ikrafttræden, og de forudser en forøgelse af dette omfang inden for rammerne af de foreliggende behov under hensyntagen til de traditionelle handelsveje.

For så vidt angår priserne, skal disse aftaler eller kontrakter gøre det muligt for producenterne at afsætte de aftalte mængder til priser, der gradvis nærmer sig dem, som købslandets producenter opnår ved salg på hjemmemarkedet.

Den gradvise tilnærmelse til disse priser skal gennemføres så regelmæssigt som muligt og være tilendebragt senest ved udløbet af overgangsperioden.

Priserne fastsættes ved forhandling mellem de pågældende parter inden for rammerne af de direktiver, som Kommissionen udfærdiger vedrørende anvendelsen af de to foregående afsnit.

Forlænges første etape, sker opfyldelsen af aftaler eller kontrakter på de vilkår, der gælder ved slutningen af det fjerde år efter denne Traktats ikrafttræden ligesom forpligtelserne til at forøge mængderne og til at tilpasse priserne udskydes indtil overgangen til anden etape.

Medlemsstaterne udnytter alle de muligheder, som deres lovbestemmelser, navnlig på importpolitikkens område, åbner med henblik på at sikre afslutningen og opfyldelsen af disse aftaler eller kontrakter.

3. I det omfang, Medlemsstaterne har behov for råvarer til fremstilling af varer, der er bestemt til udførsel til lande uden for Fællesskabet i konkurrence med tredjelands varer, skal disse aftaler eller kontrakter ikke være til hinder for indførsel fra tredjeland af de til dette formål bestemte råvarer. Denne bestemmelse finder imidlertid ikke anvendelse, hvis Rådet med enstemmighed beslutter at give bevilling til betalinger, der er nødvendige for at udligne merprisen for

indførsel på grundlag af sådanne aftaler eller kontrakter sammenlignet med de for tilsvarende leverancer på verdensmarkedet gældende priser.

Artikel 46. Såfremt en vare i en Medlemsstat er underkastet en national markedsordning eller en anden indenlandsk regulering med tilsvarende virkning, som i konkurrencemæssig henseende påvirker en lignende produktion i en anden Medlemsstat, pålægger Medlemsstaterne vedkommende vare en udligningsafgift ved indførslen fra den Medlemsstat, i hvilken markedsordningen eller reguleringen findes, medmindre denne Medlemsstat pålægger en udligningsafgift ved udførslen.

Kommissionen fastsætter disse afgifter på det niveau som er nødvendigt for at genoprette ligevægten; den kan ligeledes tillade anvendelsen af andre foranstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 47. Det økonomiske og sociale Udvælgelses landbrugssektion står til disposition for Kommissionen med henblik på i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 197 og 198 at forberede Udvælgelses drøftelser vedrørende de opgaver, som er pålagt det i dette afsnit af Traktaten.

AFSNIT III. DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR PERSONER, TJENESTEYDELSE OG KAPITAL

KAPITEL I. ARBEJDSKRAFTEN

Artikel 48. 1. Arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet gennemføres senest ved overgangsperiodens udløb.

2. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af Medlemsstaternes arbejdstagere for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår.

3. Med forbehold af de begrænsninger, der retfærdiggøres af hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, indebærer den retten til:

- a) at søge faktisk tilbudte stillinger;
- b) frit at bevæge sig inden for Medlemsstaternes område i dette øjemed;
- c) at tage ophold i en af Medlemsstaterne for dér at have beskæftigelse i henhold til de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for indenlandske arbejdstageres beskæftigelse;
- d) at blive boende på en Medlemsstats område på de af Kommissionen ved gennemførelsесforordninger fastsatte vilkår efter at have haft ansættelse dér.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for ansættelser i den offentlige administration.

Artikel 49. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter hørning af Det økonomiske og sociale Udvælg ved udstedelse af direktiver eller forordninger de foranstaltninger, der er nødvendige for gradvis at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, således som denne er bestemt i foregående artikel, især ved at:

- a) sikre et snæver samarbejde mellem de nationale arbejdskraftmyndigheder;
- b) afskaffe efter en gradvis gennemført plan sådanne administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis samt de for adgang til ledige stillinger

fastsatte frister, som hidrører enten fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville hindre arbejdskraftens frie bevægelighed;

- c) afskaffe efter en gradvis gennemført plan alle frister og andre begrænsninger, som er fastsat enten i indenlandsk lovgivning eller i aftaler, der tidligere er indgået mellem Medlemsstaterne, og som byder arbejdstagere fra de øvrige Medlemsstater andre vilkår for det frie beskæftigelsesvalg end dem, der gælder for indenlandske arbejdstagere;
- d) iværksætte ordninger, der kan formidle og skabe ligevægt mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet på en måde, som udelukker alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i de forskellige egne og industrier.

Artikel 50. Inden for rammerne af et fælles program fremmer Medlemsstaterne udvekslingen af unge arbejdstagere.

Artikel 51. På forslag af Kommissionen vedtager Rådet med enstemmighed de foranstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre arbejdskraftens frie bevægelighed, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre vandrende arbejdstagere og deres ydelsesberettigede pårørende:

- a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme ag opretholde retten til ydelser og på beregning af disse;
- b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for Medlemsstaternes områder.

KAPITEL 2. ETABLERINGSRETSEN

Artikel 52. Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal de restriktioner, som hindrer statsborgere i en Medlemsstat i frit at etablere sig på en anden Medlemsstats område, gradvis ophæves i løbet af overgangsperioden. Denne gradvise ophævelse skal også omfatte hindringer for, at statsborgere i en Medlemsstat, bosat på en Medlemsstat område, opretter agenturer, filialer eller datterselskaber.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet vedrørende kapitalen indebærer etableringsfriheden adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed samt til at oprette og lede virksomheder, herunder navnlig selskaber i den i artikel 58, stk. 2, anførte betydning, på de vilkår, som i etableringslandets lovgivning er fastsat for landets egne statsborgere.

Artikel 53. Med forbehold af de bestemmelser, der er fastsat i denne Traktat, indfører Medlemsstaterne ikke nye begrænsninger i adgangen for andre Medlemsstaters statsborgere til at etablere sig på vedkommende Stats område.

Artikel 54. 1. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen vedtager Rådet inden udløbet af første etape med enstemmighed en almindelig plan for ophævelse af begrænsningerne i etableringsfriheden inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter sit forslag for Rådet i løbet af de to første år af første etape.

For hvert erhvervsområde fastsætter planen de almindelige betingelser for virkeliggørelsen af etableringsfriheden og i særdeleshed etaperne herfor.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med

enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape af etableringsfriheden inden for en bestemt erhvervsgren.

3. Rådet og Kommissionen udfører de opgaver, som er overdraget dem i henhold til ovennævnte bestemmelser, navnlig ved:

- a) i almindelighed i første række at behandle de erhverv, for hvis vedkommende etableringsfrihed i særlig grad vil fremme udviklingen af produktion og handel;
- b) at sikre et snævert samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder med henblik på at lære de særlige forhold at kende, der gør sig gældende inden for Fællesskabet på de forskellige erhvervsområder;
- c) at ophæve de administrative fremgangsmåder og sådan administrativ praksis, som hidrører fra indenlandsk lovgivning eller fra tidligere indgåede aftaler mellem Medlemsstaterne, og hvis bibeholdelse ville være en hindring for etableringsfriheden;
- d) at påse, at arbejdstagere fra en Medlemsstat, som er beskæftiget på en anden Medlemsstats område, kan forblive på dette område for dér at udøve selvstændig erhvervsvirksomhed, såfremt de opfylder de betingelser, som de skulle opfylde, hvis de kom ind i denne Stat på det tidspunkt, hvor de ville påbegynde denne virksomhed;
- e) at gøre det muligt for statsborgere i en Medlemsstat at erhverve og udnytte fast ejendom, der ligger i en anden Medlemsstat, for så vidt dette ikke strider mod principperne i artikel 39, stk. 2;
- f) at lade den gradvise fjernelse af hindringerne for etableringsfriheden inden for hver af de pågældende erhvervsgrene gælde både betingelserne for at oprette agenturer, filialer eller datterselskaber på en Medlemsstats område, og betingelserne for, at personale fra hovedvirksomheden kan indtræde i disses ledende eller kontrollerende organer;
- g) i det nødvendige omfang og med det formål at gøre dem lige byrdefulde at samordne de garantier, som kræves i Medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemandes interesser;
- h) at sikre, at etableringsvilkårene ikke fordres som følge af støtteforanstaltninger fra Medlemsstaterne side.

Artikel 55. Virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en Medlemsstat, er i den pågældende Stat ikke omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal undtage visse erhverv fra bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 56. 1. Bestemmelserne i dette kapitel og de forholdsregler, der træffes i medfør heraf, udelukker ikke anvendelse af love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der indeholder særlige regler for fremmede statsborgere, og som er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen udsteder Rådet inden overgangsperiodens udløb med enstemmighed direktiver om samordning af ovennævnte love og administrativt fastsatte bestemmelser. Efter udløbet

af anden etape udsteder Rådet dog med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen direktiver om samordning af bestemmelser, som i hver enkelt Medlemsstat er fastsat administrativt.

Artikel 57. 1. For at lette adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed udsteder Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen med enstemmighed i løbet af første etape og derefter med kvalificeret flertal direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser.

2. Med samme mål for øje udsteder Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen inden overgangsperiodens udløb direktiver om samordning af Medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgangen til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. Enstemmighed kræves i sådanne spørgsmål, som i mindst en af Medlemsstaterne er reguleret ved lov, og i spørgsmål om forholdsregler vedrørende beskyttelse af opsparingen, især ydelse af kredit og udøvelse af bankvirksomhed, og vedrørende de i de enkelte Medlemsstater fastsatte betingelser for udøvelse af lægegerning og lignende virksomhed samt farmaceutisk virksomhed. I andre tilfælde træffer Rådet afgørelse med enstemmighed i løbet af første etape og derefter med kvalificeret flertal.

3. For så vidt angår udøvelse af lægegerning eller lignende virksomhed eller af farmaceutisk virksomhed, forudsætter den gradvise ophævelse af restriktionerne en samordning af de betingelser, der er opstillet af de forskellige Medlemsstater for udøvelse af sådanne erhverv.

Artikel 58. Selskaver, som er oprettet i overensstemmelse med en Medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, ligestilles for så vidt angår anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel med personer, der er statsborgere i Medlemsstaterne.

Ved selskaber forstås privatretlige selskaber, heri indbefattet kooperative selskaber, samt alle andre juridiske personer, der henhører under den offentlige ret eller privatetten, med undtagelse af selskaber, som ikke arbejder med gevinst for øje.

KAPITEL 3. TJENESTEYDELSER

Artikel 59. Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser skal restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet, gradvis afskaffes i løbet af overgangsperioden, for så vidt angår statsborgere i Medlemsstaterne, der er bosat i et andet af Fællesskabets lande end modtageren af den pågældende ydelse.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed vedtage at udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i tredjeland og bosat inden for Fællesskabet.

Artikel 60. Som tjenesteydelser i denne Traktats forstand betragtes de ydelser, der normalt udføres mod betaling, i det omfang de ikke omfattes af bestemmelserne vedrørende den frie bevægelighed for varer, kapital og personer.

Tjenesteydelserne omfatter især:

a) virksomhed af industriel karakter,

- b) virksomhed af handelsmæssig karakter,
- c) virksomhed af håndværksmæssig karakter,
- d) de liberale erhvervs virksomhed.

Med forbehold af bestemmelserne i kapitlet om etableringsretten kan tjenesteyderen midlertidigt udøve sin virksomhed i det land, hvor ydelsen præsteres, på samme vilkår, som det pågældende land fastsætter for sine egne statsborgere.

Artikel 61. 1. Den frie udveksling af tjenesteydelser på transportområdet omfattes af bestemmelserne i afsnittet vedrørende transport.

2. Liberaliseringen af de af bankernes og forsikringsselskabernes tjenesteydelser, som er forbundet med kapitalbevægelser, skal gennemføres sideløbende med den gradvise liberalisering af kapitalbevægelsene.

Artikel 62. Medmindre andet er bestemt i denne Traktat, må Medlemsstaterne ikke indføre nye begrænsninger i den frihed til udveksling af tjenesteydelser, der faktisk er opnået ved Traktatens ikrafttræden.

Artikel 63. 1. Inden udløbet af første etape vedtager Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen med enstemmighed en almindelig plan for afskaffelse af bestående begrænsninger i den fri udveksling af tjenesteydelser inden for Fællesskabet. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet herom i løbet af de to første år af første etape.

Planen fastsætter for hver kategori af tjenesteydelser de almindelige vilkår og etaperne for liberaliseringen.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen udsteder Rådet, indtil udgangen af første etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal, direktiver om iværksættelsen af den almindelige plan eller, hvis en sådan ikke er vedtaget, om gennemførelse af en etape i liberaliseringen af en bestemt tjenesteydelse.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede forslag og beslutninger skal i almindelighed i første række tage sigte på tjenesteydelser, som direkte påvirker produktionsomkostningerne, eller hvis liberalisering bidrager til at lette vareudvekslingen.

Artikel 64. Medlemsstaterne erklærer sig rede til at gennemføre liberaliseringen af tjenesteydelser i videre udstrækning, end de er forpligtet til i henhold til de direktiver, der er udstedt i medfør af artikel 63, stk. 2, hvis deres almindelige økonomiske situation og forholdene i vedkommende erhvervsgren gør det muligt.

Kommissionen retter henstillinger til de pågældende Medlemsstater herom.

Artikel 65. Så længe begrænsningerne i den fri udveksling af tjenesteydelser ikke er afskaffet, anvender hver Medlemsstat dem over for alle de i artikel 59, stk. 1, omhandlede tjenesteydere, uanset disses nationalitet eller opholdssted.

Artikel 66. Bestemmelserne i artiklerne 55-58 finder anvendelse på det i dette kapitel omhandlede sagsområde.

KAPITEL 4. KAPITAL

Artikel 67. 1. I det omfang, det er nødvendigt for fællessmarkedets tilfredsstillende funktion, afskaffer Medlemsstaterne gradvis i løbet af overgangsperioden indbyrdes restriktioner for kapitalbevægelses, såfremt kapitalen tilhører

personer, der er bosat eller har hjemsted i Medlemsstaterne, ligesom de ophæver enhver forskelsbehandling, der støttes på parternes nationalitet eller bopæl eller på stedet for kapitalens anbringelse.

2. Løbende betalinger i forbindelse med kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne frigøres for alle restriktioner senest ved udløbet af første etape.

Artikel 68. 1. Medlemsstaterne udsteder på områder, der omhandles i dette kapitel, så liberalt som muligt valutabevillinger i det omfang, disse endnu er nødvendige efter denne Traktats ikrafttræden.

2. Såfremt en Medlemsstat anvender sine indenlandske bestemmelser vedrørende kapitalmarkedet og långivningen på kapitalbevægelser, der er liberaliseret i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, skal det ske uden forskelsbehandling.

3. Lån, der er bestemt til direkte eller indirekte at finansiere en Medlemsstat eller dens lokale offentlige organer, kan kun emitteres eller anbringes i andre Medlemsstater, såfremt de pågældende Stater er blevet enige herom. Denne bestemmelse hindrer ikke anvendelsen af artikel 22 i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank.

Artikel 69. På forslag af Kommissionen, som med henblik herpå rådfører sig med det i artikel 105 omhandlede monetære Udvælg, udsteder Rådet med enstemmighed i løbet af de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver om den gradvise gennemførelse af bestemmelserne i artikel 67.

Artikel 70. 1. For så vidt angår kapitalbevægelser mellem Medlemsstaterne og tredjeland, foreslår Kommissionen Rådet foranstaltninger til gradvis samordning af Medlemsstaternes valutapolitik. Rådet udsteder med enstemmighed direktiver herom. Det bestræber sig på at nå den størst mulige liberalisering.

2. Kan foranstaltninger, der er truffet i medfør af foregående stykke, ikke fjerne forskellene mellem Medlemsstaternes valutabestemmelser, og skulle disse forskelle tilskynde personer, der er bosiddende eller har hjemsted i en af Medlemsstaterne, til at benytte de i artikel 67 nævnte lettelser for overførsel inden for Fællesskabet til at omgå de i en Medlemsstat over for tredjeland gældende bestemmelser, kan denne Stat efter at have rådført sig med de øvrige Medlemsstater og Kommissionen træffe egnede forholdsregler med henblik på at fjerne disse vanskeligheder.

Finder Rådet, at disse forholdsregler begrænser de frie kapitalbevægelser inden for Fællesskabet ud over, hvad der er nødvendigt for at fjerne de i foregående afsnit nævnte vanskeligheder, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller ophæve disse forholdsregler.

Artikel 71. Medlemsstaterne bestræber sig på hverken at indføre nye valutarestriktioner inden for Fællesskabet, der påvirker kapitalbevægelserne og de løbende betalinger i forbindelse hermed, eller at skærpe gældende regler.

De erklærer sig rede til, i det omfang deres økonomiske situation, herunder især deres betalingsbalances stilling, tillader det, at gå videre i liberaliseringen på kapitalområdet end forudset i de foregående artikler.

Kommissionen kan efter indhentet udtalelse fra Det monetære Udvalg rette henstillinger til Medlemsstaterne herom.

Artikel 72. Medlemsstaterne holder Kommissionen underrettet om de kapitalbevægelser til eller fra tredjeland, som de har kendskab til. Kommissionen kan i denne forbindelse fremsætte sådanne udtalelser til Medlemsstaterne, som den finder formålstjenlige.

Artikel 73. 1. Såfremt kapitalbevægelserne medfører forstyrrelser i kapitalmarkedets funktion i en Medlemsstat, bemyndiger Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg den pågældende Stat til på kapitalbevægelsernes område at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde bemyndigelsen og ændre nævnte vilkår og udformning.

2. En Medlemsstat, der er i vanskeligheder, kan dog selv træffe de ovennævnte foranstaltninger, såfremt det på grund af disse hemmelige eller hastende karakter måtte være nødvendigt. Kommissionen og Medlemsstaterne skal underrettes om disse foranstaltninger senest på tidspunktet for deres ikrafttræden. I dette tilfælde kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvalg beslutte, at den pågældende Stat skal ændre eller opheve disse foranstaltninger.

AFSNIT IV. TRANSPORT

Artikel 74. På det i dette afsnit omhandlede sagsområde søger Medlemsstaterne at nå Traktatens mål inden for rammerne af en fælles transportpolitik.

Artikel 75. 1. Med henblik på at gennemføre bestemmelsen i artikel 74 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvalg og Forsamlingen, indtil udgangen af anden etape med enstemmighed og derefter med kvalificeret flertal:

- a) fælles regler for international transport til eller fra en Medlemsstats område eller gennem en eller flere Medlemsstaters områder;
- b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transporter i en Medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende;
- c) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

2. De i litra a og b i foregående stykke omhandlede bestemmelser fastsættes i løbet af overgangsperioden.

3. Under hensyntagen til det nødvendige i en tilpasning til den økonomiske udvikling, der følger af fællesmarkedets oprettelse, fastsætter Rådet som afgivelse fra den i stk. 1 omhandlede fremgangsmåde med enstemmighed de bestemmelser, der vedrører principperne for ordningen af transportvæsenet, og hvis anvendelse alvorligt kunne påvirke levestandarden og beskæftigelsesniveauet i visse egne samt udnyttelsen af transportmateriellet.

Artikel 76. Indtil de i artikel 75, stk. 1, omhandlede bestemmelser er fastsat, kan ingen medlemsstat uden Rådets enstemmige samtykke ændre de bestemmelser, der gælder på transportområdet ved denne Traktats ikrafttræden, på en sådan måde, at de direkte eller indirekte bliver mindre gunstige for transportvirksomheder fra andre Medlemsstater end for indenlandske transportvirksomheder.

Artikel 77. Støtteforanstaltninger, som modsvarer behovet for en samordning af transportvæsenet, eller som udgør godtgørelse for visse forpligtelser, der har sammenhæng med begrebet offentlig tjenesteydelse, er forenelige med denne Traktat.

Artikel 78. Enhver foranstaltung, der træffes inden for rammerne af denne Traktat vedrørende transportpriser og -vilkår, skal tage hensyn til transportvirksomhedernes økonomiske situation.

Artikel 79. 1. I samfærdslen inden for Fællesskabet afskaffes senest ved udløbet af anden etape enhver forskelsbehandling, som består i, at en transportvirksomhed for samme transportforbindelse anvender forskellige transportpriser og -vilkår på samme slags gods, alt efter godsets oprindelseseller bestemmesland.

2. Bestemmelsen i stk. 1 udelukker ikke, at andre foranstaltninger kan vedtages af Rådet i medfør af artikel 75, stk. 1.

3. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvælg fastsætter Rådet med kvalificeret flertal inden to år efter denne Traktats ikrafttræden regler, der sikrer gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

Det kan især fastsætte de bestemmelser, der er nødvendige for at gøre det muligt for Fællesskabets institutioner at påse overholdelsen af den i stk. 1 nævnte regel og for at sikre brugerne den fulde fordel af denne.

4. På eget initiativ eller efter anmodning af en Medlemsstat undersøger Kommissionen de i stk. 1 omhandlede tilfælde af forskelsbehandling, og efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater, træffer den de nødvendige beslutninger inden for rammerne af de i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 fastlagte regler.

Artikel 80. 1. Ved transport inden for Fællesskabet er det fra begyndelsen af anden etape forbudt Medlemsstaterne at anvende priser og vilkår, der indebærer nogen form for understøttelse eller beskyttelse til fordel for en eller flere bestemte virksomheder eller industrier, medmindre Kommissionen giver bemyndigelse dertil.

2. Kommissionen undersøger på eget initiativ eller på begæring af en Medlemsstat de i stk. 1 omhandlede priser og vilkår, idet den på den ene side især tager hensyn til de krav, som en hensigtsmæssig regional økonomisk politik stiller, til de underudviklede områders behov og til problemerne i områder, der er alvorligt berørt af politiske forhold, og på den anden side til virkningerne af disse priser og vilkår på konkurrencen mellem de forskellige transportgrene.

Efter at have indhentet udtalelse fra de pågældende Medlemsstater træffer Kommissionen de fornødne beslutninger.

3. Det i stk. 1 omhandlede forbud gælder ikke konkurrentariffer.

Artikel 81. Afgifter eller gebyrer, som en transportvirksomhed ved grænsepassage opkræver ud over transportpriserne, må ikke overstige et rimeligt niveau i betragtning af de med passagen faktisk forbundne omkostninger.

Medlemsstaterne bestræber sig på gradvis at nedbringe disse omkostninger.

Kommissionen kan rette henstillinger til Medlemsstaterne med henblik på anvendelsen af denne artikel.

Artikel 82. Bestemmelserne i dette afsnit af Traktaten udgør ingen hindring for de foranstaltninger, der er truffet i Forbundsrepublikken Tyskland, for så vidt disse er nødvendige for at opveje de af Tysklands deling forårsagede ulemper for økonomien i visse af Forbundsrepublikkens områder, der berøres af denne deling.

Artikel 83. Der oprettes et rådgivende udvalg for Kommissionen sammentaget af sagkyndige udpeget af Medlemsstaterne regeringer. Kommissionen hører dette udvalg i transportspørgsmål, når den skønner det hensigtsmæssigt, uden at de beføjelser, der tilkommer Det økonomiske og sociale Udvalgs transportsektion, herved indskrænkes.

Artikel 84. 1. Bestemmelserne i dette afsnit finder anvendelse på transporter med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje.

2. Rådet kan med enstemmighed træffe beslutning om, hvorvidt, i hvilket omfang og på hvilken måde passende bestemmelser vil kunne fastsættes for sø- og luftfart.

TREDJE DEL. FÆLLESSKABETS POLITIK

AFSNIT 1. DE FÆLLES REGLER

KAPITEL 1. KONKURRENCEREGLERNE

Første afdeling. REGLER FOR VIRKSOMHEDERNE

Artikel 85. 1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem Medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordrøje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:

- a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser;
- b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer;
- c) opdeling af markeder eller forsyningsskilder;
- d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen;
- e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:

- enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder,
- enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder, og
- enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelen herved, og uden at der:

- a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål;
- b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

Artikel 86. En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenlig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem Medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

- a) direkte eller indirekte påtvringelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser;
- b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne;
- c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen;
- d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydeler, som efter deres natur eller ifølge handelssædvaner ikke har forbindelse med aftalens genstand.

Artikel 87. 1. Inden tre år efter denne Traktats ikrafttræden udsteder Rådet, på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen, med enstemmighed fornødne forordninger eller direktiver om anvendelsen af principperne i artiklerne 85 og 86.

Hvis sådanne bestemmelser ikke er blevet vedtaget inden ovennævnte frists udløb, træffes de af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen.

2. Bestemmelserne i stk. 1 har især til formål:

- a) ved indførelse af bøder og tvangsbøder at sikre overholdelsen af de i artikel 85, stk. 1, og artikel 86 nævnte forbud;
- b) at fastlægge de nærmere retningslinjer for anvendelsen af bestemelsen i artikel 85, stk. 3, under hensyntagen til nødvendigheden af dels at sikre et effektivt tilsyn, dels at forenkle den administrative kontrol mest muligt;
- c) i påkommende tilfælde at træffe nærmere bestemmelse om anvendelsesområdet for bestemmelserne i artiklerne 85 og 86 inden for de forskellige erhvervsgrene;
- d) at fastlægge opgavefordelingen mellem Kommissionen og Domstolen i forbindelse med anvendelsen af de i dette stykke næbnte bestemmelser;
- e) at bestemme forholdet mellem den nationale lovgivning på den ene side, og på den anden side bestemmelserne i denne afdeling samt de bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne artikel.

Artikel 88. Indtil de i medfør af artikel 87 trufne bestemmelser træder i kraft, træffer Medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med deres

lovgivning og bestemmelserne i artiklerne 85, navnlig stk. 3, og 86 afgørelse om aftalers tilladelighed samt om misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet.

Artikel 89. 1. Under forbehold af bestemmelserne i artikel 88 påser Kommissionen, så snart den er trådt i funktion, at de i artiklerne 85 og 86 fastlagte principper anvendes. På begæring af en Medlemsstat eller på eget initiativ undersøger den sammen med Medlemsstatens kompetente myndigheder, der skal bistå den, tilfælde af formodet overtrædelse af forannævnte principper. Finder Kommissionen, at der har fundet en overtrædelse sted, foreslår den passende midler til at bringe denne til ophør.

2. Bringes en overtrædelse ikke til ophør, fastslår Kommissionen ved en beslutning, der skal ledsages af grunde, at der foreligger en overtrædelse. Den kan offentliggøre beslutningen og bemyndige Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige modforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

Artikel 90. 1. Medlemsstaterne afstår, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne Traktats bestemmelser, navnlig de i artiklerne 7 og 85-94 nævnte.

2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne Traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

3. Kommissionen påser, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, og meddeler, såfremt det er påkrævet, Medlemsstaterne passende direktiver eller beslutninger.

Anden afdeling. DUMPING

Artikel 91. 1. Såfremt Kommissionen i løbet af overgangsperioden efter anmodning af en Medlemsstat eller en anden interesseret part fastslår, at der finder dumping sted inden for fællesmarkedet, retter den henstillingen til den eller dem, der foretager dumping, med henblik på at bringe den til ophør.

Fortsætter denne dumping, bemyndiger Kommissionen den krænkede Medlemsstat til at træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

2. Så snart denne Traktat er trådt i kraft, skal varer med oprindelse i en Medlemsstat, eller som frit kan omsættes der, og som er blevet eksporteret til en anden Medlemsstat, tillades genindført i førstnævnte Stat, uden at de kan pålægges told eller undergives kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning. Kommissionen udfærdiger egnede regler for anvendelsen af bestemmelserne i dette stykke.

Tredje afdeling. STATSSSTØTTE

Artikel 92. 1. Bortset fra de i denne Traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig

form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem Medlemsstaterne.

2. Forenelige med fællesmarkedet er:

- a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varernes oprindelse;
- b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatasstrofer eller af andre usædvanlige begivenheder;
- c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.

3. Som forenelige med fællesmarkedet kan betragtes:

- a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse;
- b) støtte, der kan fremme virkeligørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en Medlemsstats økonomi;
- c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse. De pr. 1. januar 1957 bestående støtteforanstaltninger til fordel for skibsbygningsindustrien i det omfang, de alene modsvarer en manglende toldbeskyttelse, formindskes dog gradvis på de samme betingelser som dem, der gælder for fjernelsen af toldsatserne, og med forbehold af de bestemmelser i denne Traktat, der tager sigte på en fælles handelspolitik over for tredjeland;
- d) andre former for støtte, hvorom Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal.

Artikel 93. 1. Kommissionen foretager sammen med Medlemsstaterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse Stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som fællesmarkedets funktion eller gradvise udvikling kræver.

2. Finder Kommissionen — efter at have givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger — at en støtte, som ydes af en Stat eller med statsmidler, ifølge artikel 92 ikke er forenelig med fællesmarkedet, eller at denne støtte misbruges, træffer den beslutning om, at den pågældende Stat skal ophæve eller ændre støtteforanstaltningen inden for den tidsfrist, som Kommissionen fastsætter.

Såfremt den pågældende Stat ikke retter sig efter denne beslutning inden udløbet af den fastsatte frist, kan Kommissionen eller en anden interesseret Stat, uanset bestemmelserne i artiklerne 169 og 170, indbringe sagen direkte for Domstolen.

På begæring af en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed beslutte, at en af denne Stat ydet eller planlagt støtte, uanset bestemmelserne i artikel 92 eller de i artikel 94 nævnte forordninger, skal betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis ganske særlige omstændigheder berettiger en sådan beslutning. Har Kommissionen indledt den i dette stykket første afsnit fastsatte fremgangsmåde

med hensyn til denne støtteforanstaltung, bevirket den pågældende Stats begæring til Rådet, at sagens behandling udsættes, indtil Rådet har taget stilling til spørgsmålet.

Dog træffer Kommissionen beslutning, såfremt Rådet ikke har taget stilling inden tre måneder efter, at begæringen er fremsat.

3. Kommissionen skal underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Er Kommissionen af den opfattelse, at det påtænkte er uforeneligt med fællesmardekret i henhold til artikel 92, iværksætter den uopholdeligt den i stk. 2 fastsatte fremgangsmåde. Den pågældende Medlemsstat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte fremgangsmåde har ført til endelig beslutning.

Artikel 94. På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal udstede fornødne forordninger med henblik på anvendelsen af artiklerne 92 og 93, og især fastlægge betingelserne for anvendelsen af artikel 93, stk. 3, og de former for støtte, som skal være undtaget fra denne fremgangsmåde.

KAPITEL 2. FISKALE BESTEMMELSER

Artikel 95. Ingen Medlemsstat må direkte eller indirekte pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter af nogen art, som er højere end de afgifter, der direkte eller indirekte pålægges lignende indenlandske varer.

Endvidere må ingen Medlemsstat pålægge varer fra andre Medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.

Medlemsstaterne ophæver eller ændrer senest ved begyndelsen af anden etape de ved denne Traktats ikrafttræden gældende bestemmelser, som strider mod ovenstående regler.

Artikel 96. Ved udførsel af varer til en Medlemsstats område kan der ikke ydes godtgørelse for interne afgifter ud over det beløb, der har været pålagt dem direkte eller indirekte.

Artikel 97. Medlemsstater, der opkræver omsætningsafgift som en kumulativ flerledsafgift, kan med hensyn til interne afgifter, som de pålægger indførte varer, eller godtgørelser for udførte varer fastsatte gennemsnitssatser for varer eller grupper af varer, dog under iagttagelse af de i artiklerne 95 og 96 anførte principper.

Er de af en Medlemsstat fastsatte gennemsnitssatser ikke i overensstemmelse med de foran nævnte principper, meddeler Kommissionen den pågældende Stat passende direktiver eller beslutninger.

Artikel 98. For så vidt angår andre skatter end omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter kan fritagelse for afgiftsbetaling eller godtgørelse af afgifter ved udførsel til andre Medlemsstater ikke ydes, og udligningsafgifter ved indførsel fra Medlemsstater ikke pålægges, medmindre Rådet på forhånd med kvalificeret flertal og på Kommissionens forslag har godkendt de påtænkte foranstaltninger for en begrænset periode.

Artikel 99. Kommissionen undersøger, på hvilken måde en enkelte Medlemsstaters lovgivning vedrørende omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, herunder udligningsordninger, der finder anvendelse på samhandelen mellem Medlemsstaterne, kan harmoniseres i fællesmarkedets interesse.

Kommissionen forelægger forslag for Rådet, som med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 100 og 101 træffer afgørelse med enstemmighed.

KAPITEL 3. TILNÆRMELSE AF LOVGIVNINGERNE

Artikel 100. På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed direktiver om indbyrdes tilnærmedelse af Medlemsstaterne ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der direkte indvirker på fællesmarkedets oprettelse eller funktion.

Forsamlingen og Det økonomiske og sociale Udvalg skal høres om direktiver, hvis gennemførelse kunne indebære en ændring af lovbestemmelser i en eller flere Medlemsstater.

Artikel 101. Finder Kommissionen, at bestående forskelle i Medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser forvansker konkurrencevilkårene på fællesmarkedet og derved fremkalder en fordrejning, som bør fjernes, holder den samråd med de pågældende Medlemsstater herom.

Fører dette samråd ikke til en aftale, som fjerner den pågældende fordrejning, udsteder Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed i første etape og derefter med kvalificeret flertal de dertil nødvendige direktiver. Kommissionen og Rådet kan træffe alle andre formålstjenlige foranstaltninger, der har hjemmel i denne Traktat.

Artikel 102. 1. Når der er grund til at frygte, at indførelse eller ændring af en ved lov eller administrativt fastsat bestemmelse fremkalder en fordrejning som nævnt i foregående artikel, skal den Medlemsstat, som vil gennemføre foranstaltningen, rådføre sig med Kommissionen. Efter samråd med Medlemsstaterne henstiller Kommissionen til de pågældende Stater at træffe formålstjenlige foranstaltninger med henblik på at undgå den omhandlede fordrejning.

2. Såfremt den Medlemsstat, som vil indføre eller ændre nationale bestemmelser, ikke følger en henstilling, som Kommissionen har rettet til den, kan det ikke i medfør af artikel 101 kræves, at de øvrige Medlemsstater ændrer deres nationale bestemmelser med henblik på at fjerne denne fordrejning. Fremkalder en Medlemsstat, som ikke har taget hensyn til Kommissionens henstilling, en fordrejning udelukkende til egen skade, finder bestemmelserne i artikel 101 ikke anvendelse.

AFSNIT II. DEN ØKONOMISKE POLITIK

KAPITEL 1. KONJUNKTURPOLITIKKEN

Artikel 103. 1. Medlemsstaterne betragter deres konjunkturpolitik som et spørgsmål af fælles interesse. De rådfører sig med hinanden og med Kommissionen om de foranstaltninger, der bør træffes atl efter de foreliggende omstændigheder.

2. Med forbehold af de øvrige i denne Traktat omhandlede fremgangsmåder kan Rådet på forslag af Kommissionen med enstemmighed vedtage de efter forholdene egnede foranstaltninger.

3. På forslag af Kommissionen udsteder Rådet i påkommende tilfælde med kvalificeret flertal de nødvendige direktiver med nærmere regler for anvendelsen af de i henhold til stk. 2 besluttede foranstaltninger.

4. De i denne artikel nævnte fremgangsmåder finder også anvendelse i tilfælde af, at der opstår vanskeligheder med forsyningen af nærmere bestemte varer.

KAPITEL 2. BETALINGSBALANCEN

Artikel 104. Hver Medlemsstat fører en sådan økonomisk politik, som er nødvendig for at sikre ligevægten på dens globale betalingsbalance og for at opretholde tilliden til dens valuta, idet den samtidig påser, at der sikres en høj beskæftigelsesgrad og et stabilt prisniveau.

Artikel 105. 1. For at lette virkeligørelsen af de i artikel 104 angivne mål samordner Medlemsstaterne deres økonomiske politik. De indleder med henblik herpå et samarbejde mellem deres kompetente myndigheder og mellem deres centralbanker.

Kommissionen retter henstillinger til Rådet med henblik på iværksættelsen af dette samarbejde.

2. Med henblik på at fremme en samordning af Medlemsstaternes penge- og valutapolitik i det omfang, det er nødvendigt for fællesmarkedets funktion, oprettes der et rådgivende monetært udvalg, som har til opgave:

- at følge Medlemsstaternes og Fællesskabets penge- og valutamæssige samt finansielle stilling og Medlemsstaternes almindelige valutabestemmelser og at aflægge regelmæssige beretninger herom til Rådet og Kommissionen,
- at afgive udtalelser, enten på opfordring af Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ, til brug for disse institutioner.

Medlemsstaterne og Kommissionen udnævner hver to medlemmer af Det monetære Udvælg.

Artikel 106. 1. I det omfang fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser kapital og personer er gennemført mellem Medlemsstaterne i medfør af denne Traktat, forpligter hver Medlemsstat sig til at tillade betalinger, som vedrører udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital, samt overførsler af kapital og lønninger, i den Medlemsstats valuta, i hvilken fordringshaveren eller adressaten opholder sig.

Medlemsstaterne erklærer sig rede til at liberalisere deres betalinger ud over det i ovenstående afsnit foreskrevne, i det omfang deres økonomiske situation i almindelighed og deres betalingsbalances stilling i særdeleshed tillader det.

2. I det omfang udvekslingen af varer og tjenesteydelser samt kapitalbevægelserne kun er begrænset af restriktioner vedrørende de hertil knyttede betalinger, anvendes bestemmelserne i kapitlerne om ophævelse af kvantitative restriktioner, liberalisering ag tjenesteydelser og kapitalens frie bevægelighed analogt med henblik på gradvis at afskaffe disse restriktioner.

3. Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at indføre nye indbyrdes restriktioner for overførsler i forbindelse med de usynlige transaktioner, som er opregnet i listen i Bilag III til denne Traktat.

Den gradvise afskaffelse af bestående restriktioner gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 63-65, i det omfang den ikke omfattes af reglerne i stk. 1 og 2 eller af kapitlet vedrørende kapitalens frie bevægelighed.

4. Såfremt der viser sig nødvendigt, træffer Medlemsstaterne aftale om foranstaltninger for at muliggøre de i denne artikel omhandlede betalinger og overførsler; disse foranstaltninger må ikke stride mod de i dette kapitel anførte mål.

Artikel 107. 1. Hver Medlemsstat behandler sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse.

2. Såfremt en Medlemsstat ændrer sin valutakurs på en måde, der ikke er forenlig med de i artikel 104 angivne mål, og som alvorligt fordrerer konkurrencivilkårene, kan Kommissionen efter høring af Det monetære Udvælg bemyndige andre Medlemsstater til for en strengt begrænset periode at træffe de nødvendige foranstaltninger for at afbøde følgerne af en sådan ændring; Kommissionen fastlægger vilkårene for og den nærmere uformning af disse foranstaltninger.

Artikel 108. 1. I tilfælde af, at en Medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, enten som følge af uligevægt på dens globale betalingsbalance eller som følge af arten af den valuta, den råder over, og navnlig når disse vanskeligheder vil kunne bringe fællesmarkedets funktion eller den gradvise virkeliggørelse af den fælles handelspolitik i fare, indleder Kommissionen uopholdeligt en undersøgelse af situationen i den pågældende Stat og af de foranstaltninger, som denne har truffet eller kan træffe i henhold til bestemmelserne i artikel 104 under anvendelse af alle til rådighed stående midler. Kommissionen angiver de foranstaltninger, som den henstiller til den pågældende Stat at træffe.

Såfremt de af en Medlemsstat trufne forholdsregler og de af Kommissionen foreslæde foranstaltninger viser sig utilstrækkelige til at afhjælpe de opståede eller truende vanskeligheder, skal Kommissionen efter at have indhentet udtalelse fra Det monetære Udvælg rette henstilling til Rådet om gensidig bistandsydelse og passende former herfor.

Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om situationen og dens udvikling.

2. Rådet træffer med kvalificeret flertal afgørelse om ydelse af gensidig bistand; det udsteder direktiver eller vedtager beslutninger, som fastlægger vilkårene for og den nærmere uformning af denne bistand. Den gensidige bistand kan især gå ud på:

- a) fælles optræden over for andre internationale organisationer, til hvilke Medlemsstaterne kan henvende sig;
- b) foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå omlægninger i samhandelen, når det land, der er i vanskeligheder, opretholder eller genindfører kvantitative reskriktioner over for tredjeland;
- c) ydelse af kreditter i begrænset omfang fra de øvrige Medlemsstater under forbehold af deres samtykke.

I øvrigt kan den gensidige bistand i overgransperioden ydes i form af særlige toldnedskættelser eller forhøjelser af kontingenter med henblik på at forøge indførslen fra det land, der er i vanskeligheder; hertil kræves samtykke af de Stater, som skal træffe disse foranstaltninger.

3. Godkener Rådet ikke den gensidige bistand, hvorom Kommissionen har rettet henstilling, eller er den ydede bistand og de trufne foranstaltninger utilstrækkelige, bemyndiger Kommissionen den Stat, der er i vanskeligheder, til at

træffe beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som Kommissionen fastsætter.

Rådet kan med kvalificeret flertal tilbagekalde denne bemyndigelse ag ændre vilkårene for og udformningen af beskyttelsesforanstaltningerne.

Artikel 109. 1. Opstår en pludselig krise vedrørende betalingsbalancen, og træffes der ikke omgående beslutning i medfør af artikel 108, stk. 2, kan den pågældende Medlemsstat i forebyggende øjemed træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger skal medføre mindst mulig forstyrrelse i fællesmarkedets funktion og må ikke gå ud over, hvad der er absolut nødvendigt for at afhjælpe de pludseligt opståede vanskeligheder.

2. Kommissionen og de øvrige Medlemsstater skal underrettes om disse beskyttelsesforanstaltninger senest ved deres ikrafttræden. Kommissionen kan anbefale Rådet, at der ydes gensidig bistand i henhold til artikel 108.

3. Efter udtalelse fra Kommissionen og høring af Det monetære Udvalg kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte, at den pågældende Stat skal ændre, udsætte eller ophæve ovennævnte beskyttelsesforanstaltninger.

KAPITEL 3. HANDELPOLITIKKEN

Artikel 110. Ved at oprette en toldunion har Medlemsstaterne til hensigt i fælles interesse at bidrage til en harmonisk udvikling af verdenshandelen, en gradvis afskaffelse af restriktionerne i den internationale handel og en sænkning af toldskrankerne.

Den fælles handelpolitik skal tage hensyn til den gunstige indflydelse, som afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne kan udøve med hensyn til at styrke konkurrenceevnen hos Medlemsstaternes virksomheder.

Artikel 111. Med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 115 og 116 finder følgende bestemmelser anvendelse i overgangsperioden:

1. Medlemsstaterne skal samordne deres handelsforbindelser med tredjeland på en sådan måde, at de nødvendige forudsætninger for iværksættelsen af en fælles politik på udenrigshandelens område er til stede ved overgangsperiodens udløb.

Kommissionen forelægger Rådet forslag vedrørende den fremgangsmåde, som skal anvendes i overgangsperioden for at bringe en fælles opræden i stant, samt vedrørende gennemførelse af en ensartet handelpolitik.

2. Kommissionen retter henstillinger til Rådet med henblik på toldforhandlinger med tredjeland vedrørende den fælles toldtarif.

Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede sådanne forhandlinger.

Kommissionen fører forhandlingerne inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

3. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal.

4. Medlemsstaterne træffer i samråd med Kommissionen de fornødne foranstaltninger, navnlig med henblik på at tilpasse bestående toldaftaler med tredjeland, for at hindre, at ikrafttrædelsen af den fælles toldtarif forsinkes.

5. Medlemsstaterne sætter sig som mål over for tredjeland eller grupper af tredjelande at tilvejebringe indbyrdes ensartethed mellem deres frilister på et så højt niveau som muligt. Kommissionen retter de hertil egnede henstillinger herom til Medlemsstaterne.

Såfremt Medlemsstaterne afskaffer eller lemper deres kvantitative restriktioner over for tredjeland, skal de forinden underrette Kommissionen derom og indrømme de øvrige Medlemsstater samme behandling.

Artikel 112. 1. Med forbehold af de forpligtelser, som Medlemsstaterne har påtaget inden for andre internationale organisationer, skal Medlemsstaternes støtteordninger vedrørende eksport til tredjeland gradvis harmoniseres inden overgangsperiodens udløb, i det omfang det er nødvendigt for at undgå, at konkurrencen mellem virksomhederne inden for Fællesskabet fordrejes.

På forslag af Kommissionen udsteder Rådet med enstemmighed indtil udløbet af anden etape og derefter med kvalificeret flertal de direktiver, der er nødvendige herfor.

2. Foranstående bestemmelser finder ikke anvendelse på godtgørelse, som ydes ved eksport af varer fra en Medlemsstat til tredjeland, det være sig godtgørelse af told eller afgifter med tilsvarende virkning eller af indirekte skatter, herunder omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter, i det omfang denne godtgørelse ikke overstiger de afgiftsbeløb, som har været pålagt de eksporterede varer direkte eller indirekte.

Artikel 113. 1. Efter udløbet af overgangsperioden lægges ensartede principper til grund for den fælles handelspolitik, navnlig vedrørende toldændringer, afslutning af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringssforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelsen af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med tredjeland, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 114. De i artikel 111, nr. 2, og i artikel 113 omhandlede aftaler afsluttes i Fællesskabets navn af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed i de to første etaper og derefter med kvalificeret flertal.

Artikel 115. For at sikre, at gennemførelsen af de handelspolitiske foranstaltninger, som Medlemsstaterne har truffet i overensstemmelse med denne Traktat, ikke hindres af omlægninger i samhandelen, eller i tilfælde af, at forskelle mellem disse foranstaltninger medfører økonomiske vanskeligheder i en eller flere Stater, retter Kommissionen henstilling om metoderne for det nødvendige samarbejde fra de andre Medlemsstaters side. I mangel heraf bemyndiger den Medlemsstaterne til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter.

I tilfælde af uopsættelighed kan Medlemsstaterne i overgangsperioden selv træffe de nødvendige foranstaltninger, om hvilke de underretter de øvrige Medlemsstater og Kommissionen, der kan beslutte, at de skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Fortrinsvis skal sådanne foranstaltninger vælges, som medfører de mindste forstyrrelser i fællesmarkedets funktion, og som tager hensyn til nødvendigheden af at fremskynde indførelsen af den fælles toldtarif mest muligt.

Artikel 116. I alle spørgsmål, som er af særlig interesse for fællesmarkedet, optræder Medlemsstaterne, efter overgangsperiodens udløb, udelukkende i fællesskab i internationale organisationer af økonomisk karakter. Med henblik herpå fremsætter Kommissionen forslag for Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, vedrørende rækkevidden og gennemførelsen af den fælles optræden.

I overgangsperioden rådfører Medlemsstaterne sig med hinanden med henblik på at samordne deres optræden og på så vidt muligt at intage en ensartet holdning.

AFSNIT III. SOCIALPOLITIKKEN

KAPITEL I. SOCIALE BESTEMMELSER

Artikel 117. Medlemsstaterne er enige om, at det er nødvendigt at fremme en forbedring af arbejdernes leve- og arbejdsvilkår for herigennem at muliggøre en udjævning af disse vilkår på et stadigt stigende niveau.

De er af den opfattelse, at en sådan udvikling vil blive en følge såvel af fællesmardekets virksomhed, der vil fremme en harmonisering af de sociale ordninger, som af de i denne Traktat foreskrevne fremgangsmåder og af den indbyrdes tilnærmede af de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser.

Artikel 118. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat har Kommissionen i overensstemmelse med Traktatens almindelige målsætning til opgave at fremme et snævert samarbejde mellem Medlemsstaterne på det sociale område, især for så vidt angår:

- beskæftigelsen;
- arbejdsretten og arbejdsvilkårene;
- den almindelige og videregående faglige uddannelse;
- den sociale tryghed;
- beskyttelsen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme;
- sundhedsforskrifter for arbejde;
- organisationsretten og retten til kollektive forhandlinger mellem arbejdsgivere og arbejdstagere.

Med henblik herpå skal Kommissionen i nær kontakt med Medlemsstaterne foretage undersøgelser, afgive udtalelser og tilrettelægge samråd både med hensyn til spørgsmål af national karakter og til spørgsmål af interesse for de internationale organisationer.

Kommissionen rådfører sig med Det økonomiske og sociale Udvalg, inden den afgiver de i denne artikel omhandlede udtalelser.

Artikel 119. Hver Medlemsstat gennemfører i løbet af første etape og opretholder derefter princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde.

Ved løn forstås i denne artikel den almindelige grund- eller minimumsløn ag alle andre ydelser, som arbejdstageren som følge af arbejdsforholdet modtager fra arbejdsgiveren direkte eller indirekte i penge eller naturalier.

Lige løn uden forskelsbehandling med hensyn til køn indebærer:

- at den løn, der ydes for samme arbejde, der aflønnes i akkord, fastsættes på samme beregningsgrundlag;
- at den løn, der ydes for arbejde, betalt efter tid, er den samme for samme slags arbejde.

Artikel 120. Medlemsstaterne bestræber sig på at opretholde det bestående ligeværd mellem deres ordninger vedrørende betalt frihed.

Artikel 121. Efter høring af Det økonomiske og sociale Udvælg kan Rådet med enstemmighed overdrage Kommissionen opgaver vedrørende ivæksættelse af fælles foranstaltninger, især for så vidt angår social tryghed for de i artiklerne 48-51 omhandlede vandrende arbejdstagere.

Artikel 122. Kommissionens årsberetning til Forsamlingen skal indeholde et særligt kapitel om udviklingen af de sociale forhold i Fællesskabet.

Forsamlingen kan opfordre Kommissionen til at afgive redegørelser om særlige spørgsmål vedrørende de sociale forhold.

KAPITEL 2. DEN EUROPÆISKE SOCIALFOND

Artikel 123. For at forbedre arbejdskraftens beskæftigelsesmuligheder inden for fællesmarkedet og således bidrage til en højnelse af levestandarden oprettes der inden for rammerne af neddennævnte bestemmelser en europæisk Socialfond, som har til opgave at lette arbejdskraftens adgang til beskæftigelse og fremme dens geografiske og faglige bevægelighed inden for Fællesskabet.

Artikel 124. Fondens administration påhviler Kommissionen.

Kommissionen bistås i dette arbejde af et udvalg, som ledes af et medlem af Kommissionen, og som er sammensat af repræsentanter for regeringerne samt for arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationerne.

Artikel 125. 1. På begæring af en Medlemsstat dækker Fonden inden for rammerne af de i artikel 127 fastsatte regler 50% af de udgifter, som denne Stat eller et offentligretligt organ efter denne Traktats ikrafttræden har anvendt til:

- at sikre arbejdstagene en ny produktiv beskæftigelse ved:
 - faglig omskoling;
 - flyttetilskud;
- at yde hjælp til arbejdstagere, som midlertidigt arbejder på nedsat tid, eller hvis beskæftigelse midlertidigt er helt eller delvis ophørt som følge af virksomhedens omstilling til anden produktion, for at sikre dem samme lønniveau, indtil de igen kan beskæftiges i fuldt omfang.

2. Tilskud fra Fonden til afholdelse af udgifter i forbindelse med faglig omskoling er betinget af, at de arbejdsledige kun har kunnet beskæftiges inden for

et nyt fag, og at de i mindst seks måneder har haft produktiv beskæftigelse i det fag, til hvilket de er blevet omskolet.

Flyttetilskud er betinget af, at de arbejdsledige har fået skifte bopæl inden for Fællesskabet og i mindst seks måneder har haft produktiv beskæftigelse på deres nye opholdssted.

Tilskud til arbejdstagere i tilfælde af omstilling ag en virksomhed er betinget af:

- a) at de pågældende arbejdstagere påny har været fuldt beskæftiget i denne virksomhed i mindst seks måneder;
- b) at vedkommende regering forud har forelagt en af den pågældende virksomhed udarbejdet plan for omstillingen og dens finansiering; og
- c) at Kommissionen forud har godkendt denne omstillingsplan.

Artikel 126. Ved overgangsperiodens udløb kan Rådet efter udtalelse fra Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvælg og Forsamlingen:

- a) med kvalificeret flertal bestemme, at de i artikel 125 omhandlede tilskud skal bortfalde helt eller delvis;
- b) med enstemmighed fastlægge de nye hverv, som kan tildeles Fonden inden for rammerne af dens opgave, således som denne er fastlagt i artikel 123.

Artikel 127. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvælg og Forsamlingen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal de til gennemførelse af artiklerne 124-126 nødvendige forskrifter; navnlig fastsætter Rådet nærmere betingelser for tilskud fra Fonden i henhold til artikel 125 og de arter af virksomheder, hvis arbejdstagere kan nyde godt af de i artikel 125, stk. 1, litra b, omhandlede tilskud.

Artikel 128. På forslag af Kommissionen og efter høring af Det økonomiske og sociale Udvælg fastsætter Rådet de almindelige principper for gennemførelsen af en fælles politik for faglig uddannelse, som kan bidrage til en harmonisk udvikling af såvel hvert enkelt lands økonomi som af fællesmarkedet.

AFSNIT IV. DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

Artikel 129. Der oprettes en europæisk Investeringsbank med status som juridisk person.

Den europæiske Investeringsbanks medlemmer er Medlemsstaterne.

Den europæiske Investeringsbanks vedtægter indeholder i en Protokol, der knyttes til denne Traktat.

Artikel 130. Den europæiske Investeringsbank har til opgave ved anvendelse dels af midler lånt på kapitalmarkedet, dels af egne midler, i Fællesskabets interesse at bidrage til en afbalanceret og gnidningsløs udvikling af fællesmarkedet. I dette øjemed letter den, ved ydelse af lån og garantier og uden sigte på fortjeneste, finansieringen af nedennævnte projekter inden for alle erhvervssektorer:

- a) projekter, som har ophjælpning af mindre udviklede områder for øje;
- b) projekter, som tager sigte på modernisering eller omstilling af virksomheder eller skabelse af nye beskæftigelsesmuligheder, og som er foranlediget af

fællesmarkedets gradvise gennemførelse, men som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstede værende midler;

- c) projekter af fælles interesse for flere Medlemsstater, som på grund af deres omfang eller karakter ikke fuldt ud kan finansieres ved udnyttelse af de i de enkelte Medlemsstater tilstede værende midler.

FJERDE DEL. DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING

Artikel 131. Medlemsstaterne er enige om at associere de ikke-europæiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Belgien, Frankrig, Italien, Nederlandene og Det forenede Kongerige, med Fællesskabet.* Disse lande og territorier, i det følgende benævnt "lande og territorier", er opregnet i den liste, som er knyttet til denne Traktat som Bilag IV.

Formålet med associeringen er at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse lande og territorier og at oprette nære økonomiske forbindelser mellem disse og Fællesskabet som helhed.

I overensstemmelse med principperne i denne Traktats præambel skal associeringen førts og fremmest åbne mulighed for at tjene befolkningernes interesser i disse lande og territorier og øge deres velstand for herved at lede dem frem til den økonomiske, sociale og kulturelle udvikling, som de tilstræber.

Artikel 132. Associeringen tilstræber nedennævnte mål:

1. Medlemsstaterne anvender i deres samhandel med disse lande og territorier samme regler, som de i henhold til denne Traktat anvender indbyrdes.

2. Hvert land eller territorium anvender i sin samhandel med Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier samme regler, som det anvender over for den europæiske Stat, med hvilken det opretholder særlige forbindelser.

3. Medlemsstaterne bidrager til de investeringer, som den fremskridende udvikling af disse lande og territorier kræver.

4. For så vidt angår de investeringer, der finansieres af Fællesskabet, er deltagelse i licitationer og leverancer åben på lige betingelser for alle fysiske og juridiske personer, som henholdsvis er statsborgere eller hjemmehørende i Medlemsstaterne eller i disse lande og territorier.

5. Medmindre der træffes særlige bestemmelser i henhold til artikel 136, gælder i forholdet mellem Medlemsstaterne og disse lande og territorier uden nogen form for forskelsbehandling de i kapitlet om etableringsretten nævnte bestemmelser for deres statsborgeres og selskabers ret til at etablere sig, ligesom de dør nævnte fremgangsmåder finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 133. 1. Varer med oprindelse i disse lande og territorier nyder ved indførsel til Medlemsstaterne godt af den fuldstændige afskaffelse af tolden mellem Medlemsstaterne, som gradvis finder sted i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser.

2. Ved indførsel i hvert af disse lande eller territorier ophæves den told, der pålægges varer fra Medlemsstaterne og de øvrige lande og territorier, gradvis i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 12, 13, 14, 15 og 17.

* Første punktum som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 24, stk. 1 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 13.

3. Disse lande og territorier kan dog opkræve sådan told, som er nødvendig for deres udvikling of industrialisering, eller som er finanstold og har til formål af skaffe midler til deres offentlige budgetter.

De i foregående afsnit nævnte toldsatser nedsættes dog gradvis, til de har samme niveau som dem, der pålægges varer, der hidrører fra den Medlemsstat, med hvilken det pågældende land eller territorium opretholder særlige forbindelser. De procentsatser og det tempo for nedsættelserne, som er fastsat i denne Traktat, finder tilsvarende anvendelse på forskellen mellem den told, der ved indførsel i landet eller territoriet pålægges en vare hidrørende fra en Medlemsstat, som opretholder særlige forbindelser med dette land eller territorium, og den told, som pålægges samme vare, når den hidrører fra en anden Stat i Fællesskabet.

4. Stk. 2, finder ikke anvendelse på de lande og territorier, der som følge af særlige internationale forpligtelser allerede ved denne Traktats ikrafttræden anvender en toldtarif, der ikke hjemler forskelsbehandling.

5. Indførelse eller ændring af toldsatser for varer, der indføres i disse lande og territorier, må hverken retligt eller faktisk føre til direkte eller indirekte forskelsbehandling af varer, der hidrører fra forskellige Medlemsstater.

Artikel 134. Såfremt toldsatsernes niveau for varer hidrørende fra tredjeland ved indførsel til et land eller territorium, når bestemmelserne i artikel 133, stk. 1, finder anvendelse, vil kunne fremkalde omlægninger af samhandelen til skade for en Medlemsstat, kan denne begære, at Kommissionen foreslår de øvrige Medlemsstater nødvendige foranstaltninger for at afhjælpe denne situation.

Artikel 135. Med forbehold af bestemmelserne vedrørende den offentlige sundhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden fastsættes bestemmelser om fri bevægelighed for arbejdskraften fra disse lande og territorier inden for Medlemsstaterne og for arbejdskraften fra Medlemsstaterne inden for disse lande og territorier ved senere overenskomster, som kræver Medlemsstaternes enstemmige godkendelse.

Artikel 136. For en første periode på fem år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges de nærmere retningslinjer for og fremgangsmåden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet i en til denne Traktat knyttet gennemførelseskonvention.

Inden udløbet af den i foregående stykke nævnte gennemførelseskonvention vedtager Rådet, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne Traktat, enstemmigt de bestemmelser, der skal gælde for en ny periode.

FEMTE DEL. FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

AFSNIT 1. BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSTITUTIONERNE

KAPITEL 1. INSTITUTIONERNE

Første afdeling. FORSAMLINGEN

Artikel 137. Forsamlingen, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabets sammensluttede Stater, udøver de beføjelser til at rådslå og beslutte samt kontrollere, som er tillagt den i denne Traktat.

Artikel 138. 1. Forsamlingen består af delegerede, der af Parlamenteerne udpeges blandt deres medlemmer i overensstemmelse med den af hver Medlemsstat fastsætte fremgangsmåde.*

2. De delegeredes antal fastsættes således:

Belgien	14
Danmark	10
Tyskland	36
Frankrig	36
Irland	10
Italien	36
Luxembourg	6
Nederlandene	14
Det forenede Kongerige	36**. ***

3. Forsamlingen udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.****

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 139. Forsamlingen afholder en årlig session. Den træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts.*****. †

Forsamlingen kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dens medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 140. Forsamlingen udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

* BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE. Stk. 1 ophæves med virkning fra den dato, på hvilken den første Forsamling, der er valgt under anvendelse af bestemmelserne i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen, træder sammen (jf. artikel 14 i akten, side 952).

Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:

"Repræsentanterne i Forsamlingen for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige valg."

** Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 10 i den udførmning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 4.

*** BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE. Stk. 2 ophæves med virkning fra den dato, på hvilken den første Forsamling, der er valgt under anvendelse af bestemmelserne i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen, træder sammen (jf. artikel 14 i akten, side 952).

Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:

"Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:	
Belgien	24,
Danmark	16,
Tyskland	81,
Frankrig	81,
Irland	15,
Italien	81,
Luxembourg	6,
Nederlandene	25,
Det forenede Kongerige	81."

**** Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen.

***** Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

† For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen.

Kommissionen besvarer mundligt eller skriftligt de spørgsmål, som Forsamlingen eller dennes medlemmer stiller den.

Rådet utdaler sig for Forsamlingen på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 141. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Forsamlingen sine afgørelser med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel 142. Forsamlingen fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Forsamlingens aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 143. Foramslingen drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning som Kommissionen forelægger den.

Artikel 144. Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Forsamlingen tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslagets indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Forsamlingens medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udnævnt i henhold til artikel 158.

Anden afdeling. RÅDET

Artikel 145. For at sikre virkeliggørelsen af de i denne Traktat opstillede mål og på de deri fastsatte vilkår skal Rådet:

- drage omsorg for samordningen af Medlemsstaternes almindelige økonomiske politik;
- have beføjelse til at træffe beslutninger.

Artikel 146. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 2, der er affattet således:]

Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af Rådets medlemmer for 6 måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne: Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det forenede Kongerige.*]

Artikel 147. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 3, der er affattet således:]

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.]

Artikel 148. 1. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

* Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 11 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 5.

2.* Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Det forenede Kongerige	10

Afgørelse træffes med mindst:

- enogfyrre stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen;
- enogfyrre stemmer afgivet af mindst seks medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde.

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel 149. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved enstemmig vedtagelse.

Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit oprindelige forslag, især når det er blevet forelagt Forsamlingen til udtalelse.

Artikel 150. Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

Artikel 151. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 5 og 4 der er affattet således:

Artikel 5. Rådet fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 4. Et Udvalg, der sammensættes af Medlemsstaternes Faste Repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hvert, der tildeles det af Rådet.]

Artikel 152. Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

Artikel 153. Efter udtalelse fra Kommissionen udfærdiger Rådet vedtæakterne for de i denne Traktat forudsete udvalg.

Artikel 154. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens

* Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 14 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 8.

præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær, Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Tredje afdeling. KOMMISSIONEN

Artikel 155. For at sikre Fællessmarkedets funktion og udvikling skal Kommissionen:

- drage omsorg for gennemførelsen af de i denne Traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hemmel i denne træffes af institutionerne;
- rette henstiller og afgive udtalelser om de i denne Traktat omhandlede forhold, hvis Traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen skønner det nødvendigt;
- have beføjelse til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Forsamlingens retsakter på de i denne Traktat fastsatte betingelser;
- udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

Artikel 156. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 18, der er affattet således:

Hvert år og senest en måned før åbningen af Forsamlingen session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabernes virksomhed.]

Artikel 157. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 10, der er affattet således:

1. Kommissionen består af tretten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig.*

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hver i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

* Første afsnit som ændret ved Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om ændring af antallet af medlemmer i Kommissionen (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 2 af 1. januar 1973, s. 28).

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hærderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 13* eller fratauge ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.]

Artikel 158. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 11, der er affattet således:

Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.]

Artikel 159. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 12, der er affattet således:

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem at Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

Bortset fra de artikel 13* nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.]

Artikel 160. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 13, der er affattet således:

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring at Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.]

Artikel 161. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 14, der er affattet således:

Kommissionens formand og fem næstformand udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes.**

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter høring af Kommissionen.

I tilfælde af fratræden, afskedigelse eller dødsfald, nybesættes formandsposten og næstformandposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med de ovenfor fastsatte bestemmelser.]

* Fusionstraktatens artikel 13. Se nedenfor artikel 160.

** Stk. 1 som ændret ved tiltrædelsaktenes artikel 16.

*Artikel 162. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)**[Se fusionstraktatens artikel 15 og 16, der er affattet således:*

Artikel 15. Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Artikel 16. Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.]

*Artikel 163. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)**[Se fusionstraktatens artikel 17, der er affattet således:*

Kommissionens afgørelse træffes af et flertal af det i artikel 10* nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.]

Fjerde afdeling. DOMSTOLEN

Artikel 164. Domstolen skal värne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat.

*Artikel 165. Domstolen består af ni dommere.***

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 177, for så vidt der ikke i procesreglementer er tillagt Domstolens afdelinger kompetence.***

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 167, stk. 2.

*Artikel 166. Domstolen bistås af fire generaladvokater.*****

Generaladvokaten sakl fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 164.

* Fusionstraktatens artikel 10. Se ovenfor artikel 157.

** Stk. 1 som ændret ved 1 som ændret ved tiltrædelsesaktenes artikel 17 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 9.

*** Stk. 3 som ændret ved artikel 1 i Rådets afgørelse af 26. november 1974 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 318 af 28. november 1974, s. 22).

**** Stk. 1 som ændret ved artikel 1 i Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om forøgelse af antallet af generaladvokater (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 2 af 1. januar 1973, s. 29).

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 167, stk. 3.

Artikel 167. Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis fem og fire dommere.*

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Nybesættelsen omfatter hver gang to generaladvokater.**

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 168. Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 169. Finder Kommissionen, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, fremsætter den en begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende Stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 170. En Medlemsstat, der finder, at en anden Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

Før en Medlemsstat indbringer en klage over en anden Medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne Traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende Stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder after sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 171. Såfremt Domstolen fastslår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Artikel 172. Forordninger, som Rådet udsteder i henhold til denne Traktats bestemmelser, kan tillægge Domstolen fuld prøvelsesret vedrørende de i forordningerne omhandlede sanktioner.

* Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesakten artikel 19 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 10.

** Stk. 3 som ændret ved artikel 2 i Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om forøgelse af antallet af generaladvokater (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 2 af 1. januar 1973, s. 29).

Artikel 173. Domstolen prøver lovligheden af Rådets og Kommissionens retsakter, dog ikke af henstillinger og udtalelser. I denne henseende har den kompetence til at udtales sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompentence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 174. Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

Artikel 175. Undlader Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslået denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Artikel 176. Den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelse er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 215, stk. 2.

Artikel 177. Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- a) om fortolkningen af denne Traktat;
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets institutioner;
- c) om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, når bestemmelse herom findes i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 178. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 215, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

Artikel 179. Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

Artikel 180. Med de nedenfor nævnte begrænsninger har Domstolen kompetence til at afgøre tvister, som vedrører:

- a) opfyldelse af Medlemsstaternes forpligtelser ifølge vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank. Bankens Bestyrelse har i dette tilfælde de beføjelser, der i henhold til artikel 169 er tillagt Kommissionen;
- b) afgørelser truffet af Bankens Styrelsesråd. Hver Medlemsstat, Kommissionen og Bankens Bestyrelse kan herom indbringe klage på de i artikel 173 fastsatte betingelser;
- c) afgørelser truffet af Bankens Bestyrelse. Klager over disse afgørelser kan kun indbringes af Medlemsstaterne eller af Kommissionen på de i artikel 173 fastsatte betingelser og kun for overtrædelse af de i artikel 21, stk. 2, 5, 6 og 7, i vedtægterne for Investeringsbanken fastsatte formforskrifter.

Artikel 181. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholdes i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatrelig aftale.

Artikel 182. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstaterne, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 183. Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne Traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dømmende myndigheders kompetence.

Artikel 184. Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 173, stk. 3, kan hver part i en retstvist, der angår en af Rådets eller Kommissionens forordninger, for Domstolen påberåbe sig de i artikel 173, stk. 1, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

Artikel 185. Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 186. I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 187. De af Domstolen afsagte domme fyldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 192 fastsatte regler.

Artikel 188. Domstolens Statut fastsættes i en særlig Protokol.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

KAPITEL 2. FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

Artikel 189. Til udførelse af deres opgaver skal Rådet og Kommissionen under de i denne Traktat fastsatte betingelser udstede forordninger og direktiver, vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almennyldig. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkeltheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

Artikel 190. Rådets og Kommissionens forordninger, direktiver og beslutninger skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.

Artikel 191. Forordningerne offentliggøres i Fællesskabets officielle ti-dende. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Direktiver og beslutninger meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 192. De af Rådets og Kommissionens beslutninger, der indebærer en forpligtelse for andre end Stater til at betale en pengeydelse, kan tvangsfuldbyrdes.

Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbrydelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbrydelsesgrundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af Medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen og Domstolen.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvisitens begæring, kan denne lade tvangsfuldbyrdelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbyrdelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbrydelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

KAPITEL 3. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 193. Der oprettes et rådgivende økonomisk og socialt Udvælg.

Udvælget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv, i særdeleshed for producenter, landbrugere, fragtførere, arbejdstagere, handlende og håndværkere samt for liberale erhverv og almindelige samfundsinteresser.

Artikel 194. Antallet af medlemmer i Udvælget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24

Luxembourg	6
Nederlandene	12
Det forenede Kongerige	24*

Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer har et personligt mandat, og de må ikke være bundet af nogen instruktion.

Artikel 195. 1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver Medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 196. Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter sin forretningsorden; denne kræver Rådets enstemmige godkendelse.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning.

Artikel 197. Udvalget opdeles i faglige sektioner for de vigtigste af de områder, som denne Traktat omfatter.

Det omfatter navnlig en sektion for landbrug og en sektion for transport, for hvilke gælder de særlige bestemmelser, der er fastsat i afsnittene vedrørende landbrug og transport.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. Den kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemt områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 198. Rådet eller Kommissionen skal, i de tilfælde der er nævnt i denne Traktat, indhente udtalelse fra Udvalget. Disse institutioner kan rådspørge Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst ti dage efter det tidspunkt, da formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

* Stk. 1 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 21 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 11.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

AFSNIT II. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 199. Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, herunder dem, der vedrører Den europæiske Socialfond, skal anslås for hvert regnskabsår og optages i budgettet.

Indtægter og udgifter på budgettet skal balancere.

Artikel 200. 1. De budgetterede indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af Medlemsstaterne finansielle bidrag, der beregnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	7,9
Tyskland.....	28
Frankrig	28
Italien	28
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7,9

2. Medlemssternes finansielle bidrag til dækning af Den europæiske Socialfonds udgifter beregnes dog efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	8,8
Tyskland.....	32
Frankrig	32
Italien	20
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7

3. Fordelingsnøglerne kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Artikel 201. Kommissionen undersøger, under hvilke betingelser de i artikel 200 omhandlede bidrag fra Medlemsstaterne kan erstattes af Fællesskabets egne indtægter, i særdeleshed af indtægter fra den fælles toldtarif, når denne er blevet endelig indført.

Kommissionen forelægger Rådet forslag herom.

Efter at have indhentet Forsamlingens udtalelse om disse forslag kan Rådet med enstemmighed herom fastsætte bestemmelser, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 202. De i budgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 209 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 209, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

Forsamlingens, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

*Artikel 203**. 1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afgivende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet der foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interessererede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslag med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Forsamlingen inden femogfyre dage efter forelæggelse af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Forsamlingen inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller forslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i fald med de andre interessererede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Forsamlingen vedtagne ændringer.

b) For så vidt angår ændringsforslagene:

- hvis en af Forsamlingen foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslæde ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt;
- hvis en af Forsamlingen foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende

* Som ændret ved artikel 12 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

- ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet;
- hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modifieret nogen af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, og er Forsamlingens ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Forsamlingen, at det ikke har modifieret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modifieret en eller flere af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, eller er Forsamlingens ændringsforslag blevet forkastet eller modifieret, oversendes det modifierede budgetforslag på ny til Forsamlingen. Rådet gør denne bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Forsamlingen er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan den inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Forsamlingen foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Forsamlingen ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Forsamlingens formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Forsamlingen, når vægtige grunde taler herfor, med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges den.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsat for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsat således, som den fremgår af:

- udviklingen inden for Fællesskabets af brutto-nationalindkomsten i faste priser,
- den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter og
- udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatzen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige til at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkets fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatzen, kan Forsamlingen, ved udøvelsen af sin ret til at foretage

ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Forsamlingen, Rådet eller Kommissionen finder, at Fælleskaberne virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Forsamlingen, hvis afgørelse træffes med et flertal af dens medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstede retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskaberne egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

*Artikel 204**. Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstede regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Forsamlingen; inden for en frist af tredive dage kan Forsamlingen med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en avigende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Forsamlingen har truffet afgørelse. Dersom Forsamlingen ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en avigende afgørelse betragtes Rådets afgørelse som endelig vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 205. Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 209 udstede regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgettet på eget ansvar.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstede regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for budgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

*Artikel 205a***. Kommissionen forlægger hvert år Rådet og Forsamlingen regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

* Som ændret ved artikel 13 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

** Artiklen indsæt ved artikel 14 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

*Artikel 206**. 1. Der oprettes en Revisionsret.

2. Revisionsretten består af ni medlemmer.

3. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner eller som er særligt kvalificerede til dette henv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

4. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Forsamlingen.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyses.

5. Revisionsrettens medlemmer udfører deres henv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres henv.

6. Revisionsrettens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvertet afgiver de en højtidelig forsikring om at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres henv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse henv eller opnåelse af visse fordele.

7. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivilig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 8.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

8. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvertet.

9. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, navnlig vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

10. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

* Som ændret ved artikel 15 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

*Artikel 206a**. 1. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer endvidere regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabets oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden af den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelser på stedet i Fællesskabets institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutions besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Forsamlingen og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af bugettet.

*Artikel 206 b***. Forsamlingen godkender efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionens forvaltning af budgettet. Med henblik herpå gennemgår den næst efter Rådet de i artikel 205a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter, samt Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger.

Artikel 207. Budgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 209 udstedte regnskabsregulativ.

* Artiklen indsat ved artikel 16 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

** Artiklen indsat ved artikel 17 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

De i artikel 200, stk. 1, omhandlede bidrag stiller Medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabet i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponible midler deponeres i Medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af Medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidspunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponible midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende Medlemsstat.

Det i medfør af artikel 209 udstede regnskabsregulativ fastlægger de tekniske betingelser, under hvilke Den europæiske Socialfonds finansielle transaktioner udøves.

Artikel 208. Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende Medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne Traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponible tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

Kommissionen står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem en af Medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller et andet af Medlemsstaten godkendt pengeinstitut.

Artikel 209.* På forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen og udtalelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;
- b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabernes egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet;
- c) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

SJETTE DEL. ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 210. Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 211. Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 212. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det europæiske Kul- og Ståfællesskab, i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske

* Som ændret ved artikel 18 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne Traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal Vedtægten for Tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 213. Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 214. Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene samt Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte har — selv efter at deres hverv er ophørt — forpligtelse til ikke at give oplysninger om forhold, som ifølge deres natur er tjenestehemmeligheder, navnlig oplysninger om virksomheder og om deres forretningsforbindelser eller omkostningsforhold.

Artikel 215. Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundssætninger, der er fælles for Medlemsstaterne retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabets fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 216. Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaterne regeringer.

Artikel 217. Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 218. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaterne område de forudførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

Artikel 219. Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

Artikel 220. Medlemsstaterne indleder i det omfang, det er nødvendigt, indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre:

- beskyttelse af personer såvel som nydelse af rettigheder og beskyttelse af disse på de betingelser, som de enkelte Stater indrømmer egne statsborgere;
- afskaffelse af dobbeltbeskatning inden for Fællesskabet;
- gensidig anerkendelse af de i artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber, opretholdelse af et selskabs status som juridisk person i tilfælde af, at dets hjemsted forlægges

- fra et land til et andet, og mulighed for sammenslutning af selskaber, som er underkastet forskellige nationale lovgivninger;
- forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og voldgiftskendelser.

Artikel 221. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne Traktat indrømmer Medlemsstaterne senest tre år efter denne Traktats ikrafttræden de øvrige Medlemsstaters statsborgere national behandling for så vidt angår kapitalanbringelser i de i artikel 58 nævnte selskaber.

Artikel 222. De ejendomsretlige ordninger i Medlemsstaterne berøres ikke af denne Traktat.

Artikel 223. 1. Denne Traktats bestemmelser er ikke til hinder for følgende regler:

- ingen Medlemsstat er forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse ville stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser;
- hver Medlemsstat kan træffe de foranstaltninger, som den anser for nødvendige til beskyttelse af sine væsentlige sikkerhedsinteresser, og som vedrører fabrikation af eller handel med våben, ammunition og krigsmateriel; disse foranstaltninger må ikke forringe konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet for varer, som ikke er bestemt specielt til militære formål.

2. I løbet af det første år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægger Rådet med enstemmighed listen over de varer, hvorpå bestemmelserne i stk. 1, litra b, finder anvendelse.

3. På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed ændre denne liste.

Artikel 224. Medlemsstaterne rådfører sig med hinanden med henblik på i fællesskab at træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at fællesmarkedets funktion påvirkes af de foranstaltninger, som en Medlemsstat kan føle sig foranlediget til at træffe i tilfælde af alvorlige indre uroligheder, der forstyrrer den offentlige orden, i tilfælde af krig eller alvorlig international spænding, der udgør en krigstrussel, eller for at opfylde de forpligtelser, som den har indgået med henblik på bevarelse af freden og den internationale sikkerhed.

Artikel 225. Såfremt foranstaltninger, der er truffet i de i artiklerne 223 og 224 nævnte tilfælde, medfører, at konkurrencevilkårene inden for fællesmarkedet fordejes, undersøger Kommissionen sammen med den pågældende Stat betingelserne for, at disse foranstaltninger kan tilpasses bestemmelserne i denne Traktat.

Uanset den i artiklerne 169 og 170 fastsatte fremgangsmåde kan Kommissionen eller en Medlemsstat henvende sig direkte til Domstolen, hvis de finder, at en anden Medlemsstat misbruger de i artiklerne 223 og 224 fastsatte beføjelser. Domstolen træffer afgørelse for lukkede døre.

Artikel 226. 1. I overgangsperioden kan en Medlemsstat i tilfælde af alvorlige vanskeligheder, der vedvarende vil kunne ramme en økonomisk sektor, eller af vanskeligheder, der alvorligt vil kunne forringe den økonomiske situation i en bestemt egn, ansøge om tilladelse til at anvende beskyttelsesforanstaltninger, der vil gøre det muligt at genskabe ligevægten og at tilpasse den pågældende sektor til fællesmarkedets økonomi.

2. På begæring af den pågældende Stat skal Kommissionen omgående og som hastesag fastsætte de beskyttelsesforanstaltninger, den finder nødvendige, og samtidig fastlægge vilkårene for og den nærmere uformning af disse.

3. De i medfør af stk. 2 tilladte foranstaltninger kan indebære afvigelser fra denne Traktats bestemmelser, for så vidt og så længe det er ubetinget nødvendigt for at nå de i stk. 1 nævnte mål. Der skal fortrinsvis vælges foranstaltninger, som mindst muligt forstyrrer fællesmarkedets funktion.

Artikel 227. 1. Denne Traktat gælder for kongeriget Belgien, kongeriget Danmark, forbundsrepublikken Tyskland, Den franske Republik, Irland, Den italienske Republik, storhertugdømmet Luxembourg, kongeriget Nederlandene og Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.*

2. For Algeriet og de oversøiske franske departementer gælder fra denne Traktats ikrafttræden dens særlige og almindelige bestemmelser vedrørende:

- frie varebevægelser;
- landbruget, med undtagelse af artikel 40, stk. 4;
- liberalisering af tjenesteydelser;
- konkurrencereglerne;
- de ved artiklerne 108, 109 og 226 hjemlede beskyttelsesforanstaltninger;
- institutionerne.

Senest to år efter denne Traktats ikrafttræden fastlægges betingelserne for anvendelsen af Traktatens øvrige bestemmelser ved beslutninger, som Rådet efter forslag af Kommissionen vedtager med enstemmighed.

Inden for rammerne af de i denne Traktat fastsatte fremgangsmåder, herunder navnlig de i artikel 226 nævnte, drager Fællesskabets institutioner omsorg for, at den økonometiske og sociale udvikling af disse områder muliggøres.

3. På de oversøiske lande og territorier, der er opregnede i listen i Bilag IV til denne Traktat, anvendes den særlige associeringsordning, som er nærmere fastlagt i denne Traktats fjerde del.

Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i ovenstående liste.**

4. Denne Traktats bestemmelser finder anvendelse på de europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en Medlemsstat.

5***. Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republikks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

* Stk. 1 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 26, stk. 1, i den uformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 15, stk. 1.

** Andet afsnit indsats ved tiltrædelsesaktens artikel 26, stk. 2.

*** Stk. 5 indsats ved tiltrædelsesaktens artikel 26, stk. 3, i den uformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 15, stk. 2.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europeiske økonomiske Fællesskab og af Det europeiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.

Artikel 228. 1. I de tilfælde, hvor denne Traktats bestemmelser forudsætter indgåelse af aftaler mellem Fællesskabet og en eller flere Stater eller en international organisation, føres forhandlingerne vedrørende disse aftaler af Kommissionen. Med forbehold af den kompetence, som på dette område er tillagt Kommissionen, afsluttes de af Rådet, efter at dette i de i denne Traktat fastsatte tilfælde har indhentet udtalelse fra Forsamlingen.

Rådet, Kommissionen eller en Medlemsstat kan forud indhente en udtalelse fra Domstolen om den påtænkte aftales forenelighed med bestemmelserne i denne Traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de i artikel 236 fastsatte betingelser.

2. De aftaler, der afsluttes på den ovenfor anførte måde, er bindende for Fællesskabets institutioner og for Medlemsstaterne.

Artikel 229. Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for de Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 230. Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

Artikel 231. Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Europæisk Økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 232. 1. Denne Traktats bestemmelser ændrer ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, navnlig ikke Medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser, beføjelserne for dette Fællesskabs institutioner og reglerne i den nævnte Traktat om, hvorledes fællesmarkedet for kul og stål skal fungere.

2. Bestemmelserne i denne Traktat berører ikke bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 233. Bestemmelserne i denne Traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 234. Det rettigheder og forpligtelser, der følger af konventioner, som før denne Traktats ikrafttræden er indgået mellem på den ene side en eller flere Medlemsstater og på den anden side et eller flere tredjelande, berøres ikke af bestemmelserne i denne Traktat.

I det omfang, disse konventioner er uforenelige med denne Traktat, bringer den eller de pågældende Medlemsstater alle egnede midler i anvendelse med

henblik på at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser. Om fornødent bistår Medlemsstaterne hinanden i dette øjemed og indtager i påkommende tilfælde en fælles holdning.

Ved anvendelsen af de konventioner, der omtales i stk. 1, tager Medlemsstaterne i betragtning, at de fordele, hvorom de hver især har givet tilsagn i denne Traktat, indgår som integrerende dele af Fællesskabets tilblivelsesproces, og derfor uløseligt hænger sammen med oprettelsen af fælles institutioner, med overdragelsen af beføjelser til disse og med de andre Medlemsstaters indrømmelse af samme fordele.

Artikel 235. Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål inden for fællesmarkedets rammer, og denne Traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Forsamlingen med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 236. Enhver Medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelægge Rådet forslag til ændring af denne Traktat.

Hvis Rådet efter høring af Forsamlingen og i påkommende tilfælde af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelsen af en konference mellem repræsentanter for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for ved gensidig overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i denne Traktat.

Ændringere træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 237. Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen.

Vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af denne Traktat, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem Medlemsstaterne og den ansøgende Stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende Stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 238. Fællesskabet kan med et tredjeland, en sammenslutning af Stater eller en international organisation indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles opræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Forsamlingen.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne Traktat, skal disse forud vedtages under anvendelse af den i artikel 236 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 239. De Protokoller, der i gensidig forståelse mellem Medlemsstaterne knyttes som bilag til denne Traktat, udgør en integrerende del af Traktaten.

Artikel 240. Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

Nedsættelse af institutionerne

Artikel 241. Rådet træder sammen inden en måned efter Traktatens ikrafttræden.

Artikel 242. Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det økonomiske og sociale Udvalg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 243. Efter indkaldelse fra Rådets formand træder forsamlingen sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiet er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

Artikel 244. Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, før denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udøver fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne Traktat.

Artikel 245. Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne Traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over Fællesskabets økonomiske situation.

Artikel 246. 1. Det første regnskabsår løber fra Traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt Traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udløber regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgettet for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler Medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradragtes deres finansielle bidrag til gennemførelsen af dette budget.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 212, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 247. Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder Traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 248. Denne Traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befudmægtigede underskrevet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUSS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

BILAG

[Annexes I and II are not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[Les annexes I et II ne sont pas publiées ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

BILAG III. LISTE OVER DE I TRAKTATENS ARTIKEL 106 NÆVNTE USYNLIGE TRANSAKTIONER

- Søfrugter, herunder chartringsudgifter, havneafgifter, udgifter for fiskefartøjer o.s.v.
- Fragter på indre vandveje, herunder chartringsudgifter.
- Landevejstransport: passagerer, fragt og befragtning.
- Luftrransport: passagerer, fragt og befragtning.
Passagerers betaling for internationale flyvebilletter og overvægtsbagage; betaling for international luftfragt og charterflyvninger.
Indtægter ved salg af internationale flyvebilletter, ved betaling for overvægtsbagage, international luftfragt og charterflyvninger.
- For alle søtransportmidler: anløbsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, reparationer, udgifter til besætning o.s.v.).
For alle transportmidler på indre vandveje: anløbsudgifter (bunkring, benzin, proviant, vedligeholdelse, mindre reparationer af transportmateriel, udgifter til besætning o.s.v.).
For alle erhvervsmæssige landevejstransportmidler: brændstof, olie, mindre reparationer, garage, udgifter for chauffører og øvrige mandskab o.s.v.
For alle lufttransportmidler: driftsudgifter og øvrige omkostninger, herunder reparationer af luftfartøjer og navigationsmateriel til sådanne.
- Omkostninger og afgifter vedrørende toldoplæg, oplæggelse på pakhus og fortoldning.
- Told og afgifter.
- Udgifter i forbindelse med transit.
- Reparations- og monteringsudgifter.
Udgifter ved forarbejdning, færdigbearbejdning, lønforarbejdning og andre lignende tjenesteydelser.
- Reparation af skibe.
Reparation af transportmateriel med undtagelse af skibe og luftfartøjer.
- Teknisk bistand (bistand med henblik på fremstilling og fordeling af varer og tjenesteydelser på alle trin, som ydes for en periode, fastsat under hensyntagen til det særlige formål med denne bistand, såsom rådførelse med eller udsendelse af eksperter, udarbejdelse af tekniske planer og tegninger, fabrikationskontrol, markedsundersøgelser samt uddannelse af personale).
- Provision og kurtage.
Fortjeneste på transitforretninger.
Bankprovision og -omkostninger.
Repræsentationsomkostninger.

- Reklame under enhver form.
- Forretningsrejser.
- Deltagelse af datterselskaber, filialer o.s.v. i deres udenlandske moderselskabs generalomkostninger og omvendt.
- Entreprisekontrakter (bygning og vedligeholdelse af ejendomme, veje, broer, havne o.s.v. udført af virksomheder, der har specialiseret sig i sådanne arbejder, og som regel til fast pris efter offentlig licitation).
- Differencer, garantistillelser og deposita i forbindelse med terminsforretninger med varer i overensstemmelse med handelssædvane.
- Turisme.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter i studieøjemed.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter af helbredsmæssige grunde.
- Personlige rejse- og opholdsudgifter af familiære grunde.
- Abonnement på aviser, tidsskrifter, bøger og musikalier.
Aviser, tidsskrifter, bøger, musikalier og grammofonplader.
- Belyste film, kommercielle film, oplysende film, undervisningsfilm m.v. (filmleje, afgifter, subskriptionsudgifter, kopierings- og synkroniseringsomkostninger m.v.).
- Medlemskontingenter.
- Vedligeholdelses- og løbende reparationsudgifter for privat ejendom i udlandet.
- Statslige udgifter (officiel repræsentation i udlandet, bidrag til internationale organisationer).
- Skatter og afgifter, retsafgifter, udgifter ved registrering af patenter og varemærker.
Skadeserstatninger.
Tilbagebetaling i tilfælde af annullering af kontrakter eller tilbagebetaling af ikke skyldige beløb.
Bøder.
- Periodiske afregninger mellem post-, telegraf- og telefonadministrationerne samt offentlige transportforetagender.
- Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som udvandrer.
Valutatildelinger til landets egne eller dér bosatte udenlandske statsborgere, som vender tilbage til deres hjemland.
- Løn fra grænsearbejdere, sæsonarbejdere og andre ikke fastboende (uden at landenes ret til at give regler for anvendelsen af udenlandsk arbejdskraft berøres heraf).
- Pengeforsendelser fra udvandrere (uden at landenes ret til at udfærdige forskrifter for indvandring berøres heraf).
- Honorarer og vederlag.
- Dividender og udbytter.
- Renter (af værdipapirer, pantebreve o.s.v.).
- Leje og forpagtningsafgifter o.s.v.
- Kontraktmæssige afdrag på lån (med undtagelse af overførsljer, som udgør forudbetaling af afdrag eller betaling af ophobede restancer).

- Fortjeneste ved erhversvirksomhed.
- Indtægter af ophavsrettigheder.
Patenter, mønstre, varemærker og opfindelser (patentoverdragelse og meddelelse af licens vedrørende patenter, mønstre, varemærker og opfindelser, beskyttede eller ikke, samt overførsler, der vedrører sådan overdragelse eller licensmeddelelse).
- Konsulsatsindtægter.
- Pensioner og andre lignende indtægter.
Underholdsbidrag, der er hjemlet ved lov, og økonomisk hjælp i tilfælde af særlig trang. Periodiske overførsler af tilgodehavender, som besiddes i en Medlemsstat af personer, der er bosat i en anden Medlemsstat og mangler tilstrækkelige midler til deres personlige underhold i dette land.
- Transaktioner og overførsler i forbindelse med direkte forsikring.
- Transaktioner og overførsler i forbindelse med genforsikring og retrocession.
- Åbning og tilbagebetaling af kreditter af kommersiel eller industriel karakter.
- Overførsler af beløb af ringe størrelse til udlandet.
- Udgifter i forbindelse med dokumentation af enhvert art, som autoriserede valuta-handlere afholder for egen regning.
- Sportspræmier og væddeløbsgevinster.
- Arv.
- Medgift.

BILAG IV. OVERSØISKE LANDE OG TERRITORIER PÅ HVILKE BESTEMMELSERNE I FJERDE DEL AF TRAKTATEN FINDER ANVENDELSE*. **. *. ******

- Fransk Vestafrrika, omfattende: Senegal, Sudan, Guinea, Elfenbenskysten, Dahomey, Mauretanien, Niger og Øvre Volta;****
- Fransk Ækvatorialafrika, omfattende: Det mellemste Congo, Ubangi-Chari, Tchad og Gabon;****

* Som ændret ved:

- artikel 1 i konventionen af 13. november 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 150 af 1. oktober 1964, s. 2 414), og
- artikel 24, stk. 2, i tiltrædelsesakten i den udformning, der følger af artikel 13 i tilpasningsaftørgelsen.

** Rådets afgørelse af 29. juni 1976 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det europæiske økonomiske Fællesskab (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 176 af 1. juli 1976) omfatter i bilag 1 fortegnelsen over de oversøiske lande og territorier, på hvilke bestemmelserne i fjerde del i traktaten finder anvendelse. Denne afgørelse er ændret ved Rådets afgørelse 77/155/EØF (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 46 af 18. februar 1977) og senest ved afgørelse 78/465/EØF af 30. maj 1978 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 147 af 3. juni 1978).

*** Bestemmelserne i traktatens fjerde del har været anvendt på Surinam fra 1. september 1962 til 16. juli 1976 i henhold til en tillægsakt, der af kongeriget Nederlandene blev deponeret som supplement til dets ratifikationsdokument.

****Bestemmelserne i traktatens fjerde del anvendes ikke længere på disse lande og territorier, der er blevet uafhængige med deraf følgende mulighed for ændring af navnet. Forbindelserne mellem EØF og visse afrikanske stater og Madagascar er genstand for de associeringskonventioner, der blev undertegnet i Yaoundé den 20. juli 1963 og senere den 29. juli 1969. Forbindelserne med visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet er senere blevet omfattet af Lomé-konventionen AVS-EØF, undertegnet den 28. februar 1975 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 25 af 30. januar 1976) og trådt i kraft den 1. april 1976.

- St. Pierre og Miquelon*, øgruppen Comorerne**, Madagaskar*** med tilhørende områder***, Fransk Somaliland***, Ny Caledonien med tilhørende områder, de franske besiddelser i Oceanien****, de sydlige og antarktiske områder;
- Den selvstyrede republik Togo***;
- Det under fransk forvaltning værende formynderskabsområde Cameroun***;
- Belgisk Congo og Ruanda-Urundi***;
- Det under italiensk forvaltning værende formynderskabsområde Somaliland***;
- Nederlandsk Ny Guinea***;
- De nederlandske Antiller;
- Det fransk-britiske kondominium Ny-Hebriderne;
- Bahamas***;
- Bermuda*****;
- Brunei;
- De associerede stater i Det karabiske Hav: Antigua, Dominica, Grenada***, St. Lucia, St. Vincent, St. Christophe, Nevis og Anguilla†;
- Britisk Honduras††;
- Cayman-øerne;
- Falkland-øerne med tilhørende områder;
- Gilbert- og Ellice-øerne†††;
- The Central and Southern Line Islands*****;
- De britiske Salomon-øer††††;
- Turks- og Caicos-øerne;
- De britiske Jomfruøer;
- Montserrat;
- Pitcairn;
- St. Helena med tilhørende områder;
- Seychellernes†††††;
- Det britiske antarktiske territorium;
- Det britiske territorium i Det indiske Ocean‡.

* I dag fransk oversøisk territorium.

** Bestemmelserne i den fjerde del i traktaten anvendes ikke længere på denne øgruppe, med undtagelse af Mayotte, der fortsat er opført i fortegnelsen over de oversøiske lande og territorier.

*** Se fodnote **** på foregående side.

**** Nyt navn: Fransk Polynesien; Wallis- og Futuna-øerne.

***** Disse territorier forekommer ikke blandt de oversøiske lande og territorier, der er omfattet af den afgrelse, som er nævnt i fodnote ** på foregående side.

† Nyt navn: Nevis og Anguilla.

†† Nyt navn: Belize.

††† Nyt navn: Gilbert-øerne; Tuvalu.

†††† Nyt navn: Salomon-øerne.

††††† Se fodnote **** på side 1 i dette bilag.

‡ Nyt navn: De britiske territorier i Det indiske Ocean.

II. PROTOKOLLER

PROTOKOL VEDRØRENDE VEDTÆGTERNE FOR DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker at fastsætte vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, der er omhandlet i Traktatens artikel 129,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Artikel 1. Den ved Traktatens artikel 129 oprettede europæiske Investeringsbank — herefter benævnt "Banken" — etableres og udøver sine funktioner og sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i denne Traktat og i disse vedtægter.

Bankens hjemsted fastsættes efter fælles overenskomst mellem Medlemsstaternes regeringer.

Artikel 2. Bankens opgave er fastsat i Traktatens artikel 130.

Artikel 3.* I overensstemmelse med Traktatens artikel 129 er Bankens medlemmer:

- Kongeriget Belgien;
- Kongeriget Danmark;
- Forbundsrepublikken Tyskland;
- Den franske Republik;
- Irland;
- Den italienske Republik;
- Storhertugdømmet Luxembourg;
- Kongeriget Nederlandene;
- Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland.

Artikel 4. Banken tildeles en kapital på syv milliarder syvogfirs millioner fem hundrede tusinde regningsheder, tegnet af medlemsstaterne med følgende beløb:

Tyskland.....	1 575 000 000
Frankrig	1 575 000 000
Det forenede Kongerige	1 575 000 000
Italien	1 260 000 000
Belgien	414 750 000
Nederlandene	414 750 000
Danmark.....	210 000 000
Irland.....	52 500 000
Luxembourg	10 500 000**.

** Stk. 1, første afsnit, som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 19. juni 1978 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 199 af 24. juli 1978).

Værdien af regningsenheden defineres som summen af følgende beløb i medlemsstaternes valutaer:

Tyske mark.....	0,828
Pund sterling	0,0885
Franske francs	1,15
Italienske lire	109
Nederlandske gilden	0,286
Belgiske francs.....	3,66
Luxembourgsk francs.....	0,14
Danske kroner	0,217
Irske pund.....	0,00759*.

Styrelsesrådet kan på forslag fra Bestyrelsen med enstemmighed træffe afgørelse om ændring af definitionen af regningsenheden**.

Medlemsstaterne er kun ansvarlige for et beløb, der svarer til deres andel af den tegnede, ikke-indbetalte kapital.

2. Et nyt medlems optagelse medfører en forhøjelse af den tegnede kapital svarende til det nye medlems indskud.

3. Styrelsesrådet kan med enstemmighed træffe beslutning om en forhøjelse af den tegnede kapital.

4. Andelen i den tegnede kapital kan hverken overdrages, pantsættes eller gøres til genstand for udlæg.

*Artikel 5***.* 1. Medlemsstaterne indbetalter den tegnede kapital med 12,85714286% af de i artikel 4, stk. 1, anførte beløb****.

2. I tilfælde af en forhøjelse af den tegnede kapital fastsætter styrelsesrådet med enstemmighed den procentdel, der skal indbetales, samt de nærmere bestemmelser for indbetalingen.

3. Bestyrelsen kan kræve resten af den tegnede kapital indbetalts i det omfang, denne indbetaling er nødvendig for at opfylde Bankens forpligtelser over for sine långivere.

Hver medlemsstats indbetaling foretages i forhold til dens andel i den tegnede kapital i den valuta, som Banken har brug for til opfyldelse af disse forpligtelser.

Artikel 6. 1. På forslag af Bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte, at Medlemsstaterne skal yde Banken særlige rentebærende lån i de tilfælde og i det omfang. Banken har brug for sådanne lån til finansiering af bestemte projekter, og Bestyrelsen kan påvise, at Banken ikke er i stand til at skaffe sig de nødvendige midler på kapitalmarkederne på rimelige betingelser i betragtning af de pågældende projekters art og formål.

* Stk. 1, andet afsnit, som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 30. december 1977 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 199 af 24. juli 1978).

** Stk. 1, andet afsnit, som udbygget ved artikel 1 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

*** Som ændret ved artikel 3 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten.

**** Stk. 1 som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 19. juni 1978 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 199 af 24. juli 1978).

2. De særlige lån kan først kræves fra begyndelsen af det fjerde år efter Traktatens ikrafttræden. De må hverken overskride 400 millioner regningsenheder i alt, eller 100 millioner regningsenheder pr. år.

3. De særlige låns løbetid fastsættes afhængigt af varigheden af de kreditter eller garantier, som Banken agter at yde ved hjælp af disse lån; den må ikke overskride tyve år. På forslag af Bestyrelsen kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal træffe beslutning om tidligere tilbagebetaling af de særlige lån.

4. De særlige lån forrentes med 4% p.a., medmindre Styrelsesrådet under hensyntagen til rentens udvikling og niveau på kapitalmarkederne fastsætter en anden rentefod.

5. De særlige lån skal ydes af Medlemsstaterne i forhold til deres andel i den tegnede kapital; de skal indbetales i de pågældende Medlemsstaters egen valuta senest seks måneder efter deres udskrivning.

6. I tilfælde af Bankens likvidation tilbagebetales Medlemsstaterne særige lån først efter, at Bankens øvrige gæld er dækket.

Artikel 7. 1. Såfremt parikursen for en Medlemsstats valuta falder i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne Stat har indbetalt i sin valuta, i forhold til ændringen i parikursen ved supplerende indbetaling fra denne Stat til Banken. Det beløb, i forhold til hvilke regulering finder sted, kan dog ikke overstige det samlede beløb af de af Banken ydede lån i den pågældende valuta og Bankens øvrige aktiver i denne valuta. Indbetalingen skal finde sted inden to måneders forløb eller, i det omfang den vedrører ydede lån, ved disses forfaldstid.

2. Såfremt parikursen for en Medlemsstats valuta stiger i forhold til den i artikel 4 fastsatte regningsenhed, reguleres den del af kapitalen, som denne Stat har indbetalt i sin valuta i forhold til ændringen i parikursen ved en tilbagebetaling fra Banken til denne Stat. Det beløb, i forhold til hvilket regulering finder sted, kan dog ikke overstige det samlede beløb af de af Banken ydede lån i den pågældende valuta og Bankens øvrige aktiver i denne valuta. Tilbagebetalingen skal finde sted inden to måneders forløb eller, i det omfang den vedrører ydede lån, ved disses forfaldstid.

3. I denne artikels forstand er parikursen for en medlemsstats valuta i forhold til den i artikel 4 definerede regningsenhed kursen for omregning mellem denne regningsenhed og den pågældende beregnet på grundlag af markedskurserne*.

4. Styrelsesrådet kan beslutte, at bestemmelserne i stk. 1 og 2 ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor der foretages en ensartet proportional ændring af parikursen for alle valutaerne i de lande, som er medlemmer af Den internationale Valutafond eller af Banken. Endvidere kan Styrelsesrådet på forslag fra Bestyrelsen med enstemmighed træffe afgørelse om ændring af metoden til omregning til nationale valutaer af de i regningsenheder udtrykte beløb og omvendt**.

*Stk. 3 som ændret ved Styrelsesrådets beslutning af 30. december 1977 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 199 af 24. juli 1978).

** Stk. 4, andet punktum, som indsat ved artikel 2 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

Artikel 8. Banken administreres og ledes af et Styrelsesråd, en Bestyrelse og en Direktion.

Artikel 9. 1. Styrelsesrådet består af ministre udpeget af Medlemsstaterne.

2. Styrelsesrådet fastsætter de almindelige retningslinjer for Bankens kreditpolitik, især vedrørende den målsætning, der bør følges efterhånden som fællesmarkedet virkeliggøres.

Det påser, at disse retningslinjer følges.

3. Styrelsesrådet skal desuden:

- a) træffe beslutning om forhøjelse af den tegnede kapital i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og artikel 5, stk. 2*;
- b) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artikel 6 med hensyn til de særlige lån;
- c) udøve de beføjelser, der er omhandlet i artiklerne 11 og 13 vedrørende udnævnelse og afskedigelse af bestyrelsens og direktionens medlemmer, såvel som de i artikel 13, stk. 1, andet afsnit, omhandlede beføjelser*;
- d) meddele den i artikel 18, stk. 1, omtalte dispensation;
- e) godkende Bestyrelsens årsberetning;
- f) godkende den årlige statusopgørelse og driftsregnskabet;
- g) udøve de beføjelser, som er nævnt i artiklerne 4, 7, 14, 17, 26 og 27**;
- h) godkende Bankens forretningsorden.

4. Styrelsesrådet er beføjet til inden for rammerne af Traktaten og disse vedtægter med enstemmighed at træffe alle beslutninger med hensyn til indstilling af Bankens virksomhed og dens eventuelle likvidation.

*Artikel 10***.* Medmindre andet er fastsat i disse vedtægter, træffes Styrelsesrådets beslutninger med et flertal af dets medlemmers stemmer. Dette flertal skal repræsentere mindst 40% af den tegnede kapital. Afstemmiger i Styrelsesrådet sker efter de i Traktatens artikel 148 nævnte regler.

Artikel 11. 1. Bestyrelsen har enebeføjelse til at træffe beslutning om ydelse af kreditter og garantier og om optagelse af lån; den fastsætter rentesatserne for udlån og provisionen for ydelse af garantier; den fører tilsyn med, at Banken administreres på forsvarlig måde; den sørger for, at Banken ledes i overensstemmelse såvel med Traktatens og vedtægternes bestemmelser som med de af Styrelsesrådet fastsatte almindelige retningslinjer.

Ved regnskabsårets udgang skal den forelægge Styrelsesrådet en beretning og offentliggøre den, efter at den er godkendt.

2. Bestyrelsen består af 18 medlemmer og 10 suppleanter.****

Medlemmerne udnævnes af Styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

— 3 medlemmer udpeget af Forbundsrepublikken Tyskland;

* Litra a) og c) som ændret ved artikel 4 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten.

** Litra g) som ændret ved artikel 3 i traktaten om ændring af protokollen vedrørende Bankens vedtægter.

*** Som ændret ved artikel 5 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten.

**** Stk. 2, første punktum. Første, andet, tredje, fjerde og femte afsnit som ændret ved artikel 6 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 37.

- 3 medlemmer udpeget af Den franske Republik;
- 3 medlemmer udpeget af Den italienske Republik;
- 3 medlemmer udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Belgien;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Danmark;
- 1 medlem udpeget af Irland;
- 1 medlem udpeget af storhertugdømmet Luxembourg;
- 1 medlem udpeget af kongeriget Nederlandene;
- 1 medlem udpeget af Kommissionen.*

Suppleanterne udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af fem år således:

- 2 suppleanter udpeget af forbundsrepublikken Tyskland;
- 2 suppleanter udpeget af Den franske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af Den italienske Republik;
- 2 suppleanter udpeget af Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland;
- 1 suppleant udpeget efter fælles aftale af Benelux-landene;
- 1 suppleant udpeget af Kommissionen.*

Medlemmernes og suppleanternes mandat kan fornyes*.

Suppleanterne kan deltage i bestyrelsens møder. Suppleanter, der er udpeget af en stat eller efter fælles aftale af flere stater eller af Kommissionen, kan træde i stedet for medlemmer, der er udpeget henholdsvis af denne stat, af en af disse stater eller af Kommissionen. Suppleanterne har ikke stemmeret, medmindre de træder i stedet for et eller flere medlemmer, eller dersom de har modtaget fuldmagt til at stemme i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel I2, stk. I*.

Direktionens formand, eller ved hans forfald en af næstformændene, leder Bestyrelsens møder uden at deltage i afstemningen.

Til medlemmer af Bestyrelsen vælges personer, hvis uafhængighed og sagkundskab er uomtvistelig; de er kun ansvarlige over for Banken.

3. Kun når et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit henv, kan styrelsesrådet med kvalificeret flertal afskedige ham.

Såfremt årsberetningen ikke godkendes, træder bestyrelsen tilbage.

4. Bestyrelsesposter, som ved dødsfald, frivillig fratræden, afskedigelse eller samlet tilbagetræden bliver ledige, besættes i overensstemmelse med reglerne i stk. 2. De ledige poster besættes, undtagen ved generelle nybesættelser, for resten af mandatets løbetid.

5. Styrelsesrådet fastsætter bestyrelsesmedlemmernes honorar. Døt fastslår med enstemmighed hvilke former for virksomhed, der eventuelt er uforenelige med hvervet som bestyrelsesmedlem eller suppleant.

* Se fodnote **** på side 216.

Artikel 12. I. I bestyrelsen har hvert medlem én stemme. Et medlem kan i alle tilfælde delegerer sin stemme efter nærmere regler, der fastsættes i Bankens forretningsorden*.

2. Medmindre andet er bestemt i disse vedtægter, træffes bestyrelsens beslutninger med simpel flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Kvalificeret flertal kræver et samlet antal af tolv stemmer**. Bankens forretningsorden fastsætter antallet af medlemmer, hvis tilstede værelse er en forudsætning for bestyrelsens beslutningsdygtighed.

Artikel 13. I.*** Direktionen består af en formand og fire næstformænd, der på forslag af bestyrelsen udnævnes af styrelsesrådet for et tidsrum af seks år. Deres mandat kan fornys.

Styrelsesrådet kan med enstemmighed ændre antallet af direktionens medlemmer.

2. På forslag af Bestyrelsen, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, kan Styrelsesrådet, ligeledes med kvalificeret flertal, afskedige medlemmer af Direktionen.

3. Under formandens ledelse og Bestyrelsens kontrol varetager Direktionen Bankens løbende forretninger.

Den forbereder Bestyrelsens beslutninger, især med hensyn til optagelse af lån og ydelse af kreditter og garantier; den drager omsorg for udførelsen af disse beslutninger.

4. Efter flertalsbeslutning fremsætter Direktionen sine udtalelser om forslag til ydelse af kreditter og garantier of til optagelse af lån.

5. Styrelsesrådet fastsætter vederlaget til Direktionens medlemmer og bestemmer, hvilke former for virksomhed der er uforenelige med deres stilling.

6. Formanden, eller hvis han er forhindret en af næstformændene, repræsenterer Banken i indenretlige eller udenretlige anliggender.

7. Formanden er føresat for Bankens tjenestemænd og øvrige ansatte. De ansættes og afskediges af ham. Ved valg af personale skal der ikke alene tages hensyn til personlig egnethed og faglige kvalifikationer, men desuden til en rimelig repræsentation af statsborgere fra de enkelte Medlemsstater.

8. Direktionen og Bankens personale er kun ansvarlige over for Banken og udfører deres hverv i fuld uafhængighed.

Artikel 14. 1. Et udvalg bestående af tre medlemmer, udpeget af Styrelsesrådet på grundlag af deres kvalifikationer, efterprøver hvert år, om Bankens forretninger er udført i overensstemmelse med gældende regler, og om dens bøger har været rigtig ført.

2. Det skal bekræfte, at statusopgørelsen og driftsregnskabet er i overensstemmelse med bogføringen og nøjagtigt viser Bankens stilling såvel på aktiv-som passivsiden.

* Stk. 1 som ændret ved artikel 7 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten.

** Andet punktum som ændret ved artikel 8 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 38.

*** Stk. 1 som ændret ved artikel 9 i protokol nr. 1 til tiltrædelsesakten.

Artikel 15. Banken står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem den af den pågældende Medlemsstat udpegede myndighed. Ved udførelsen af sine finansielle transaktioner benytter den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller andre af Medlemsstaten godkendte pengeinstitutter.

Artikel 16. 1. Banken samarbejder med alle internationale organisationer, der udøver virksomhed på tilsvarende områder.

2. Banken søger at oprette formålstjenlige forbindelser med henblik på at samarbejde med bank- eller pengeinstitutter i de lande, til hvilke den udstrækker sin virksomhed.

Artikel 17. På begæring af en Medlemsstat eller af Kommissionen eller på eget initiativ fortolker eller uddyber Styrelsesrådet de retningslinjer, det har fastlagt i medfør af artikel 9 i disse vedtægter, hvilket skal ske i overensstemmelse med de bestemmelser, hvorefter retningslinjerne er udfærdiget.

Artikel 18. 1. Inden for rammerne af de opgaver, som er nævnt i Traktatens artikel 130, yder Banken lån til sine medlemmer eller til private eller offentlige virksomheder til investeringsprojekter, der påtænkes udført på Medlemsstaternes europæiske områder, i det omfang midler ikke kan fremskaffes på rimelige vilkår fra andre kilder.

Dog kan Banken ved en af Styrelsesrådet med enstemmighed meddelt dispensation på forslag af Bestyrelsen yde lån til investeringsprojekter, der helt eller delvis påtænkes gennemført uden for Medlemsstaternes europæiske områder.

2. Ydelse af lån betinges så vidt muligt af, at også andre finansieringsmidler sættes ind.

3. Bevilges et lån til en virksomhed eller kollektiv enhed, som ikke er en Medlemsstat, betinger Banken ydelsen af lånet enten af en garanti fra den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, eller af andre tilstrækkelige garantier.

4. Banken kan garantere for lån, som optages af offentlige eller private virksomheder eller kollektive enheder, til gennemførelse af de i Traktatens artikel 130 nævnte projekter.

5. Den samlede sum af de til enhver tid løbende lån og garantier, som er ydet af Banken, må ikke overstige 250% af den tegnede kapital.

6. Banken sikrer sig mod kursrisiko ved at forsyne låne- og garantikontrakter med sådanne klausuler, som den finder egnede.

Artikel 19. 1. Rentesatserne for Bankens udlån og provisionerne for ydede garantier skal tilpasses de på kapitalmarkedet herskende vilkår og beregnes således, at indtægterne herved gør det muligt for banken at opfylde sine forpligtelser, at dække sine udgifter og at oprette en reservefond i overensstemmelse med artikel 24.

2. Banken bevilger ikke nedslag i rentesatserne. Hvis indrømmelse af en lavere rente — under hensyn til den særlige karakter af det projekt, der skal finansieres — synes rimelig, kan den pågældende Medlemsstat eller tredjepart yde rentegodtgørelse i det omfang, det er foreneligt med de i Traktatens artikel 92 fastsatte regler.

Artikel 20. Banken skal ved sine udlåns- og garantiforretninger iagttagte følgende principper:

1. Der påser, at dens midler anvendes i Fællesskabets interesse på den mest rationelle måde.

Den kan kun yde lån eller stille garantier for optagelse af lån:

- a) Når betaling af renter og afdrag er sikret i driftsoverskuddet, såfremt projekterne iværksættes af foretagender i produktionssektoren, eller, hvor der er tale om andre projekter, ved en forpligtelse tiltrådt af den Stat, i hvilken projektet iværksættes, eller på anden måde;
- b) Og når projektets gennemførelse bidrager til at forøge den økonomiske produktivitet i almindelighed og fremmer virkeliggørelsen af fællesmarkedet.

2. Den må hverken erhverve interesser i virksomheder eller påtage sig ansvar for deres ledelse, medmindre beskyttelsen af dens rettigheder kræver det for at sikre, at dens fordringer indgår.

3. Den kan overdrage sine fordringer på kapitalmarkedet og med henblik herpå kræve af låntagerne, at de udsteder obligationer eller andre værdipapirer.

4. Hverken Banken eller Medlemsstaterne må stille betingelser om, at de udlånte beløb skal gives ud i en bestemt Medlemsstat.

5. Den kan gøre ydelsen af lån betinget af, at international licitation finder sted.

6. Den må hverken helt eller delvis finansiere noget projekt, som den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres, modsætter sig.

Artikel 21. 1. Ansøgninger om lån eller garantier kan indsendes til Banken enten gennem Kommissionen eller gennem den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. En virksomhed kan også henvende sig direkte til Banken med ansøgning om lån eller garanti.

2. Såfremt ansøgninger indsendes gennem Kommissionen, skal de forelægges til udtalelse for den Medlemsstat, på hvis område projektet skal gennemføres. Såfremt de indsendes gennem en Stat, forelægges de Kommissionen til udtalelse. Hidrører de direkte fra en virksomhed, forelægges de den pågældende Medlemsstat og Kommissionen.

De pågældende Medlemsstater og Kommissionen skal afgive deres udtalelser inden to måneders forløb. Foreligger der ikke svar inden udløbet af denne frist, kan Banken gå ud fra, at det pågældende projekt ikke giver anledning til indvendinger.

3. Bestyrelsen træffer afgørelse om de ansøgninger om lån eller garantier, som Direktionen forelægger den.

4. Direktionen undersøger, om de ansøgninger om lån og garantier, som forelægges den, er i overensstemmelse med bestemmelserne i disse vedtægter, især de i artikel 20 indeholdte. Hvis Direktionen udtaler sig til fordel for ydelsen af lånet eller garantien, skal den forelægge kontraktudkastet for Bestyrelsen; den kan gøre sin tilslutning afhængig af sådanne forudsætninger, som den anser for væsentlige. Udtaler Direktionen sig imod ydelsen af lånet eller garantien, skal den tilstille Bestyrelsen sagens akter sammen med sin udtalelse.

5. Er Direktionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse.

6. Er Kommissionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen kun bevilge lånet eller garantien efter enstemmig vedtagelse. Det af Kommissionen udpegede bestyrelsesmedlem afholder sig fra at deltage i afstemningen.

7. Er Direktionens og Kommissionens udtalelse negativ, kan Bestyrelsen ikke bevilge pågældende lån eller garanti.

Artikel 22. 1. Banken låner på de internationale kapitalmarkeder de midler, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

2. Banken kan optage lån på en Medlemsstats kapitalmarked inden for rammerne af den lovgivning, der gælder for indenlandske emissioner, eller — såfremt en Medlemsstat ikke har en sådan lovgivning — når denne Medlemsstat og Banken har forhandlet og er blevet enige om det lån, som Banken overvejer at optage.

Medlemsstatens kompetente myndigheder kan kun nægte deres samtykke, hvis alvorlige vanskeligheder på kapitalmarkedet i denne Stat må frygtes.

Artikel 23. 1. Banken kan anvende disponible midler, som den ikke umiddelbart har brug for til opfyldelse af sine forpligtelser, på følgende måder:

- a) den kan foretage kapitalanbringelser på pengemarkederne;
- b) med forbehold af bestemmelserne i artikel 20, nr. 2, kan den købe eller sælge værdipapirer udstedt af den selv eller dens låntagere;
- c) den kan udfører enhver anden finansiell transaktion, i forbindelse med opfyldelsen af dens formål.

2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 25 må Banken ikke ved forvaltningen af sine kapitalanbringelser foretage valutaarbitrage, som ikke direkte er nødvendiggjorte af hensyn til gennemførelsen af dens udlån eller opfyldelsen af de forpligtelser, den har indgået i forbindelse med de af den optagne lån eller stillede garantier.

3. I de forhold, der er omtalt i denne artikel, skal Banken handle i forståelse med vedkommende Medlemsstats kompetente myndigheder eller seddelbank.

Artikel 24. 1. Der oprettes en reservefond, som gradvis bringes op på et beløb svarende til 10% af den tegnede kapital. Såfremt Bankens engagementer berettiger det, kan Bestyrelsen træffe bestemmelse om oparbejdelse af yderligere reserver. Så længe reservefonden endnu ikke er bragt op på sit fulde beløb, skal der tilføres den:

- a) reteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der i henhold til artikel 5 skal indbetales af Medlemsstaterne;
 - b) renteindtægter af lån, som Banken har ydet af de beløb, der fremkommer ved tilbagebetaling af de under a) nævnte lån;
- i det omfang, disse renteindtægter ikke er nødvendige for at opfylde Bankens forpligtelser og til at dække dens udgifter.

2. Reservefondens midler skal anbringes på en sådan måde, at de til enhver tid er disponible til opfyldelse af fondens formål.

Artikel 25. 1. Banken har altid ret til at overføre sine beholdninger og tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta for at gennemføre finansielle transaktioner i overensstemmelse med dens formål, således som det er fastsat i Traktatens artikel 130 og under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 23 i disse vedtægter. Banken undgår så vidt muligt at foretage sådanne overførsler, såfremt den har beholdninger, som er disponible eller kan frigøres i den valuta, den har brug for.

2. Banken kan ikke konvertere sine beholdninger i en Medlemsstats valuta til tredjelands valuta uden Medlemsstatens samtykke.

3. Banken kan frit råde såvel over den del af kapitalen, der er indbetalt i guld eller i konvertible valutaer, som over valuta, der er lånt på markedet uden for Fællesskabet.

4. Medlemsstaterne forpligter sig til at stille den valuta til rådighed for Bankens debitorer, som er nødvendig til betaling af afdrag og renter af lån, som Banken har ydet eller garanteret vedrørende projekter, der skal gennemføres på deres områder.

Artikel 26. Såfremt Medlemsstat misligholder sine medlemsforpligtelser ifølge disse vedtægter, navnlig forpligtelsen til at indbetale sin andel af den tegnede kapital eller sine særlige lån eller til at forrente og amortisere optagne lån, kan Styrelsesrådet med kvalificeret flertal beslutte at indstille långivning eller garantiydelse til denne Medlemsstat eller dens statsborgere.

Denne beslutning fritager hverken Staten eller dens statsborgere for deres forpligtelser over for Banken.

Artikel 27. 1. Træffer Styrelsesrådet beslutning om at indstille Bankens virksomhed, skal al virksomhed omgående ophøre, med undtagelse af de dispositioner, som er påkrævet for at sikre en behørig anvendelse, beskyttelse og bevarelse af Bankens aktiver og indfrielse af dens engagementer.

2. I tilfælde af likvidation udnævner Styrelsesrådet likvidatorerne og giver dem instrukser med hensyn til likvidationens gennemførelse.

Artikel 28. 1. Banken nyder i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; den kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

(*Stk. 2 ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2*)

[*Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der affattet således:*

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de forudførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede Protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

2. Bankens formue skal være undtaget fra enhver form for rekvisition eller ekspropriation.

Artikel 29. Med forbehold af den kompetence, som er tillagt Domstolen, afgøres tvistigheder mellem på den ene side Banken og på den anden side dens långivere, låntagere eller tredjemand, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Banken vælger et hjemting i hver Medlemsstat. Den kan dog i en kontrakt træffe bestemmelse om et særligt værneting eller indsætte en voldgiftsklausul.

Bankens aktiver kan kun i henhold til en retskendelse gøres til genstand for beslaglæggelse aller tvangsfuldbyrdelse.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvog-halvtreds.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUSS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

**PROTOKOL VEDRØRENDE DEN TYSKE INDENRIGSHANDEL
OG DE DERMED FORBUNDNE PROBLEMER**

De Høje Kontraherende Parter,

Som tager de forhold, der for øjeblikket består på grund af Tysklands deling, i betragtning,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

1. Da samhandelen mellem de tyske områder, for hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov gælder, og de tyske områder, på hvilke denne grundlov ikke finder anvendelse, er en del af den tyske indenrigshandel, kræver Traktatens anvendelse i Tyskland ingen ændring af den bestående ordning for denne handel.

2. Hver Medlemsstat underretter de øvrige Medlemsstater og Kommissionen om aftaler vedrørende samhandelen med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse, og om de bestemmelser, der gælder for gennemførelsen af disse aftaler. Den påser, at gennemførelsen ikke sker i strid med fællessmarkedets principper, og træffer især egnede foranstaltninger for at undgå, at de andre Medlemsstaters økonomi skades.

3. Hver Medlemsstat kan træffe egnede foranstaltninger med henblik på at forebygge de vanskeligheder, som kan opstå for den pågældende Stat som følge af en anden Medlemsstats samhandel med de tyske områder, på hvilke Forbundsrepublikken Tysklands grundlov ikke finder anvendelse.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUSS

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL OM VISSE BESTEMMELSER ANGÅENDE FRANKRIG

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker at løse visse særlige i øjeblikket bestående problemer i overensstemmelse med Traktatens almindelig målsætning.

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

I. Afgifter og støtteforanstaltninger

1. Kommissionen og Rådet foretager hvert år en undersøgelse af det system af eksportstøtteforanstaltninger og særlige importaftaler, som anvendes i franc-området.

I forbindelse med denne undersøgelse giver den franske regering meddelelse om de foranstaltninger, som den påtænker at træffe med henblik på en nedsættelse og rationalisering af støttens og afgifternes størrelse.

Den gør ligeledes Rådet og Kommissionen bekendt med de nye afgifter, som den påtænker at indføre som følge af en udvidet liberalisering, og med de ændringer i afgifter og støtteforanstaltninger, som den har i sinde at foretage inden for den grænse, der sættes af de højeste afgiftssatser, som var gældende pr. 1. januar 1957. Disse foranstaltninger kan gøres til genstand for drøftelse i de nævnte institutioner.

2. Finder Rådet, at manglen på ensartethed skader visse industrigrene i de øvrige Medlemsstater, kan det på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal vedtage at opfordre den franske regering til at træffe visse foranstaltninger med henblik på at gøre afgifter og støtteforanstaltninger ensartede for hver af de tre kategorier: råvarer, halvfabrikata og færdigvarer. Såfremt den franske regering ikke træffer disse foranstaltninger, bemyndiger Rådet, ligeledes med kvalificeret flertal, de øvrige Medlemsstater til at gennemføre beskyttelsesforanstaltninger på de vilkår og i den nærmere udformning, som det fastsætter.

3. Såfremt de løbende poster på franc-områdets betalingsbalance har været i ligevægt i mere end ét år, og dets valutareserver har nået et niveau, der må anses for tilfredsstillende, især når omfanget af dets underrigshandel tages i betragtning, kan rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe beslutning om, at den franske regering skal afskaffe afgifts- og støttesystemet.

Såfremt Kommissionen og den franske regering ikke er enige om, hvorvidt franc-områdets valutareserver kan anses for tilfredsstillende, lader de en i fællesskab udpeget person eller institution afgøre spørgsmålet som voldgiftsdommer. Hvis de ikke når til enighed, udpeges voldgiftsdommeren af Domstolens præsident.

Træffes beslutning om afskaffelse, skal denne gennemføres på en sådan måde, at den ikke bringer ligevægten på betalingsbalancen i fare; specielt kan den gennemføres gradvis. Så snart denne afskaffelse har fundet sted, finder samtlige Traktatens bestemmelser anvendelse.

Udtrykket "løbende poster på betalingsbalancen" skal forstås i den betydning, hvori de internationale organisationer og Den internationale Valutafond anvender det, det vil sige som handelsbalancen og de usynlige transaktioner, der har karakter af indtægter eller af tjenesteydelser.

II. *Betaling for overtimer*

1. Medlemsstaterne finder, at oprettelsen af fællesmarkedet ved udløbet af første etape vil medføre en situation, hvor det timetal, ud over hvilket der ydes overtidsbetaling, og det gennemsnitlige tillæg for overtimer, i industrien vil svare til det, der gælder i Frankrig ifølge gennemsnittet for året 1956.

2. Såfremt ovennævnte situation ikke er indtrådt ved udgangen af første etape, skal Kommissionen bemyndige Frankrig til, på de vilkår og i den nærmere udformning, som den fastsætter, at træffe beskyttelsesforanstaltninger for de industrigrene, der påvirkes af forskelle i aflønningsformen for overarbejde, medmindre den gennemsnitlige forhøjelse af lønniveauet i denne etape i de samme industrigrene i andre Medlemsstater i forhold til gennemsnittet i 1956 overstiger den gennemsnitlige forhøjelse i Frankrig med en procentsats, som fastsættes af Kommissionen og godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAus

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL VEDRØRENDE ITALIEN

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker at løse visse særlige problemer af interesse for Italien,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktatens:

Fællesskabets Medlemsstater

Tager til efterretning, at den italienske regering er i færd med at gennemføre et tiårsprogram for økonomisk udvikling, som tilsigter at afhjælpe den strukturelle uligevægt i den italienske økonomi, navnlig ved teknisk udbygning af de mindre udviklede områder i Syditalien og på øerne og ved at skabe nye beskæftigelsesmuligheder for herved at afskaffe arbejdsløsheden;

Bringer i erindring, at principperne og målet for den italienske regerings program er blevet taget i betragtning og godkendt af internationale samarbejdsorganisationer, hvoraf de er medlemmer;

Erkender, at det er i deres fælles interesse, at målene for det italienske program nås;

Er enige om, med henblik på at lette den italienske regering gennemførelsen af denne opgave, at henstille til Fællesskabets institutioner at bringe alle de i Traktaten omhandlede midler og fremgangsmåder i anvendelse, navnlig ved en passende udnyttelse af Den europæiske Investeringsbanks og Den europæiske Socialfonds midler;

Er af den opfattelse, at Fællesskabets institutioner ved anvendelsen af Traktaten skal tage hensyn til de byrder, som den italienske økonomi må bære i de kommende år, og til ønskeligheden af at undgå, at der opstår farlige spændinger, navnlig vedrørende betalingsbalancen og beskæftigelsesniveauet, som kunne bringe anvendelsen af Traktaten i Italien i fare;

Erkender især, at det ved anvendelsen af artiklerne 108 og 109 vil være nødvendigt at påse, at de foranstaltninger, som kræves truffet af den italienske regering, sikrer gennemførelsen af dens program for økonomisk udvikling og højnelse af befolkningens levestandard.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUER

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL VEDRØRENDE STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker at løse visse særlige problemer, der er af interesse for Storhertugdømmet Luxembourg,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

Artikel 1. 1. På grund af dets landbrugs særlige stilling tillades det Storhertugdømmet Luxembourg at opretholde kvantitative importrestriktioner for de varer, som er opregnet i den liste, der som bilag er knyttet til den af de Kontraherende Parter i Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel trufne bestemmelse af 3. december 1955 vedrørende det luxembourgske landbrug.

Belgien, Luxembourg og Nederlandene anvender den ordning, som er fastsat i artikel 6, stk. 3, i Konventionen om Den belgisk-luxembourgske økonomiske Union af 25. juli 1921.

2. Storhertugdømmet Luxembourg træffer alle sådanne foranstaltninger af strukturel, teknisk og økonomisk karakter, som vil muliggøre det luxembourgske landbrugs gradvise integration i fællesmarkedet. Kommissionen kan rette henstillinger til Storhertugdømmet vedrørende de foranstaltninger, der bør træffes.

Ved udløbet af overgangsperioden træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen beslutning om, i hvilket omfang de undtagelser, som er indrømmet Storhertugdømmet Luxembourg, skal opretholdes, ændres eller ophæves.

Enhver interesseret Medlemsstat har ret til at indanke denne beslutning for en voldgift, udpeget i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktatens artikel 8, stk. 4.

Artikel 2. Ved udarbejdelsen af de i Traktatens artikel 48, stk. 3, nævnte forordninger vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed tager Kommissionen, for så vidt angår Storhertugdømmet Luxembourg, hensyn til denne Stats særlige befolkningsmæssige situation.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHÄUS

J. LINTHORST HOMAN

**PROTOKOL VEDRØRENDE VARER MED OPRINDELSE I OG INDFØRT FRA BESTEMTE
LANDE OG SOM VED INDFØRSEL TIL EN AF MEDLEMSSTATERNE INDRØMMES EN
SÆRLIG ORDNING**

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker at klarlægge spørgsmålet om Traktatens anvendelse på visse varer med oprindelse i og indført fra bestemte lande, og som ved indførsel til en af Medlemsstaterne indrømmes en særlig ordning,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

1. Anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab kræver ingen ændring i de toldbestemmelser, som på tidspunktet for Traktatens ikrafttræden finder anvendelse på indførsel:

- a) til Benelux-landene af varer med oprindelse i og indført fra Surinam* eller De nederlandske Antiller**;
- b) til Frankrig af varer med oprindelse i og indført fra Marokko, Tunis, Republikken Vietnam, Cambodja eller Laos. Ovennævnte bestemmelser finder ligeledes anvendelse på de franske besiddelser i Kondominiet Ny Hebriderne***;
- c) til Italien af varer med oprindelse i og indført fra Libien eller fra Somaliland, som i øjeblikket er under italiensk formynderskab****.

2. De varer, for hvilke der ved indførsel til en Medlemstat indrømmes ovennævnte ordning, anses ved genudførsel til en anden Medlemsstat ikke for at være varer, der frit kan omsættes i førstnævnte Medlemsstat i henhold til Traktatens artikel 10.

3. Inden udgangen af det første år efter Traktatens ikrafttræden underretter Medlemsstaterne Kommissionen og de øvrige Medlemsstater om de bestemmelser vedrørende de særlige ordninger, som denne Protokol tager sigte på, og gør dem bekendt med listen over de varer, der indrømmes sådanne ordninger.

De underretter ligelides Kommissionen og de øvrige Medlemsstater om senere stedfundne ændringer i disse lister eller ordninger.

4. Kommissionen påser, at anvendelsen af ovennævnte bestemmelser ikke får skadelige virkninger for de øvrige Medlemsstater; den kan med henblik herpå træffe egnede forholdsregler med hensyn til forbindelserne mellem Medlemsstaterne.

* Bestemmelserne i traktatens fjerde del har været anvendt på Surinam fra 1. september 1962 til 16. juli 1976 i henhold til en tillægsakt, der af kongeriget Nederlandene blev deponeret som supplement til dets ratifikationsdokument.

** I henhold til artikel 1 i konventionen af 13. november 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 150 af 1. oktober 1964, side 2414) anvendes protokollen ikke længere på De nederlandske Antiller.

*** Bestemmelserne i traktatens fjerde del anvendes på dette kondominium (se teksten til bilag IV, s. 211).

**** Disse to lande er blevet uafhængige.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUSS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL VEDRØRENDE DEN ORDNING DER SKAL FINDE ANVENDELSE PÅ VARER
SOM HENHØRER UNDER DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB MED
HENSYN TIL ALGERIET OG DEN FRANSKE REPUBLIKS OVERSØISKE DEPAR-
TEMENTER

De Høje Kontraherende Parter,

Som er sig bevidst, at Traktatens bestemmelser vedrørende Algeriet og Den franske Republik's oversøiske departementer rejser spørgsmålet om, hvilken ordning der skal gælde for Algeriet og de nævnte departementer vedrørende de varer, som er omhandlet i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stål-fællesskab,

Som ønsker at finde en egnet løsning, der stemmer overens med de to Traktaters principper,

Vil løse dette problem i gensidig forståelse hurtigst muligt og senest samtidig med den første revision af Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stål-fællesskab.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvog-
halvtreds

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUER

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

PROTOKOL VEDRØRENDE MINERALOLIER OG VISSE MINERALOLIEDERIVATER

De Høje Kontraherende Parter

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

1. Enhver Medlemsstat kan for et tidsrum af seks år efter Traktatens ikrafttræden over for de øvrige Medlemsstater og tredjeland opretholde den told og de afgifter med tilsvarende virkning, som den 1. januar 1957 eller på tidspunktet for Traktatens ikrafttræden, såfremt de på dette tidspunkt er lavere, blev anvendt på varer, der henhører under positionerne 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 og ex 27.13 (paraffin, microvox og anden mineralvox) i Bruxelles-Nomenklaturen. Dog må den told, der opretholdes for råolier, ikke bevirkе, at den pr. 1. januar 1957 bestående forskel mellem de toldsatser, der anvendes på råolie og på ovennævnte derivater, øges med mere end 5%. Såfremt en sådan forskel ikke eksisterer, må den forskel, som senere måtte fremkomme, ikke overstige 5% af den toldsats, der pr. 1. januar 1957 anvendes på de varer, der henhører under position 27.09. Nedsættes tolden eller afgifterne med tilsvarende virkning for de varer, der henhører under position 27.09, inden udløbet af det nævnte tidsrum på 6 år, skal den told eller de afgifter med tilsvarende virkning, der pålægges de øvrige ovennævnte varer, nedsættes tilsvarende.

Ved udløbet af dette tidsrum skal de satser, som er opretholdt i henhold til bestemmelserne i foregående afsnit, ophæves fuldstændigt over for de øvrige Medlemsstater. Fra samme tidspunkt at regne finder den fælles toldtarif anvendelse over for tredjeland.

2. Traktatens artikel 92, stk. 3, litra c, finder anvendelse på foranstaltninger til støtte for produktionen af de mineralolier, der henhører under Bruxelles-Nomenklaturens position 27.09 i det omfang, støtten skønnes nødvendig for at nedbringe prisen på råolie til verdensmarkedsprisen, c.i.f. europæisk havn i en Medlemsstat. Under de to første etaper anvender Kommissionen kun de i artikel 93 fastsatte beføjelser i det omfang, det er nødvendigt for at hindre misbrug af de omtalte støtteforanstaltninger.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUER

J. LINTHORST HOMAN

**PROTOKOL VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB PÅ KONGERIGET NEDERLANDENES
IKKE-EUROPÆISKE DELE**

De Høje Kontraherende Parter,

Som tilstræber samtidig med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det europeiske økonomiske Fællesskab at klarlægge rækkevidden af bestemmelserne i denne Traktats artikel 227 for så vidt angår Kongeriget Nederlandene,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Regeringen for Kongeriget Nederlandene har på grund af Kongerigets statsretlige struktur, sådan som den følger af Statuten af 29. december 1954, ret til uanset artikel 227 kun at ratificere Traktaten for Kongeriget i Europa og Nederlandsk Ny Guinea.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUER

J. LINTHORST HOMAN

**PROTOKOL VEDRØRENDE STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE
FÆLLESSKABS DOMSTOL**

De Høje Kontraherende Parter i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

Som Ønsker at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i denne Traktats artikel 188,

Har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgierne Konge: Baron J. Ch. Snoy et d'Oppuers, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland: Professor dr. Carl Friedrich Ophüls, Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Den Franske Republik: Robert Marjolin, professor i retsvidenhed, næstformand for den franske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Den Italienske Republik: V. Badini Confalonieri, understatssekretær i udenrigsministeriet, formand for den italienske delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg: Lambert Schaus, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, formand for den luxembourgsk delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene: J. Linthorst Homan, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

som, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 1. Den i medfør af Traktatens artikel 4 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne Statut.

Afsnit I. DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2. Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3. Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af Medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste Domstol.

Artikel 4. Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hvert.

De må ikke udøve nogen — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hvert, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hvert eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5. Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fratræden.

Ved en dommers fratræden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6. En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Forsamlingens formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7. Ophører en dommer med at udøve sit hvert inden embeds-periodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8. Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

Afsnit II. ORGANISATION

Artikel 9. Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 10. Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfalde.

Artikel 11. Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 12. På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltagte i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hver med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 13. Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 14. Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 15.* Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder trufne afgørelser er gyldige, når syv dommere er tilstede. Afdelingernes afgørelser er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere; får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 16. Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befudlmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommision eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

Afsnit III. RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 17. Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befudlmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befudlmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat, der har beskikkelse i en af Medlemsstaterne.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat, der har beskikkelse i en af Medlemsstaterne.

De befudlmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hver uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

* Som ændret ved tilrædelsesaktens artikel 20.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i Medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmaetige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 18. Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Ovgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

Artikel 19. Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begærer kendt ugyldigt, eller i det i Traktatens artikel 175 nævnte tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 20. I de i Traktatens artikel 177 omhandlede tilfælde påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, Medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra Rådet.

Paterne, Medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet kan inden to måneder fra sidsnævnte meddelelse til Domstolen indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

Artikel 21. Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve Medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 22. Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 23. Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 24. Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 25. Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 26. Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 27. Hver Medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende Medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 28. Retsmødrene er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 29. Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidsnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 30. Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 31. Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 32. Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 33. Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 34. Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt restmøde.

Artikel 35. Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 36. Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne Statut, kan Domstolens præsident, på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i Traktatens artikel 185, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 186, eller om udsættelse af tvangsfuldbrydelse i overensstemmelse med artikel 192, sidste stykke.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 37. Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem Medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem Medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 38. Undlader den, der behøriger indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom imod ham. Inden en måned efter forkynelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 39. Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandssindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 40. Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 41. En pådømt sag kan kun begøres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end 10 år efter dommens afsigelse.

Artikel 42. Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirket intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudsese, eller *force majeure*.

Artikel 43. Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktsforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbyrdes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af to måneder, der omhandles i artikel 173; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 175, stk. 2, anvendelse.

Artikel 44. Det i Traktatens artikel 188 nævnte procesreglement for Domstolen skal foruden de i denne Statut indeholdte bestemmelser indeholde alle

øvrige forskrifter, der er nødvendige for dens anvendelse og om fornødent dens udfyldning.

Artikel 45. Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tillempninger af bestemmelserne i denne Statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til Traktatens artikel 165, sidste stykke.

Artikel 46. Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode skal nybesættes i henhold til Traktatens artikel 167, stk. 2 og 3.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Protokol.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS
C. F. OPHÜLS
ROBERT MARJOLIN

VITTORIO BADINI CONFALONIERI
LAMBERT SCHÄUS
J. LINTHORST HOMAN

III. GENNEMFØRELSESKONVENTION VEDRØRENDE DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING MED FÆLLES-SKABET*

1. GENNEMFØRELSESKONVENTIONENS TEKST

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker at fastlægge den i Traktatens artikel 136 omhandlede Gennemførelseskonvention,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Traktaten:

Artikel 1. Medlemsstaterne deltager på de i det følgende fastsatte vilkår i foranstaltninger, der kan fremme den sociale og økonomiske udvikling i de lande og territorier, der er nævnt i Traktatens Bilag IV, ved en indsats i tilslutning til de bestræbelser, som udfoldes af de ansvarlige myndigheder i disse lande og territorier.

Med dette mål for øje oprettes en Udviklingsfond for de oversøiske lande og territorier, til hvilken Medlemsstaterne i en femårig periode indbetaler de i denne Konventions Bilag A fastsatte årlige bidrag.

Fonden bestyres af Kommissionen.

Artikel 2. I forståelse med de stedlige myndigheder eller befolkningens repræsentation i de pågældende lande og territorier forelægger de ansvarlige myndigheder i disse lande og territorier Kommissionen sådanne sociale og økonomiske projekter, som søges finansieret af Fællesskabet.

Artikel 3. Kommissionen fastsætter hvert år almindelige planer for anvendelsen af de midler, som er til rådighed i henhold til denne Konventions Bilag B, på de forskellige grupper af projekter.

De almindelige planer omfatter projekter til finansiering af

- a) visse sociale institutioner, især hospitaler, institutter for undervisning, teknisk forskning, og for erhvervsvejledning samt fremme af befolkningernes faglige uddannelse;
- b) investeringer af almen interesse i erhvervsvirksomheder, som har direkte tilknytning til gennemførelsen af et program for produktive og konkrete udviklingsprojekter.

Artikel 4. Ved begyndelsen af hvert regnskabsår træffer Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Kommissionen beslutning om de beløb, der skal anvendes til finansiering

- a) af de i artikel 3, litra a, omhandlede sociale institutioner;
- b) af de i artikel 3, litra b, nævnte investeringer af almen interesse i erhvervsvirksomheder.

Rådets beslutning bør tage sigte på en hensigtsmæssig geografisk fordeling af de midler, der er til rådighed.

* Denne gennemførelseskonvention, som blev indgået for en femårig periode, udløb den 31. december 1962 med forbehold af bestemmelserne i bilag I til associeringskonventionen mellem Det europeiske økonomiske Fællesskab og de med dette Fællesskab associerede afrikanske stater og Madagascar, undertegnet i Yaoundé (Cameroun) den 20. juli 1963 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 93 af 11. juni 1964).

Artikel 5. 1. Kommissionen træffer afgørelse om fordelingen af de midler, der er til rådighed i henhold til artikel 4, litra a, mellem de forskellige ansøgninger om finansiering af sociale institutioner.

2. Kommissionen udarbejder forslag til finansiering af de investeringsprojekter, som den tager i betragtning i henhold til artikel 4, litra b.

Den meddeler Rådet disse forslag.

Hvis ingen Medlemsstat inden en måneds forløb forlanger, at Rådet tager dem op til behandling, betragtes forslagene som godkendt.

Hvis de tages op til behandling i Rådet, træffer dette inden to måneder afgørelse med kvalificeret flertal.

3. De beløb, som ikke er anvist i løbet af et år, overføres til de følgende år.

4. De anviste beløb stilles til rådighed for de myndigheder, som er ansvarlige for arbejdets gennemførelse. Kommissionen påser, at beløbene anvendes til de vedtagne formål og under de bedst mulige økonomiske betingelser.

Artikel 6. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med kvalificeret flertal inden seks måneder efter Traktatens ikrafttræden de nærmere retningslinjer for indkalelse og overførsel af bidragene, for budgetreglerne og for forvaltningen af Udviklingsfondens midler.

Artikel 7. Det kvalificerede flertal, der nævnes i artiklerne 4, 5 og 6, kræver 67 stemmer. De enkelte Medlemsstater råder over følgende antal stemmer:

Belgien	11
Tyskland	33
Frankrig	33
Italien	11
Luxembourg	1
Nederlandene	11

Artikel 8. I hvert land eller territorium udstrækkes etableringsretten gradvis til at omfatte statsborgere og selskaber i de Medlemsstater, der ikke opretholder særlige forbindelser med det pågældende land eller territorium. I løbet af det første år, i hvilket denne Konvention finder anvendelse, fastlægger Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen de nærmere retningslinjer herfor på en sådan måde, at enhver forskelsbehandling gradvis ophører i løbet af overgangsperioden.

Artikel 9. I samhandelen mellem Medlemsstaterne og disse lande og territorier gælder de toldbestemmelser, der er fastsat i Traktatens artikler 133 og 134.

Artikel 10. I denne Konventions gyldighedsperiode anvender Medlemsstaterne i deres samhandel med disse lande og territorier de bestemmelser i det kapitel af Traktaten, der omhandler ophævelse af de kvantitative restriktioner mellem Medlemsstaterne, som de i samme periode anvender i deres indbyrdes forbindelser.

Artikel 11. 1. I hvert land eller territorium, hvor der findes indførselskontingenter, skal, et år efter denne Konventions ikrafttræden, de kontingenter, der er oprettet over for andre Stater end den, som dette land eller territorium har særlige forbindelser med, omdannes til globalkontingenter, som de andre

Medlemsstater uden forskelsbehandling har adgang til. Fra samme tidspunkt forhøjes disse kontingenter årligt i henhold til bestemmelserne i Traktatens artikel 32 og artikel 33, stk. 1, 2, 4, 5, 6 og 7.

2. Udgør globalkontingentet for en ikke-liberaliseret vare mindre end 7% af et land eller territoriums samlede indførsel, fastsættes senest et år efter nærværende Konventions ikrafttræden et kontingent, som svarer til 7% af denne indførsel, og som årligt forhøjes i henhold til de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

3. Er der i et land eller territorium ikke indrømmet indførselskontingent for visse varer, fastlægger Kommissionen ved en beslutning vilkårene for fastsættelse og udvidelse af de kontingenter, der står åbne for de øvrige Medlemsstater.

Artikel 12. I det omfang, Medlemsstaternes indførselskontingenter gælder for indførsel hidrørende såvel fra en Medlemsstat, der har særlige forbindelser med et land eller territorium, som fra dette land eller territorium, udgør den del af indførslen, der hidrører fra de omhandlede lande og territorier, et globalkontingent, der beregnes på grundlag af indførselsstatistikken. Dette kontingent fastsættes i løbet af det første år, i hvilket denne Konvention finder anvendelse, og forhøjes i henhold til de i artikel 10 fastsatte bestemmelser.

Artikel 13. Bestemmelserne i artikel 10 er ikke til hinder for de forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi eller til beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Disse forbud eller restriktioner må dog hverken udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af handelen.

Artikel 14. Efter nærværende Konventions udløb og indtil de associeringsbestemmelser, der skal gælde for en ny periode, er fastsat, skal indførselskontingenterne i disse lande og territorier på den ene side og i Medlemsstaterne på den anden side, for så vidt angår varer med oprindelse i disse lande og territorier, forblive på det niveau, der er fastsat for det femte år. Den ordning, som ved udløbet af det femte år gælder for etableringsretten, opretholdes ligeledes.

Artikel 15. 1. For indførsel fra tredjeland af ubrændt kaffe til Italien og Benelux-landene og af bananer til Forbundsrepublikken Tyskland, indrømmes toldkontingenter i henhold til de bestemmelser, der er fastsat i de til denne Konvention knyttede Protokoller.

2. Hvis Konventionen udløber, inden en ny aftale er afsluttet, skal der, indtil denne ny aftale er indgået, indrømmes Medlemsstaterne toldkontingenter med hensyn til bananer, kakaobønner og ubrændt kaffe, som kan komme ind under de ved begyndelsen af anden etape gældende toldsatser, og som skal svare til indførselskvanta fra tredjeland i løbet af det sidste år, for hvilket der foreligger statistiske oplysninger.

Disse kontingenter forhøjes i påkommende tilfælde proportionalt med forbrugsstigningen i de importerende lande.

3. De Medlemsstater, som indrømmes toldkontingenter, der kan komme ind under de ved Traktatens ikrafttræden gældende toldsatser i henhold til Protokollerne vedrørende indførsel af ubrændt kaffe og bananer fra tredjeland, har ret

til for disse varer i stedet for den i foregående stykke nævnte ordning at opretholde disse toldkontingenter på det niveau, de har nået ved Konventionens ophør.

Disse kontingenter forhøjes i påkommende tilfælde under de i skt. 2 nævnte betingelser.

4. Efter anmodning fra de pågældende Stater fastsætter Kommissionen størrelsen af de i ovenstående stykker omhandlede toldkontingenter.

Artikel 16. Bestemmelserne i artiklerne 1-8 i denne Konvention finder anvendelse på Algeriet og på de franske oversøiske departementer.

Artikel 17. Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 indgås denne Konvention for et tidsrum af fem år.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvog-halvtreds.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUSS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

BILAG A, OMHANDLET I KONVENTIONENS ARTIKEL 1

Procenter Lande	Første år 10%	Andet år 12,5%	Tredje år 16,5%	Fjerde år 22,5%	Femte år 38,5%	I Alt 100%
	I millioner EBU-enheder					
Belgien	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Frankrig	20	25	33	45	77	200
Italien	4	5	6,60	9	15,40	40
Luxembourg	0,125	0,15625	0,20625	0,28125	0,48125	1,25
Nederlandene ...	7	8,75	11,55	15,75	26,95	70
Tyskland.....	20	25	33	45	77	200

BILAG B, OMHANDLET I KONVENTIONENS ARTIKEL 3

Procenter Oversøiske lande og territorier med tilknytning til	Første år 10%	Andet år 12,5%	Tredje år 16,5%	Fjerde år 22,5%	Femte år 38,5%	I Alt 100%
	I millioner EBU-enheder					
Belgien	3	3,75	4,95	6,75	11,55	30
Frankrig	51,125	63,906	84,356	115,031	196,832	511,25
Italien	0,5	0,625	0,825	1,125	1,925	5
Nederlandene.....	3,5	4,375	5,775	7,875	13,475	35

2. PROTOKOLLER

PROTOKOL VEDRØRENDE TOLDKONTINGENT FOR INDFØRSEL AF BANANER (EX 08.01 i BRUXELLES-NOMENKLATUREN)

De Høje Kontraherende Parter

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Konventionen:

1. Fra den i Traktatens artikel 23. stk. 1 litra *b*, nævnte første tilnærmelse af de ydre toldsatser og indtil udløbet af anden etape indrømmes Forbundsrepublikken Tyskland at årligt toldfrit indførskontingent, som svarer til 90% af de i 1956 indførte mængder med fradrag af de mængder, der hidrører fra de i Traktatens artikel 131 omtalte lande og territorier.

2. Fra udløbet af anden etape og indtil udløbet af tredje etape andrager dette kontingent 80% af den ovenfor nævnte mængde.

3. De i ovennævnte stykke fastsatte årlige kontingenter forhøjes med 50% af forskellen mellem de samlede indførte mængder i det foregående år og de mængder, som er blevet indført i 1956.

Såfremt den samlede indførsel er faldet i forhold til 1956, kan det ovennævnte årlige kontingent i den i stk. 1 nævnte periode ikke overstige 90% af indførslen i det foregående år og i den i stk. 2 nævnte periode ikke overstige 80% af indførslen i det foregående år.

4. Fra tidspunktet for den fælles toldtarifs fuldstændige gennemførelse andrager kontingentet 75% af indførslen i 1956. Dette kontingent forhøjes efter reglerne i stk. 3, første afsnit.

Såfremt indførslen er faldet i forhold til 1956, kan ovennævnte årlige kontingent ikke overstige 75% af indførslen i det foregående år.

På forslag af Kommissionen træffer Rådet med kvalificeret flertal beslutning om afskaffelse eller ændring af dette kontingent.

5. Den indførselsmængde for året 1956, med fradrag af indførslen fra de i Traktatens artikel 131 nævnte lande og territorier, som i henhold til ovennævnte bestemmelser skal tjene som grundlag for beregningen af kontingenterne, er 290.000 tons.

6. Såfremt disse lande og territorier ikke ser sig i stand til fuldt ud at levere de mængder, som Forbundsrepublikken Tyskland ønsker, erklærer de pågældende Medlemsstater sig rede til at give deres samtykke til en tilsvarende forhøjelse af det tyske toldkontingent.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUSS

J. LINTHORST HOMAN

Samtidig med undertegnelsen af denne Protokol har den befuldmægtigede for Forbundsrepublikken Tyskland i sin regerings navn fremsat følgende erklæring, som de øvrige befuldmægtigede har taget til efterretning:

Forbundsrepublikken Tyskland erklærer sig rede til at opmuntre foranstaltninger, som fra privat tysk side måtte blive truffet med henblik på at fremme salget i Forbundsrepublikken af bananer fra de associerede oversøiske lande og territorier.

Med dette mål for øje skal der så snart som muligt indledes forhandlinger mellem erhvervskredsene i de forskellige lande, som er interesseret i levering og afsætning af bananer.

**PROTOKOL VEDRØRENDE TOLDKONTINGENT FOR INDFØRSEL AF UBRÆNDT KAFFE
(EX 09.01 I BRUXELLES-NOMENKLATUREN)**

De Høje Kontraherende Parter

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til Konventionen:

A. Vedrørende Italien

I den første periode af de oversøiske landes og territoriers associering med Fællesskabet, og efter at den første ændring af toldsatserne har fundet sted i overensstemmelse med artikel 23 i Traktaten, gælder ved indførsel af ubrændt kaffe fra tredjeland til italiensk område de toldsatser, der anvendes ved Traktatens ikrafttræden, dog højest for et årligt kontingen, der svarer til den samlede indførsel af ubrændt kaffe fra tredjeland til Italien i løbet af året 1956.

Fra det sjette år efter Traktatens ikrafttræden og indtil udløbet af anden etape nedsættes det i foregående stykke nævnte oprindelige toldkontingent med 20%.

Fra begyndelsen af tredje etape og under hele dens varighed fastsættes toldkontingent til 50% af det oprindelige kontingen.

Fra overgangsperioden udløb og for et tidsrum af fire år kan der for op til 20% af det oprindelige kontingen ved indførsel af ubrændt kaffe til Italien fortsat benyttes de toldsatser, som blev anvendt i dette land ved Traktatens ikrafttræden.

Kommissionen undersøger, om den i foregående stykke nævnte procentsats og frist er berettigede.

Traktatens bestemmelser finder anvendelse på de mængder, der indføres ud over de ovennævnte kontingenter.

B. Vedrørende Benelux-landene

Fra begyndelsen af anden etape og under hele dens varighed kan indførsel til Benelux-landene af ubrændt kaffe fra tredjeland fortsat ske toldfrit indtil et kvantum på 85% af den samlede indførsel af ubrændt kaffe i det sidste år, for hvilket der foreligger statistik.

Fra begyndelsen af tredje etape og under hele dens varighed nedsættes den i foregående stykke nævnte toldfri import til 50% af det samlede kvantum ubrændt kaffe, som blev indført i løbet af det sidste år, for hvilket der foreligger statistik.

Traktatens bestemmelser finder anvendelse på de mængder, der indføres ud over de ovennævnte kontingenter.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

ANTONIO SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUER

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

TRAKTAT¹,² OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOM- ENERGIFÆLLESSKAB

I. TRAKTATENS TEKST

Hans Majestæt Belgierne Konge, Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for Den franske Republik, Præsidenten for Den italienske Republik, Hedes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg, Hedes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Som er sig bevidst, at kerneenergien udgør en væsentlig kilde til sikring af produktionens udvikling og fornyelse og vil kunne fremme fredens sag,

Som er overbevist om, at alene en omgående fælles indsats kan føre til resultater, som er i overensstemmelse med deres landes skabende kraft,

Som har sat sig for at skabe betingelserne for udviklingen af en stærk kerneenergiindustri, der vil kunne stille store mængder energi til rådighed og medvirke til en modernisering af teknikken, samt på talrige andre områder bidrage til deres folks velstand,

Som tilstræber, at der gennemføres sådanne beskyttelsesforanstaltninger, der vil fjerne farerne for deres befolkningers liv og sundhed,

Som ønsker at optage andre lande i dette arbejde og at samarbejde med de internationale organisationer, der er beskæftiget med udviklingen af den fredelige udnyttelse af atomenergi,

Har vedtaget at oprette et Europæisk Atomenergifællesskab (Euratom) og har med det mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgierne Konge:

Paul-Henri Spaak, udenrigsminister;

Baron J. Ch. Snoy et d'Oppuers, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland:

Doktor Konrad Adenauer, forbundskansler;

Professor, dr. Walter Hallstein, statssekretær i udenrigsministeriet;

Præsidenten for Den franske Republik:

Christian Pineau, udenrigsminister;

Maurice Faure, statssekretær i udenrigsministeriet;

¹ For the English translation, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 298, p. 167 — Pour la traduction anglaise, voir le *Recueil des Traités des Nations Unies*, vol. 298, p. 167.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traités des Nations Unies*, vol. 294, p. 259 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 294, p. 259.

Præsidenten for Den italienske Republik:

Antonio Segni, ministerpræsident;

Professor Gaetano Martino, udenrigsminister;

Hendes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg:

Joseph Bech, stats- og udenrigsminister;

Lambert Schaus, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Joseph Luns, udenrigsminister;

J. Linthorst Homan, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

som, efter at de har udvekslet deres fuldmagter of fundet dem i god og behørig form,

er blevet enige om følgende bestemmelser.

FØRSTE AFSNIT. FÆLLESSKABETS OPGAVER

Artikel 1. Ved denne Traktat opretter De Høje Kontraherende Parter indbyrdes et Europæisk Atomenergifællesskab (Euratom).

Fællesskabet har til opgave gennem skabelsen af de nødvendige betingelser for den hurtige dannelsel og udvikling af en kerneenergiindustri at bidrage til højnelse af levestandarden i Medlemsstaterne og til udvikling af forbindelserne med andre lande.

Artikel 2. Til opfyldelse af sin opgave skal Fællesskabet under de i denne Traktat foreskrevne betingelser:

- a) udvikle forskningen og sikre udbredelsen af teknisk viden;
- b) indføre ensartede sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed og overvåge deres anvendelse;
- c) lette investeringer og, særligt ved at støtte virksomhedernes initiativ, sikre oprettelsen af sådanne væsentlige anlæg, som er nødvendige for kerneenergiens udvikling i Fællesskabet;
- d) sørge for regelmæssig og ligelig forsyning med malme og nukleart brændsel til alle brugere i Fællesskabet;
- e) ved passende kontrol garantere, at nukleart materiale ikke anvendes til andre formål end dem, det er bestemt til;
- f) udøve den ejendomsret til specielle fissile materialer, som det har fået tillagt;
- g) sikre store afsætningsmuligheder og adgang til den bedst mulige teknik gennem dannelsen af et fælles marked for særligt materiel og udstyr, gennem fri bevægelighed for kapital til investeringer på kerneenergiens område og gennem fri ret til beskæftigelse for specialister inden for Fællesskabet;

h) med andre lande og med internationale organisationer oprette enhver forbindelse, der kan fremme udviklingen af kerneenergiens fredelige anvendelse.

- Artikel 3.* 1. De opgaver, der påhviler Fællesskabet, varetages af
- en Forsamling
 - et Råd
 - en Kommission
 - en Domstol

Hver institution handler inden for rammerne af de beføjelser, som er tillagt den ved denne Traktat.

2. Rådet og Kommissionen bistås af et økonomisk og socialt Udvalg med rådgivende funktioner.

3. Revisionen af regnskaberne varetages af en Revisionsret, der handler inden for de beføjelser, som er tillagt den ved denne traktat*.

ANDET AFSNIT. BESTEMMELSER TIL FREMME AF KERNEENERGIENS UDVIKLING

KAPITEL I. UDVIKLING AF FORSKNINGEN

Artikel 4. 1. Kommissionen har til opgave at fremme og lette kerneenergiforskningen i Medlemsstaterne og at supplere denne ved gennemførelsen af Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogram.

2. Kommissionen handler herved inden for det område, som er bestemt i den liste, der er knyttet til denne Traktat som Bilag I.

Denne liste kan ændres af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen. Denne rådfører sig med det i artikel 134 omhandlede videnskabelige og tekniske Udvalg.

Artikel 5. For at fremme koordinationen af forskningen i Medlemsstaterne og for at kunne supplere den retter Kommissionen, enten ved særlig forespørgsel, rettet til en bestemt modtager, og hvorom underretning gives til hans hjemstat, eller ved almindelig offentlig bekendtgørelse, opfordring til Medlemsstaterne, personer eller virksomheder til at forelægge Kommissionen deres programmer for den forskning, der omhandles i forespørgslen.

Efter at have givet de pågældende fuld adgang til at fremsætte deres bemærkninger kan Kommissionen afgive en motiveret udtalelse om hvert af de programmer, som forelægges for den. Såfremt den pågældende Stat, person eller virksomhed, som har fremlagt programmet, anmoder derom, er Kommissionen pligtig at afgive en sådan udtalelse.

Gennem disse udtalelser fraråder Kommissionen unødvendigt dobbeltarbejde og leder forskningen mod utilstrækkeligt udforskede områder. Kommissionen kan kun offentliggøre programmerne efter samtykke fra de Stater, personer eller virksomheder, der har fremlagt dem.

Kommissionen offentliggør regelmæssigt en liste over de områder inden for kerneforskningen, som den anser for utilstrækkeligt udforskede.

* Stk. 3 indsats ved artikel 19 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Kommissionen kan til samråd og til udveksling af oplysninger sammenkalde repræsentanter for offentlige og private forskningscentre, samt alle eksperter, der udøver forskning på de samme eller beslægtede områder.

Artikel 6. For at fremme iværksættelsen af de forskningsprogrammer, som fremlægges for den, kan Kommissionen:

- a) inden for rammerne af forskningskontrakter yde et finansielt bidrag, dog ikke i form af subsidier;
- b) mod eller uden vederlag levere udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som den disponerer over, til gennemførelsen af disse programmer;
- c) mod eller uden vederlag stille anlæg, udstyr eller ekspertbistand til rådighed for Medlemsstater, personer eller virksomheder;
- d) foranledige, at de pågældende Medlemsstater, personer eller virksomheder afholder udgifterne i fællesskab.

Artikel 7. På forslag af Kommissionen, der rådfører sig med Det videnskabelige og tekniske Udvalg, fastlægger Rådet med enstemmighed Fællesskabets forsknings- og undervisningsprogrammer.

Disse programmer fastlægges for et tidsrum af ikke over fem år.

De nødvendige midler til udførelse af disse programmer opføres hvert år på Fællesskabets forsknings- og investeringsbudget.

Kommissionen sørger for gennemførelsen af programmerne og aflægger hvert år en rapport herom til Rådet.

Kommissionen holder Det økonomiske og sociale Udvalg underrettet om hovedlinjerne i Fællesskabets forsknings- og undervisnings- programmer.

Artikel 8. 1. Efter høring af Det videnskabelige og tekniske Udvalg opretter Kommissionen et fælles Atomforskningscenter.

Centret sikrer gennemførelsen af forskningsprogrammerne og de andre opgaver, som Kommissionen pålægger det.

Det sikrer endvidere indførelsen af en ensartet terminologi og et fælles målesystem på kerneenergiområdet.

Det opretter et centralbureau for kernefysiske målinger.

2. Centrets virksomhed kan af geografiske eller arbejdstekniske grunde udøves i forskellige institutter.

Artikel 9. 1. Efter at have indhentet udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg kan Kommissionen inden for rammerne af Det fælles Atomforskningscenter oprette skoler til uddannelse af specialister, navnlig inden for områderne prospektering, fremstilling af nukleare materialer af stor renhedsgrad, behandling af bestrålet atombrændsel, nuklear teknologi, sundhedsbeskyttelse samt fremstilling og anvendelse af radioaktive isotoper.

Kommissionen fastlægger retningslinjerne for undervisningen.

2. Der oprettes et institut på universitetsniveau, hvis virksomhed fastlægges af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 10. Kommissionen kan ved kontrakt betro gennemførelsen af visse dele af Fællesskabets forskningsprogram til Medlemsstaters, personer eller

virksomheder, såvel som til tredjelande, internationale organisationer eller statsborgere i tredjelande.

Artikel 11. Kommissionen offentliggør de i artiklerne 7, 8 og 10 omhandlede forskningsprogrammer samt regelmæssige rapporter, om hvordan deres gennemførelse skrider frem.

KAPITEL II. UDBREDELSE AF VIDEN

Afdeling I. VIDEN SOM FÆLLESSKABET RÅDER OVER

Artikel 12. Medlemsstater, personer og virksomheder har ret til, efter ansøgning til Kommissionen, at opnå ikke-eksklusive licenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, som er Fællesskabets ejendom, for så vidt de er i stand til effektivt at udnytte de opfindelser, der er genstand for disse.

På samme vilkår indrømmer Kommissionen underlicenser på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, når Fællesskabet har rådighed over kontraktlige licenser, der giver mulighed herfor.

På betingelser, der fastsættes efter fælles overenskomst med licenstagerne, indrømmer Kommissionen sådanne licenser eller underlicenser og giver alle for udnyttelsen nødvendige oplysninger. Disse betingelser tager især sigte på at fastsætte en passende godtgørelse og eventuelt også på at fastslå licenstagerens ret til at indrømme tredjemand underlicenser, samt på at pålægge en pligt til at behandle de meddelte oplysninger som fabrikationshemmeligheder.

I mangel af enighed om fastsættelsen af de i stk. 3 omhandlede betingelser kan licenstagerne henvende sig til Domstolen for at få passende betingelser fastlagt.

Artikel 13. Kommissionen skal meddele Medlemsstater, personer og virksomheder sådan viden, som ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 12, og som Fællesskabet er kommet i besiddelse af, hvad enten denne viden hidrører fra udførelsen af dets forskningsprogram, eller er blevet meddelt Fællesskabet med ret til frit at råde over den.

Dog kan Kommissionen gøre meddelelsen af denne viden betinget af, at den holdes fortroig og ikke videregives til tredjemand.

Kommissionen kan ikke videregive viden, som den har erhvervet under forbehold af begrænsninger vedrørende dens anvendelse og udbredelse — som for eksempel den såkaldte klassificerede viden — medmindre den sikrer, at disse begrænsninger vil blive respekteret.

Afdeling II. ANDEN VIDEN

a) Udbredelse på frivilligt grundlag

Artikel 14. Kommissionen bestræber sig på ved mindelig overenskomst at erhverve eller lade erhverve viden, der kan tjene til opfyldelsen af Fællesskabets formål, samt på at opnå indrømmelse af licenser til udnyttelse af patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller patentansøgninger, der dækker denne viden.

Artikel 15. Kommissionen fastlægger en fremgangsmåde, efter hvilken Medlemsstater, personer og virksomheder med Kommissionen som mellemled

kan udveksle foreløbige eller endelige resultater af deres forskning, for så vidt det ikke drejer sig om resultater, Fællesskabet har erhvervet i kraft af forskningsopgaver betroet af Kommissionen.

Denne fremgangsmåde skal sikre udvekslingens fortrolige karakter. Dog kan de meddelte resultater af Kommissionen videregives til det fælles Atomforskningscenter i dokumentationsøjemed, uden at denne videregivelse medfører en udnyttelsesret, medmindre den, som har givet meddelelsen, har samtykket heri.

b) Underretning til Kommissionen ex officio

Artikel 16. 1. Så snart en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art, indleveres hos en Medlemsstat, anmoder denne ansøgeren om at samtykke i, at Kommissionen øjeblikkelig underrettes om ansøgningens indhold.

Hvis ansøgeren samtykker, sker denne underretning inden tre måneder fra ansøgningens indlevering. Hvis ansøgeren ikke samtykker, underretter Medlemsstaten inden for samme tidsrum Kommissionen om ansøgningens eksistens.

Kommissionen kan rette begæring til Medlemsstaten om meddelelse af indholdet af en ansøgning, om hvis eksistens Kommissionen er blevet underrettet.

Kommissionen fremsætter sin begæring herom inden to måneder, efter at den har modtaget underretningen. Enhver forlængelse af denne frist medfører en tilsvarende forlængelse af den i sjette afsnit angivne frist.

Medlemsstaten skal, efter modtagelse af Kommissionens begæring, påsyge at opnå ansøgerens samtykke til meddelelsen af ansøgningens indhold. I tilfælde af samtykke sker denne meddelelse uopholdeligt.

Hvis ansøgeren ikke samtykker, skal Medlemsstaten alligevel foretage denne meddelelse til Kommissionen inden for en frist af atten måneder fra ansøgningens indlevering.

2. Medlemsstaterne skal inden for en frist af atten måneder fra indleveringen at regne meddele Kommissionen eksistensen af enhver endnu ikke offentliggjort patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand efter deres skøn, byggende på en første undersøgelse, uden at være af engentlig kernefysisk art, er direkte knyttet til og af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

På Kommissionens begæring skal den underrettes om indholdet heraf inden for en frist på to måneder.

3. Medlemsstaterne skal i så høj grad som muligt forkorte varigheden af behandlingen af patentansøgninger eller brugsmønsteransøgninger, hvis genstand er af den i stk. 1 og 2 nævnte art, og som har været gjort til genstand for en begæring fra Kommissionen, således at offentliggørelsen kan finde sted inden for den kortest mulige frist.

4. De ovenfor nævnte meddelelser skal af Kommissionen betragtes som fortrolige. De kan kun finde sted til dokumentationsformål. Dog kan Kommissionen, med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med artiklerne 17-23, udnytte de meddelte opfindelser.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder ikke anvendelse, når en aftale, der er indgået med tredjeland eller med en international organisation, er til hinder for underretningen.

c) *Indrømmelse af licenser ved voldgift eller ex officio*

Artikel 17. 1. I mangel af frivillig overenskomst kan ikke-eksklusive licenser indrømmes ved voldgift eller *ex officio* på de i artiklerne 18-23 angivne betingelser:

a) Til Fællesskabet eller til de Fællesforetagender, der har fået denne ret tildelt i henhold til artikel 48, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmønstre dækende opfindelser, der har direkte forbindelse med kernefysisk forskning, i det omfang indrømmelse af sådanne licenser er nødvendig for at gennemføre deres eget forskningsarbejde eller uundværlig for driften af deres anlæg.

På begæring af Kommissionen skal disse licenser give ret til at bemyndige tredjemand til at udnytte opfindelsen i det omfang, denne udfører arbejder eller ordrer for Fællesskabets eller for Fællesforetagenders regning;

b) Til personer eller virksomheder, som har ansøgt Kommissionen herom, når det drejer sig om patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder eller brugsmønstre dækende en opfindelse der, har direkte forbindelse med og er af væsentlig betydning for kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet, under forudsætning af at samtlige følgende betingelser opfyldes:

- i) at mindst fire år er forløbet siden indleveringen af patentansøgningen, medmindre det drejer sig om en opfindelse, hvis genstand er af egentlig kernefysisk art;
- ii) at de behov, som følger af udviklingen af kerneenergien inden for en Medlemsstats områder, hvor en opfindelse er beskyttet, efter Kommissionens opfattelse af denne udvikling ikke er dækket, for så vidt angår denne opfindelse;
- iii) at patenthaveren, efter at være blevet opfordret til selv eller gennem sine licenstagere at dække disse behov, ikke har efterkommet opfordringen;
- iv) at de licensberettigede personer eller virksomheder er i stand til ved deres udnyttelse effektivt at dække disse behov.

For at dække de nævnte behov kan Medlemsstaterne ikke uden forudgående begæring fra Kommissionen bringe nogen i deres nationale lovgivning indeholdt tvangsforsanstaltning til anvendelse, som ville medføre en begrænsning i den beskyttelse, der gives opfindelsen.

2. Indrømmelse af en ikke-eksklusiv licens under de i det foregående stykke angivne betingelser kan ikke opnås, hvis patenthaveren påviser, at der foreligger gyldig grund, og specielt at der ikke er blevet givet ham en passende tidsfrist.

3. Indrømmelse af en licens i medfør af stk. 1 giver ret til fuld erstatning, hvis størrelse skal fastsættes efter nærmere aftale mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmønstret, og licenstageren.

4. Bestemmelserne i denne artikel gør ikke indgreb i bestemmelserne i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret.

Artikel 18. Til opfyldelse af de i denne afdeling angivne formål oprettes et Voldgiftsudvalg, hvis medlemmer udpeges, og hvis forretningsorden fastlægges af Rådet på forslag af Domstolen.

Voldgiftsudvalgets afgørelser kan inden en måned efter deres bekendtgørelse indbringes af parterne for Domstolen med opsættende virkning. Domstolens prøvelse kan kun omfatte afgørelsens formelle rigtighed samt Voldgiftsudvalgets fortolkning af denne Traktats bestemmelser.

Voldgiftsudvalgets endelige afgørelser har retskraft mellem sagens parter. De har eksekutionskraft på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Artikel 19. Ønsker Kommissionen i mangel af frivillig overenskomst at udvirke indrømmelse af licensrettigheder i et af de i artikel 17 omhandlede tilfælde, giver den meddelelse herom til indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed, brugsmønstret eller patentansøgningen og anfører i sin meddelelse licenstageren og licensens omfang.

Artikel 20. Indehaveren kan inden for en frist af en måned fra modtagelsen af den i artikel 19 nævnte meddelelse foreslå Kommissionen, og i påkommende tilfælde den begunstigede tredjemand, at indgå aftale om sagens indbringelse for Voldgiftsudvalget.

Hvis Kommissionen eller den begunstigede tredjemand afslår at indgå voldgiftsaftale, kan Kommissionen ikke kræve, at Medlemsstaten eller dens kompetente myndigheder skal indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis Voldgiftsudvalget har fået sagen forelagt ifølge sådan aftale og konstaterer, at Kommissionens begæring er i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17, afsiger den en motiveret kendelse om, at licens skal indrømmes til den licenssøgende, og hvori licensbetingelserne og licensafgiftens storrelse fastsættes i det omfang, parterne ikke selv har kunnet blive enige herom.

Artikel 21. Når indehaveren ikke foreslår at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget, kan Kommissionen anmode den interessererde Medlemsstat eller dennes kompetente myndigheder om at indrømme licensen eller lade denne indrømme.

Hvis Medlemsstaten eller dennes kompetente myndigheder, efter at have hørt patenthaveren, skønner, at de i artikel 17 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, underretter den Kommissionen om sit afslag på at indrømme licensen eller foranledige den indrømmet.

Hvis Medlemsstaten afslår at indrømme licensen eller foranledige den indrømmet, eller ikke inden for et tidsrum af fire måneder at regne fra begæringen afgiver nogen forklaring vedrørende licensens indrømmelse, kan Kommissionen inden to måneder indbringe sagen for Domstolen.

Patenthaveren skal høres under sagens behandling ved Domstolen.

Hvis Domstolens afgørelse går ud på, at de i artikel 17 omhandlede betingelser er opfyldt, skal den interessererde Medlemsstat eller dens kompetente myndigheder tage de nødvendige skridt til at fuldbyrde dommen.

Artikel 22. 1. Såfremt der mellem indehaveren af patentet, den midlertidigt beskyttede rettighed eller brugsmønstret og licenstageren ikke opnås enighed om erstatningens størrelse, kan parterne indgå aftale om at indbringe sagen for Voldgiftsudvalget.

Parterne giver dermed afkald på enhver klageadgang bortset fra den, der er nævnt i artikel 18.

2. Hvis licenstageren afslår at indgå voldgiftsaftale, anses licensindrømmelsen for bortfaldet.

Hvis indehaveren afslår at indgå voldgiftsaftale, fastsættes den i denne artikel nævnte erstatning af de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 23. Efter et års forløb kan Voldgiftsudvalgets eller de kompetente nationale myndigheders afgørelser omgøres for så vidt angår licensbetingelserne, i det omfang nye forhold berettiger det.

Omgørelsen påhviler den instans, der har truffet afgørelsen.

Afdeling III. BESTEMMELSER VEDRØRENDE HEMMELIGHOLDELSE

Artikel 24. Den viden, som Fællesskabet har erhvervet ved udførelsen af sit forskningsprogram, og hvis udbredelse vil kunne skade en eller flere Medlemsstaters forsvarsinteresser, er undergivet hemmeligholdelse på følgende vilkår.

1. En af Rådet på Kommissionens forslag vedtaget sikkerhedsforordning fastsætter i henhold til bestemmelserne i denne artikel de forskellige hemmeligholdelsesregler, der kan bringes i anvendelse, og de sikkerhedsforanstaltninger, der skal træffes for hver af dem.

2. Kommissionen skal midlertidigt underkaste sådan viden, hvis udbredelse efter dens skøn vil skade en eller flere Medlemsstaters forsvarsinteresser, de hemmeligholdelsesregler, der til dette formål er opstillet i sikkerhedsforordningen.

Den meddeler omgående sådan viden til Medlemsstaterne, der midlertidigt skal sikre hemmeligholdelsen på tilsvarende vilkår.

Inden tre måneders forløb giver Medlemsstaterne meddelelse til Kommissionen, om de ønsker at opretholde den midlertidige ordning, at erstatte den med en anden ordning eller at ophæve hemmeligholdelsen.

Den strengeste af de således krævede ordninger kommer til anvendelse ved udløbet af denne frist. Kommissionen underretter Medlemsstaterne herom.

På begæring af Kommissionen eller en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtales sig om en Medlemsstats begæring.

3. Bestemmelserne i artiklerne 12 og 13 kommer ikke til anvendelse på viden, der er undergivet hemmeligholdelse.

Under forbehold af at gældende sikkerhedsforanstaltninger respekteres, kan dog

- a) Den i artiklerne 12 og 13 omhandlede viden meddeles af Kommissionen:
- i) til et Fællesforetagende
- ii) til en person eller til en virksomhed, der ikke er et Fællesforetagende, ved formidling af den Medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin virksomhed.
- b) Den i artikel 13 omhandlede viden af en Medlemsstat meddeles til en person eller til en virksomhed, som ikke er et Fællesforetagende, men som udøver

sin virksomhed på denne Stats område, på betingelse af at Kommissionen underrettes om denne meddelelse.

c) Desuden kan hver Medlemsstat, enten til eget brug eller til brug for en person eller virksomhed, der udøver sin virksomhed på dens område, af Kommissionen kræve, at licens indrømmes i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 25. 1. Den Medlemsstat, der giver meddelelse om eksistensen eller indholdet af en patentansøgning eller brugsmønsteransøgning, hvis genstand falder ind under artikel 16, stk. 1 eller 2, giver i påkommende tilfælde meddelelse om nødvendigheden af, at denne ansøgning af forsvarshensyn undergives hemmeligholdelsespligt i det omfang, den angiver og fastsætter den sandsynlige varighed heraf.

Kommissionen videregiver til de andre Medlemsstater samtlige de oplysninger, den modtager i medfør af foregående afsnit. Kommissionen og Medlemsstaterne skal respektere de forholdsregler, som den af oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

2. Kommissionen kan ligeledes videregive disse oplysninger, enten til Fællesforetagender, eller, ved en Medlemsstats formidling, til en person eller en virksomhed, som ikke er et Fællesforetagende, men som udøver sin virksomhed på denne Stats område.

De opfindelser, der er genstand for de i stk. 1 omhandlede ansøgninger, kan kun udnyttes med ansøgerens samtykke eller i overensstemmelse med bestemmelserne, i artiklerne 17-23.

De oplysninger og i påkommende tilfælde den udnyttelse, som omhandles i dette stykke, er underkastet de foranstaltninger, som den af oprindelsesstaten forlangte hemmeligholdelsesordning medfører ifølge sikkerhedsforordningens bestemmelser.

De er i alle tilfælde betinget af oprindelsesstatens samtykke. Nægtelse af oplysninger og udnyttelse kan kun motiveres af forsvarshensyn.

3. På begæring af Kommissionen eller en Medlemsstat kan Rådet med enstemmighed til enhver tid bringe en anden ordning til anvendelse eller ophæve hemmeligholdelsen. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen, før det udtaler sig om en Medlemsstats begæring.

Artikel 26. 1. Når den viden, der er genstand for patenter, patentansøgninger, midlertidigt beskyttede rettigheder, brugsmønstre eller ansøgninger om brugsmønstre undergives hemmeligholdelse i henhold til bestemmelserne i artiklerne 24 og 25, kan de Stater, der har anmodet om hemmeligholdelse, ikke nægte deres samtykke til, at tilsvarende ansøgninger indleveres i de andre Medlemsstater.

Hver Medlemsstat træffer de nødvendige forholdsregler, for at sådanne rettigheder og ansøgninger forbliver hemmelige i overensstemmelse med de nationale love og andre retsforskrifter.

2. Den viden, der er undergivet hemmeligholdelse i medfør af artikel 24, kan kun gøres til genstand for ansøgninger uden for Medlemsstaterne med disses enstemmige samtykke. I mangel af stillingtagen fra disse Staters side betragtes dette samtykke som opnået efter seks måneders forløb fra den dag, da den omhandlede viden meddeles Medlemsstaterne af Kommissionen.

Artikel 27. Erstatning for det tab, ansøgeren lider som følge af hemmeligholdelse af forsvarshensyn, afgøres efter Medlemsstaternes nationale lovgivning og skal udredes af den Stat, der har anmodet om hemmeligholdelsen eller som har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af denne, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet.

I tilfælde, hvor flere Medlemsstater har foranlediget enten skærpelse eller forlængelse af hemmeligholdelsen, eller forbud mod ansøgning uden for Fællesskabet, skal de solidarisk erstatte det ved deres begæring forvoldte tab.

Fællesskabet kan ikke i kraft af denne artikel gøre krav på nogen erstatning.

Afdeling IV. SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikel 28. I tilfælde, hvor ansøgninger om patenter eller brugsmønstre, som endnu ikke har været offentliggjort, eller patenter eller brugsmønstre, der af forsvarshensyn har været hemmeligholdt, som følge af deres meddelelse til Kommissionen udnyttes uretmæssigt eller bringes til en uberettiget tredjemands kundskab, skal Fællesskabet erstatte det af den pågældende lidte tab.

Fællesskabet indtræder, uden at give afkald på egne rettigheder over for skadenvolderen, i de interesserede parters krav mod tredjemand i det omfang, det har erstattet tabet. Fællesskabets ret til i overensstemmelse med gældende almindelige bestemmelser at gøre krav gældende mod skadenvolderen berøres ikke heraf.

Artikel 29. Enhver aftale eller kontrakt om udveksling af videnskabelig eller industriel viden på atomforskningens område mellem en Medlemsstat, en person eller en virksomhed og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, som fra en af siderne måtte kræve undertegnelse af en Stat, der handler under udøvelse af sin suverænitet, skal afsluttes af Kommissionen.

Dog kan Kommissionen tillade en Medlemsstat, en person eller en virksomhed at afslutte sådanne aftaler på de betingelser, Kommissionen anser for passende, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 103 og 104.

KAPITEL III. SUNDHEDSBESKYTTELSE

Artikel 30. I Fællesskabet indføres grundlæggende normer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling.

Ved grundlæggende normer forstås:

- de maksimale doser, der kan tillades med fornøden sikkerhed;
- den maksimalt tilladelige bestråling og kontaminering;
- de fundamentale principper for lægekontrol med arbejdstagerne.

Artikel 31. De grundlæggende normer udarbejdes af Kommissionen, efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det videnskabelige og tekniske Udvælg blandt Medlemsstaternes videnskabelige eksperter, især blandt eksperter for offentlig sundhed. Om de således udarbejdede grundlæggende normer indhenter Kommissionen udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvælg.

Efter høring af Forsamlingen vedtages de grundlæggende normer af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der til dette oversender de udtalelser, den har indhentet fra Udvalgene.

Artikel 32. Efter anmodning fra Kommissionen eller fra en Medlemsstat kan de grundlæggende normer revideres eller kompletteres efter den i artikel 31 angivne fremgangsmåde.

Kommissionen skal behandle enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat.

Artikel 33. Hver Medlemsstat vedtager de love og administrative bestemmelser, der er egnede til at sikre overholdelsen af de fastlagte grundlæggende normer, og træffer de nødvendige foranstaltninger med hensyn til undervisning og faglig uddannelse.

Kommissionen afgiver alle henstillinger med henblik på at sikre en harmonisering af de gældende bestemmelser i Medlemsstaterne.

Med henblik herpå skal Medlemsstaterne meddele Kommissionen de ved denne Traktats ikrafttræden gældende bestemmelser tillige med senere forslag til bestemmelser af samme karakter.

Kommissionens eventuelle henstillinger vedrørende forslag til bestemmelser skal fremsættes inden tre måneder fra meddelelsen af disse forslag.

Artikel 34. Enhver Medlemsstat, på hvis område særlig farlige eksperimenter skal finde sted, skal træffe yderligere bestemmelser om beskyttelse af sundheden, hvorom den forinden indhenter Kommissionens udtalelse.

Kommissionens samtykke kræves, såfremt virkningerne af disse eksperimenter kan antages at ville berøre de andre Medlemsstaters områder.

Artikel 35. Hver Medlemsstat opretter de nødvendige anlæg til gennemførelse af en permanent kontrol med radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord, samt til gennemførelse af kontrol med overholdelsen af de grundlæggende normer.

Kommissionen har adgang til disse kontrolanlæg; den kan føre tilsyn med deres funktion og effektivitet.

Artikel 36. Oplysninger vedrørende de i artikel 35 omhandlede kontrolforanstaltninger meddeles Kommissionen regelmæssigt af de kompetente myndigheder, for at den kan være løbende underrettet om den mængde af radioaktivitet, som befolkningen kan antages at være utsat for.

Artikel 37. Hver Medlemsstat skal forsyne Kommissionen med alle almindelige oplysninger vedrørende planer om bortskaffelse af radioaktivt spild i enhver form, for at det derved kan afgøres, om iværksættelsen af denne plan kan antages at medføre en radioaktiv kontaminering af en anden Medlemsstats vande, jord eller luftrum.

Efter høring af den i artikel 31 omhandlede ekspertgruppe afgiver Kommissionen sin udtalelse inden for en frist af seks måneder.

Artikel 38. Kommissionen retter til Medlemsstaterne alle henstillinger vedrørende radioaktivitetsmængden i atmosfæren, i vand og i jord.

I påtrængende tilfælde udsteder Kommissionen et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende Medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat

frist, at træffe alle nødvendige forholdsregler for at undgå en overskridelse af de grundlæggende normer og for at sikre forskrifternes overholdelse.

Hvis denne Stat ikke inden for den fastsatte frist efterkommer Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret Medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 141 og 142, øjeblikkelig forelægge sagen for Domstolen.

Artikel 39. Straks ved oprettelsen af Det fælles Atomforskningscenter etablerer Kommissionen inden for dets rammer en afdeling for dokumentation og undersøgelse af spørgsmål vedrørende sundhedsbeskyttelse.

Denne afdeling har særligt til opgave at samle det materiale og de oplysninger, der er omhandlet i artiklerne 33, 36 og 37, og at bistå Kommissionen ved udførelsen af de opgaver, der er pålagt den i dette kapitel.

KAPITEL IV. INVESTERINGER

Artikel 40. For at fremme initiativ hos personer og virksomheder og for at lette en koordineret udvikling af deres investeringer på kerneenergiens område, offentliggør Kommissionen regelmæssigt programmer af vejledende karakter, især vedrørende målsætning for fremstilling af kerneenergi, og de investeringer af enhver art, som deres gennemførelse indebærer.

Kommissionen indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg om disse programmer, inden de offentliggøres.

Artikel 41. Personer og virksomheder inden for de industrisektorer, som er nævnt i denne Traktats Bilag II, skal meddele Kommissionen deres investeringsprojekter vedrørende nye anlæg samt udskiftninger og ændringer, hvis karakter og betydning svarer til de kriterier, som er fastlagt af Rådet på forslag af Kommissionen.

Listen over de ovenfor nævnte industrisektorer kan på forslag af Kommissionen, der forinden indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, ændres af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Artikel 42. De i artikel 41 omhandlede projekter skal meddeles Kommissionen og gives den pågældende Medlemsstat til orientering, senest tre måneder før afslutningen af de første kontrakter med leverandørerne, eller tre måneder før arbejdernes påbegyndelse, hvis disse skal udføres med virksomhedens egne midler.

På forslag af Kommissionen kan Rådet ændre denne frist.

Artikel 43. Kommissionen drøfter med personerne eller virksomhederne alle sider af investeringsprojekterne, der har forbindelse med denne Traktats formål.

De meddeler den pågældende Medlemsstat sit synspunkt.

Artikel 44. Med Medlemsstaternes, personernes eller virksomhedernes tilladelse kan Kommissionen offentliggøre de investeringsprojekter, der er blevet meddelt den.

KAPITEL V. FÆLLESFORETAGENDERNE

Artikel 45. De virksomheder, der er af ganske særlig betydning for kerneindustriens udvikling inden for Fællesskabet, kan konstitueres som Fællesforetagender i denne Traktats betydning i overensstemmelse med bestemmelserne i nedenstående artikler.

Artikel 46. 1. Ethvert projekt om et Fællesforetagende undersøges af Kommissionen, hvad enten det hidrører fra Kommissionen, en Medlemsstat eller fra anden side.

Med henblik herpå indhenter Kommissionen udtalelse fra Medlemsstaterne såvel som fra ethvert offentligt eller privat organ, som den anser for at være i stand til at give den oplysninger.

2. Kommissionen overgiver ethvert projekt om et Fællesforetagende til Rådet med en motiveret udtalelse.

Hvis Kommissionen udtaler sig positivt om nødvendigheden af det påtænkte Fællesforetagende, forelægger den Rådet forslag vedrørende:

- a) foretagendets placering;
- b) vedtægterne;
- c) finansieringens omfang og forløb;
- d) Fællesskabets eventuelle deltagelse i Fællesforetagendets finansiering;
- e) eventuel deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, i Fællesforetagendets finansiering eller ledelse;
- f) indrømmelse af alle eller af nogle af de i denne Traktats Bilag III opregnede fordele.

Kommissionen vedlægger en detaljeret rapport om projektet i dets helhed.

Artikel 47. Når Rådet har fået sagen forelagt af Kommissionen, kan det anmode denne om de supplerende oplysninger og undersøgelser, som det anser for nødvendige.

Hvis Rådet, der har truffet afgørelse med kvalificeret flertal, er af den opfattelse, at et forslag, der af Kommissionen er fremsendt med dennes ugunstige udtalelse, alligevel skal realiseres, skal Kommissionen forelægge Rådet de forslag og den detaljerede rapport, der omhandles i artikel 46.

I tilfælde af en gunstig udtalelse fra Kommissionen eller i det i foregående stykke omhandlede tilfælde, træffer Rådet med kvalificeret flertal afgørelse om ethvert af Kommissionens forslag.

Dog kræves der enstemmighed i Rådet angående:

- a) Fællesskabets deltagelse i Fællesforetagendets finansiering;
- b) deltagelse af et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i Fællesforetagendets finansiering eller ledelse.

Artikel 48. På forslag af Kommissionen og efter enstemmig vedtagelse i Rådet kan alle eller nogle af de i denne Traktats Bilag III opregnede fordele bringes til anvendelse for ethvert Fællesforetagende, og Medlemsstaterne er hver for sit vedkommende pligtige at sikre deres gennemførelse.

Rådet kan på samme måde fastsætte vilkårene for indrømmelsen af disse fordele.

Artikel 49. Oprettelsen af et Fællesforetagende sker i henhold til Rådets beslutning.

Ethvert Fællesforetagende har status som juridisk person.

I hver Medlemsstat har det den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

Medmindre intet andet er bestemt i denne Traktat eller i Fællesforetagendets vedtægter, er dette underkastet de regler, der gælder for industri- eller handelsvirksomheder; vedtægterne kan subsidiært henvise til Medlemsstaterne nationale lovgivning.

Med forbehold af den kompetence, der i kraft af denne Traktat er tillagt Domstolen, afgøres tvister, der berører Fællesforetagenderne, af de kompetente nationale domsmyndigheder.

Artikel 50. Fællesforetagendernes vedtægter kan i givet fald ændres i overensstemmelse med disses særlige bestemmelser derom.

Dog kan disse ændringer først træde i kraft, efter at de på forslag af Kommissionen er vedtaget af Rådet, der træffer sin afgørelse i overensstemmelse med artikel 47.

Artikel 51. Kommissionen sikrer udførelsen af alle Rådets buslutninger vedrørende Fællesforetagenders oprettelse indtil nedsættelsen af de organer, der har til opgave at tage sig af foretagendernes drift.

KAPITEL VI. FORSYNING

Artikel 52. 1. Forsyning med malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer sikres, i overensstemmelse med dette kapitels bestemmelser, efter principippet om lige adgang til forsyningskilderne, og gennem en fælles forsyningspolitik.

2. Med henblik herpå og på de i dette kapitel fastsatte betingelser,
- a) forbydes alle fremgangsmåder, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling;
- b) oprettes et Agentur, der har optionsret til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer, produceret på Medlemsstaterne områder, og som ligeledes besidder eneret til at afslutte kontrakter om leverancer af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra områder inden for eller uden for Fællesskabet.

Agenturet må ikke gøre nogen forskel mellem brugerne på grund af den anvendelse, disse har til hensigt at gøre af de bestilte leveringer, medmindre denne anvendelse er ulovlig eller viser sig at være i modstrid med de betingelser, leverandører uden for Fællesskabet har stillet for den pågældende leverance.

Afdeling I. AGENTURET

Artikel 53. Agenturet er underlagt Kommissionens kontrol; Kommissionen fastlægger retningslinjer for dets virksomhed, har vetoret med hensyn til dets beslutninger og udnævner dets generaldirektør såvel som dets vicegeneraldirektør.

Enhver udtrykkelig eller stiltiende disposition fra Agenturets side, under udøvelse af dets optionsret eller dets eneret til at slutte kontrakter om leverancer, kan af de interesserede parter forelægges for Kommissionen, der træffer beslutning inden en måned.

Artikel 54. Agenturet har status som juridisk person og er selvfinansierende.

På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet med kvalificeret flertal vedtægterne for Agenturet.

Vedtægterne kan ændres efter samme fremgangsmåde.

Vedtægterne fastsætter Agenturets kapital og de nærmere bestemmelser om dennes tilvejebringelse. Hovedparten af kapitalen skal under alle omstændigheder tilhøre Fællesskabet og Medlemsstaterne. Kapitalens fordeling bestemmes af Medlemsstaterne efter fælles overenskomst.

Vedtægterne fastsætter nærmere bestemmelser for Agenturets handelsmæssige ledelse. De kan fastsætte en afgift på transaktionerne til dækning af Agenturets driftsudgifter.

Artikel 55. Medlemsstaterne meddeler eller lader meddele til Agenturet alle de oplysninger, som er nødvendige for udøvelsen af dets optionsret og dets eneret til at afslutte kontrakter om leverancer.

Artikel 56. Medlemsstaterne garanterer den frie udøvelse af Agenturets virksomhed på deres områder.

De kan oprette et eller flere organer med kompetence til i forbindelse med Agenturet at repræsentere producenter og brugere fra de ikke-europæiske områder under deres jurisdiktion.

Afdeling II. MALME, UDGANGSMATERIALER OG SPECIELLE FISSILE MATERIALER, DER HIDRØRER FRA FÆLLESSKABET

Artikel 57. 1. Agenturets optionsret gælder:

- erhvervelsen af ret til at benytte og forbruge materialer, som Fællesskabet i medfør af bestemmelserne i kapitel VIII har ejendomsretten til;
- erhvervelsen af ejendomsret i alle andre tilfælde.

2. Agenturet udøver sin optionsret ved indgåelse af kontrakter med producenter af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

Under forbehold af bestemmelserne i artiklerne 58, 62 og 63 skal enhver producent tilbyde Agenturet de malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som han producerer på Medlemsstaternes områder, inden disse malme eller materialer benyttes, overføres eller oplagres.

Artikel 58. Når en producent udfører flere produktionstrin fra og med malmens udvinding til og med metallets fremstilling, er han kun forpligtet til at tilbyde Agenturet produktet i det produktionstrin, han selv vælger.

Det samme gælder for flere virksomheder, imellem hvilke der består forbindelser, som i rette tid er meddelt Kommissionen og drøftet med denne i overensstemmelse med den i artiklerne 43 og 44 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 59. Hvis Agenturet ikke benytter sig af sin optionsret til hele produktionen eller en del af den, kan producenten:

- enten for egen regning eller ved lønforarbejdningskontrakter forarbejde malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under forbehold af, at han tilbyder Agenturet produktet efter denne forarbejdning,

- b) efter Kommissionens beslutning afsætte den disponible produktion uden for Fællesskabet på betingelse af, at han ikke yder gunstigere vilkår end dem, der indeholdtes i det tidligere tilbud til Agenturet. Dog kan eksport af specielle fissile materialer kun finde sted gennem Agenturet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 62.

Kommissionen kan ikke give tilladelse, hvis modtagerne af disse leverancer ikke yder alle garantier for, at Fællesskabets almindelige interesser vil blive respekteret, eller hvis bestemmelser og betingelser i disse kontrakter er i modstrid med denne Traktats formål.

Artikel 60. Eventuelle brugere underretter regelmæssigt Agenturet om deres behov for forsyning, med specifikation af mængder, fysisk og kemisk beskaffenhed, oprindelsessted, anvendelse, tidspunkter for levering og prisbetingelser, der skal indgå som bestemmelser og vilkår i en forsyningskontrakt, som de ønsker at afslutte.

Ligeledes underretter producenterne Agenturet om de tilbud, som de er i stand til at afgive, med alle specifikationer, og især om varigheden af de kontrakter, som er nødvendige for opstilling af deres produktionsprogrammer. Varigheden af disse kontrakter må ikke uden Kommissionens tilladelse overskride ti år.

Agenturet giver alle eventuelle brugere meddelelse om de tilbud og omfanget af de forespørgsler, det har modtaget, og opfordrer dem til at afgive ordre inden en bestemt frist.

Når Agenturet er i besiddelse af samtlige disse ordre, giver det meddelelse om de betingelser, på hvilke det kan imødekomme dem.

Hvis Agenturet ikke fuldt ud kan efterkomme alle modtagne ordre, fordeler det leverancerne i forhold til de ordre, der svarer til hvert enkelt tilbud med forbehold af bestemmelserne i artiklerne 68 og 69.

Et af Agenturet udfærdiget reglement, der kræver Kommissionens godkendelse, fastsætter vilkårene for sammenholdelse af tilbud og ordre.

Artikel 61. Agenturet er forpligtet til at imødekomme alle ordre, medmindre juridiske eller materielle forhold er til hinder herfor.

Under overholdelse af forskrifterne i artikel 52 kan det anmode brugerne om at erlägge passende forudbetalinger ved indgåelse af en kontrakt, enten som sikkerhed eller for at lette sådanne af dets egne langtidsaftaler med producenterne, som er nødvendige for at efterkomme orden.

Artikel 62. 1. Agenturet udøver sin optionsret til specielle fissile materialer fremstillet på Medlemsstaternes områder:

- a) enten for at efterkomme ordre fra Fællesskabets brugere i henhold til de i artikel 60 fastsatte betingelser;
- b) eller for selv at oplagre disse materialer;
- c) eller for at eksportere disse materialer med Kommissionens tilladelse i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 59 b), andet afsnit.

2. Under forbehold af bestemmelserne i kapitel VII overlades disse materialer og de anvendelige restprodukter dog producenten,

- a) enten for at oplagres med Agenturets tilladelse;

- b) eller for at blive anvendt inden for rammerne af producentens egne behov;
- c) eller for at stilles til rådighed for virksomheder i Fællesskabet inden for rammerne af deres behov, når disse virksomheder for at gennemføre et Kommissionen rettidigt meddelt program står i direkte forbindelse med producenten, uden at der herved hverken tilsigtes eller bevirkes en begrænsning af produktionen, den tekniske udvikling eller investeringerne, eller på utilladelig måde skabes uligheder mellem brugerne inden for Fællesskabet.

3. Bestemmelserne i artikel 89, stk. 1 a) finder anvendelse på specielle fissile materialer, som er fremstillet på Medlemsstaternes områder, og hvortil Agenturet ikke har udøvet sin optionsret.

Artikel 63. Malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som produceres af Fællesforetagenderne, tildeles brugerne i overensstemmelse med vedtægtsmæssige eller overenskomstmæssige regler, som gælder for disse Foretagender.

Afdeling III. MALME, UDGANGSMATERIALER OG SPECIELLE FISSILE MATERIALER, DER IKKE HIDRØRER FRA FÆLLESSKABET

Artikel 64. Agenturet, der i givet fald handler inden for rammerne af aftaler indgået mellem Fællesskabet og et tredjeland eller en international organisation, har, bortset fra de i denne Traktat omhandlede undtagelsestilfælde, eneret til at indgå aftaler og overenskomster, hvis hovedformål vedrører levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Artikel 65. Artikel 60 finder anvendelse på brugernes ordrer og på kontrakter mellem brugerne og Agenturet vedrørende levering af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet.

Agenturet kan dog bestemme leverancernes geografiske oprindelse, for så vidt det sikrer brugeren mindst lige så fordelagtige vilkår som de i orden angivne.

Artikel 66. Hvis Kommissionen på de pågældende brugeres anmodning fastlår, at Agenturet ikke er i stand til inden for en rimelig frist helt eller delvis at levere de bestilte forsyninger eller kun kan gøre det til urimelige priser, har brugerne ret til direkte at slutte kontrakter om leverancer, der hidrører fra lande uden for Fællesskabet, for så vidt disse kontrakter i det væsentlige svarer til de i deres ordrer angivne behov.

Denne ret gives for en periode af et år og kan fornyes, såfremt det forhold, der gav anledning dertil, fortsat består.

De brugere, der benytter sig af den i denne artikel omhandlede ret, skal give Kommissionen meddelelse om planlagte direkte kontrakter. Denne kan inden en måned modsætte sig indgåelse af kontrakterne, hvis de strider mod denne Traktats formål.

Afdeling IV. PRISER

Artikel 67. Med de i denne Traktat fastsatte undtagelser fremkommer priser ved at sammenholde tilbud og ordrer i overensstemmelse med de i artikel 60 anførte betingelser, som Medlemsstaterne ikke kan tilside sætte gennem nationale forskrifter.

Artikel 68. En prispolitik, der har til formål at sikre visse brugere en privilegeret stilling i strid med det princip om lige adgang til forsyninger, som følger af dette kapitels bestemmelser, er forbudt.

Hvis Agenturet konstaterer en sådan politik, giver det Kommissionen meddelelse herom.

Finder Kommissionen konstateringen begrundet, kan den for de omtvistede tilbuds vedkommende fastsætte priserne i overensstemmelse med princippet om lige adgang.

Artikel 69. På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed fastsætte priser.

Når Agenturet ved anvendelse af artikel 60 fastsætter betingelserne for ordernes imødekomme, kan det foreslå de brugere, der har indgivet ordrer, en prisjustering.

Afdeling V. BESTEMMELSER VEDRØRENDE FORSYNINGSPOLITIKKEN

Artikel 70. Inden for rammerne af Fællesskabets budget kan Kommissionen på betingelser, som den selv fastsætter, finansielt medvirke i prospekteringsvirksomhed på Medlemsstaternes områder.

Kommissionen kan rette henstillinger til Medlemsstaterne med henblik på at fremme prospekteringen og minedriften.

Medlemsstaterne skal tilstille Kommissionen en årlig rapport om udviklingen af prospekteringen og produktionen, de sandsynlige reserver og de investeringer i miner, der er gennemført eller påtænkt på deres områder. Disse rapporter forelægges Rådet med Kommissionens udtalelse, især vedrørende de foranstaltninger, Medlemsstaterne har truffet efter henstillinger, der er afgivet i medfør af det foregående stykke.

Hvis Rådet på Kommissionens foranledning med kvalificeret flertal konstaterer, at foranstaltninger til prospekte og forøgelse af minedriften, til trods for at udvindsmulighederne på langt sigt forekommer økonomisk berettigede, vedbliver at være mærkbart utilstrækkelige, anses den pågældende Medlemsstat for hele det tidsrum, i hvilket den ikke har rådet bod på denne situation, såvel for sig selv som for sine statsborgere, at have givet afkald på retten til lige adgang til andre resourcer inden for Fællesskabet.

Artikel 71. Kommissionen retter alle fornødne henstillinger til Medlemsstaterne vedrørende fiskale bestemmelser og bestemmelser om minedrift.

Artikel 72. Af de disponible mængder inden for eller uden for Fællesskabet kan Agenturet oprette sådanne kommercielle lagre, som er nødvendige for at lette Fællesskabets forsyning eller løbende leverancer.

Kommissionen kan i givet fald beslutte at oprette sikkerhedslagre. De nærmere retningslinjer for disse lagres finansiering godkendes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Afdeling VI. SÆRLIGE BESTEMMELSER

Artikel 73. Hvis en aftale eller en konvention mellem en Medlemsstat, en person eller virksomhed på den ene side og et tredjeland, en international organisation eller en statsborger i et tredjeland på den anden side, også omfatter leverancer af produkter, der henhører under Agenturets kompetence, kræves

Kommissionens forudgående godkendelse til indgåelse eller fornyelse af denne aftale eller konvention, for så vidt angår levering af disse produkter.

Artikel 74. Kommissionen kan fritage for anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel for så vidt angår overførsel, import eller eksport af sådanne små mængder malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som sædvanligvis anvendes ved forskning.

Enhver overførsel, import eller eksport foretaget i medfør af denne bestemmelse, skal meddeles Agenturet.

Artikel 75. Dette kapitels bestemmelser finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende behandling, forarbejdning eller formning af malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, som er indgået:

- a) mellem flere personer eller virksomheder, når de behandlede, forarbejdede eller formede materialer skal tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører,
- b) mellem en person eller virksomhed og en international organisation eller statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes uden for Fællesskabet og tilbageleveres til den person eller virksomhed, hvorfra de hidrører,
- c) mellem en person eller en virksomhed og en international organisation eller en statsborger i et tredjeland, når materialerne behandles, forarbejdes eller formes i Fællesskabet og tilbageleveres enten til den organisation eller statsborger, hvorfra de hidrører, eller til en hvilken som helst anden adressat ligeledes uden for Fællesskabet, udpeget af denne organisation eller statsborger.

Dog skal de pågældende personer eller virksomheder give Agenturet meddelelse om sådanne aftaler, og så snart kontrakterne er undertegnet, om de mængder, som er genstand for disse bevægelser. Hvad angår de under b) omhandlede aftaler, kan Kommissionen modsætte sig dem, hvis den mener, at forarbejdningen eller formningen ikke kan udføres effektivt og sikkert og uden materialetab til skade for Fællesskabet.

Materialer, som er genstand for disse aftaler, er på Medlemsstaternes område underkastet de i kapitel VII omhandlede kontrolforanstaltninger. Dog finder bestemmelserne i kapitel VIII ikke anvendelse på specielle fissile materialer, som indgår i de under c) omhandlede aftaler.

Artikel 76. Bestemmelserne i dette kapitel kan, navnlig i tilfælde af at uforudsete omstændigheder skaber en almindelig knaphed, på initiativ af en Medlemsstat eller Kommissionen, ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen. Kommissionen skal foretage undersøgelser vedrørende enhver anmodning forelagt af en Medlemsstat.

Efter syv års forløb fra Traktatens ikrafttræden at regne kan Rådet stadfæste samtlige disse bestemmelser. Finder denne stadfæstelse ikke sted, fastsættes nye bestemmelser vedrørende dette kapitel i overensstemmelse med den i det foregående stykke fastsatte fremgangsmåde.

KAPITEL VII. SIKKERHEDSKONTROL

Artikel 77. På de i dette kapitel fastsatte vilkår skal Kommissionen på Medlemsstaternes områder forvisse sig om:

- a) at malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer ikke anvendes til andre formål end de af brugerne angivne,

- b) at bestemmelserne angående forsyning og enhver særlig forpligtelse om kontrol, som Fællesskabet har indgået aftale om med et tredjeland eller en international organisation, overholdes.

Artikel 78. Enhver, der opretter eller driver et anlæg til produktion, adskillelse eller enhver brug af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer, eller til behandling af bestrålet nuklear brændsel, skal underrette Kommissionen om anlæggets grundlæggende tekniske data, i det omfang kendskab hertil er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Kommissionen skal godkende de fremgangsmåder, der anvendes ved den kemiske behandling af de bestråede materialer, for så vidt dette er nødvendigt for at opfylde de i artikel 77 fastsatte mål.

Artikel 79. Kommissionen kræver, at der føres og fremlægges driftsoversigter for at muliggøre regnskab med anvendte eller producerede malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer. Det samme gælder transporterede udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Vedkommende underretter myndighederne i den pågældende Medlemsstat om de meddelelser, som de i medfør af artikel 78 og af denne artikels stk. 1 afgiver til Kommissionen.

Arten og rækkevidden af de i denne artikels stk. 1 omtalte forpligtelser fastlægges i en af Kommissionen udarbejdet og af Rådet godkendt forordning.

Artikel 80. Kommissionen kan kræve, at alle overskydende specielle fissile materialer, som indvindes eller fremkommer som biprodukt, og som ikke faktisk anvendes eller umiddelbart er klar til brug, deponeres hos Agenturet eller i andre depoter, som kontrolleres eller kan kontrolleres af Kommissionen.

De således deponerede specielle fissile materialer skal ufortøvet tilbagegeives rette vedkommende på disses begæring.

Artikel 81. Kommissionen kan udsende inspektører til Medlemsstaternes områder. Forud for den første opgave, som Kommissionen overdrager en inspektør på en Medlemsstats områder, optager den med den pågældende Stat en drøftelse, som angår alle denne inspektørs senere opgaver.

Mod forevisning af behørig legitimation har inspektørerne til enhver tid adgang til alle steder, alt oplysningsmateriale samt hos alle personer, som i kraft af deres stilling beskæftiger sig med materialer, udstyr eller anlæg, der er undergivet den i dette kapitel omhandlede kontrol, i den udstrækning dette er nødvendigt for at kontrollere malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer og for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i artikel 77. Hvis den pågældende Stat anmoder herom, ledsages de af Kommissionen udpegede inspektører af repræsentanter for denne Stats myndigheder under forudsætning af, at inspektørerne ikke derved forsinkes eller på anden måde hindres i udøvelsen af deres hverv.

Hvis der lægges hindringer i vejen for kontrollens udøvelse, skal Kommissionen anmode Domstolens præsident om bemyndigelse til tvangsmæssig gennemførelse af denne kontrol. Domstolens præsident træffer sin afgørelse inden tre dage.

Hvis der er fare forbundet med udsættelsen, kan Kommissionen selv udstede en skriftlig ordre i form af en beslutning om at foretage kontrollen. Denne ordre skal uopholdeligt forelægges Domstolens præsident til efterfølgende godkendelse.

Efter udstedelse af bemyndigelsen eller beslutningen sørger den pågældende Stats nationale myndigheder for, at inspektørerne får adgang til de i bemyndigelsen eller beslutningen angivne steder.

Artikel 82. Inspektørerne ansættes af Kommissionen.

De har til opgave at lade sig forelægge og at kontrollere det i artikel 79 nævnte regnskab. De aflægger beretning til Kommissionen om enhver overtrædelse.

Kommissionen kan udstede et direktiv, i hvilket den pålægger den pågældende Medlemsstat, inden for en af Kommissionen fastsat frist at tage alle nødvendige forholdsregler for at bringe den konstaterede overtrædelse til ophør; den underretter Rådet herom.

Hvis Medlemsstaten ikke inden for den fastsatte frist retter sig efter Kommissionens direktiv, kan denne eller enhver interesseret Medlemsstat, uanset bestemmelserne i artiklerne 141 og 142, straks indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 83. 1. I tilfælde af, at personer eller virksomheder misligholder de forpligtelser, der er pålagt dem i dette kapitel, kan Kommissionen iværksætte foranstaltninger mod dem.

Disse foranstaltninger er, ordnet efter strenghed:

- a) advarsel;
- b) inddragelse af særlige fordele, såsom finansiel støtte eller teknisk bistand;
- c) at virksomheden, i et tidsrum af højst fire måneder, stilles under administration af en person eller persongruppe udpeget efter fælles overenskomst mellem Kommissionen og den Stat, som virksomheden henhører under;
- d) hel eller delvis inddragelse af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer.

2. De af Kommissionens beslutninger, der er truffet til gennemførelse af det foregående stykke, og som indebærer udleveringspligt, udgør fuldbyrdelsesgrundslag. De kan fuldbyrdes på Medlemsstaternes områder på de i artikel 164 fastsatte betingelser.

Uanset bestemmelserne i artikel 157 har indbringelse af klager for Domstolen mod Kommissionens beslutninger om de i det foregående stykke fastsatte foranstaltninger opsættende virkning. Imidlertid kan Domstolen på begæring af Kommissionen eller af enhver interesseret Medlemsstat bestemme øjeblikkelig fuldbyrdelse af beslutningen.

Beskyttelse af de krænkede interesser skal sikres ved passende retsværn.

3. Kommissionen kan rette alle henstillinger til Medlemsstaterne vedrørende love eller administrativt fastsatte bestemmelser, der skal sikre overholdelsen på deres områder af de forpligtelser, der følger af dette kapitel.

4. Det påhviler Medlemsstaterne at sørge for, at disse foranstaltninger fuldbyrdes og i påkommende tilfælde for, at de ansvarlige råder bod på begåede overtrædelser.

Artikel 84. Ved kontrollens udøvelse må der ikke finde forskelsbehandling sted med hensyn til det formål, som malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer er bestemt til.

Område og retningslinjer for kontrollen og kontrolorganernes beføjelser er begrænset til, hvad der er nødvendigt for at opfylde de i dette kapitel angive mål.

Kontrollen kan ikke udstrækkes til materialer, der er bestemt til forsvarsformål, og som er under særlig bearbejdelse til dette formål, eller som efter denne bearbejdelse i overensstemmelse med en operativ plan er anbragt eller oplagret i et militært anlæg.

Artikel 85. Dersom nye omstændigheder nødvendiggør det, kan dette kapitels bestemmelser om kontrollens gennemførelse, på en Medlemsstats eller Kommissionens initiativ, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af Kommissionen og efter høring af Forsamlingen, Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat.

KAPITEL VIII. EJENDOMSRETSEN

Artikel 86. De specielle fissile materialer er Fællesskabets ejendom.

Fællesskabets ejendomsret omfatter alle specielle fissile materialer, der fremstilles eller importeres af en Medlemsstat, en person eller en virksomhed, og som er undergivet den i kapitel VII omhandlede sikkerhedskontrol.

Artikel 87. Medlemsstater, personer eller virksomheder har ubegrænset brugsog forbrugsret over specielle fissile materialer, der på retmæssig vis er kommet i deres besiddelse, under forbehold af deres forpligtelser i henhold til denne Traktats bestemmelser, navnlig med hensyn til sikkerhedskontrollen, den Agenturet tilkommende optionsret og sundhedsbeskyttelsen.

Artikel 88. Agenturet fører på Fællesskabets vegne en særlig konto, der benævnes "Finansiel konto for specielle fissile materialer".

Artikel 89. 1. På den finansielle konto for specielle fissile materialer:

a) Krediteres Fællesskabet og debiteres den modtagende Medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, som overlades til eller stilles til rådighed for den pågældende Stat, person eller virksomhed.

b) Debiteres Fællesskabet og krediteres den ydende Medlemsstat, person eller virksomhed for værdien af de specielle fissile materialer, der produceres eller importeres af en sådan Stat, person eller virksomhed, og som bliver Fællesskabets ejendom. Der foretages en tilsvarende postering, når en Medlemsstat, person eller virksomhed til Fællesskabet tilbageleverer specielle fissile materialer, som tidligere var overladt til eller stillet til rådighed for denne Stat, person eller virksomhed.

2. Værdiændringer, der berører mængderne af specielle fissile materialer, bogføres på en sådan måde, at de ikke kan give anledning til tab eller gevinst for Fællesskabet. Tab eller gevinst står for indehavernes regning.

3. De saldi, der opstår ved ovennævnte transaktioner, er øjeblikkelig forfaldne til betaling på kreditors anmodning.

4. Ved anvendelse af dette kapitel betragtes Agenturet som en virksomhed, for så vidt angår transaktioner, det foretager for egen regning.

Artikel 90. Dersom nye omstændigheder gør det nødvendigt, kan dette kapitels bestemmelser om Fællesskabets ejendomsret, på initiativ af en Medlemsstat eller af Kommissionen, ændres med enstemmighed af Rådet på forslag af

Kommissionen og efter høring af Forsamlingen. Kommissionen skal foretage undersøgelse vedrørende enhver anmodning, der fremsættes af en Medlemsstat.

Artikel 91. Ejendomsretten til alle genstande, materialer eller formuegoder, der ikke i henhold til dette kapitel omfattes af Fællesskabets ejendomsret, bestemmes af den enkelte Medlemsstats love.

KAPITEL IX. DET NUKLEARE FÆLLESMARKED

Artikel 92. Bestemmelserne i dette kapitel gælder for de formuegoder og produkter, som er opført på listerne i denne Traktats Bilag IV.

Disse lister kan på foranledning af Kommissionen eller en Medlemsstat ændres af Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen.

Artikel 93. Medlemsstaterne afskaffer indbyrdes et år efter denne Traktats ikrafttræden al ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning og alle kvantitative restriktioner for såvel import som eksport af:

- a) de på listerne A¹ og A² opførte produkter,
- b) de på liste B opførte produkter, for så vidt der gælder en fælles toldtarif for disse varer, og de er ledsaget af en af Kommissionen udfærdiget attest for, at de er bestemt til nukleare formål.

Ikke-europæiske områder, der henhører under en Medlemsstats jurisdiktion, kan dog fortsat opkræve ind- og udførselstold eller afgifter med tilsvarende virkning af ren fiskal karakter. Denne told og disse afgifters størrelse og anvendelsesmåde må ikke indebære nogen forskelsbehandling af denne Stat og de andre Medlemsstater.

Artikel 94. Medlemsstaterne opretter en fælles toldtarif på følgende betingelser:

- a) For de på liste A¹ opførte produkter fastsættes den fælles toldtarif på niveau med den laveste tarif, der var gældende den 1. januar 1957 i et af Medlemslandene.
- b) For de på liste A² opførte produkter træffer Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger, for at forhandlingerne mellem Medlemsstaterne kan optages om disse produkter inden tre måneder at regne fra denne Traktats ikrafttræden. I det tilfælde, hvor en aftale ikke har kunnet opnås for visse af produkterne inden udgangen af det første år efter denne Traktats ikrafttræden, fastsætter Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen satserne i den fælles toldtarif.
- c) Den fælles toldtarif for de på listerne A¹ og A² opførte produkter bringes i anvendelse fra udgangen af det første år, der følger efter denne Traktats ikrafttræden.

Artikel 95. På forslag af Kommissionen kan Rådet med enstemmighed beslutte en tidligere ikrafttræden af den fælles toldtarif for de af de i liste B opførte produkter, for hvilke en sådan forholdsregel ville kunne bidrage til kerneenergiens udvikling inden for Fællesskabet.

Artikel 96. Over for en anden Medlemsstats statsborgere ophæver Medlemsstaterne enhver i nationaliteten begrundet restriktion i adgangen til kvalificerede stillinger inden for kerneenergiens område, under forbehold af de

begrænsninger, som følger af de grundlæggende krav til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed.

Efter at have rådført sig med Forsamlingen kan Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, vedtage direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 97. Ingen i nationaliteten begrundet restriktion kan gøres gældende over for nogen offentligretlig eller privatretlig juridisk eller fysisk person, som hører under en Medlemsstats jurisdiktion, og som ønsker at deltage i opførelsen af atomanlæg af videnskabelig eller industriel karakter inden for Fællesskabet.

Artikel 98. Medlemsstaterne tager alle nødvendige forholdsregler for at lette indgåelsen af forsikringskontrakter til dækning af risikoen ved kerneenergi.

Inden to år fra denne Traktats ikrafttræden vedtager Rådet med kvalificeret flertal efter at have rådført sig med Forsamlingen og på forslag af Kommissionen, der først indhenter udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, direktiver vedrørende den nærmere anvendelse af denne artikel.

Artikel 99. Kommissionen kan rette alle henstillinger med henblik på at lette kapitalbevægelser til finansiering af den i denne Traktats Bilag II nævnte produktion.

Artikel 100. Enhver Medlemsstat forpligter sig til at tillade betalinger vedrørende varer, tjenesteydelser og kapital i valuta fra den Medlemsstat, i hvilken kreditor eller modtager bor, såvel som overførsel af kapital og løn, i det omfang bevægelsen af varer, tjenesteydelser, kapital og personer er frigivet mellem Medlemsstaterne i overensstemmelse med denne Traktat.

KAPITEL X. FORBINDELSENE UDADTIL

Artikel 101. Inden for rammerne af sin kompetence kan Fællesskabet indgå aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland.

Forhandlingerne om disse aftaler eller overenskomster føres af Kommissionen i overensstemmelse med Rådets direktiver; de indgås af Kommissionen med Rådets godkendelse, der gives med kvalificeret flertal.

De aftaler eller overenskomster, hvis gennemførelse ikke kræver Rådets medvirken, og som kan udføres inden for rammerne af det pågældende budget, forhandles og afsluttes imidlertid af Kommissionen, der er forpligtet til at holde Rådet underrettet herom.

Artikel 102. De med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland afsluttede aftaler eller overenskomster, i hvilke foruden Fællesskabet også en eller flere Medlemsstater er parter, kan først træde i kraft, efter at alle de interesserede Medlemsstater har tilkendegivet over for Kommissionen, at de pågældende aftaler eller overenskomster er gjort anvendelige i overensstemmelse med deres respektive nationale lovgivning.

Artikel 103. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen deres planer om aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland i den udstrækning, disse aftaler eller overenskomster berører denne Traktats anvendelsesområde.

Hvis et forslag til en aftale eller overenskomst indeholder punkter, som strider imød denne Traktat, afgiver Kommissionen sine bemærkninger herom til vedkommende Stat inden en måned fra modtagelsen af den omtalte meddelelse.

Denne Stat kan ikke afslutte den påtænkte aftale eller overenskomst, før den har fjernet Kommissionens betænkelsenheder eller har fulgt den afgørelse, som Domstolen som hastesag efter Statens henvendelse har truffet med hensyn til de påtænkte bestemmelser forenelighed med reglerne i denne Traktat. Henvendelsen til Domstolen kan ske på et hvilket som helst tidspunkt, efter at Staten har modtaget Kommissionens bemærkninger.

Artikel 104. Ingen person eller virksomhed, som efter denne Traktats ikrafttræden afslutter eller fornyer aftaler eller overenskomster med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, kan påberåbe sig sådanne aftaler eller overenskomster for derved at unddrage sig de forpligtelser, der påhviler de pågældende efter denne Traktat.

Enhver Medlemsstat træffer alle de forholsregler, som den anser for nødvendige, til på Kommissionens begæring at meddele denne alle oplysninger vedrørende aftaler eller overenskomster, som er afsluttet efter denne Traktats ikrafttræden og inden for dens anvendelsesområde af enhver person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland. Kommissionen kan kun forlange disse oplysninger med det formål af forvisse sig om, at disse aftaler eller overenskomster ikke indeholder punkter, som udgør en hindring for anvendelsen af denne Traktat.

På Kommissionens begæring udtaler Domstolen sig om disse aftalers eller overenskomsters forenelighed med denne Traktats bestemmelser.

Artikel 105. Bestemmelserne i denne Traktat kan ikke påberåbes over for gennemførelsen af aftaler eller overenskomster, som før dens ikrafttræden er afsluttet af en Medlemsstat, en person eller virksomhed med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, når disse aftaler eller overenskomster er blevet meddelt Kommissionen senest tredive dage efter denne Traktats ikrafttræden.

Dog kan aftaler eller overenskomster mellem denne Traktats undertegnelse og dens ikrafttræden, der af en person eller virksomhed er afsluttet med et tredjeland, en international organisation eller en statsborger fra et tredjeland, ikke gøres gældende over for denne Traktat, hvis Domstolen, der udtaler sig på Kommissionens begæring, skønner, at hensigten med at unddrage sig Traktatens bestemmelser for den ene eller den anden part har været et af de afgørende motiver for aftalen eller overenskomsten.

Artikel 106. De Medlemsstater, der før denne Traktats ikrafttræden har indgået aftaler med tredjelande om samarbejdet på kerneenergiens område, skal i fællesskab med Kommissionen optage de nødvendige forhandlinger, med disse tredjelande for i så høj grad som muligt at lade Fællesskabet indtræde i de forpligtelser og rettigheder, der følger af disse aftaler.

Enhver ny aftale, der følger af disse forhandlinger, kræver samtykke fra den eller de Medlemsstater, der har underskrevet de ovenfor nævnte aftaler, samt Rådets godkendelse med kvalificeret flertal.

TREDJE AFSNIT. BESTEMMELSER VEDRØRENDE INSTITUTIONERNE

KAPITEL I. FÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

Afdeling I. FORSAMLINGEN

Artikel 107. Forsamlingen, der består af repræsentanter for folkene i de i Fællesskabets sammensluttede Stater, udøver de beføjelser til at rådslå og beslutte samt kontrollere, som er tillagt den i denne Traktat.

Artikel 108. 1. Forsamlingen består af delegerede, der af Parlamenteerne udpeges blandt deres medlemmer i overensstemmelse med den af hver Medlemsstat fastsatte fremgangsmåde*.

2. De delegeredes antal fastsættes således:

Belgien	14
Danmark	10
Tyskland	36
Frankrig	36
Irland	10
Italien	36
Luxembourg	6
Nederlandene	14
Det forenede Kongerige	36**. ***

3. Forsamlingen udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde****.

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 109. Forsamlingen afholder en årlig session. Den træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts*****. †.

* BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE. Stk. 1 ophæves med virkning fra den dato, på hvilken den første Forsamling, der er valgt under anvendelse af bestemmelserne i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen, træder sammen (jf. artikel 14 i akten, side 952).

Se artikel 1 i ovennævnte akt, der er affattet således:

“Repræsentanterne i Forsamlingen for folkene i de i Fællesskabet sammensluttede stater vælges ved almindelige direkte valg.”

** Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 10 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 4.

*** BEMÆRKNING FRA UDGIVERNE. Stk. 2 ophæves med virkning fra den dato, på hvilken den første Forsamling, der er valgt under anvendelse af bestemmelserne i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen, træder sammen (jf. artikel 14 i akten, side 952).

Se artikel 2 i ovennævnte akt, der er affattet således:

“Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien	24,
Danmark	16,
Tyskland	81,
Frankrig	81,
Irland	15,
Italien	81,
Luxembourg	6,
Nederlandene	25,
Det forenede Kongerige	81.”

**** Se ligeledes i denne forbindelse artikel 7, stk. 1 og 2, i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen.

***** Stk. 1 som ændret ved fusionstraktatens artikel 27, stk. 1.

† For så vidt angår andet punktum i dette stykke, se ligeledes artikel 10, stk. 3, i akten om valg af repræsentanterne i Forsamlingen.

Forsamlingen kan træde sammen til ekstraordinær session efter anmodning af et flertal af dens medlemmer, af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 110. Forsamlingen udpeger blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Kommissionens medlemmer har adgang til alle møder og til på begæring at tage ordet på Kommissionens vegne.

Kommissionen besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Forsamlingen eller dennes medlemmer stiller den.

Rådet udtaler sig for Forsamlingen på de betingelser, som det fastsætter i sin forretningsorden.

Artikel 111. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffer Forsamlingen sine afgørelse med absolut flertal af de afgivne stemmer.

Forretningsordenen fastsætter det beslutningsdygtige antal medlemmer.

Artikel 112. Forsamlingen fastsætter sin forretningsorden; hertil kræves et flertal af medlemmernes stemmer.

Forsamlingens aktstykker offentliggøres i henhold til forretningsordenens bestemmelser.

Artikel 113. Forsamlingen drøfter i et offentligt møde den almindelige årsberetning, som Kommissionen forelægger den.

Artikel 114. Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Kommissionens virksomhed, kan Forsamlingen tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslaget indbringelse og kun ved en offentlig afstemning.

Såfremt forslaget om mistillidsvotum vedtages med to tredjedels flertal af de afgivne stemmer og af et flertal af Forsamlingens medlemmer, skal Kommissionens medlemmer samlet nedlægge deres hverv. De viderefører dog de løbende forretninger, indtil deres efterfølgere er blevet udhævnt i henhold til artikel 127.

Afdeling II. RÅDET

Artikel 115. Rådet udøver sine beføjelser og sin besluttende myndelighed på de i denne Traktat fastsatte vilkår.

Det træffer alle forholdsregler, hvortil det har kompetence, med henblik på at samordne Medlemsstaterne og Fællesskabets virksomhed.

Artikel 116. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)

[Se fusionstraktatens artikel 2, der er affattet således:

Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af Rådets medlemmer for 6 måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne: Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det forenede Kongerige*.]

* Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 11 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 5.

*Artikel 117. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)**[Se fusionstraktatens artikel 3, der er affattet således:*

Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.]

Artikel 118. 1. Medmindre andet er fastsat i denne Traktat, træffes Rådets afgørelser med et flertal af medlemmernes stemmer.

2.* Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien	5
Danmark	3
Tyskland	10
Frankrig	10
Irland	3
Italien	10
Luxembourg	2
Nederlandene	5
Det forenede Kongerige	10

Afgørelsen træffes med mindst:

- enogfyrre stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne Traktat skal træffes på forslag af Kommissionen;
- enogfyrre stemmer afgivet af mindst seks medlemmer, der stemmer for, i alle andre tilfælde.

3. Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed.

Artikel 119. Når Rådet i medfør af denne Traktat træffer afgørelse på forslag af Kommissionen, kan det kun ændre dette forslag ved en enstemmig vedtagelse.

Så længe Rådet ikke har truffet afgørelse, kan Kommissionen ændre sit oprindelige forslag, især når det er blevet forelagt Forsamlingen til udtalelse.

Artikel 120. Hvert medlem af Rådet kan kun fra ét af de øvrige medlemmer modtage fuldmagt til at stemme.

*Artikel 121. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)**[Se fusionstraktatens artikel 5 og 4, der er affattet således:*

Artikel 5. Rådet fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 4. Et Udvalg, der sammensættes af Medlemsstaterne Faste Repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de hvert, der tildeles det af Rådet.]

Artikel 122. Rådet kan anmode Kommissionen om at foretage sådanne undersøgelser, som det anser for hensigtsmæssige for at virkeliggøre de fælles mål, og om at forelægge det dertil egnede forslag.

* Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 14 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 8.

*Artikel 123. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 7)**[Se fusionstraktatens artikel 6, der er affattet således:*

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær, Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.]

Afdeling III. KOMMISSIONEN

Artikel 124. For at sikre udviklingen af kerneenergien inden for Fællesskabet skal Kommissionen:

- drage omsorg for gennemførelsen af de i denne Traktat indeholdte bestemmelser og af de bestemmelser, som med hjemmel i denne træffes af institutionerne;
- rette henstiller og afgive udtalelser om de i denne Traktat omhandlede forhold, hvis Traktaten udtrykkeligt fastsætter dette, eller hvis Kommissionen ønsker det nødvendigt;
- have beføjelsen til selvstændigt at træffe beslutninger og til at medvirke ved tilblivelsen af Rådets og Forsamlingens retsakter på de i denne Traktat fastsatte betingelser;
- udøve de beføjelser, som Rådet tildeler den med henblik på gennemførelse af de af dette udfærdigede forskrifter.

*Artikel 125. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)**[Se fusionstraktatens artikel 18, der er affattet således:*

Hvert år og senest en måned før åbningen af Forsamlingens session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabernes virksomhed.]

*Artikel 126. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)**[Se fusionstraktatens artikel 10, der er affattet således:*

1. Kommissionen består af tretten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig*.

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højst to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver

* Første afsnit som ændret ved Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om ændring af antallet af medlemmer i Kommissionen (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 2 af 1. januar 1973, s. 28).

Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved indsættelsen i hvervet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hærderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 13* eller fratauge ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.]

Artikel 127. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 11, der er affattet således:

Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.]

Artikel 128. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 12, der er affattet således:

Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem at Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

Bortset fra de artikel 13 nævnte afskedigelsestilfælde funger Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.]

Artikel 129. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 13, der er affattet således:

Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring at Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.]

Artikel 130. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 14, der er affattet således:

Kommissionens formand og fem næstformand udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes**.

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter høring af Kommissionen.

* Fusionstraktatens artikel 13. Se nedenfor artikel 129.

** Stk. 1 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 16.

I tilfælde af fratræden, afskedigelse eller dødsfald, nybesættes formandsposten og næstformandsposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med de ovenfor fastsatte bestemmelser.]

Artikel 131. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 15 og 16, der er affattet således:

Artikel 15. Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Artikel 16. Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.]

Artikel 132. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19)

[Se fusionstraktatens artikel 17, der er affattet således:

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 10* nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.]

*Artikel 133**.*

Artikel 134. 1. I tilknytning til Kommissionen nedsættes et videnskabeligt og teknisk Udvalg med rådgivende funktioner.

Udvalget skal altid høres i de i denne Traktat nævnte tilfælde. Det kan høres i alle tilfælde, hvor Kommissionen finder det hensigtsmæssigt.

2. Udvalget består af syvogtyve medlemmer, der udpeges af Rådet efter høring af Kommissionen***.

Udnævnelsen af Udvalgets medlemmer vedrører dem personligt og gælder for et tidsrum af fem år. Genudnævnelse kan finde sted. Medlemmerne må ikke være bundet af nogen instruktion.

Det videnskabelige og tekniske Udvalg udpeger hvert år blandt sine medlemmer sin formand og sit præsidium.

Artikel 135. Kommissionen kan foretage alle de høringer og nedsætte alle de studieudvalg, der er nødvendige til gennemførelsen af dens opgaver.

Afdeling IV. DOMSTOLEN

Artikel 136. Domstolen skal värne om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne Traktat.

* Fusionstraktatens artikel 10. Se ovenfor artikel 126.

** Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 19.

*** Første afsnit som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 23 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 12.

Artikel 137. Domstolen består af ni dommere*.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager, på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 150, for så vidt der ikke i procesreglementet er tillagt Domstolens afdelinger kompetence**.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 139, stk. 2.

Artikel 138. Domstolen bistås af fire generaladvokater***.

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 136.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 139, stk. 3.

Artikel 139. Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis fem og fire dommere****.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Nybesættelsen omfatter hver gang to generaladvokater*****.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges.

Artikel 140. Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Artikel 141. Finder Kommissionen, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, fremsætter den en

* Stk. 1 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 17 i den udførmning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 9.

** Stk. 3 som ændret ved artikel 1 i Rådets afgørelse af 26. november 1974 (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 318 af 28. november 1974, s. 22).

*** Stk. 1 som ændret ved artikel 1 i Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om forøgelse af antallet af generaladvokater (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 2 af 1. januar 1973, s. 29).

**** Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 19 i den udførmning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 10.

***** Stk. 3 som ændret ved artikel 2 i Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om forøgelse af antallet af generaladvokater (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 2 af 1. januar 1973, s. 29).

begrundet udtalelse herom efter at have givet den pågældende Stat lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

Retter den pågældende Stat sig ikke efter den fremsatte udtalelse inden for den frist, der er fastsat af Kommissionen, kan denne indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 142. En Medlemsstat, der finder, at en anden Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, der påhviler den i henhold til denne Traktat, kan indbringe sagen for Domstolen.

Før en Medlemsstat indbringer en klage over en anden Medlemsstat på grund af en påstået overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler denne i henhold til denne Traktat, skal den forelægge sagen for Kommissionen.

Efter at de pågældende Stater har haft lejlighed til skriftligt og mundtligt at fremsætte deres bemærkninger i sagen og til det af modparten anførte, afgiver Kommissionen en begrundet udtalelse.

Såfremt Kommissionen ikke har afgivet sin udtalelse inden tre måneder efter sagens forelæggelse, skal dette ikke være til hinder for, at klagen indbringes for Domstolen.

Artikel 143. Såfremt Domstolen fastlår, at en Medlemsstat ikke har overholdt en forpligtelse, som påhviler den i henhold til denne Traktat, skal denne Stat gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Artikel 144. Domstolen har fuld prøvelsesret vedrørende

- a) klager, der i medfør af artikel 12 indbringes for at få fastsat egnede vilkår for Kommissionensindrømmelse af licenser eller underlicenser;
- b) kalger, der af enkeltpersoner eller virksomheder indbringes vedrørende sanktioner, som i medfør af artikel 83 er pålagt dem af Kommissionen.

Artikel 145. Finder Kommissionen, at en person eller virksomhed har begået en overtrædelse af denne Traktat, på hvilken bestemmelsen i artikel 83 ikke kan anvendes, opfordrer den den Medlemsstat, hvorunder personen eller virksomheden hører, til i henhold til sin egen lovgivning at foranledige, at der iværksættes sanktioner i anledning af overtrædelsen.

Hvis den pågældende Stat ikke inden for den af Kommissionen fastsatte frist tager de skridt, som opfordringen forudsætter, kan Kommissionen indbringe sagen for Domstolen for at få konstaret den overtrædelse, der lægges den pågældende person eller virksomhed til last.

Artikel 146. Domstolen prøver lovliggheden af Rådets og Kommissionens retsakter, dog ikke af henstillinger og udtalelser. I denne henseende har den kompetence til at udtale sig om klager, der af en Medlemsstat, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompentence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne Traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse, samt af magtfordrejning.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som, skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder efter, at retsakten, alt efter sin art, er offentligjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

Artikel 147. Såfremt klagen findes berettiget, erklærer Domstolen den anfægtede retsakt for ugyldig.

Med hensyn til forordninger angiver Domstolen dog, dersom den skønner det nødvendigt, hvilke af den annullerede forordnings virkninger, der skal betragtes som bestående.

Artikel 148. Undlader Rådet eller Kommissionen i strid med denne Traktat at træffe afgørelse, kan Medlemsstaterne eller Fællesskabets andre institutioner indbringe klage for Domstolen for at få fastslættet denne overtrædelse af Traktaten.

En sådan klage kan kun antages til behandling, hvis den pågældende institution har været opfordret til at handle. Hvis institutionen ikke har taget stilling inden to måneder efter denne opfordring, kan klagen indbringes inden for en frist på yderligere to måneder.

På de i de foregående stykker fastsatte betingelser kan enhver fysisk eller juridisk person indbringe klage til Domstolen over, at en af Fællesskabets institutioner har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget.

Artikel 149. Den institution, fra hvilken en annulleret retsakt hidrører, eller hvis undladelser er erklæret stridende mod denne Traktat, har pligt til at gennemføre de til dommens opfyldelse nødvendige foranstaltninger.

Denne pligt berører ikke den forpligtelse, som måtte følge af anvendelsen af artikel 188, stk. 2.

Artikel 150. Domstolen har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål:

- om fortolkningen af denne Traktat;
- om gyldigheden og fortolkningen af retsakter fra Fællesskabets institutioner;
- om fortolkningen af vedtægter for organer, der oprettes af Rådet, medmindre andet er bestemt i de pågældende vedtægter.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af Medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Artikel 151. Domstolen har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i artikel 188, stk. 2, omhandlede skadeserstatninger.

Artikel 152. Domstolen har kompetence til at afgøre alle tvister mellem Fællesskabet og dets ansatte med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten for dets tjenestemænd, eller som fremgår af de ansættelsesvilkår, der gælder for dets øvrige ansatte.

Artikel 153. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse, som indeholder i en af Fællesskabet eller i en på dets vegne indgået offentligretlig eller privatretlig aftale.

Artikel 154. Domstolen har kompetence til at afgøre enhver tvistighed mellem Medlemsstaterne, der har forbindelse med denne Traktats sagsområde, såfremt tvistigheden forelægges den i henhold til en voldgiftsaftale.

Artikel 155. Med forbehold af den kompetence, der er tillagt Domstolen ved denne Traktat, er de tvister, i hvilke Fællesskabet er part, ikke af den grund unddraget de nationale dømmende myndigheders kompetence.

Artikel 156. Uanset udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 146, stk. 3, kan hver part i en retstvist, der angår en af Rådets eller Kommissionens forordninger, for Domstolen påberåbe sig de i artikel 146, stk. 1, nævnte grunde og gøre gældende, at forordningen ikke kan finde anvendelse.

Artikel 157. Indbringelse af klager for Domstolen har ikke opsættende virkning, medmindre andet er bestemt i denne Traktat. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt.

Artikel 158. I sager, der er indbragt for Domstolen, kan den foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

Artikel 159. De af Domstolen afsagte domme fuldbyrdes i overensstemmelse med de i artikel 192 fastsatte regler.

Artikel 160. Domstolens Statut fastsættes i en særlig Protokol.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet kræver Rådets enstemmige godkendelse.

KAPITEL II. FÆLLES BESTEMMELSER FOR FLERE INSTITUTIONER

Artikel 161. Til udførelse af deres opgaver skal Rådet og Kommissionen under de i denne Traktat fastsatte betingelser udstede forordninger og direktiver, vedtage beslutninger, rette henstillinger eller afgive udtalelser.

En forordning er almengyldig. Den er bindende i alle enkelheder og gælder umiddelbart i hver Medlemsstat.

Et direktiv er med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver Medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.

En beslutning er bindende i alle enkelheder for dem, den angiver at være rettet til.

Henstillinger og udtalelser er ikke bindende.

Artikel 162. Rådets og Kommissionens forordninger, direktiver og beslutninger skal begrundes og henvise til de forslag og udtalelser, som skal indhentes i henhold til denne Traktat.

Artikel 163. Forordningerne offentliggøres i Fællesskabets officielle tidende. De træder i kraft på det i forordningerne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

Direktiver og beslutninger meddeles dem, de retter sig til, og får virkning ved denne meddelelse.

Artikel 164. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter den borgerlige retsplejes regler i den Medlemsstat, på hvis område den finder sted. Fuldbyrdelsespåtegning skal efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelses-

grundlag, påføres af den nationale myndighed, som hver af Medlemsstaternes regeringer har udpeget og anmeldt for Kommissionen, for Domstolen og for det i medfør af artikel 18 oprettede Voldgiftsudvalg.

Når disse formkrav er opfyldt på rekvirentens begæring, kan denne lade tvangsfuldbrydelsen udføre ved indbringelse direkte for den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning er kompetent hertil.

Tvangsfuldbrydelsen kan kun udsættes efter beslutning af Domstolen. Prøvelsen af fuldbrydelsesforanstaltningernes lovlighed falder dog inden for de nationale dømmende myndigheders kompetence.

KAPITEL III. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 165. Der oprettes et rådgivende økonomisk og socialt Udvalg.

Udvalget sammensættes af repræsentanter for de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv.

Artikel 166. Antallet af medlemmer i Udvalget fastsættes således:

Belgien	12
Danmark	9
Tyskland	24
Frankrig	24
Irland	9
Italien	24
Luxembourg	6
Nederlandene	12
Det forenede Kongerige	24*

Udvalgets medlemmer besikkes for fire år af Rådet ved enstemmig vedtagelse. Genbeskikkelse kan finde sted.

Udvalgets medlemmer har et personligt mandat, og de må ikke være bundet af nogen instruktion.

Artikel 167. 1. Med henblik på beskikkelse af Udvalgets medlemmer tilstiller hver Medlemsstat Rådet en liste, der indeholder et antal kandidater, der er dobbelt så stort som det antal pladser, der er tildelt dens statsborgere.

Ved Udvalgets sammensætning skal der tages hensyn til nødvendigheden af at sikre de forskellige grupper inden for det økonomiske og sociale liv en passende repræsentation.

2. Rådet indhenter udtalelse fra Kommissionen. Det kan indhente udtalelser fra de europæiske organisationer, der repræsenterer de forskellige økonomiske og sociale sektorer, som berøres af Fællesskabets virksomhed.

Artikel 168. Udvalget vælger af sin midte sin formand og sit præsidium for et tidsrum af to år.

Det fastsætter sin forretningsorden; denne kræver Rådets enstemmige godkendelse.

* Stk. 1 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 21 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 11.

Udvalget indkaldes af formanden efter Rådets eller Kommissionens anmodning.

Artikel 169. Udvalget kan opdeles i faglige sektioner.

De faglige sektioner arbejder inden for rammerne af Udvalgets almindelige kompetence. De kan ikke rådspørges uafhængigt af Udvalget.

Inden for Udvalget kan der i øvrigt nedsættes underudvalg, der om bestemte spørgsmål eller på bestemte områder udarbejder forslag til udtalelser, som forelægges Udvalget til overvejelse.

De nærmere retningslinjer for sammensætningen af de faglige sektioner og underudvalgene og for disses kompetence fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 170. Rådet eller Kommissionen skal, i de tilfælde der er nævnt i denne Traktat, indhente udtalelse fra Udvalget. Disse institutioner kan rådspørge Udvalget i alle tilfælde, hvor de finder det hensigtsmæssigt.

Hvis Rådet eller Kommissionen finder det nødvendigt, giver de Udvalget en frist for fremsættelsen af dets udtalelse. Denne frist skal være på mindst ti dage efter det tidspunkt, da formanden har fået meddelelse herom. Efter fristens udløb kan sagen behandles, uanset at udtalelsen ikke foreligger.

Udvalgets og de faglige sektioners udtalelser samt et referat af forhandlingerne tilstilles Rådet og Kommissionen.

FJERDE AFSNIT. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 171. 1. Alle Fællesskabets indtægter og udgifter, bortset fra Agenturets og Fællesforetagendernes, skal anslås for hvert regnskabsår og optages enten på driftsbudgettet eller på forsknings- og investeringsbudgettet.

På hvert budget skal indtægter og udgifter balancere.

2. Udgifter og indtægter for Agenturet, der drives på kommercial basis, opføres i et afsnit for sig.

Vilkårene for ansættelsen, afviklingen og kontrollen vedrørende disse indtægter og udgifter fastsættes under iagttagelse af Agenturets vedtægter i et regnskabsregulativ, der udstedes i henhold til artikel 183.

3. Overslagene over indtægter og udgifter samt driftsregnskaber og status for Fællesforetagenderne for hvert regnskabsår forelægges for Kommissionen, Rådet og Forsamlingen i henhold til Foretagendernes vedtægter.

Artikel 172. 1. Driftsbudgettets indtægter består, foruden af eventuelle andre løbende indtægter, af Medlemsstaternes finansielle bidrag, der beregnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	7,9
Tyskland	28
Frankrig	28
Italien	28
Luxembourg	0,2
Nederlandene	7,9

2. Forsknings- og investeringsbudgettets indtægter består, foruden af eventuelle andre indtægter, af Medlemsstaternes finansielle bidrag, der beregnes efter følgende fordelingsnøgle:

Belgien	9,9
Tyskland.....	30
Frankrig	30
Italien	23
Luxembourg	0,2
Nederlandene	6,9

3. Fordelingsnøgleerne kan ændres af Rådet med enstemmighed.

4. Lån til finansiering af forskning eller investering optages på vilkår, der fastsættes af Rådet; dette træffer sin afgørelse i henhold til artikel 177, stk. 5.

Fællesskabet kan optage lån på en Medlemsstats kapitalmarked under iagttagelse af lovgivningens bestemmelser om indenrigs låntagning eller, i mangel af sådanne bestemmelser i en Medlemsstat, når denne Medlemsstat og Kommissionen efter forhandling er nået til enighed om det påtænkte lån.

Samtykke fra Medlemsstatens kompetente myndigheder kan ikke nægtes, medmindre alvorlige forstyrrelser på denne Stats kapitalmarked kan befrygtes.

Artikel 173. Medlemsstaternes finansielle bidrag i henhold til artikel 172 kan helt eller delvis erstattes af udbyttet af afgifter, som Fællesskabet opkræver i Medlemsstaterne.

Med henblik herpå forelægger Kommissionen Rådet forslag angående ligningsgrundlaget, fremgangsmåden ved fastsættelsen af procentsatsen og vilkårene for opkrævningen vedrørende disse afgifter.

Efter at have indhentet Forsamlingens udtalelse om disse forslag kan Rådet med enstemmighed herom fastsætte bestemmelser, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 174. 1. De på driftsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:

- a) administrationsudgifter;
- b) udgifter vedrørende sikkerhedskontrol og beskyttelse af sundheden.

2. De på forsknings- og investeringsbudgettet opførte udgifter omfatter navnlig:

- a) udgifter vedrørende udførelsen af Fællesskabets forskningsprogram;
- b) eventuelle andele i Agenturets kapital og i dets investeringsudgifter;
- c) udgifter vedrørende udstyr til undervisningsanstalter;
- d) eventuel deltagelse i Fællesforetagenderne og i visse fælles projekter.

Artikel 175. De i driftsbudgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 183 udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 183, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne til driftsudgifter opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

Forsamlingens, Rådets, Kommissionens og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i budgettet, dog således at en særlig ordning kan gennemføres for visse fælles udgifter.

Artikel 176. 1. Med forbehold af de begrænsninger, der følger af de programmer eller udgiftsbeslutninger, hvortil der i henhold til denne Traktat kræves enstemmighed i Rådet, omfatter de midler, der vedrører forsknings- og investeringsudgifterne:

- a) bevillinger til at indgå forpligtelser, der dækker et regnskabsområde, som udgør en særskilt enhed og danner et sammenhængende hele;
- b) bevillinger til udbetalinger, der udgør den øverste grænse for de udgifter, som hvert år kan afholdes til dækning af de forpligtelser, der er indgået i henhold til litra a).

2. En oversigt over forfalsterminer for de indgående forpligtelser og betalinger vedlægges som bilag til det dertil svarende budgetforslag, der er stillet af Kommissionen.

3. Bevillingerne til forsknings- og investeringsudgifterne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

4. Uudnyttede betalingsbevillinger overføres til det følgende regnskabsår efter Kommissionens beslutning, medmindre andet beslutte af Rådet.

*Artikel 177**. 1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Udtrykket "budget" i denne artikels forstand omfatter driftsbudgettet såvel som forsknings- og investeringsbudgettet.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbige budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afgivende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet der foreløbige budgetforslag, senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserende institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget, og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet

* Som ændret ved artikel 20 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der nødvendigt følger af traktaten eller retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Forsamlingen inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Forsamlingen inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller forslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet budgetforslaget med Kommissionen og i givet fald med de andre interessererede institutioner, træffer det afgørelse på følgende måde:

a) Rådet kan med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Forsamlingen vedtagne ændringer;

b) For så vidt angår ændringsforslagene:

- hvis en af Forsamlingen foreslået ændring ikke medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, navnlig fordi den udgiftsforhøjelse, der ville følge af ændringsforslaget, udtrykkeligt udlignes af en eller flere foreslæde ændringer, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes der ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt;
- hvis en af Forsamlingen foreslået ændring medfører forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, kan Rådet med kvalificeret flertal godkende ændringsforslaget. Træffes der ingen beslutning om at godkende ændringsforslaget, er det forkastet;
- hvis Rådet i henhold til bestemmelserne i et af de to foregående afsnit har forkastet et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten opretholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget modificeret nogen af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, og er Forsamlingens ændringsforslag blevet godkendt, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Forsamlingen, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at ændringsforslagene er blevet godkendt.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, eller er Forsamlingens ændringsforslag blevet forkastet eller modificeret, oversendes det modificerede budgetforslag på ny til Forsamlingen. Rådet gør denne bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Forsamlingen er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, kan den inden femten dage efter forelæggelsen af budgetforslaget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer ændre eller forkaste Rådets modifikationer af de af Forsamlingen foretagne ændringer of vedtager derved budgettet. Har Forsamlingen ikke truffet

nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Forsamlingenens formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. Dog kan Forsamlingen, når vægtige grunde taler herfor med et flertal af sine medlemmers stemmer og med to tredjedele af de afgivne stemmer, forkaste budgetforslaget og begære, at et nyt forslag forelægges den.

9. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter hørning af Udvalget for økonomisk Politik fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

- udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser,
- den gennemsnitlige ændring i medlemsstaternes budgetter, og
- udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det seneste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykkets fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Forsamlingen, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når Forsamlingen, Rådet eller Kommissionen finder, at Fælleskaberne virksomhed nødvendiggør en forhøjelse ud over den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Forsamlingen, hvis afgørelse træffes med et flertal af dens medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

10. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fælleskaberne egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

*Artikel 178**. Såfremt budgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Kommissionen højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er under udarbejdelse.

Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der oversiger denne tolvtedel.

* Som ændret ved artikel 21 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Hvis denne afgørelse vedrører andre udgifter end dem, der nødvendigt følger af traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, oversender Rådet den straks til Forsamlingen; inden for en frist af tredive dage kan Forsamlingen med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer træffe en afgivende afgørelse om disse udgifter, for så vidt angår den del, der overstiger den i stk. 1 omhandlede tolvtedel. Denne del af Rådets afgørelse stilles i bero, indtil Forsamlingen har truffet afgørelse. Dersom Forsamlingen ikke inden udløbet af nævnte frist har truffet en afgivende afgørelse, der afviger fra Rådets beslutning, betragtes Rådets afgørelse som endeligt vedtaget.

De i stk. 2 og 3 omhandlede afgørelser fastsætter de nødvendige foranstaltninger vedrørende indtægter med henblik på at sikre gennemførelsen af denne artikel.

Artikel 179. Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 183 udstede regnskabsregulativ gennemfører Kommissionen budgetterne på eget ansvar.

Regulativ fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes medvirken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 183 udstede regnskabsregulativ, kan Kommissionen inden for hvert budgets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

*Artikel 179a**. Kommissionen forelægger hvert år Rådet og Forsamlingen regnskabet vedrørende anvendelsen af budgettets poster i det forløbne regnskabsår. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver.

*Artikel 180**.* 1. Der oprettes en Revisionsret.

2. Revisionsretten består af ni medlemmer.

3. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner eller som er særligt kvalificerede til dette hvorpå. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

4. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Forsamlingen.

Ved de første udnævnelser begrænses tjenesteperioden for fire af Revisionsrettens medlemmer, som udpeges ved lodtrækning, dog til fire år.

Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan fornyes.

5. Revisionsrettens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabets almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv.

6. Revisionsrettensmedlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed. Ved

* Artiklen indsat ved artikel 22 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

** Som ændret ved artikel 23 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

indsættelsen i hvert af giver de en højtidelig forsikring, om at de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger af deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

7. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Revisionsretten ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse, der fastslås af Domstolen i overensstemmelse med stk. 8.

For resten af den pågældendes tjenesteperiode udnævnes en efterfølger.

Bortset fra afskedigelse fungerer Revisionsrettens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

8. Revisionsrettens medlemmer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre Domstolen på Revisionsrettens begæring selv fastslår, at de ikke længere opfylder de nødvendige betingelser eller ikke længere iagttager de forpligtelser, der følger med hvervet.

9. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal arbejdsvilkår, herunder vederlag, godtgørelser og pensioner for Revisionsrettens formand og dens medlemmer. Det fastsætter ligeledes med samme flertal alle godtgørelser, der træder i stedet for vederlag.

10. Bestemmelserne i protokollen vedrørende De europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der gælder for dommerne ved Domstolen, gælder ligeledes for Revisionsrettens medlemmer.

*Artikel 180a**. 1. Revisionsretten reviderer regnskabet over samtlige Fællesskabets indtægter og udgifter. Den reviderer regnskaberne vedrørende samtlige indtægter og udgifter for ethvert af Fællesskabet oprettet organ, for så vidt oprettelsesakten ikke udelukker det.

2. Revisionsretten efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne og sikrer sig at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.

Revision af indtægterne sker på grundlag af fastlæggelser og indbetalinger af indtægter til Fællesskabet.

Revision af udgifterne sker på grundlag af indgåede forpligtelser og afholdte udgifter.

Sådan revision kan foretages inden afslutningen af regnskaberne for det pågældende regnskabsår.

3. Revisionen foretages på grundlag af regnskabsbilag og i fornødent omfang ved undersøgelsen på stedet i Fællesskabets institutioner og i medlemsstaterne. Revision i medlemsstaterne foretages i forbindelse med de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, i forbindelse med de kompetente nationale myndigheder. Disse institutioner eller myndigheder meddeler Revisionsretten, om de er indforstået med at deltage i revisionen.

* Artiklen indsat ved artikel 24 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Alle dokumenter eller oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af Revisionsrettens opgave, afgives til Revisionsretten på dennes begæring af Fællesskabets institutioner og af de nationale revisionsinstitutioner eller, såfremt disse ikke har de fornødne beføjelser, af de kompetente nationale myndigheder.

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets institutioner og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* sammen med de nævnte institutions besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

Revisionsretten kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring fra en af Fællesskabets institutioner afgive udtalelser.

Den vedtager sine årsberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer.

Den bistår Forsamlingen og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af budgettet.

*Artikel 180b**. Forsamlingen godkender efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, Kommissionens forvaltning af budgettet. Med henblik herpå gennemgår den næst efter Rådet de i artikel 179a nævnte regnskaber og regnskabsoversigter, samt Revisionsrettens årsberetning med tilhørende svar fra de kontrollerede institutioner til Revisionsrettens bemærkninger.

Artikel 181. Budgetterne og den i artikel 171, stk. 1 og 2 omhandlede finansieringsplan for Agenturet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfører af artikel 183 udstedte regnskabsregulativ.

De i artikel 172 omhandlede bidrag stiller Medlemsstaterne til rådighed for Fællesskabets i deres egen valuta.

De fra disse bidrag hidrørende disponibele midler deponeres i Medlemsstaternes statskasser eller i institutter udpeget af Medlemsstaterne. Under deponeringen bevarer disse midler den værdi, der svarer til den på deponeringstidpunktet gældende parikurs i forhold til den i stk. 1 nævnte regningsenhed.

De nævnte disponibele midler kan anbringes på betingelser, som Kommissionen aftaler med den pågældende Medlemsstat.

Artikel 182. 1. Under forudsætning af, at Kommissionen underretter de kompetente myndigheder i de pågældende Medlemsstater, kan den overføre sine tilgodehavender i en Medlemsstats valuta til en anden Medlemsstats valuta i det omfang, det er påkrævet for at kunne anvende disse tilgodehavender til de i denne Traktat fastsatte formål. Hvis Kommissionen har disponibele tilgodehavender eller tilgodehavender, der kan frigøres, i de valutaer, den har brug for, skal den så vidt muligt undgå at foretage sådanne overførsler.

2. Kommissionen står i forbindelse med hver Medlemsstat gennem en af Medlemsstaten udpeget myndighed. Ved gennemførelsen af sine finansielle transaktioner anvender den den pågældende Medlemsstats seddelbank eller et andet af Medlemsstaten godkend pengeinstitut.

3. Med hensyn til udgifter, som Fællesskabet skal afholde i en tredjestas valuta, forelægger Kommissionen Rådet, inden budgetterne fastlægges endeligt, en oversigt over de indtægter og udgifter, som skal ske i de forskellige valutaer.

* Artiklen indsat ved artikel 25 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

Denne oversigt godkendes af Rådet med kvalificeret flertal. Den kan i løbet af regnskabsåret ændres under iagttagelse af samme fremgangsmåde.

4. Overdragelse til Kommissionen af tredjelands valuta, som er nødvendig for at afholde udgifter, der er optaget på den i stk. 3 omhandlede oversigt, påhviler Medlemsstaterne i overensstemmelse med de i artikel 172 fastsatte fordelingsnøgler. Overdragelse til Medlemsstaterne af tredjelandes valuta, som er oppebåret af Kommissionen, sker efter samme fordelingsnøgler.

5. Kommissionen kan frit disponere over tredjelandes valuta, der hidrører fra lån, den har optaget i disse lande.

6. Ved enstemmig beslutning kan Rådet på forslag af Kommissionen helt eller delvis anvende de valutabestemmelser, der omhandles i de foregående stykker, på Agenturet og på Fællesforetagenderne og eventuelt tillempe dem efter disse organers behov.

*Artikel 183**. På forslag af kommissionen og efter høring af Forsamlingen og udtaelse fra Revisionsretten skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet, og for regnskabsflæggelsen og revisionen;
- b) fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabernes egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehov;
- c) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

FEMTE AFSNIT. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 184. Fællesskabet har status som juridisk person.

Artikel 185. Fællesskabet har i hver Medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende Stats lovgivning tillægger juridiske personer; det kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager. I denne henseende repræsenteres det af Kommissionen.

Artikel 186. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 24, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 24, stk. 1, der er affattet således:

1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det europæiske Kul- og Ståfællesskab, i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne Traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtaelse fra de øvrige interessererde institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.]

Artikel 187. Med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den, kan Kommissionen med de begrænsninger og på de betingelser, der er

* Som ændret ved artikel 26 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

fastsat af Rådet i overensstemmelse med denne Traktats bestemmelser, indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser.

Artikel 188. Fællesskabets ansvar i kontraktsforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

For så vidt angår ansvar uden for kontraktsforhold skal Fællesskabet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for Medlemsstaterne retssystemer, erstatte skader forvoldt af dets institutioner eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv.

De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabets fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 189. Hjemstedet for Fællesskabets institutioner fastlægges ved overenskomst mellem Medlemsstaterne regeringer.

Artikel 190. Med forbehold af de i Domstolens procesreglement fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

Artikel 191. (Artiklen ophævet ved fusionstraktatens artikel 28, stk. 2)

[Se fusionstraktatens artikel 28, stk. 1, der er affattet således:

De europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaterne område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede Protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.]

Artikel 192. Medlemsstaterne træffer alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af denne Traktat, eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner. De letter Fællesskabet gennemførelsen af dets opgaver.

De afholder sig fra at træffe foranstaltninger, der er egnede til at bringe virkeligørelsen af denne Traktats målsætning i fare.

Artikel 193. Medlemsstaterne forpligter sig til ikke at söge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne Traktat afgjort på anden måde end fastsat i Traktaten.

Artikel 194. 1. Medlemmerne af Fællesskabets institutioner, medlemmerne af udvalgene, Fællesskabets tjenestemænd og øvrige ansatte, såvel som alle andre, der i kraft enten af deres stilling, eller deres offentlige eller private forbindelse med Fællesskabets institutioner og anlæg eller med Fællesforetagender, skal indhente eller modtage meddelelser om faktiske forhold, oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der er undergivet hemmelighedsbeskyttelse i henhold til bestemmelser truffet af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, har — selv efter at deres hverv eller tilknytning er ophørt — forpligtelse til at bevare disse hemmeligheder over for enhver ikke bemyndiget person såvel som over for offentligheden.

Den enkelte Medlemsstat betragter ethvert burd på denne forpligtelse som en krænkelse af dens beskyttede hemmeligheder, og henfører denne, i henseende til såvel indholdet som til kompetencen, under de bestemmelser i den lovgivning, der finder anvendelse enten på forbrydelse mod statens sikkerhed eller brud på tjenstlig tavshedspligt. På en interesseret Medlemsstats eller Kommissionens

forlangende skal den pågældende Medlemsstat rejse sag mod enhver, som har gjort sig skyldig i en sådan krænkelse, og som henhører under dens myndighed.

2. Enhver Medlemsstat meddeler Kommissionen alle for sit område gældende bestemmelser vedrørende klassificering og hemmeligholdelse af oplysninger, viden, dokumenter eller genstande, der falder ind under denne Traktats anvendelsesområde.

Kommissionen drager omsorg for, at sådanne bestemmelser meddeles de øvrige Medlemsstater.

Enhver Medlemsstat tager alle egnede forholdsregler til at fremme en gradvis gennemførelse af så ensartet og så omfattende en beskyttelse af sådanne hemmeligheder som muligt. Efter forhandling med de interessererede Medlemsstater kan Kommissionen fremsætte henstillinger med henblik herpå.

3. Fællesskabets institutioner og disses anlæg, såvel som Fællesforetagenderne, skal anvende de bestemmelser til beskyttelse af hemmeligheder, som er gældende på det område, hvor enhver af dem er beliggende.

4. Enhver bemyndigelse til at modtage underretning om faktiske forhold, oplysninger, dokumenter eller genstande, der vedrører denne Traktats anvendelsesområde, og som beskyttes ved hemmeligholdelse, skal, hvad enten den er meddelt af en af Fællesskabets institutioner eller af en Medlemsstat til en person, der uddover sin virksomhed inden for denne Traktats anvendelsesområde, anerkendes af alle andre institutioner og alle andre Medlemsstater.

5. Denne artikels bestemmelser er ikke til hinder for anvendelsen af særlige bestemmelser, der følger af aftaler afsluttet mellem en Medlemsstat og et tredjeland eller en international organisation.

Artikel 195. Fællesskabets institutioner såvel som Agenturet og Fællesforetagenderne skal ved anvendelsen af denne Traktat respektere de betingelser, der af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sundhed er fastsat i nationale forskrifter om adgangen til malme, udgangsmaterialer og specielle fissile materialer.

Artikel 196. Ved anvendelsen af denne Traktat, og for så vidt andet ikke er bestemt, deri betegner:

a) "Person": enhver fysisk person, som på Medlemsstaternes territorier helt eller delvis udøver sin virksomhed inden for det område, der er omhandlet i det tilsvarende kapitel i Traktaten.

b) "Virksomhed": ethvert foretagende eller ethvert organ, der helt eller delvis udøver sin virksomhed på tilsvarende måde, uanset om det har offentligretlig eller privatretlig status.

Artikel 197. Ved anvendelsen af denne Traktat betegner:

1. "Specielle fissile materialer": plutonium 239, uran 233, uran beriget med uran 235 eller 233, samt ethvert produkt indeholdende et eller flere af ovennævnte isotoper og sådanne andre fissile materialer, som måtte blive bestemt af Rådet, der træffer bestemmelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen; dog kan udtrykket "specielle fissile materialer" ikke anvendes på udgangsmaterialer.

2. "Uran beriget med uran 235 eller 233": uran, der indeholder enten uran 235 eller uran 233 eller begge disse isotoper i en sådan mængde, at forholdet

mellem summen af disse to isotoper og isotop 238 er større end forholdet mellem isotop 235 og isotop 238 i naturligt uran.

3. "Udgangsmaterialer": uran, som indeholder den isotopsammensætning, der foretindes i naturen, uran, hvis indhold af uran 235 er mindre end det normale, thorium, ethvert af de forannævnte materialer i form af metal, legeringer, kemiske forbindelser eller koncentrater, ethvert andet materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer i sådanne koncentrationer, som Rådet træffer bestemmelse om med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

4. "Malme": enhver malm, der i gennemsnitskoncentrationer som fastsat ved bestemmelse af Rådet, truffet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, indeholder stoffer, som gør det muligt ved passende kemiske og fysiske behandlinger at fremstille udgangsmaterialer, således som disse er defineret ovenfor.

Artikel 198. For så vidt intet andet er bestemt, anvendes denne Traktats bestemmelser på Medlemsstaternes europæiske områder og på de ikke-europæiske områder, der er undergivet deres myndighed.

De finder ligeledes anvendelse på europæiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en Medlemsstat.

*Uanset de foregående stykker gælder følgende:

a) Denne Traktat finder ikke anvendelse for Færøerne. Regeringen for kongeriget Danmark kan dog ved en erklæring, der senest 31. december 1975 skal deponeres hos Den italienske Republikks regering, som fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige medlemsstaters regeringer, meddele, at denne Traktat finder anvendelse for disse øer. I så fald finder Traktaten anvendelse for disse øer fra den første dag i den anden måned efter overgivelsen af denne erklæring.

b) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de områder på Cypern, hvorover Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland udøver overhøjhed.

c) Denne Traktat finder ikke anvendelse på de oversøiske lande og territorier, der opretholder særlige forbindelser med Det forenede kongerige Storbritannien og Nordirland, og som ikke er nævnt i den i bilag IV til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab indeholdte liste.

d) Bestemmelserne i denne Traktat finder kun anvendelse på Kanaløerne og øen Man i det omfang, det er nødvendigt for at sikre anvendelsen på disse øer af den ordning, der er fastsat i Traktaten vedrørende de nye medlemsstaters tiltrædelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab, undertegnet den 22. januar 1972.

Artikel 199. Kommissionen skal opretholde alle formålstjenlige forbindelser med organerne for de Forenede Nationer, for disses særorganisationer og for Den Almindelige Overenskomst om Told og Udenrigshandel.

Den opretholder i øvrigt passende forbindelser med alle internationale organisationer.

Artikel 200. Fællesskabet indleder ethvert formålstjenligt samarbejde med Europarådet.

* Stk. 3 indsats ved tiltrædelsesaktens artikel 27 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 16.

Artikel 201. Fællesskabet indleder et snævert samarbejde med Organisationen for Europæisk økonomisk Samarbejde; de nærmere retningslinjer herfor fastlægges i gensidig forståelse.

Artikel 202. Bestemmelserne i denne Traktat er ikke til hinder for, at de regionale unioner mellem Belgien og Luxembourg, og mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene fortsat består og gennemføres, i det omfang disse regionale unioners mål ikke nås ved anvendelsen af denne Traktat.

Artikel 203. Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at virkeliggøre et af Fællesskabets mål, og denne Traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, udfærdiger Rådet på forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra Forsamlingen med enstemmighed passende forskrifter herom.

Artikel 204. Enhver Medlemsstats regering eller Kommissionen kan forelägge Rådet forslag til ændring af denne Traktat.

Hvis Rådet efter hørning af Forsamlingen og i påkommende tilfælde af Kommissionen udtaler sig til fordel for afholdelsen af en konference mellem repræsentanter for Medlemsstaternes regeringer, indkaldes denne af Rådets formand for ved gensidig overenskomst at fastlægge de ændringer, der skal foretages i denne Traktat.

Ændringerne træder i kraft efter at være blevet ratificeret af alle Medlemsstaterne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 205. Enhver europæisk Stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen.

Vilkårene for optagelsen og de tilpasninger af denne Traktat, som optagelsen medfører, fastlægges ved en aftale mellem Medlemsstaterne og den ansøgende Stat. Denne aftale forelægges samtlige kontraherende Stater til ratifikation i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

Artikel 206. Fællesskabet kan med et tredjeland, en sammenslutning af Stater eller en international organisation indgå aftaler, hvorved der skabes en associering med gensidige rettigheder og forpligtelser, fælles optræden og særlige procedureregler.

Disse aftaler indgås af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Forsamlingen.

Såfremt disse aftaler indebærer ændringer i denne Traktat, skal disse forud vedtages under anvendelse af den i artikel 204 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 207. De Protokoller, der i gensidig forståelse mellem Medlemsstaterne knyttes som bilag til denne Traktat, udgør en integrerende del af Traktaten.

Artikel 208. Denne Traktat er indgået for ubegrænset tid.

SJETTE AFSNIT. BESTEMMELSER VEDRØRENDE BEGYNDELSESPERIODEN

Afdeling I. NEDSÆTTELSE AF INSTITUTIONERNE

Artikel 209. Rådet træder sammen inden en måned efter Traktatens ikrafttræden.

Artikel 210. Rådet træffer alle egnede foranstaltninger for at nedsætte Det økonomiske og sociale Udvælg inden tre måneder efter sit første møde.

Artikel 211. Efter indkaldelse fra Rådet formand træder Forsamlingen sammen inden to måneder efter Rådets første møde for at vælge sit præsidium og udarbejde sin forretningsorden. Indtil præsidiets er valgt, fører det ældste medlem forsædet.

Artikel 212. Domstolen påbegynder sin virksomhed ved udnævnelsen af dens medlemmer. Den første præsident vælges for et tidsrum af tre år på de samme betingelser, som gælder for medlemmerne.

Domstolen fastsætter sit procesreglement inden tre måneder efter, at den har påbegyndt sin virksomhed.

En sag kan ikke indbringes for Domstolen, før denne har offentliggjort sit procesreglement. Klagefristerne begynder først at løbe fra dette tidspunkt.

Domstolens præsident udøver fra sin udnævnelse de beføjelser, som er tillagt ham i denne Traktat.

Artikel 213. Så snart Kommissionens medlemmer er udnævnt, påbegynder den sin virksomhed og påtager sig de opgaver, som er pålagt den ved denne Traktat.

Så snart Kommissionen har påbegyndt sin virksomhed, indleder den sådanne undersøgelser og opretter sådanne forbindelser med Medlemsstaterne, virksomhederne, arbejdstagerne og brugerne, som er nødvendige for at udarbejde en oversigt over kerneenergiindustriens situation inden for Fællesskabet. Kommissionen skal inden seks måneder afgive en redegørelse herom til Forsamlingen.

Artikel 214. 1. Det første regnskabsår løber fra Traktatens ikrafttræden til den følgende 31. december. Såfremt Traktaten træder i kraft i årets sidste halvdel, udløber regnskabsåret dog den 31. december i det påfølgende år.

2. Indtil budgetterne for det første regnskabsår er opstillet, indbetaler Medlemsstaterne til Fællesskabet rentefri forskud, som fradragtes deres finansielle bidrag til gennemførelsen af disse budgetter.

3. Indtil vedtægten for tjenestemændene og ansættelsesvilkårene for Fællesskabets øvrige ansatte er udarbejdet i medfør af artikel 186, ansætter hver institution det nødvendige personale og indgår med henblik herpå tidsbegrænsede kontrakter.

Hver institution undersøger sammen med Rådet spørgsmål vedrørende stillingernes antal, aflønning og fordeling.

Afdeling II. FØRSTE BESTEMMELSER VEDRØRENDE TRAKTATENS ANVENDELSE

Artikel 215. 1. Et indledende program for forskning og undervisning, som fremgår af denne Traktats Bilag V, og hvis gennemførelse ikke, medmindre anden beslutning træffes enstemmigt af Rådet, kan overskride 215 millioner E.B.U. regningsenheder, skal gennemføres inden fem år efter Traktatens ikrafttræden.

2. En specifikation over de til udførelse af dette program nødvendige udgifter er opført i hovedposter i Bilag V.

På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal ændre dette program.

Artikel 216. Kommissionens forslag vedrørende de nærmere retningslinjer for virksomheden på det i artikel 9 omhandlede institut på universitetsniveau tilstilles Rådet inden et år fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 217. Den i artikel 24 omhandlede sikkerhedsforordning vedrørende hemmeligholdelsesregler ved udbredelse af oplysninger udfærdiges af Rådet inden seks måneder fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 218. De grundlæggende normer fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 31 inden et år fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 219. Om de love og administrativt fastsatte bestemmelser, som har til formål på Medlemsstaternes områder at sikre beskyttelsen af befolkningernes og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, giver disse Stater i overensstemmelse med artikel 33 meddelelse til Kommissionen inden tre måneder fra Traktatens ikrafttræden.

Artikel 220. Kommissionens forslag vedrørende Agenturets vedtægter, der er omhandlet i artikel 54, tilstilles Rådet inden tre måneder fra Traktatens ikrafttræden.

Afdeling III. OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 221. Bestemmelserne i artiklerne 14-23, samt i artiklerne 25-28, finder anvendelse på patenter, midlertidigt beskyttede rettigheder og brugsmønstre såvel som på ansøgninger om patenter og brugsmønstre, der allerede forelå for Traktatens ikrafttræden, på følgende betingelser:

1. Ved anvendelsen af den i artikel 17, stk. 2, omhandlede frist skal der i patenthaverens favør tages hensyn til den nye situation, der er opstået ved Traktatens ikrafttræden.

2. Hvis en af de i artikel 16 nævnte frister på tre og atten måneder, eller eventuelt begge, er udløbet på datoer for Traktatens ikrafttræden, begynder en ny frist for underretning om en ikke-hemmelig opfindelse at løbe fra denne dato.

Hvis disse frister, eller en af dem endnu løber på denne dato, forlænges de med seks måneder at regne fra den dag, de normalt ville være udløbet.

3. De samme bestemmelser finder anvendelse for så vidt angår underretning om en hemmelig opfindelse, jfr. artiklerne 16 og 25, stk. 1, dog således at den dato, der i et sådant tilfælde benyttes som udgangspunkt for nye frister eller for forlængelsen af løbende frister, er den samme som den, på hvilken den i artikel 24 omhandlede sikkerhedsforordning er trådt i kraft.

Artikel 222. I tiden mellem Traktatens ikrafttræden og den af Kommissionen fastsatte dato, på hvilken Agenturet træder i funktion, indgås eller fornyss aftaler og overenskomster om forsyninger med malme, udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer med Kommissionens forudgående godkendelse.

Kommissionen skal nægte at godkende indgåelse eller fornyelse af aftaler og overenskomster, som den anser for at være af en sådan art, at de bringer denne Traktats anvendelse i fare. Den kan navnlig gøre sin godkendelse betinget af, at

der i aftalerne og overenskomsterne indføjes bestemmelser, der gør det muligt for Agenturet at indtræde som part ved deres gennemførelse.

Artikel 223. Som afvigelse fra artikel 60 og af hensyn til allerede igangværende undersøgelser og arbejder har forsyninger til reaktorer, der er opstillet på en Medlemsstats område, og som kan opnå kritikalitet inden syv år fra Traktatens ikrafttræden, i en periode på højst ti år at regne fra samme dato en prioritet, der kan gøres gældende såvel for malme og udgangsmaterialer hidrørende fra denne Stats områder, som for tilførsler af udgangsmaterialer eller specielle fissile materialer under en bilateral aftale, som er afsluttet inden Traktatens ikrafttræden og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 105.

Den samme prioritet gives i samme tiårsperiode forsyninger til ethvert isotopseparationsanlæg, uanset om det oprettes som et Fællesforetagende eller ej, for så vidt anlægget er sat i drift på en Medlemsstats område inden syv år fra Traktatens ikrafttræden.

Agenturet indgår de dertil svarende kontrakter, efter at Kommissionen har konstateret, at betingelserne for avendelsen af prioriteten er opfyldt.

Afsluttende bestemmelser

Artikel 224. Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med disses forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument. Finder deponeringen sted mindre end femten dage før begyndelsen af den følgende måned, træder Traktaten dog i kraft den første dag i den anden måned efter deponeringen.

Artikel 225. Denne Traktat, der er udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befudlmægtigede underskrevet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUSS

J. LINTHORST HOMAN

BILAG

[Annexes I to V are not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations as amended in the last instance by General Assembly resolution 33/141 A of 19 December 1978.]

[Les annexes I à V ne sont pas publiées ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies tel qu'amendé en dernier lieu par la résolution 33/141 A de l'Assemblée générale en date du 19 décembre 1978.]

II. PROTOKOLLER

PROTOKOL VEDRØRENDE ANVENDELSEN AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB PÅ KONGERIGET NEDERLANDENES IKKE-EUROPÆISKE DELE

De Høje Kontraherende Parter,

Som tilstræber samtidig med undertegnelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab at klarlægge rækkevidden af bestemmelserne i denne Traktats artikel 198 for så vidt angår Kongeriget Nederlandene,

Er blevet enige om følgende nedennævnte bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

Regeringen for Kongeriget Nederlandene har på grund af Kongerigets statsretlige struktur, sådan som den følger af Statutten af 29. december 1954, ret til uanset artikel 198 at ratificere Traktaten enten for Kongeriget Nederlandene i dets helhed, eller for Kongeriget i Europa og for nederlands Ny Guinea. I tilfælde af, at ratifikationen begrænses til at gælde Kongeriget i Europa og nederlands Ny Guinea, vil Regeringen for Kongeriget Nederlandene når som helst ved notifikation til Regeringen for Den italienske Republik, som er depositar for ratifikationsdokumenterne, kunne erklære denne Traktat for gældende tillige for enten Surinam eller De nederlandske Antiller, eller for Surinam og De nederlandske Antiller.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHaus

J. LINTHORST HOMAN

**PROTOKOL VEDRØRENDE STATUTTEN FOR DET EUROPÆISKE
ATOMENERGIFÆLLESSKABS DOMSTOL**

De Høje Kontraherende Parter i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab,

Som ønsker at fastsætte den Statut for Domstolen, der omhandles i denne Traktats artikel 160,

Har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgierne Konge: Baron J. Ch. Snoy et d'Oppuers, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland: Professor dr. Carl Friedrich Ophüls, Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, formand for den tyske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Den franske Republik: Robert Marjolin, professor i retsvidenskab, næstformand for den franske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Den italienske Republik: V. Baldini Confalonieri, understatssekretær i udenrigsministeriet, formand for den italienske delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg: Lambert Schaus, Storhertugdømmet Luxembourgs ambassadør, formand for den luxembourgsk delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene: J. Linthorst Homan, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

som, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 1. Den i medfør af Traktatens artikel 3 oprettede Domstol træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaten og i denne Statut.

AFSNIT I. DOMMERNE OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2. Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3. Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af Medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 4. Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hvert.

De må ikke udøve nogen — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tilträden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hvert, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hvert eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5. Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fraträden.

Ved en dommers fraträden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresender den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tilträdt.

Artikel 6. En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træder i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Forsamlingen formand og Kommissionens formand om Domstolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7. Ophører en dommer med at udøve sit hvert inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8. Bestemmelserne i artiklerne 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNITT II. ORGANISATION

Artikel 9. Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 10. Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 11. Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 12. På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet,

kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hver med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 13. Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 14. Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 15.* Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. De af Domstolen i plenarmøder trufne afgørelser er gyldige, når syv dommere er tilstede. Afdelingernes afgørelser er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere; får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 16. Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har oprådt som befudlmægtiget rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommision eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III. RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 17. Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befudlmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befudlmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat, der har besiddelse i en af Medlemsstaterne.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat, der har besiddelse i en af Medlemsstaterne.

De befudlmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hver uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

* Som ændret ved tiltrædelsesaktiens artikel 20.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i Medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 18. Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistes, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Ovgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og, i påkommende tilfælde, afhøringen af vidner og sagkyndige.

Artikel 19. Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i Traktatens artikel 148 nævnte tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikel. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 20. I de i Traktatens artikel 18 omhandlede tilfælde indbringes sagen for Domstolen ved indlevering af en klage til justitssekretæren. Klagen skal angive klagerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den afgørelse der påklages, modparterne, tvistens genstand, pastandene og en kort fremstilling af klagegrundene.

Klagen ledsages af en bekræftet genpart af den påklagede voldgiftsafgørelse.

Hvis Domstolen forkaster klagen, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Ophæves Voldgiftsudvalgets afgørelse af Domstolen, kan sagen i påkommende tilfælde på foranledning af en af parterne påny foretages for Voldgiftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retlige spørgsmål.

Artikel 21. I de i Traktatens artikel 150 omhandlede tilfælde påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende sin afgørelse til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, Medlemsstaterne og Kommissionen og tillige til Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra Rådet.

Parterne, Medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Rådet kan inden to måneder fra sidsnævnte meddelelse til Domstolen indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser.

Artikel 22. Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægning fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve Medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 23. Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 24. Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 25. Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 26. Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lovgivning.

Artikel 27. Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkommende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne retsanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sagens parter disse omkostninger.

Artikel 28. Hver Medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse begået for en national ret i et civilt sogsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende Medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 29. Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 30. Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidsnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 31. Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 32. Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 33. Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 34. Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 35. Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt restmøde.

Artikel 36. Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 37. Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne Statut, kan Domstolens præsident, på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i Traktatens artikel 157, eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i artikel 158, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 164, sidste stykke.

I tilfælde af præsidenten forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 38. Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem Medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem Medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 39. Undlader den, der behørigt er indstævnt, at indgive svarskrift, afgøres der en udeblivelsesdom imod ham. Inden en måned efter forkynnelsen af dom i sagen kan der fremsættes indsigtelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsættelse af indsigtelse ikke opsættende virkning på fuldbrydelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 40. Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandssindsigtelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 41. Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 42. En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk omstændighed af afgørende betydning, der inden dommens afgørelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde en genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæring om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afgørelse.

Artikel 43. Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 44. Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktsforhold, forældes fem år efter at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbyrdes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist af to måneder, der omhandles i artikel 146; i påkommende tilfælde finder bestemmelserne i artikel 148, stk. 2, anvendelse.

Artikel 45. Det i Traktatens artikel 160 nævnte procesreglement for Domstolen skal foruden de i denne Statut indeholdte bestemmelser indeholde alle øvrige forskrifter, der er nødvendige for dens anvendelse og om fornødent dens udfyldning.

Artikel 46. Rådet kan ved en med enstemmighed truffet afgørelse foretage de udfyldende tillempninger af bestemmelserne i denne Statut, der viser sig nødvendige som følge af foranstaltninger, som Rådet måtte have truffet i henhold til Traktatens artikel 137, sidste stykke.

Artikel 47. Umiddelbart efter edsaflæggelsen udpeger Rådets formand ved lodtrækning de dommere og generaladvokater, hvis embeder efter forløbet af den første 3 års-periode skal nybesættes i henhold til Traktatens artikel 139, stk. 2 og 3.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede fuldmægtigede underskrevet denne Protokol.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den syttende april nitten hundrede og syvoghalvtreds.

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

ROBERT MARJOLIN

VITTORIO BADINI CONFALONIERI

LAMBERT SCHAUS

J. LINTHORST HOMAN

TRAKTATER¹.² OM ÆNDRING AF TRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER OG DOKUMENTER VEDRØRENDE FÆLLESSKABERNE

KONVENTION VEDRØRENDE FÆLLES INSTITUTIONER FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Hans Majestæt Belgernes Konge, Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for Den franske Republik, Præsidenten for Den italienske Republik, Hendes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg, Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Hvem det ligger på sinde at undgå, at flere institutioner varetager ligeartede opgaver inden for De europæiske Fællesskaber, som de har oprettet,

Har besluttet for disse Fællesskaber at oprette visse fælles institutioner og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgernes Konge:

Paul-Henri Spaak, udenrigsminister;

Baron J. Ch. Snoy et D'Oppuers, generalsekretær i økonomiministeriet, formand for den belgiske delegation ved regeringskonferencen;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland:

Dr. Konrad Adenauer, forbundskansler;

Professor dr. Walter Hallstein, statssekretær i udenrigsministeriet;

Præsidenten for Den franske Republik:

Christian Pineau, udenrigsminister;

Maurice Faure, statssekretær i udenrigsministeriet;

Præsidenten for Den italienske Republik:

Antonio Segni, ministerpræsident;

Professor Gaetano Martino, udenrigsminister;

Hendes Kongelige Højhed Storhertuginden af Luxembourg:

Joseph Bech, stats- og udenrigsminister;

Lambert Schaus, ambassadør, formand for den luxembourgske delegation ved regeringskonferencen;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene:

Joseph Luns, udenrigsminister;

J. Linthorst Homan, formand for den nederlandske delegation ved regeringskonferencen;

¹ For the English translation, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 298, p. 267 — Pour la traduction anglaise, voir le *Recueil des Traité*s des Nations Unies, vol. 298, p. 267.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traité*s des Nations Unies, vol. 294, p. 411 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 294, p. 411.

som, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

Er blevet enige om følgende bestemmelser:

Afdeling I. FORSAMLINGEN

Artikel 1. Den myndighed og de beføjelser, som Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab tillægger Forsamlingen, udøves på de betingelser, der er fastsat i de to Traktater, af en eneste Forsamling, der sammensættes og udpeges som fastsat dels i artikel 138 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, dels i artikel 108 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 2. 1. Så snart den i foregående artikel omhandlede eneste Forsamling påbegynder sin virksomhed, træder den i stedet for den fælles Forsamling, der er nævnt i artikel 21 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålafællesskab. Den udøver den myndighed og de beføjelser, der ved den nævnte Traktat er tillagt Den fælles Forsamling, i overensstemmelse med de i Traktaten fastsatte bestemmelser.

2. Fra det tidspunkt, den i foregående artikel omhandlede eneste Forsamling påbegynder sin virksomhed, ophæves derfor artikel 21 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålafællesskab og erstattes af følgende bestemmelser:

« *Artikel 21.* 1. Forsamlingen består af delegerede, der af Parlementerne udpeges blandt deres medlemmer i overensstemmelse med den af hver Medlemsstat fastsatte fremgangsmåde.

2. De delegeredes antal fastsættes som følger:

Belgien	14
Tyskland	36
Frankrig	36
Italien	36
Luxembourg	6
Nederlandene	14

3. Forsamlingen udarbejder forslag til afholdelse af almindelige direkte valg ifølge en i alle Medlemsstater ensartet fremgangsmåde.

Rådet fastsætter herom med enstemmighed forskrifter, som det henstiller til Medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. »

Afdeling II. DOMSTOLEN

Artikel 3. De beføjelser, som Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab tillægger Domstolen, udøves på de i disse Traktater fastlagte betingelser af en eneste Domstol, der sammensættes og udpeges som fastsat i artiklerne 165-167 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og i artiklerne 137-139 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 4. 1. Så snart den i foregående artikel omhandlede eneste Domstol påbegynder sin virksomhed, træder den i stedet for den Domstol, der er nævnt i artikel 32 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab. Den udøver de beføjelser, der er tillagt denne Domstol ved den nævnte Traktat, i overensstemmelse med de i Traktaten fastsatte bestemmelser.

Præsidenten for den i foregående artikel omhandlede eneste Domstol udøver de beføjelser, der ved Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab er tillagt præsidenten for den ved denne Traktat oprettede Domstol.

2. Fra det tidspunkt, den i foregående artikel omhandlede eneste Domstol påbegynder sin virksomhed,

a) Ophæves derfor artikel 32 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og erstattes af følgende bestemmelser:

« *Artikel 32.* Domstolen består af syv dommere.

Retten sættes af samtlige Domstolens medlemmer. Dog kan Domstolen af sin midte oprette afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, som har til opgave at forestå visse undersøgelser eller at afgøre visse arter af sager på betingelser, der fastsættes i et herom udfærdiget reglement.

Retten sættes altid af samtlige Domstolens medlemmer ved afgørelsen af de sager, der er indbragt af en Medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner samt af præjudicielle spørgsmål, der forelægges Domstolen i henhold til artikel 41.

På Domstolens begæring kan Rådet med enstemmighed forøge antallet af dommere og foretage de fornødne ændringer af stk. 2 og 3 samt af artikel 32 b, stk. 2. »

« *Artikel 32 a.* Domstolen bistås af to generaladvokater.

Generaladvokaten skal med fuldstændig upartiskhed og uafhængighed offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, der forelægges Domstolen, og derved bistå denne ved udførelsen af dens opgave, således som den er fastsat i artikel 31.

På Domstolens begæring kan Rådet ved enstemmig vedtagelse forøge antallet af generaladvokater og foretage de heraf følgende nødvendige ændringer af artikel 32 b, stk. 3. »

« *Artikel 32 b.* Til dommere og generaladvokater vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dommerembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. Den udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne sted. Der afgår skiftevis tre og fire dommere. De tre dommere, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af generaladvokaternes embeder sted. Den generaladvokat, der afgår efter forløbet af de første tre år, udpeges ved lodtrækning.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Denne kan genvælges. »

« Artikel 32 c. Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling. »

b) Ophæves derfor bestemmelserne i denne Protokol, der er knyttet til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, og som vedrører Statutten for Domstolen, i det omfang de strider mod artiklerne 32-32 c i denne Traktat.

Afdeling III. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Artikel 5. 1. De opgaver, som Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab tillægger Det økonomiske og sociale Udvalg, varetages på de i de to Traktater fastlagte betingelser af et eneste økonomisk og socialt Udvalg, der sammensættes og udpeges som fastsat i artikel 194 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og i artikel 166 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

2. Det i foregående stykke omhandlede eneste økonomiske og sociale Udvalg skal omfatte en faglig sektion og kan omfatte kompetente underudvalg for de områder eller spørgsmål, der henhører under Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

3. Bestemmelserne i artikel 193 og 197 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab finder anvendelse på det i stk. 1 omhandlede eneste økonomiske og sociale Udvalg.

Afdeling IV. FINANSIERINGEN AF DISSE INSTITUTIONER

Artikel 6. (Ophævet ved fusionstraktatens artikel 23)

[Se fusionstraktatens artikel 20, der er affattet således:]

1. Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs udgifter til administration og de modsvarende indtægter. Det europæiske økonomiske Fællesskabs indtægter og udgifter såvel som Det europæiske Atomenergifællesskabs indtægter og udgifter, med undtagelse af dem, der vedrører Forsyningsbureauet og Fællesforetagenderne, optages på De europæiske Fællesskabers budget i overensstemmelse med bestemmelserne i hver af traktaterne om oprettelse af disse tre Fællesskaber. Dette budget, hvis indtægter og udgifter skal balance, træder i stedet for Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs administrationsbudget, Det europæiske økonomiske Fællesskabs budget såvel som Det europæiske Atomenergifællesskabs driftsbudget og forsknings- og investeringsbudget*.

2. Den del af de nævnte udgifter, der dækkes af de i artikel 49 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab omhandlede udgifter, fastsættes til 18 millioner regningsenheder.

Fra og med det regnskabsår, der begynder den 1. januar 1967, forelægger Kommissionen hvert år for Rådet en beretning på grundlag af hvilken Rådet undersøger, om der er anledning til at foretage en tilpasning af dette tal efter udviklingen i Fællesskaberne budget. Rådet træffer afgørelse herom med det

* Stk. 1 som ændret ved artikel 10 i traktaten om ændring af budgetbestemmelser.

flertal, der foreskrives i artikel 28, stk. 4, første punktum, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab. Denne tilpasning sker på grundlag af en vurdering af den udvikling i udgifterne, der er et resultat af anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

3. Den del af afgifterne, der tjener til dækning af udgifterne på Fælleskaberne budget, anvendes af Kommissionen til gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med den tidsfølge, hvorefter medlemsstaterne stiller deres bidrag til rådighed på grundlag af de regnskabsregulativer, der er udstedt ifølge artikel 209, litra b), i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 183, litra b), i traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.]

Afsluttende bestemmelser

Artikel 7. Denne Konvention skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Konvention træder i kraft samtidig med Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 8. Denne Konvention, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlands og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Konvention.

UDFÆRDIGET i Rom, den femogtyvende marts nitten hundrede og syvoghalvtreds.

P. H. SPAAK

ADENAUER

PINEAU

ANTONIO SEGNI

BECH

J. LUNS

J. CH. SNOY ET D'OPPUERS

HALLSTEIN

M. FAURE

GAETANO MARTINO

LAMBERT SCHAUSS

J. LINTHORST HOMAN

**PROTOKOL^{1, 2} OM IMPORT TIL DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE
FÆLLESSKAB AF OLIEPRODUKTER RAFFINERET PÅ DE
NEDERLANDSKE ANTILLER***

De Høje Kontraherende Parter,

Som ønsker nærmere at fastlægge samhandelsordningen ved import til Det europæiske økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller,

Er Enige om følgende bestemmelser, der er vedlagt denne Traktat:

Artikel 1. Denne protokol gælder for olieprodukter, der henhører under positionerne 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (paraffin, microvox, mineralvoks, (gatch eller slack wax) samt anden mineralvoks) og 27.14 i Bruxelles-nomenklaturen indført til forbrug i Medlemsstaterne.

Artikel 2. Medlemsstaterne forpligter sig til at indrømme olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller de toldmæssige fordele, der følger af sidstnævntes associering med Fællesskabet, på de betingelser, der er fastsat i denne protokol. Disse bestemmelser gælder uanset de oprindelsesregler, der anvendes af Medlemsstaterne.

Artikel 3. 1. Såfremt Kommissionen på en Medlemsstats anmodning eller på eget initiativ konstaterer, at importen til Fællesskabet af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller, i henhold til den i ovennævnte artikel 2 fastsatte ordning, skaber virkelige vanskeligheder på markedet i en eller flere Medlemsstater, beslutter den, at de på denne import anvendelige toldafgifter indføres, forhøjes eller genindføres af de pågældende Medlemsstater i det omfang og sålænge, det er nødvendigt for at imødegå denne situation. De således indførte, forhøjede eller genindførte toldsatser kan ikke overstige dem, der anvendes for de samme produkter over for tredjelande.

2. De i stykke 1 omhandlede bestemmelser kan under alle omstændigheder anvendes, såfremt importen til Fællesskabet af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller udgør to millioner tons eller mere pr. år.

3. De afgørelser, der træffes af Kommissionen i henhold til stykke 1 og 2, herunder beslutninger, der har til formål at afvise anmodningen fra en Medlemsstat, bringes til Rådets kundskab. Dette kan på anmodning fra enhver Medlemsstat behandle disse afgørelser og kan på ethvert tidspunkt ændre eller omstøde disse ved afgørelse truffet med kvalificeret flertal.

Artikel 4. 1. Såfremt en Medlemsstat skønner, at importen af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller direkte eller via en anden Medlemsstat under den i artikel 2 fastsatte ordning skaber virkelige vanskeligheder på dens

¹ For the English text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1377, p. 185 — Pour le texte anglais, voir le *Recueil des Traites des Nations Unies*, vol. 1377, p. 185.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traites des Nations Unies*, vol. 1464, n° A-4300 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1464, No. A-4300.

* Tilføjet ved artikel 2 i konventionen af 13. november 1962 om ændring af traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 150 af 1. oktober 1964, s. 2414).

marked, og at omgående handling er nødvendig for at imødegå disse, kan den på eget initiativ beslutte at pålægge denne import told, hvis satser ikke må overstige de toldsatser, der anvendes over for tredjelande for samme produkter. Den underretter Kommissionen, der inden en måned træffer afgørelse om, hvorvidt de af den pågældende stat trufne forholdsregler kan opretholdes eller skal ændres eller ophæves. Bestemmelserne i artikel 3, stk. 3 anvendes på Kommissionens afgørelse.

2. Såfremt importen til en eller flere stater i Det europæiske økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller direkte eller via en anden Medlemsstat under den i artikel 2 fastsatte ordning i et kalenderår overstiger de tonnager, der er anført i bilaget til denne protokol, betragtes de foranstaltninger, der eventuelt i medfør af stk. 1 er truffet af denne eller disse Medlemsstater for det løbende år, som lovlige. Efter at have sikret sig, at den fastsatte tonnage er nået, tager Kommissionen de trufne foranstaltninger til efterretning. I så fald undlader de øvrige Medlemsstater at forelægge spørgsmålet for Rådet.

Artikel 5. Såfremt Fællesskabet vedtager at anvende kvantitative restriktioner på import af olieprodukter hidrørende fra andre lande, kan disse restriktioner ligeledes anvendes på import af disse produkter hidrørende fra de nederlandske Antiller. I så fald sikres der de nederlandske Antiller en præferencbehandling i forhold til tredjelande.

Artikel 6. 1. De i artikel 2-5 omhandlede bestemmelser revideres af Rådet, der efter høring af Forsamlingen og Kommissionen træffer afgørelse med enstemmighed, i forbindelse med vedtagelsen af en fælles oprindelsesdefinition for olieprodukter hidrørende fra tredjelande og de associerede lande, eller når det inden for rammerne af en fælles handelspolitik for de pågældende produkter træffer afgørelser, eller ved fastlæggelse af en fælles energipolitik.

2. Ved en sådan revision skal fordele af tilsvarende omfang dog under alle omstændigheder opretholdes for de nederlandske Antiller på egnet vis og for et kvantum på mindst to en halv million tons olieprodukter.

3. Fællesskabets forpligtelser for så vidt angår de i stk. 2 nævnte fordele af tilsvarende omfang kan i påkommende tilfælde fordeles på hvert land under hensyntagen til de tonnager, der er anført i bilaget til denne protokol.

Artikel 7. Med henblik på gennemførelsen af denne protokol pålægges det Kommissionen at følge udviklingen i importen til Medlemsstaterne af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, der sørger for videregivelsen heraf, alle hensigtmæssige oplysninger efter de af Kommissionen anbefalede administrative forskrifter.

TIL BEKRÆFTELSE HERAFT har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

H. FAYAT

E. SCHAUß

R. LAHR

H. R. VAN HOUTEN

J.-M. BOEGNER

W. F. M. LAMPE

C. RUSSO

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den trettende november nitten hundrede og toogtress.

BILAG TIL PROTOKOLLEN

For gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 4, stk. 2 i protokollen om import til Det europæiske økonomiske Fællesskab af olieprodukter raffineret på de nederlandske Antiller har De høje kontraherende Parter besluttet, at mængden på 2 millioner tons olieprodukter fra Antillerne fordeles som følger mellem Medlemsstaterne:

Tyskland	625.000 tons
Den belgisk-luxembourgske økonomiske Union.....	200.000 tons
Frankrig	75.000 tons
Italien	100.000 tons
Nederlandene	1.000.000 tons

**TRAKTAT¹ OM OPRETTELSE AF ET FÆLLES RÅD OG EN
FÆLLES KOMMISSION FOR DE EUROPÆISKE FÆLLES-
SKABER***

I. TRAKTATENS TEKST

Hans Majestæt Belgiernes Konge, Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for Den franske Republik, Præsidenten for Den italienske Republik, Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg, Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Har

Under henvisning til artikel 96 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab,

Under henvisning til artikel 236 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

Under henvisning til artikel 204 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab,

Besluttet på at fortsætte ad vejen mod europæisk enhed,

Med der forsæt ar foretage en sammenslutning af de tre Fællesskaber,

I erkendelse af, at oprettelsen af fælles institutioner for Fællesskaberne bidrager til denne sammenslutning,

Vedtaget at oprette et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber og har med dette mål for øje udpeget som fuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgiernes Konge: Paul-Henri Spaak, vicepremierminister og udenrigsminister;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland: Kurt Schmücker, økonomiminister;

Præsidenten for Den franske Republik: Maurice Couve de Murville, udenrigsminister;

Præsidenten for Den italienske Republik: Amintore Fanfani, udenrigsminister;

Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg: Pierre Werner, premierminister og udenrigsminister;

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene: J. M. A. H. Luns, udenrigsminister;

som, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

¹ For the English translation, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1348, p. 3 — Pour la traduction anglaise, voir le *Recueil des Traités des Nations Unies*, vol. 1348, p. 3.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 1348, p. 3 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1348, p. 3.

* *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 152 af 13. juli 1967, s. 2.

KAPITEL I. RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Artikel 1. Der oprettes et Råd for De europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt Rådet. Dette Råd træder i stedet for Det europæiske Kul- og Stål-fællesskabs særlige Ministerråd, Det europæiske økonomiske Fællesskabs Råd og Det europæiske Atomenergifællesskabs Råd.

Det udøver den myndighed og de beføjelser, der er tillagt disse institutioner på de betingelser, der er fastsat i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat.

Artikel 2. Rådet består af repræsentanter for Medlemsstaterne. Hver regering udpeger et af sine medlemmer som delegeret.

Formandshvervet udøves på skift af Rådets medlemmer for 6 måneder ad gangen efter nedenstående rækkefølge af medlemsstaterne: Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene og Det forenede Kongerige*.

Artikel 3. Rådet træder sammen efter indkaldelse fra formanden på initiativ af denne, af et medlem af Rådet eller af Kommissionen.

Artikel 4. Et Udvalg, der sammensættes af Medlemssternes Faste Repræsentanter, har til opgave at forberede Rådets arbejde og udføre de henv, der tildeles det af Rådet.

Artikel 5. Rådet fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 6. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

Artikel 7. Artiklerne 27, 28 stk. 1, 29 og 30 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, artiklerne 146, 147, 151 og 154 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artiklerne 116, 117, 121 og 123 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab ophæves.

Artikel 8. 1. Betingelserne for udøvelse af de beføjelser, der er tillagt. Det særlige Ministerråd ifølge Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab og ifølge den dertil knyttede Protokol vedrørende Domstolens Statut, ændres i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. Artikel 28 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab ændres som følger:

a) Bestemmelserne i artiklens stk. 3 med følgende ordlyd:

« I tilfælde, hvor denne Traktat kræver en enstemmig beslutning eller enstemmig og samstemmende udtalelse er beslutningen eller udtalelsen vedtaget, såfremt alle Rådets medlemmer stemmer herfor ».

suppleres med følgende bestemmelser:

« Ved anvendelse af artiklerne 21, 32, 32 a, 78 d og 78 f i denne Traktat og artiklerne 16, 20, stk. 3, 28, stk. 5 og 44 i Protokollen vedrørende Domst-

* Stk. 2 som ændret ved tiltrædelsesaktens artikel 11 i den udformning, der følger af tilpasningsafgørelsens artikel 5.

lens Statut, vil det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, dog ikke hindre vedtagelsen af de af Rådets afgørelser, der kræver enstemmighed ».

b) Bestemmelserne i artiklens stk. 4 med følgende ordlyd:

« Rådets beslutninger, bortset fra dem, der kræver kvalificeret flertal eller enstemmighed, træffes af et flertal af Rådets medlemmer, dette flertal betragtes som opnået, dersom det omfatter det absolute flertal af Medlemsstaternes repræsentanter, heri indbefattet en stemme fra en repræsentant for en af de Stater, som står for mindst en sjette del af den samlede værdi af Fællesskabets kul- og stålproduktion ».

suppleres med følgende bestemmelser:

« Ved anvendelse af bestemmelserne i artiklerne 78, 78 b og 78 d i denne Traktat, hvorefter der kræves kvalificeret flertal, tildeles der dog rådsmedlemmernes stemmer følgende vægt: Belgien 2, Tyskland 4, Frankrig 4, Italien 4, Luxembourg 1, Nederlandene 2. Afgørelser træffes med mindst 12 stemmer, der udtrykker tilslutning fra mindst fire medlemmer ».

3. Protokollen vedrørende Domstolens Statut, der er knyttet som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, ændres som følger:

a) Artiklerne 5 og 15 ophæves.

b) Artikel 16 ophæves og erstattes af følgende bestemmelser:

« 1. Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

2. På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på et ville udføre deres hver med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldig og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger ».

c) Artikel 20, stk. 3, og artikel 28, stk. 5, suppleres ved mellem de sidste to ord « Rådets godkendelse » at indføje ordet « enstemmige ».

d) Den første sætning i artikel 44 ophæves og erstattes af følgende bestemmelser:

« Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementer kræver Rådets enstemmige godkendelse ».

KAPITEL II. KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Artikel 9. Der oprettes en Kommission for De europæiske Fællesskaber, i det følgende benævnt Kommissionen. Denne Kommission træder i stedet for Det europæiske Kul- og Stål-fællesskabs Høje Myndighed, Det europæiske øko-

nomiske Fællesskabs Kommission og Det europæiske Atomenergifællesskabs Kommission.

Den udgør den myndighed og de beføjelser, der er tillagt disse institutioner på de betingelser, der er fastsat i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat.

Artikel 10. 1. Kommissionen består af tretten medlemmer, der vælges under hensyn til deres almindelige duelighed, og hvis uafhængighed er uomtvistelig*.

Antallet af medlemmer i Kommissionen kan ændres af Rådet med enstemmighed.

Kun statsborgere i Medlemsstaterne kan være medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen skal omfatte mindst én statsborger fra hver af Medlemsstaterne, dog kan højest to medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens medlemmer udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almene interesse.

Ved udførelsen af deres pligter må de hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ. De afholder sig fra enhver handling, som er uforenelig med karakteren af deres hverv. Hver Medlemsstat forpligter sig til at respektere denne grundsætning og til ikke at forsøge at påvirke Kommissionens medlemmer under udførelsen af deres hverv.

[3.] Kommissionens medlemmer må ikke, så længe deres tjeneste varer, udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmaessig virksomhed. Ved indsættelsen i hvertet afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de, såvel i deres tjenesteperiode som efter at denne er afsluttet, vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til efter tjenesteperiodens ophør at udvise hærderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele. Overtrædes disse forpligtelser, kan Domstolen på begæring af Rådet eller af Kommissionen — alt efter omstændighederne — afskedige den pågældende fra hans stilling i henhold til artikel 13 eller fratauge ham retten til pension eller andre tilsvarende fordele.

Artikel 11. Kommissionens medlemmer udnævnes af Medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst.

Deres tjenesteperiode varer fire år. Genudnævnelse kan finde sted.

Artikel 12. Bortset fra ordinære nybesættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående medlems tjenesteperiode udnævnes en efterfølger. Rådet kan dog med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger for den resterende periode.

Bortset fra de i artikel 13 nævnte afskedigelsestilfælde fungere Kommissionens medlemmer, indtil deres efterfølgere er udpeget.

* Første afsnit som ændret ved Rådets afgørelse af 1. januar 1973 om ændring af antallet af medlemmer i Kommissionen (*De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 2 af 1. januar 1973, s. 28).

Artikel 13. Ethvert medlem af Kommissionen kan afskediges af Domstolen på begæring at Rådet eller Kommissionen, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit henvind, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

Artikel 14. Kommissionens formand og fem næstformand udpeges blandt dens medlemmer for to år efter de samme regler som gælder for udnævnelse af Kommissionens medlemmer. Deres mandat kan fornyes*.

Bortset fra det tilfælde, hvor en almindelig nybesættelse finder sted, foretages udnævnelsen efter høring af Kommissionen.

I tilfælde af fratræden, afskedigelse eller dødsfald, nybesættes formandsposten og næstformandsposterne for resten af tjenesteperioden i overensstemmelse med de ovenfor fastsatte bestemmelser.

Artikel 15. Rådet og Kommissionen holder indbyrdes samråd og aftaler i fællesskab formerne for deres samarbejde.

Artikel 16. Kommissionen fastsætter sin forretningsorden med henblik på at sikre sin egen og sine tjenestegrenes virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i denne Traktat. Den drager omsorg for, at forretningsordenen offentliggøres.

Artikel 17. Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 10 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

Artikel 18. Hvert år og senest en måned før åbningen af Forsamlingens session offentliggør Kommissionen en almindelig beretning om Fællesskabernes virksomhed.

Artikel 19. Artiklerne 156-163 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, artiklerne 125-133 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab og artiklerne 9-13, 16 stk. 3, 17 og 18, stk. 6, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab ophæves.

KAPITEL III. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 20. 1. Det europæiske Kul- og Stål-fællesskabs udgifter til administration og de modsvarende indtægter, Det europæiske økonomiske Fællesskabs indtægter og udgifter såvel som Det europæiske Atomenergifællesskabs indtægter og udgifter, med undtagelse af dem, der vedrører Forsyningsbureauet og Fællesforetagenderne, optages på De europæiske Fællesskabers budget i overensstemmelse med bestemmelserne i hver af Traktaterne om oprettelse af disse tre Fællesskaber. Dette budget, hvis indtægter og udgifter skal balancere, træder i stedet for Det europæiske Kul- og Stål-fællesskabs administrationsbudget, Det europæiske økonomiske Fællesskabs budget såvel som Det europæiske Atomenergifællesskabs driftsbudget og forskning- og investeringsbudget**.

* Stk. I som ændret ved tiltrædelsaktenes artikel 16.

** Stk. I som ændret ved artikel 10 i traktaten om ændring af budgetbestemmelser.

2. Den del af de nævnte udgifter, der dækkes af de i artikel 49 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab omhandlede udgifter, fastsættes til 18 millioner regningsenheder.

Fra og med det regnskabsår, der begynder den 1. januar 1967, forelægger Kommissionen hvert år for Rådet en beretning, på grundlag af hvilken Rådet undersøger, om der er anledning til at foretage en tilpassning af dette tal efter udviklingen i Fællesskabernes budget. Rådet træffer afgørelse herom med det flertal, der foreskrives i artikel 28, stk. 4, første punktum, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab. Denne tilpassning sker på grundlag af en vurdering af den udvikling i udgifterne, der er et resultat af anvendelsen af Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab.

3. Den del af afgifterne, der tjener til dækning af udgifterne på Fællesskabernes budget, anvendes af Kommissionen til gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med den tidsfølge, hvorefter Medlemsstaterne stiller deres bidrag til rådighed på grundlag af de regnskabsregulativer, der er udstedt ifølge artikel 209, litra *b*, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 183, litra *b*, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 21. Artikel 78 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab ophæves og erstattes af følgende bestemmelser:

« *Artikel 78.* 1. Fællesskabets regnskabsår løber fra den 1. januar til den 31. december.

2. Fællesskabets udgifter til administration omfatter Den Høje Myndigheds udgifter, herunder dem, der vedrører Det rådgivende Udvalgs virksomhed samt Domstolens, Forsamlingens og Rådets udgifter.

3. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller et overslag over sine administrationsudgifter. Den Høje Myndighed sammenfatter disse overslag i et foreløbige forslag til administrationsbudget. Den føjer hertil en udtalelse der kan indeholde afgivende overslag.

Den Høje Myndighed forelægger Rådet der foreløbige forslag senest den 30. september i året, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Den Høje Myndighed og i givet fald fra de andre interessererede institutioner.

4. Rådet vedtager forslaget til administrationsbudget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

Forslaget til administrationsbudget skal forelægges Forsamlingen senest den 31. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen kan foreslå Rådet ændringer i forslaget til administrations-budget.

5. Hvis forsamlingen inden en måned efter foreleggelse af forslaget til administrationsbudget har godkendt dette eller ingen udtalelser har afgivet til Rådet, betragtes forslaget til administrationsbudget som endelig vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har stillet ændringsforslag, oversendes det ændrede forslag til administrationsbudget til Rådet. Dette forhandler derom med Den Høje Myndighed og i givet fald med andre

interesserede institutioner, og vedtager administrationsbudgettet endeligt med kvalificeret flertal.

6. Endelig vedtagelse af administrationsbudgettet medfører bemyn-digelse og forpligtelse for Den Høje Myndighed til at opkræve de mods-varende indtægter i henhold til bestemmelserne i artikel 49.

Artikel 78 a. Administrationsbudgettet opstilles i den regningsenhed, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 f udstedte regnskabsregulativ.

De i administrationsbudgettet anførte udgifter bevilges for et regnskabsår ad gangen, medmindre andet er fastsat i det i medfør af artikel 78 f udfærdigede regnskabsregulativ.

På de betingelser, der fastsættes i medfør af artikel 78 f, kan bevillinger, som ikke er beregnet til dækning af personaleudgifter, og som ikke er udnyttede ved regnskabsårets udløb, overføres, men kun til det følgende regnskabsår.

Bevillingerne opdeles i hovedkonti efter udgifternes art eller formål og opdeles yderligere i det omfang, det er nødvendigt, i overensstemmelse med det i medfør af artikel 78 f udstedte regnskabsregulativ.

Forsamlingens, Rådets, Den Høje Myndigheds og Domstolens udgifter opføres i særskilte afsnit i administrationsbudgettet, dog at en særlig ordning kan gennemføres for visse fællesudgifter.

Artikel 78 b. 1. Såfremt administrationsbudgettet ikke er vedtaget ved regnskabsårets begyndelse, kan der i henhold til bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 f udstedte regnskabsregulativ på grundlag af hver hovedkonto eller anden inddeling afholdes månedlige udgifter på indtil en tolvtedel af det forrige regnskabsårs bevillinger, dog at Den Høje Myndighed højst kan råde over beløb svarende til en tolvtedel af de beløb, der er opført i det forslag til administrationsbudget, som er under udarbejdelse.

Den Høje Myndighed er bemyndiget og forpligtet til at opkræve afgifterne op til et beløb svarende til bevillingerne i det foregående regnskabsår uden dog at kunne overskride det beløb, der ville være fremkommet ved vedtagelsen af forslaget til administrationsbudget.

2. Under forudsætning af, at de øvrige betingelser i stk. 1 iagttages, kan Rådet med kvalificeret flertal tillade udgifter, der overstiger denne tolvtedel. Bemyndigelsen og forpligtelsen til at opkræve afgifter kan tilpasses i overensstemmelse hermed.

Artikel 78 c. Inden for rammerne af de givne bevillinger og i overens-stemmelse med bestemmelserne i det i medfør af artikel 78 f udstedte regnskabsregulativ gennemfører Den Høje Myndighed administrationsbu-gtet på eget ansvar.

Regulativet fastsætter særlige retningslinjer for institutionernes med-virken ved afholdelsen af egne udgifter.

Med de begrænsninger og på de betingelser, der fastsættes i det i medfør af artikel 78 f udstedte regnskabsregulativ, kan Den Høje Myndighed inden for administrationsbudgettets rammer overføre bevillinger dels fra en hovedkonto til en anden hovedkonto, dels fra en underkonto til en anden underkonto.

Artikel 78 d. Regnskaberne vedrørende samtlige de i artikel 78, stk. 2, nævnte administrationsudgifter samt vedrørende indtægter på administrationskonti og vedrørende de skatteindtægter, der til fordel for Fællesskabet opkræves af dets tjenestemænds og øvrige ansattes løn, vederlag af honorarer, revideres af en kontrolkommission, der består af revisorer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og i hvilken en af revisorerne fører forsædet. Antallet af revisorer fastsættes af Rådet med enstemmighed. Revisorerne og kontrolkommissionens formand udpeges med enstemmighed af Rådet for et tidsrum af fem år. Deres vederlag fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal.

Ved revisionen, der foretages på grundlag af regnskabsbilagene og om fornødent ved undersøgelser på stedet, konstaterer kontrolkommissionen indtægternes og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed og sikrer sig, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder kontrolkommissionen en beretning, som vedtages af et flertal af dens medlemmer.

Den Høje Myndighed forelægger hvert år Rådet og Forsamlingen regnskabet vedrørende anvendelsen af administrationsbudgettets poster i det forløbne regnskabsår, tillige med kontrolkommissionens beretning. Den forelægger endvidere en oversigt over Fællesskabets aktiver og passiver inden for det område, administrationsbudgettet omfatter.

Rådet meddeler med kvalificeret flertal Den Høje Myndighed sin godkendelse af regnskabet. Det underretter Forsamlingen om sin beslutning.

Artikel 78 e. Rådet udpeger for en periode af tre år en revisor, der hvert år skal aflægge en beretning om den formelle rigtighed med hensyn til bogføringen og Den Høje Myndigheds økonomiske forvaltning; undtaget herfra er den bogføring, der vedrører de i artikel 78, stk. 2, nævnte administrationsudgifter samt indtægter på administrationskonti og de skatteindtægter, der til fordel for Fællesskabet opkræves af dets tjenestemænds og øvrige ansattes løn, vederlag og honorarer. Han skal affatte denne beretning senest seks måneder efter udløbet af det regnskabsår, som opgørelsen gælder, og oversende den til Den Høje Myndighed og Rådet. Den Høje Myndighed forelægger den for Forsamlingen.

Revisor udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Revisor-hvervet er uforeneligt med et hvilket som helst hverv i en af Fællesskabernes institutioner eller tjenester, bortset fra det i artikel 78 d nævnte hverv som medlem af kontrolkommissionen. Hans mandat kan fornyes.

Artikel 78 f. På forslag af Den Høje Myndighed skal Rådet med enstemmighed:

- a) udstede regnskabsregulaviter, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af administrationsbudgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen;
- b) fastlægge reglerne for de anvisningsberettigedes og regnskabsforerens ansvar og organisere kontrollen med disse. »

Artikel 22.* 1. Den myndighed og de beføjelser, der er tillagt den Revisionsret, som er oprettet ved artikel 78 e i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, artikel 206 i Traktaten om oprettelse af Det

* Som ændret ved artikel 27 i traktaten om ændring af visse finansielle bestemmelser.

europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 180 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab, udøves på de betingelser, der er fastsat i hver af disse Traktater, af en fælles Revisionsret for De europæiske Fællesskaber, konstitueret i overensstemmelse med nævnte artikler.

2. Med forbehold af den myndighed og de beføjelser, der er omtalt i stk. 1, udøver Revisionsretten for De europæiske Fællesskaber de beføjelser og den myndighed, der før denne Traktats ikrafttræden var tillagt kontrolkommissionen for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, på de betingelser, som er fastsat i de forskellige tekster, der vedrører kontrolkommissionen og revisionen. I alle disse tekster erstattes ordene « kontrolkommission » og « revisor » med ordet « Revisionsret ».

Artikel 23. Artikel 6 i Konventionen vedrørende fælles institutioner for De europæiske Fællesskaber ophæves.

KAPITEL IV. DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE

Artikel 24. 1. Tjenestemændene og de øvrige ansatte i Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske Atomenergifællesskab bliver samtidig med denne Traktats ikrafttræden tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber og indgår under den fælles administration for disse Fællesskaber.

På forslag af Kommissionen og efter at have indhentet udtalelse fra de øvrige interesserede institutioner udfærdiger Rådet med kvalificeret flertal vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.

2. Paragraf 7, stk. 3, i Konventionen om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 212 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 186 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab ophæves.

Artikel 25. Indtil ikrafttræden af den fælles vedtægt og af de fælles ansættelsesvilkår, der omhandles i artikel 24, samt af de forskrifter, der skal gives ifølge artikel 13 i Protokollen, der er knyttet som bilag til denne Traktat, gælder for de inden denne Traktats ikrafttræden ansatte tjenestemænd og øvrige ansatte fortsat de bestemmelser, der indtil da var gældende for dem.

Indtil den fælles vedtægt og de fælles ansættelsesvilkår, der er nævnt i artikel 24, samt de forskrifter, der skal gives ifølge artikel 13 i Protokollen, der er knyttet som bilag til denne Traktat, foreligger, gælder for de efter denne Traktats ikrafttræden ansatte tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne for tjenestemænd og øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og i Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 26. Artikel 40, stk. 2, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab ophæves og erstattes af følgende bestemmelser:

« Domstolen har endvidere kompetence til at tilkende en erstatning, der påhviler Fællesskabet, i tilfælde, hvor skaden er forårsaget ved en personlig fejl begået af en i Fællesskabet ansat under udøvelsen af hans tjenstlige pligter. De ansattes personlige ansvar over for Fællesskabet fastsættes i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem. »

KAPITEL V. ALMINDELIGE OG AFLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 27. 1. Artikel 22, stk. 1, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 139, stk. 1, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 109, stk. 1, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab ophæves og erstattes af følgende bestemmelser:

« Forsamlingen afholder en årlig session. Den træder uden indkaldelse sammen den anden tirsdag i marts. »

2. Artikel 24, stk. 2, i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab ophæves og erstattes af følgende bestemmelser:

« Indbringes forslag om mistillidsvotum vedrørende Den Høje Myn-digheds virksomhed, kan Forsamlingen tidligst tage stilling hertil tre dage efter forslagets indbringelse og kun ved en offentlig afstemning. »

Artikel 28. Det europæiske Fællesskaber nyder på Medlemsstaternes område de for udførelsen af deres opgave nødvendige privilegier og immuniteter på de betingelser, der er fastsat i den som bilag til denne Traktat knyttede Protokol. Dette gælder også Den europæiske Investeringsbank.

Artikel 76 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, artikel 218 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og artikel 191 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab samt protokollerne om privilegier og immuniteter, der er knyttet til disse tre Traktater som bilag, artikel 3, stk. 4, og artikel 14, stk. 2, i Protokollen vedrørende Domstolens Statut, der er knyttet som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, og artikel 28, stk. 1, andet afsnit, i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Inves-teringsbank, der er knyttet som bilag til Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, ophæves.

Artikel 29. De beføjelser, der er tillagt Rådet ifølge artiklerne 5, 6, 10, 12, 13, 24, 34 og 35 i denne Traktat og ifølge artiklerne i den dertil som bilag knyttede Protokol, udøves i henhold til de forskrifter, der er fastsat i artiklerne 148, 149 og 150 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og i artiklerne 118, 119 og 120 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab.

Artikel 30. Bestemmelserne i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og at Det europæiske Atomenergifællesskab vedrørende Domstolens kompetence og vedrørende udøvelsen af denne kompetence anvendes på bestemmelserne i denne Traktat og i den dertil som bilag knyttede Protokol; med hensyn til de bestemmelser, der fremtræder som ændringer af artiklerne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, finder bestemmelserne i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab dog fortsat anvendelse.

Artikel 31. Rådet påbegynder sin virksomhed fra den dag, denne Traktat træder i kraft.

På dette tidspunkt udøves formandshvervet i Rådet af det rådsmedlem, der i medfør af de i Traktaterne om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab fastsatte forskrifter skulle føre forsædet i Det europæiske økonomiske Fællesskabs og Det europæiske

Atomenergifællesskabs Råd; dette gælder for hans resterende tjenesteperiode. Ved udløbet af denne tjenesteperiode udøves formandshvervet efter tur i den rækkefølge af Medlemsstaterne, der er fastlagt i artikel 2 i denne Traktat.

Artikel 32. 1. Kommissionen består af fjorten medlemmer, indtil Traktaten om oprettelse af et eneste europæisk Fællesskab træder i kraft, dog højst i et tidsrum af tre år efter udnævnelsen af dens medlemmer.

I denne periode kan højst tre medlemmer af Kommissionen være af samme nationalitet.

2. Kommissionens formand, næstformænd og medlemmer udnævnes, så snart denne Traktat er trådt i kraft. Kommissionen påbegynder sin virksomhed den femte dag efter udnævnelsen af dens medlemmer. Samtidig ophører tjenesteperioden for medlemmerne af Den Høje Myndighed og af Det europæiske økonomiske Fællesskabs og Det europæiske Atomenergifællesskabs Kommissioner.

Artikel 33. Tjenesteperioden for medlemmerne af den i artikel 32 omhandlede Kommission ophører på det i artikel 32, stk. 1, fastsatte tidspunkt. Medlemmerne af den i artikel 10 omhandlede Kommission udnævnes senest en måned før dette tidspunkt.

For så vidt alle eller nogle medlemmer ikke udnævnes rettidigt, finder bestemmelserne i artikel 12, stk. 3, ikke anvendelse over for det medlem, der blandt hver Medlemsstats statsborgere har den laveste anciennitet som medlem af en Kommission eller af Den Høje Myndighed, eller som i tilfælde af samme anciennitet har den laveste alder. Bestemmelserne i artikel 12, stk. 3, kan dog anvendes over for alle medlemmer af samme nationalitet, hvis et medlem af denne nationalitet før det i artikel 32, stk. 1, fastsatte tidspunkt har nedlagt sit henv, uden at en efterfølger er udpeget.

Artikel 34. Rådet vedtager med enstemmighed en ordning angående vederlag til de forhenværende medlemmer af Den Høje Myndighed og af Det europæiske økonomiske Fællesskabs og Det europæiske Atomenergifællesskabs Kommissioner, der i medfør af artikel 32 er fratrådt deres tjeneste og ikke udpeget til medlemmer af Kommissionen.

Artikel 35. 1. Fællesskaberne første budget opstilles og vedtages for det regnskabsår, der begynder den 1. januar efter denne Traktats ikraftræden.

2. Såfremt denne Traktat træder i kraft før den 1. juli 1965, skal det almindelige budgetoverslag over Det europæiske Kul- og Stålafellesskabs administrationsudgifter, der udløber den 1. juli, forlænges til den 31. december samme år; de bevillinger, der er tildelt i henhold til dette budgetoverslag, forhøjes tilsvarende, medmindre Rådet med kvalificeret flertal træffer anden afgørelse.

Hvis denne Traktat træder i kraft efter den 30. juni 1965, træffer Rådet efter forslag fra Kommissionen med enstemmighed de nødvendige afgørelser, idet den lægger vægt på dels at sørge for en forsvarlig administration af Fællesskaberne, dels at få vedtaget Fællesskaberne første budget snarest muligt.

Artikel 36. Formanden for og medlemmerne af kontrolkommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab overtager hvertvænne som formand for og medlemmer af De europæiske Fællesskabers kontrolkommission, så snart denne Traktat træder i kraft og indtil udløbet af deres tidlige tjenesteperiode.

Den revisor, der indtil denne Traktats ikrafttræden udøver sit hvert i medfør af artikel 78 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålafellesskab, overtager indtil udløbet af sin tidligere tjenesteperiode hvert som den i artikel 78 e i sidstnævnte Traktat omhandlede revisor*.

Artikel 37. Uden i øvrigt at ændre anvendelsen af artikel 77 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålafellesskab, af artikel 216 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, af artikel 189 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab og af artikel 1, stk. 2, i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank, vedtager repræsentanterne for Medlemsstaternes regeringer i gensidig forståelse de nødvendige bestemmelser for at løse visse problemer, som særlig vedrører Storhertugdømmet Luxembourg, og som er fremkommet ved oprettelsen af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

Den afgørelse, der træffes af repræsentanterne for Medlemsstaternes regeringer, træder i kraft samme dag som denne Traktat.

Artikel 38. Denne Traktat skal ratificeres af De Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Artikel 39. Denne Traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den italienske Republiks Regerings arkiver. Denne Regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige Signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befudlmægtigede underskrevet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtredes.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges :
Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

PAUL-HENRI SPAAK

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland:

KURT SCHMÜCKER

Pour le Président de la République française :

MAURICE COUVE DE MURVILLE

Per il Presidente della Repubblica italiana:

AMINTORE FANFANI

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg :

PIERRE WERNER

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

J. M. A. H. LUNS

* Se ovenfor artikel 22.

2. PROTOKOL VEDRØRENDE DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

De Høje Kontraherende Parter,

Som tager i betragtning, at De europæiske Fællesskaber og Den europæiske Investeringssbank i henhold til artikel 28 i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for disse Fællesskaber, på Medlemsstaternes områder skal nyde de for opfyldelsen af deres opgaver nødvendige privilegier og immuniteter,

Er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til denne Traktat:

KAPITEL I. DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS EJENDOM, PENGEMIDLER, AKTIVER OG FORRETNINGER

Artikel 1. Fællesskabernes lokaler og bygninger er ukrænkelige. De er fritaget for ransagning, rekyquisition, beslaglæggelse og ekspropriation. Fællesskabernes ejendom og aktiver kan ikke uden bemyndigelse fra Domstolen gøres til genstand for tvangsforsanstaltninger, hvad enten disse er af administrativ eller judiciel art.

Artikel 2. Fællesskabernes arkiver er ukrænkelige.

Artikel 3. Fællesskaberne, deres aktiver, indtægter og øvrige ejendom er fritaget for alle direkte skatter.

Medlemsstaterne regeringer skal, hver gang det er muligt, træffe egnede forholdsregler med henblik på eftergivelse eller tilbagebetaling af indirekte skatter og afgifter, der indgår i prisen for fast ejendom eller løsøre, når Fællesskaberne til tjenestebrug foretager større indkøb, hvis pris omfatter skatter og afgifter af denne art. Anvendelsen af disse bestemmelser må dog ikke forære konkurrencevilkårene inden for Fællesskaberne.

Der indrømmes ingen fritagelse for afgifter, skatter og gebyrer, som blot udgør betaling for almennyttige offentlige ydelser.

Artikel 4. Fællesskaberne er fritaget for al told, såvel som for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af genstande, der er bestemt til tjenestebrug; de således indførte genstande må ikke afhændes i det land, til hvilket de er blevet importeret — hvorken mod eller uden vederlag — medmindre det sker på betingelser, som godkendes af det pågældende lands regering.

Fællesskaberne er endvidere fritaget for al told samt for forbud og restriktioner vedrørende indførsel og udførsel af deres publikationer.

Artikel 5. Det europæiske Kul- og Stålafellesskab må ligge inde med valuta af enhver art og have konti i enhver møntsart.

KAPITEL II. MEDDELELSER OG PASSÉRSLEDER

Artikel 6. Fællesskabernes institutioner skal med hensyn til deres tjenstlige meddelelser og forsendelse af alle deres dokumenter på enhver Medlemsstats område tilstås samme behandling, som den pågældende Stat tilstår diplomatiske repræsentationer.

Fællesskabernes institutioners tjenstlige korrespondance og andre tjenstlige meddelelser må ikke være genstand for censur.

Artikel 7. 1. Formændene for Fællesskabernes institutioner kan for disse institutioners medlemmer og ansatte udstede passérsedler, hvis form bestemmes af Rådet, og som skal anerkendes af Medlemssternes myndigheder som gyldig rejselegitimation. Disse passérsedler udstedes til tjenestemænd og andre ansatte i henhold til de betingelser, der er fastsat i vedtægten for tjenestemænd og i ansættelsesvilkårene for andre ansatte i Fællesskaberne.

Kommissionen kan indgå aftaler om anerkendelse af disse passérsedler som gyldig rejselegitimation på tredjelands område.

2. Bestemmelserne i artikel 6 i Protokollen vedrørende privilegier og immuniteter for Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab finder dog fortsat anvendelse på de medlemmer og andre ansatte i institutionerne, der ved denne Traktats ikrafttræden er i besiddelse af den i nævnte artikel omhandlede passérseddel, indtil bestemmelserne i stk. I ovenfor tages i anvendelse.

KAPITEL III. MEDLEMMER AF FORSAMLINGEN

Artikel 8. Forsamlingens medlemmer er hverken administrativt eller på anden måde undergivet nogen begrænsning i deres bevægelsesfrihed på vej til eller fra Forsamlingens mødested.

Med hensyn til toldforhold og valutakontrol tilstås forsamlingens medlemmer:

- af deres egen regering samme lettelser, som tilstås højere tjenestemænd, der begiver sig til udlandet i midlertidigt officielt hverv;
- af de øvrige Medlemsstaters regeringer samme lettelser, som tilstås repræsentanter fra fremmede regeringer i midlertidigt officielt hverv.

Artikel 9. Forsamlingens medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10. Under Forsamlingens mødeperioder nyder medlemmerne:

- på deres eget lands område de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling;
- på en anden Medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholde og retsforfølgning.

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Forsamlingens mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Forsamlingens ret til at ophæve et af dens medlemmers immunitet.

KAPITEL IV. REPRÆSENTANTER FOR MEDLEMSSTATERNE, SOM DELTAGER I ARBEJDET I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS INSTITUTIONER

Artikel 11. Repræsentanterne for Medlemsstaterne, som deltager i arbejdet i Fællesskabernes institutioner, såvel som deres rådgivere og tekniske eksperter, nyder under udøvelsen af deres hverv og under rejse til og fra mødestedet sædvanlige privilegier, immuniteter og lettelser.

Denne artikel finder ligeledes anvendelse på medlemmerne af Fællesskabets rådgivende organer.

**KAPITEL V. DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
TJENESTEMÆND OG ØVRIGE ANSATTE**

Artikel 12. Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte skal, uanset deres nationalitet, på hver af Medlemsstaternes områder nyde følgende privilegier og immuniteter:

- a) fritagelse for retsforfølgning for de i embeds medfør foretagne handlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, dog med det forbehold, at bestemmelserne i Traktaterne dels om reglerne vedrørende tjenestemænds og andre ansattes ansvar over for Fællesskaberne, dels om Domstolens kompetence til at afgøre tvister mellem Fællesskaberne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte, finder anvendelse. Denne fritagelse gælder også efter tjenesteforholnets ophør;
- b) fritagelse sammen med deres ægtefæller og familiemedlemmer, der forsørges af dem, for indvandringsrestriktioner og bestemmelser om registrering af udlændinge;
- c) med hensyn til valuta- og omvekslingsbestemmelser de samme lettelser, som sædvanligt indrømmes tjenestemænd i internationale organisationer;
- d) ret til ved deres tiltræden af stillingen i det pågældende land toldfrit at indføre deres bohave og ejendele, samt ret til ved udløbet af deres tjenestetid i det pågældende land toldfrit at genudføre deres bohave og ejendele, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det land, hvor retten udøves, måtte finde fornødne;
- e) ret til toldfrit til personligt brug at indføre deres motorkøretøj, såfremt det er erhvervet i deres sidste bopælsland eller i det land, hvor de er statsborgere, under de vilkår, der gælder på dette lands hjemmemarked, samt ret til toldfrit at genudføre det, i begge tilfælde under forbehold af de betingelser, som regeringen i det pågældende land måtte finde fornødne.

Artikel 13. Løn, vederlag og honorarer, som Fællesskaberne udbetaler sine tjenestemænd og øvrige ansatte, beskattes til fordel for Fællesskaberne på de betingelser og efter den fremgangsmåde, som fastsættes af Rådet på grundlag af forslag fra Kommissionen.

Tjenestemændene og de øvrige ansatte fritages for national beskatning af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra Fællesskaberne.

Artikel 14. Fællesskabernes tjenestemænd og øvrige ansatte, som udelukkende med henblik på virksomhed i Fællesskabernes tjeneste tager ophold på en anden Medlemsstats område end den Stat, hvori de ved deres tiltræden i Fællesskabernes tjeneste havde bopæl i skattemæssig henseende, skal med hensyn til beskatning af indkomst og formue og til arveafgift samt til anvendelsen af de mellem Fællesskabernes Medlemsstater indgåede overenskomster til undgåelse af dobbeltbeskatning af begge de nævnte Stater betragtes, som om de havde bevaret deres tidligere bopæl, under forudsætning af, at denne var beliggende i en af Fællesskabernes Medlemsstater. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på ægtefællen i det omfang, denne ikke er selverhvervende, og på børn, som de i denne artikel nævnte personer tager vare på og forsørger.

Løsøre, der tilhører de i foregående stykke omhandlede personer, og som befinder sig på opholdslandets område, fritages for arveafgift i denne Stat; ved fastsættelsen af sådan afgift betragtes løsøret, med forbehold af tredjelands ret og

af eventuel anvendelse af bestemmelser i internationale overenskomster vedrørende dobbeltbeskatning, som om det befandt sig i den Stat, hvor det skattemæssige hjemsted findes.

En bopæl, der udelukkende er erhvervet med henblik på virksomhed i andre internationale organisationers tjeneste, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af denne artikels bestemmelser.

Artikel 15. På forslag af Kommissionen fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning for sociale ydelser, som skal gælde for Fællesskaberne tjenestemænd og øvrige ansatte.

Artikel 16. På forslag af Kommissionen og efter høring af andre interesserede institutioner, bestemmer Rådet, på hvilke grupper af Fællesskaberne tjenestemænd og øvrige ansatte bestemmelserne i artiklerne 12, 13, stk. 2, og 14 finder anvendelse helt eller delvis.

Medlemsstaterne regeringer vil med regelmæssige mellemrum blive underrettet om navn, stilling og adresse på de tjenestemænd og øvrige ansatte, der tilhører disse grupper.

KAPITEL VI. PRIVILEGIER OG IMMUNITETER FOR DE REPRÆSENTATIONER FOR TREDJELANDE, DER ER AKKREDITERET HOS DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Artikel 17. Den Medlemsstat, på hvis område Fællesskaberne hovedsæde befinder sig, indrømmer de af tredjeland hos Fællesskaberne akkrediterede repræsentationer sædvanlige diplomatiske privilegier og immuniteter.

KAPITEL VII. ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 18. Privilegier, immuniteter og lettelser indrømmes Fællesskaberne tjenestemænd og øvrige ansatte udelukkende i Fællesskaberne interesse.

Enhver af Fællesskaberne institutioner skal opnæve den en tjenestemand eller anden ansat tilstænde immunitet, såfremt den skønner, at opnævle af immuniteten ikke strider mod Fællesskaberne interesser.

Artikel 19. Ved anvendelse af denne Protokol handler Fællesskaberne institutioner i gensidig forståelse med de pågældende Medlemsstaters ansvarlige myndigheder.

Artikel 20. Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Kommissionens medlemmer.

Artikel 21. Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende referenter med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i Protokollerne om Domstolens Statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 22. Denne Protokol finder ligeledes anvendelse på Den europæiske Investeringsbank, på medlemmerne af dens organer, på dens personale og på de repræsentanter for Medlemsstaterne, der deltager i dens arbejde, dog med forbehold af bestemmelserne i Protokollen om Bankens vedtægter.

Den europæiske Investeringsbank er i øvrigt fritaget for alle skatter og lignende afgifter i anledning af udvidelser af dens kapital, såvel som for de forskellige formaliteter, som måtte være forbundet hermed i det land, hvor den har sit sæde. Tilsvarende skal dens opløsning og likvidation heller ikke give anledning til nogen skatteopkrævning. Endelig skal Bankens og dens organers arbejde, for så

vidt det udøves under de i vedtægterne fastlagte betingelser, ikke medføre pålæggelse af omsætningafgifter.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Protokol.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

PAUL-HENRI SPAAK

KURT SCHMÜCKER

MAURICE COUVE DE MURVILLE

AMINTORE FANFANI

PIERRE WERNER

J. M. A. H. LUNS

3. SLUTAKT

De befuldmægtigede for Hans Majestæt Belgernes Konge, Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for Den franske Republik, Præsidenten for Den italienske Republik, Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg, Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Der den 8. april 1965 er trådt sammen i Bruxelles for at undertegne Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber,

Har vedtaget følgende tekster:

Traktat om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber,

Protokol vedrørende privilegier og immuniteter for De europæiske Fællesskaber.

Ved undertegnelsen af disse tekster har de befuldmægtigede:

- meddelt De europæiske Fællesskabers Kommission de i Bilag I anførte beføjelser;
- taget Forbundsrepublikken Tysklands Regerings erklæring, der er anført i Bilag II, til efterretning.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Slutakt.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

PAUL-HENRI SPAAK

KURT SCHMÜCKER

MAURICE COUVE DE MURVILLE

AMINTORE FANFANI

PIERRE WERNER

J. M. A. H. LUNS

BILAG

BILAG I. BEFØJELSER FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS KOMMISSION

De europæiske Fællesskabers Kommission får til opgave, inden for sit ansvarsområde, at træffe alle nødvendige forholdsregler til at gennemføre rationalisering af sine tjenester inden for en rimelig og forholdsvis kort frist, der ikke bør overskride et år. Til dette formål kan Kommissionen indhente alle egnede udtalelser. Kommissionen anmodes om regelmæssigt at aflægge beretning for Rådet, så dette kan følge gennemførelsen af den nævnte rationalisering.

BILAG II. ERKLÆRING FRA REGERINGEN FORBUNDSPUBLIKKEN TYSKLAND VEDRØRENDE ANVENDELSEN PÅ BERLIN AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF ET FÆLLES RÅD OG EN FÆLLES KOMMISSION FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER SAMT AT TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB

Regeringen for Forbundsrepublikken Tyskland forbeholder sig ret til ved deponeringen af sine ratifikationsdokumenter at erklære, at Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber samt Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab finder tilsvarende anvendelse på Land Berlin.

AFGØRELSE^{1, 2} TRUFFET AF REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER VEDRØRENDE DEN FORELØBIGE PLACERING AF VISSE AF FÆLLESSKABERNES INSTITUTIONER OG TJENESTER

Repræsentanterne for Medlemsstaternes Regeringer

Træffer,

Under henvisning til artikel 37 i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber, og

I betragtning af, at der — uanset anvendelse af artikel 77 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, artikel 216 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, artikel 189 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab og artikel 1, stk. 2, i Protokollen vedrørende vedtægterne for Den europæiske Investeringsbank — er anledning til, med henblik på at løse visse særlige problemer for Storhertugdømmet Luxembourg, ved oprettelsen af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber at etablere visse institutioners og tjenesters foreløbige arbejdssted i Luxembourg,

Følgende afgørelse:

Artikel 1. Luxembourg, Bruxelles og Strasbourg forbliver foreløbige tjenestesteder for Fællesskabernes institutioner.

Artikel 2. I månederne april, juni og oktober afholder Rådet sine møder i Luxembourg.

Artikel 3. Domstolen er fortsat placeret i Luxembourg.

Ligeledes placeres i Luxembourg de dømmende myndigheder og lignende myndigheder, herunder dem, der har kompetence til at gennemføre konkurrencereglerne, som enten består eller skal oprettes i henhold til Traktaterne om oprettelsen af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab, Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab samt i medfør af overenskomster, der er afsluttet inden for Fællesskabernes rammer mellem Medlemsstater eller med tredjelande.

Artikel 4. Det europæiske Parlaments Generalsekretariat og dets tjenester er fortsat placeret i Luxembourg.

Artikel 5. Den europæiske Investeringsbank placeres i Luxembourg, hvor dens ledende organer træder sammen og hele dens virksomhed udøves.

Denne bestemmelse gælder især med hensyn til udviklingen af den nuværende virksomhed, navnlig den, der sigtes til i artikel 130 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, med hensyn til en eventuel udvidelse af denne virksomhed til andre områder og med hensyn til nye opgaver, som måtte blive overdraget Banken.

¹ For the English translation, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1348, p. 99 — Pour la traduction anglaise, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 1348, p. 99.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 1348, p. 99 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1348, p. 99.

I Luxembourg placeres et forbindelseskontor mellem Kommissionen og Den europæiske Investeringsbank, især for at lette Den europæiske Udviklingsfonds forretninger.

Artikel 6. Det Monetære Udvalg træder sammen i Luxembourg og i Bruxelles.

Artikel 7. Det europæiske Kul- og Stål-fællesskabs afdelinger for finansieringssager placeres i Luxembourg. Disse afdelinger omfatter Generaldirektoratet for Udlån og Investering såvel som den afdeling, der har til opgave at opkræve afgiften, samt de dertil hørende regnskabsafdelinger.

Artikel 8. I Luxembourg placeres et kontor for Fællesskabernes officielle publikationer, og hertil knyttes et fælles salgskontor og en afdeling for udarbejdelse af oversættelser på mellemlang eller lang sigt.

Artikel 9. Endvidere placeres følgende af Kommissionens afdelinger i Luxembourg:

- a) det statistiske kontor og afdelingen for databehandling;
- b) Det europæiske økonomiske Fællesskabs og Det europæiske Kul- og Stål-fællesskabs afdelinger for sundhedsforskrifter og for arbejdssikkerhed;
- c) Generaldirektoratet for Kundskabsformidling, Direktoratet for Sundhedsbeskyttelse, Det europæiske Atomenergifællesskabs Direktorat for Sikkerhedskontrol;

samt det nødvendige administrative og tekniske apparat.

Artikel 10. Medlemsstaterne regeringer er rede til at placere andre fællesskabsorganer og -afdelinger, især på det finansielle område, i Luxembourg eller overflytte sådanne dertil, for så vidt der sikres disse organer og afdelinger mulighed for at fungere bedst muligt.

Med dette mål for øje opfordrer de Kommissionen til hvert år at forelægge dem en beretning om den foreliggende situation vedrørende placeringen af Fællesskabernes organer og afdelinger og om mulighederne for i overensstemmelse med denne bestemmelse at træffe nye dispositioner under hensyn til, at Fællesskaberne skal kunne fungere bedst muligt.

Artikel 11. For at sikre, et Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab fungerer bedst muligt, opfordres Kommissionen til at foretage en gradvis og koordineret overflytning af de forskellige afdelinger, idet administrationsafdelingerne for kul- og stålmarkedet flyttes sidst.

Artikel 12. Med forbehold af ovenstående bestemmelser berører denne afgørelse ikke sådanne foreløbige arbejdssteder for De europæiske Fællesskabers institutioner og tjenester, som er et resultat af regeringernes tidligere afgørelser, og heller ikke den ved oprettelsen af et fælles Råd og en fælles Kommission betingede omgruppering af tjenesterne.

Artikel 13. Denne afgørelse træder i kraft samme dag som Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber.

UDFÆRDIGET i Bruxelles, den ottende april nitten hundrede og femogtres.

PAUL-HENRI SPAAK

KURT SCHMÜCKER

MAURICE COUVE DE MURVILLE

AMINTORE FANFANI

PIERRE WERNER

J. M. A. H. LUNS

**TRAKTAT¹.² OM ÆNDRING AF VISSE BUDGETBESTEMMELSER
ITRAKTATERNE OM OPRETTELSE AF DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER OG I TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF ET
FÆLLES RÅD OG EN FÆLLES KOMMISSION FOR DE EURO-
PÆISKE FÆLLESSKABER***

Hans Majestæt Belgierne Konge, Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland, Præsidenten for Den franske Republik, Præsidenten for Den italienske Republik, Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg, Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene,

Har

Under henvisning til artikel 96 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab,

Under henvisning til artikel 236 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

Under henvisning til artikel 204 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab,

I betragtning af, at Fællesskaberne vil få rådighed over egne midler, som er bestemt til at dække alle deres udgifter,

I betragtning af, at udskiftningen af Medlemsstaternes bidrag med Fællesskaberne egne midler kræver øgede budgetbeføjelser hos Forsamlingen,

Besluttet på at lade Forsamlingen deltage umiddelbart i kontrollen med forvaltningen af Fællesskaberne budget,

Vedtaget at ændre visse budgetbestemmelser i Traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber, og har med dette mål for øje udpeget som befuldmægtigede:

Hans Majestæt Belgierne Konge: Pierre Harmel, udenrigsminister;

Præsidenten for Forbundsrepublikken Tyskland: Walter Scheel, udenrigsminister;

Præsidenten for Den franske Republik: Maurice Schumann, udenrigsminister;

Præsidenten for Den italienske Republik: Aldo Moro, udenrigsminister;

Hans Kongelige Højhed Storhertugen af Luxembourg: Gaston Thorn, udenrigsminister og minister for udenrigshandelen;

¹ For the English text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1377, p. 210 — Pour le texte anglais, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 1377, p. 210.

² Pour le texte français, voir le *Recueil des Traité des Nations Unies*, vol. 1427, n° A-4300 — For the French text, see United Nations, *Treaty Series*, vol. 1427, No. A-4300.

* *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. 1,2 af 2. januar 1971, s. 1.

Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene: H. J. de Koster, statssekretær i udenrigsministeriet;

som, efter at de har udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

Er blevet enige om følgende bestemmelser:

**KAPITEL I. BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN
OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB**

Artikel 1. Artikel 78 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab erstattes af følgende bestemmelser:

« *Artikel 78.* 1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Fællesskabets udgifter til administration omfatter Den Høje Myndigheds udgifter, herunder dem, der angår Det rådgivende Udvælgs virksomhed samt Domstolens, Forsamlingens og Rådets udgifter.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter til administration. Den Høje Myndighed sammenfatter disse overslag i et foreløbige forslag til administrationsbudget. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Den Høje Myndighed forelægger Rådet der foreløbige forslag til administrationsbudget senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Den Høje Myndighed og i givet fald fra de andre interessererede institutioner.

Rådet vedtager forslaget til administrationsbudget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Forslaget til administrationsbudget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre forslaget til administrationsbudget og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Forsamlingen inden femogfyre dage efter forelæggelsen af forslaget til administrationsbudget har godkendt dette, er administrationsbudgettet endeligt vedtaget. Hvis Forsamlingen inden for denne frist hverken har ændret forslaget til administrationsbudget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes forslaget til administrationsbudget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet det nævnte forslag til administrationsbudget med Den Høje Myndighed og i givet fald med de andre interessererede

institutioner, kan det med kvalificeret flertal modifcere enhver af de af Forsamlingen vedtagne ændringer og med samme flertal træffe afgørelse angående Forsamlingens ændringsforslag. Forslaget til administrationsbudget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af det nævnte forslag til administrationsbudget modifciceret nogen af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, og har det godkendt Forsamlingens ændringsforslag, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Forsamlingen, at det ikke har modifciceret nogen af ændringerne, og at det har godkendt ændringsførslagene.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modifciceret en eller flere af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, eller har det ikke godkendt Forsamlingens ændringsforslag, oversendes forslaget til administrationsbudget påny til Forsamlingen. Rådet gør denne bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Forsamlingen er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, træffer den inden femten dage efter forelæggelsen af det nævnte forslag til administrationsbudget med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer afgørelse angående Rådets modifikationer af de af Forsamlingen foretagne ændringer og vedtager derved administrationsbudgettet. Har Forsamlingen ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Forsamlingens formand, at administrationsbudgettet er endeligt vedtaget.

8. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for konjunkturpolitik og af Udvalget for budgetpolitik fastslår Den Høje Myndighed denne maksimalsats således, som den fremgår af:

- udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalindkomsten i faste priser,
- den gennemsnitlige ændring i Medlemsstaternes budgetter og
- udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det sidste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykket fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der folger af det forslag til administrationsbudget, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Forsamlingen, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når i ganske særlige tilfælde Forsamlingen, Rådet eller Den Høje Myndighed finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en for-

højelse udover den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Forsamlingen, hvis afgørelse træffes med et flertal af dens medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

9. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstede retsakter, navlig af dem, der vedrører Fællesskaberne egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

10. Endelig vedtagelse af administrationsbudgettet medfører bemyn-digelse og forpligtelse for Den Høje Myndighed til at opkræve de modsva-rende indtægter i henhold til bestemmelserne i artikel 49. »

Artikel 2. Traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab suppleres med følgende bestemmelser:

« Artikel 78 A. Som undtagelser fra artikel 78 gælder for budgetter vedrørende regnskabsårene indtil regnskabsåret 1975 følgende bestemmelser:

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Fællesskabets udgifter til administration omfatter Den Høje Myndigheds udgifter, herunder dem, der angår Det rådgivende Udvælgs virksomhed, samt Domstolens, Forsamlingens og Rådets udgifter.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter til administration. Den Høje Myndighed sammen-fatter disse overslag i et foreløbigt forslag til administrationsbudget. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Den Høje Myndighed forelægger Rådet der foreløbige forslag til administrationsbudget senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Den Høje Myndighed og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager forslaget til administrationsbudget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Forslaget til administrationsbudget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til at foreslå Rådet ændringer i forslaget til admi-nistrationsbudget.

Hvis Forsamlingen inden femogfyre dage efter foreleggelsen af for-slaget til administrationsbudget har godkendt dette, eller den ikke har foreslægt ændringer til det, betragtes administrationsbudgettet som endeligt vedtaget.

Hvis Forsamlingen inden udløbet af denne frist har stillet ændringsfor-slag, oversendes forslaget til administrationsbudget med tilhørende ændrings-forslag til Rådet.

5. Efter at Rådet har drøftet det nævnte forslag til administrationsbudget med Den Høje Myndighed, og i givet fald med de andre interessererede institutioner, vedtager det inden tredive dage efter forelæggelsen af dette forslag administrationsbudgettet i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

Hvis en af Forsamlingen foreslået ændring ikke fører til nogen forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, især når en eventuelt af ændringen følgende udgiftsforhøjelse udtrykkeligt udlynes ved et eller flere ændringsforslag, der medfører en tilsvarende nedstilling af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt.

Hvis en af Forsamlingen foreslået ændring fører til forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, skal Rådet, for at godkende ændringsforslaget, træffe afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet i henhold til andet eller tredje afsnit i dette stykke har forkastet eller ikke har godkendt et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten bibeholde det i forslaget til administrationsbudget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

6. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Rådets formand, at administrationsbudgettet er endeligt vedtaget.

7. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne indtægter og ligevægten mellem indtægter og udgifter.

8. Endelig vedtagelse af administrationsbudgettet medfører bemyn-digelse og forpligtelse for Den Høje Myndighed til at opkræve de modsvarende indtægter i henhold til bestemmelserne i artikel 49. »

Artikel 3. Sidste stykke i artikel 78 d i Traktaten om Det europæiske Kul- og Stål-fællesskab erstattes af følgende bestemmelser:

« Rådet og forsamlingen meddeler Den Høje Myndighed godkendelse vedrørende forvaltningen af administrationsbudgettet. Med henblik herpå gennemgås kontrolkommissionens beretning først af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og derefter af Forsamlingen. Den Høje Myndighed opnår først godkendelse, når Rådet og Forsamlingen har truffet afgørelse. »

KAPITEL II. BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB

Artikel 4. Artikel 203 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Økonomske Fællesskab erstattes af følgende bestemmelser:

« *Artikel 203.* 1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter de ten udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interessererede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Forsamlingen inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Forsamlingen inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet det nævnte budgetforslag med Kommissionen og i givet fald med de andre interessererede institutioner, kan det med kvalificeret flertal modifcere enhver af de af Forsamlingen vedtagne ændringer og med samme flertal træffe afgørelse angående Forsamlingens ændringsforslag. Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af det nævnte budgetforslag modifciceret nogen af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, og har det godkendt Forsamlingens ændringsforslag, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Forsamlingen, at det ikke har modifciceret nogen af ændringerne, og at det har godkendt ændringsforslagene.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modifciceret en eller flere af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, eller har det ikke godkendt Forsamlingens ændringsforslag, oversendes budgetforslaget påny til Forsamlingen. Rådet gør denne bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Forsamlingen er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, træffer den inden femten dage efter forelæggelsen af det nævnte budgetforslag med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer afgørelse angående Rådets modifikationer af de af Forsamlingen foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Forsamlingen ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Forsamlingens formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelser i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for konjunkturpolitik og af Udvalget for budgetpolitik, fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

- udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalproduktet i faste priser;
- den gennemsnitlige ændring i Medlemsstaterne budgetter; og
- udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det sidste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykket fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der folger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Forsamlingen, ved udøvelsen af sin ret til af foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når i ganske særlige tilfælde Forsamlingen, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskaberne virksomhed nødvendiggør en forhøjelse udover den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Forsamlingen, hvis afgørelse træffes med et flertal af dens medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

9. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskaberne egne midler og ligevægten mellem indtægter og udgifter. »

Artikel 5. Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fælleskab suppleres med følgende bestemmelser:

« *Artikel 203 a.* Som undtagelser fra artikel 203 gælder for budgetter vedrørende regnskabsårene indtil regnskabsåret 1975 følgende bestemmelser:

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.
2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbigt budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interesserede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til at foreslå Rådet ændringer i budgetforslaget.

Hvis Forsamlingen inden femogfyrre dage efter forelæggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, eller den ikke har foreslået ændringer til det, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Hvis Forsamlingen inden udløbet af denne frist har stiller ændringsforslag, oversendes budgetforslaget med tilhørende ændringsforslag til Rådet.

5. Efter at Rådet har drøftet det nævnte budgetforslag med Kommissionen og i givet fald med de andre interesserende institutioner, vedtager det inden tredive dage efter forelæggelsen af dette forslag budgettet i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

Hvis en af Forsamlingen foreslået ændring ikke fører til nogen forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, især når en eventuelt af ændringen følgende udgiftsforhøjelse udtrykkeligt udlignes ved et eller flere ændringsforslag, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt.

Hvis en af Forsamlingen foreslået ændring fører til forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, skal Rådet, for at godkende ændringsforslaget, træffe afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet i henhold til andet eller tredje afsnit i dette stykke har forkastet eller ikke har godkendt et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten bibeholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

6. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Rådets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

7. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstede retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskaberne egne midler og ligevægten mellem indtægter og udgifter. »

Artikel 6. Sidste stykke i artikel 206 i Traktaten om oprettelse af Det europeiske økonomiske Fællesskab erstattes af følgende bestemmelser:

« Rådet og Forsamlingen meddeler Kommissionen godkendelse vedrørende forvaltningen af budgettet. Med henblik herpå gennemgås kontrolkommissionens bereitung først af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og derefter af Forsamlingen. Kommissionen opnår først godkendelse, når Rådet og Forsamlingen har truffet afgørelse. »

**KAPITEL III. BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE
AF DET EUROPÆISKE ATOMENERGIFÆLLESSKAB**

Artikel 7. Artikel 177 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab erstattes af følgende bestemmelser:

« *Artikel 177.* 1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Udtrykket « budget » i denne artikels forstand omfatter driftsbudgettet såvel som forsknings- og investeringsbudgettet.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbige budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interessererde institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til med et flertal af sine medlemmers stemmer at ændre budgetforslaget og til med absolut flertal af de afgivne stemmer at foreslå Rådet ændringer i forslaget vedrørende de udgifter, der er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstedt i henhold til denne.

Hvis Forsamlingen inden femogfyrr dage efter forelæggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, er budgettet endeligt vedtaget. Hvis Forsamlingen inden for denne frist hverken har ændret budgetforslaget eller foreslået nogen ændring af dette, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Såfremt Forsamlingen inden udløbet af denne frist har vedtaget ændringer eller stillet ændringsforslag, oversendes budgetforslaget til Rådet i den ændrede form eller ledsaget af ændringsforslag.

5. Efter at Rådet har drøftet det nævnte budgetforslag med Kommissionen og i givet fald med de andre interesserede institutioner, kan det med kvalificeret flertal modificere enhver af de af Forsamlingen vedtagne ændringer og med samme flertal træffe afgørelse angående Forsamlingens ændringsforslag. Budgetforslaget ændres i overensstemmelse med de ændringsforslag, Rådet har godkendt.

Har Rådet ikke inden femten dage efter forelæggelsen af det nævnte budgetforslag modificeret nogen af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, og har det godkendt Forsamlingens ændringsforslag, betragtes budgettet som endeligt vedtaget. Rådet meddeler Forsamlingen, at det ikke har modificeret nogen af ændringerne, og at det har godkendt ændringsforslagene.

Har Rådet inden udløbet af denne frist modificeret en eller flere af de ændringer, Forsamlingen har vedtaget, eller har det ikke godkendt Forsamlings ændringsforslag, oversendes budgetforslaget på ny til Forsamlingen. Rådet gør denne bekendt med udfaldet af sine rådslagninger.

6. Når Forsamlingen er blevet underrettet om udfaldet af behandlingen af sine ændringsforslag, træffer den inden femten dage efter foreslæggelsen af det nævnte budgetforslag med et flertal af sine medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer afgørelse angående Rådets modifikationer af de af Forsamlingen foretagne ændringer og vedtager derved budgettet. Har Forsamlingen ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af denne frist, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

7. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Forsamlingens formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

8. For samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstede i henhold til denne, fastsættes hvert år en maksimalsats for forhøjelse i forhold til udgifter af samme art i det løbende regnskabsår.

Efter høring af Udvalget for konjunkturpolitik og af Udvalget for budgetpolitik, fastslår Kommissionen denne maksimalsats således, som den fremgår af:

- udviklingen inden for Fællesskabet af bruttonationalproduktet i faste priser;
- den gennemsnitlige ændring i Medlemsstaternes budgetter; og
- udviklingen af leveomkostningerne i løbet af det sidste regnskabsår.

Om maksimalsatsen skal der inden den 1. maj gives meddelelse til alle Fællesskabets institutioner. Disse er pligtige at rette sig efter den under budgetbehandlingen, dog med forbehold af bestemmelserne i dette stykke fjerde og femte afsnit.

Er den forhøjelsessats, der følger af det budgetforslag, som Rådet har udarbejdet, med hensyn til sådanne udgifter, som ikke er en nødvendig følge af Traktaten eller af retsakter udstede i henhold til denne, større end halvdelen af maksimalsatsen, kan Forsamlingen, ved udøvelsen af sin ret til at foretage ændringer, yderligere forhøje det samlede beløb for sådanne udgifter med op til halvdelen af maksimalsatsen.

Når i ganske særlige tilfælde Forsamlingen, Rådet eller Kommissionen finder, at Fællesskabernes virksomhed nødvendiggør en forhøjelse udover den sats, der er fastlagt ved den i dette stykke foreskrevne fremgangsmåde, kan der fastsættes en anden sats ved aftale mellem Rådet, hvis afgørelse træffes med kvalificeret flertal, og Forsamlingen, hvis afgørelse træffes med et flertal af dens medlemmers stemmer og med tre femtedele af de afgivne stemmer.

9. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel, under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstede retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne midler og ligevægten mellem indtægter og udgifter. »

Artikel 8. Traktaten om oprettelse af Det europæiske Atomenergifællesskab suppleres med følgende bestemmelser:

« Artikel 177a. Som undtagelser fra artikel 177 gælder for budgetter vedrørende regnskabsårene indtil regnskabsåret 1975 følgende bestemmelser:

1. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Udtrykket « budget » i denne artikels forstand omfatter driftsbudgettet såvel som forsknings- og investeringsbudgettet.

2. Hver af Fællesskabets institutioner opstiller inden den 1. juli et overslag over sine udgifter. Kommissionen sammenfatter disse overslag i et foreløbige budgetforslag. Den føjer hertil en udtalelse, der kan indeholde afvigende overslag.

Dette foreløbige forslag indeholder et overslag over indtægterne og et overslag over udgifterne.

3. Kommissionen forelægger Rådet det foreløbige budgetforslag senest den 1. september i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Når Rådet påtænker at fravige det foreløbige forslag, indhenter det en udtalelse fra Kommissionen og i givet fald fra de andre interessererede institutioner.

Rådet vedtager budgetforslaget med kvalificeret flertal og oversender det til Forsamlingen.

4. Budgetforslaget skal forelægges Forsamlingen senest den 5. oktober i det år, der ligger forud for det, forslaget vedrører.

Forsamlingen har ret til at foreslå Rådet ændringer i budgetforslaget.

Hvis Forsamlingen inden femogfyrre dage efter foreleggelsen af budgetforslaget har godkendt dette, eller den ikke har foreslået ændringer til det, betragtes budgettet som endeligt vedtaget.

Hvis Forsamlingen inden udløbet af denne frist har stillet ændringsforslag, oversenderes budgetforslaget med tilhørende ændringsforslag til Rådet.

5. Efter at Rådet har drøftet det nævnte budgetforslag med Kommissionen, og i givet fald med de andre interessererede institutioner, vedtager det inden tredive dage efter foreleggelsen af dette forslag budgettet i overensstemmelse med følgende bestemmelser.

Hvis en af Forsamlingen foreslået ændring ikke fører til nogen forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, især når en eventuelt af ændringen følgende udgiftsforhøjelse udtrykkeligt udlignes ved et eller flere ændringsforslag, der medfører en tilsvarende nedsættelse af udgifterne, kan Rådet med kvalificeret flertal forkaste dette ændringsforslag. Træffes ingen beslutning om at forkaste ændringsforslaget, er det godkendt.

Hvis en af Forsamlingen foreslået ændring fører til forhøjelse af det samlede udgiftsbeløb for en institution, skal Rådet, for at godkende ændringsforslaget, træffe afgørelse med kvalificeret flertal.

Hvis Rådet i henhold til andet eller tredje afsnit i dette stykke har forkastet eller ikke har godkendt et ændringsforslag, kan det med kvalificeret flertal enten bibeholde det i budgetforslaget opførte beløb eller fastsætte et andet beløb.

6. Når den i denne artikel foreskrevne behandling er afsluttet, fastslår Rådets formand, at budgettet er endeligt vedtaget.

7. Hver institution udøver de beføjelser, der tilkommer den i henhold til denne artikel under iagttagelse af bestemmelserne i Traktaten og af de i medfør af denne udstedte retsakter, navnlig af dem, der vedrører Fællesskabernes egne midler og ligevægten mellem indtægter og udgifter. »

Artikel 9. Sidste stykke i artikel 180, i Traktaten om Det europæiske Atomenergifællesskab erstattes af følgende bestemmelser:

« Rådet og Forsamlingen meddeler Kommissionen godkendelse vedrørende forvaltningen af hvert af budgetterne. Med henblik herpå gennemgås kontrolkommissionens beretning først at Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, og derefter af Forsamlingen. Kommissionen opnår først godkendelse, når Rådet og Forsamlingen har truffet afgørelse. »

KAPITEL IV. BESTEMMELSER OM ÆNDRING AF TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF ET FÆLLES RÅD OG EN FÆLLES KOMMISSION FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Artikel 10. Artikel 20, stk. 1, i Traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber erstattes af følgende bestemmelser:

« 1. Det europæiske Kul- og Stålafellesskabs udgifter til administration og de modsvarende indtægter, Det europæiske Økonomiske Fællesskabs indtægter såvel som Det europæiske Atomenergifællesskabs indtægter og udgifter, med undtagelse af dem, der vedrører Forsyningsbureauet og Fællesforetagenderne, optages på De europæiske Fællesskabers budget i overensstemmelse med bestemmelserne i hver af Traktaterne om oprettelse af disse tre Fællesskaber. Dette budget, hvis indtægter og udgifter skal balancere, træder i stedet for Det europæiske Kul- og Stålafellesskabs administrationsbudget, Det europæiske Økonomiske Fællesskabs budget såvel som Det europæiske Atomenergifællesskabs driftsbudget og forsknings- og investeringsbudget. »

KAPITEL V. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11. Denne Traktat skal ratificeres af de Høje Kontraherende Parter i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser. Ratifikationsdokumenterne deponeres hos Den italienske Republiks Regering.

Artikel 12. Denne Traktat træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter deponeringen af det sidste ratifikationsdokument.

Hvis imidlertid den i artikel 7 i afgørelsen af 21. april 1970 nævnte meddelelse angående udskiftning af Medlemsstaternes finansielle bidrag med Fællesskabernes egne indtægter, ikke inden dette tidspunkt er afgivet af alle signatarstater, træder Traktaten i kraft den første dag i måneden efter modtagelsen af den sidste meddelelse.

Såfremt denne Traktat træder i kraft under en budgetbehandling, træffer Rådet, efter at have indhentet en udtalelse fra Kommissionen, de forholdsregler, der er nødvendige for at lette anvendelsen af denne Traktat på den resterende del af budgetbehandlingen.

Artikel 13. Denne Traktat, udarbejdet i ét eksemplar på fransk, italiensk, nederlandsk og tysk, hvilke fire tekster har samme gyldighed, deponeres i Den

italienske Republiks Regerings arkiver. Denne regering fremsender en bekræftet afskrift til hver af de øvrige signatarstaters Regeringer.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

UDFÆRDIGET i Luxembourg, den toogtyvende april nitten hundrede og halvfjerdts.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges :

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

PIERRE HARMEL

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland:

WALTER SCHEEL

Pour le Président de la République française :

MAURICE SCHUMANN

Per il Presidente della Repubblica italiana:

ALDO MORO

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg :

GASTON THORN

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

H. J. DE KOSTER

